

Úradný vestník

Európskej únie

L 174

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 54

1. júla 2011

Obsah

I *Legislatívne akty*

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 ⁽¹⁾** 1
- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/62/EÚ z 8. júna 2011, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/83/ES, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch, pokiaľ ide o predchádzanie vstupu falšovaných liekov do legálneho dodávateľského reťazca ⁽¹⁾** 74
- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/65/EÚ z 8. júna 2011 o obmedzení používania určitých nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach ⁽¹⁾** 88

Cena: 7 EUR

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2011/61/EÚ

z 8. júna 2011

o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 53 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Správcovia alternatívnych investičných fondov (ďalej len „správcovia AIF“) sú zodpovední za správu významného objemu investovaných aktív v Únii, podieľajú sa na veľkom množstve obchodov na trhoch s finančnými nástrojmi a môžu mať významný vplyv na trhy a na spoločnosti, do ktorých investujú.
- (2) Vplyv správcov AIF na trhy, na ktorých pôsobia, je vo veľkej miere prínosom, ale finančné ťažkosti zaznamenané v poslednom období jasne ukázali, ako činnosti správcov AIF môžu prispieť aj k rozšíreniu alebo prehĺbeniu rizík vo finančnom systéme. Nekoordinované národné reakcie sťažujú efektívne riadenie týchto rizík. Cieľom tejto smernice je preto ustanoviť spoločné požiadavky, ktorými sa upraví udeľovanie povolenia správcom

AIF a dohľad nad nimi v záujme zabezpečenia jednotného prístupu k súvisiacim rizikám a ich vplyvu na investorov a trhy v Únii.

- (3) Ťažkosti, ktoré finančné trhy v poslednom období zaznamenali, zdôraznili, že mnohé stratégie správcov AIF sú zraniteľné z hľadiska niektorých alebo viacerých závažných rizík vo vzťahu k investorom, iným účastníkom trhov a k samotným trhom. S cieľom zabezpečiť komplexný a všeobecný režim dohľadu je potrebné vytvoriť rámec, ktorý bude schopný zvládnuť tieto riziká a zohľadniť rozmanitosť investičných stratégií a metód, ktoré správcovia AIF využívajú. Táto smernica by sa preto mala vzťahovať na správcov AIF, ktorí spravujú všetky druhy fondov, ktoré nepatria do pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) ⁽⁴⁾, bez ohľadu na právny alebo zmluvný spôsob, akým je správcom AIF zverená táto zodpovednosť. Správca AIF by na základe povolenia udeleného podľa tejto smernice nemal byť oprávnený riadiť PKIPCP v zmysle smernice 2009/65/ES.
- (4) Cieľom tejto smernice je ustanoviť vnútorný trh pre správcov AIF a harmonizovaný a prísny regulačný rámec a rámec dohľadu pre činnosti v rámci Únie všetkých správcov AIF vrátane správcov AIF, ktorí majú sídlo v členskom štáte (správcovia AIF z EÚ), ako aj na správcov AIF, ktorí majú sídlo v tretej krajine (správcovia AIF z krajiny mimo EÚ). Keďže praktické dôsledky a možné ťažkosti vyplývajúce z harmonizovaného regulačného rámca a vnútorného trhu pre správcov AIF z krajín mimo EÚ, ktorí vykonávajú správu a/alebo uvádzanie na trh v rámci Únie, a správcov AIF z EÚ, ktorí spravujú AIF z krajín mimo EÚ, sú neisté a ťažko predvídateľné vzhľadom na nedostatok predchádzajúcich skúseností v tomto smere, mal by sa stanoviť mechanizmus preskúmania. Po prechodnom období dvoch

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 272, 13.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 18, 19.1.2011, s. 90.⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 11. novembra 2010 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 27. mája 2011.⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32.

rokov sa stane po nadobudnutí účinnosti delegovaného aktu prijatého Komisiou na tento účel harmonizovaný režim európskeho povolenia uplatniteľným pre správcov AIF z krajiny mimo EÚ vykonávajúcich správu a/alebo uvádzanie na trh v rámci Únie a správcov AIF z EÚ, ktorí spravujú AIF z krajín mimo EÚ. Uvedený harmonizovaný režim by mal počas ďalšieho prechodného obdobia troch rokov platiť súbežne s národnými režimami členských štátov za určitých minimálnych harmonizovaných podmienok. Po uvedenom trojročnom období súbežnej existencie je cieľom ukončenie národných režimov po nadobudnutí účinnosti príslušného delegovaného aktu Komisie.

- (5) Štyri roky po lehote na transpozíciu tejto smernice by Komisia mala preskúmať uplatňovanie a rozsah pôsobnosti tejto smernice, pričom zohľadní jej ciele a zhodnotí, či harmonizovaný prístup Únie spôsobil alebo nespôsobil akékoľvek pretrvávajúce významné narušenie trhu a či táto smernica funguje alebo nefunguje účinne vzhľadom na zásady vnútorného trhu a rovnakých podmienok pre všetkých.
- (6) Pôsobnosť tejto smernice by mala byť obmedzená na subjekty spravujúce AIF v rámci riadneho podnikania, bez ohľadu na to, či je AIF otvoreného, alebo uzavretého typu, na právnu formu AIF alebo na skutočnosť, či AIF je, alebo nie je kótovaný, ktoré získavajú kapitál od viacerých investorov s cieľom investovať ho v súlade so stanovenou investičnou politikou v prospech týchto investorov.
- (7) Investičné podniky, ako sú napríklad rodinné investičné subjekty (family office vehicles), ktoré investujú súkromný majetok investorov bez toho, aby získavali kapitál externe, by sa nemali považovať za AIF podľa tejto smernice.
- (8) Subjekty, ktoré sa nepovažujú za správcov AIF podľa tejto smernice, nepatria do rozsahu jej pôsobnosti. V dôsledku toho by sa táto smernica nemala uplatňovať na holdingové spoločnosti, ako sú v nej vymedzené. Správcovia fondov investujúcich do verejne neobchodovateľných akcií (private equity), ani správcovia AIF, ktorí spravujú AIF, ktorých akcie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, by však nemali byť vyňatí z rozsahu jej pôsobnosti. Okrem toho sa táto smernica neuplatňuje na správu dôchodkových fondov, systémov účasti zamestnancov alebo systémov sporenia, na nadnárodné inštitúcie, národné centrálné banky ani štátnu, regionálnu a miestnu správu a orgány či inštitúcie, ktoré spravujú fondy podporujúce systémy sociálneho a dôchodkového zabezpečenia, na subjekty zriadené na účely sekuritizácie, ani na poisťné zmluvy a spoločné podniky.
- (9) Od investičných spoločností, ktoré majú povolenie podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi ⁽¹⁾, a úverových inštitúcií, ktoré majú povolenie podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií ⁽²⁾, by sa nemalo vyžadovať, aby získali povolenie podľa tejto smernice, ak chcú v súvislosti s AIF poskytovať investičné služby, ako napríklad individuálne riadenie portfólia. Investičné spoločnosti by však mali mať možnosť priamo alebo nepriamo ponúkať podielové listy alebo akcie AIF investorom v Únii alebo umiestňovať takéto podielové listy alebo akcie u investorov v Únii len v rozsahu, v ktorom sa tieto podielové listy alebo akcie môžu uvádzať na trh v súlade s touto smernicou. Pri transpozícii tejto smernice do vnútroštátneho práva by členské štáty mali zohľadniť regulačný účel tejto požiadavky a zaistiť, aby sa táto požiadavka vzťahovala aj na investičné spoločnosti usadené v tretej krajine, ktoré môžu podľa príslušného vnútroštátneho práva poskytovať investičné služby v súvislosti s AIF. Poskytovanie investičných služieb v súvislosti s AIF týmito subjektmi by nikdy nemalo predstavovať *de facto* obchádzanie ustanovení tejto smernice tak, že sa správca AIF zmení na meno na poštovej schránke (letter-box entity), nezávisle od toho, či je správca AIF usadený v Únii alebo v tretej krajine.
- (10) Touto smernicou sa neupravujú AIF. AIF by sa preto naďalej mali regulovať na národnej úrovni, kde sa na nimi naďalej má vykonávať aj dohľad. Nebolo by primerané regulovať štruktúru alebo zloženie portfólií AIF, ktoré spravujú správcovia AIF na úrovni Únie, a bolo by ťažké zabezpečiť takúto rozsiahlu harmonizáciu vzhľadom na značnú rôznorodosť druhov AIF, ktoré správcovia AIF spravujú. Touto smernicou sa preto nebráni členským štátom prijímať národné požiadavky ani pokračovať v ich uplatňovaní v súvislosti s AIF usadenými na ich území. Skutočnosť, že členský štát môže dodatočne k požiadavkám uplatňovaným v iných členských štátoch uložiť AIF usadeným na svojom území ďalšie požiadavky, by nemala brániť správcovi AIF, ktorým bolo udelené povolenie v súlade s touto smernicou v iných členských štátoch, uplatňovať právo uvádzať na trh pre profesionálnych investorov v Únii určité AIF, ktoré sú usadené mimo členského štátu, ktorý ukladá dodatočné požiadavky, a ktoré preto nepodliehajú týmto dodatočným požiadavkám a nemusia ich dodržiavať.
- (11) Vo viacerých ustanoveniach tejto smernice sa od správcov AIF vyžaduje, aby zabezpečil dodržiavanie požiadaviek, za ktoré nie je v niektorých štruktúrach fondov zodpovedný. Príkladom sú štruktúry fondov, v ktorých je za určenie depozitára zodpovedný AIF alebo iný subjekt, ktorý koná v mene AIF. V takýchto prípadoch nemá správca AIF, pokiaľ AIF nie je interne spravovaný, úplnú kontrolu nad tým, či bol depozitár naozaj určený. Keďže táto smernica neupravuje AIF, nemala by ukladať AIF povinnosť určiť depozitára. Ak správca AIF

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1.

- nezabezpečí dodržiavanie platných požiadaviek zo strany AIF alebo iného subjektu v mene AIF, príslušné orgány by správca AIF mali požiadať, aby prijal potrebné opatrenia na nápravu situácie. Ak sa požiadavky aj napriek takýmto opatreniam naďalej nedodržiavajú a ak sa nedodržiavanie týka správcu AIF z EÚ alebo správcu AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má povolenie a spravuje AIF z EÚ, mal by sa správca AIF vzdať funkcie správcu tohto AIF. Ak sa jej nevzdá, mali by takéto vzdanie sa požadovať príslušné orgány jeho domovského členského štátu a tento AIF by sa už nemal uvádzať na trh v Únii. Rovnaký zákaz by sa mal vzťahovať aj na správcu AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má povolenie a uvádza na trh v Únii AIF z krajiny mimo EÚ.
- (12) Ak sa v tejto smernici odkazuje na záujem investorov AIF a pokiaľ sa osobitne neustanovuje inak, má sa na mysli záujem investorov v ich osobitnom postavení investorov AIF, a nie ich individuálne záujmy.
- (13) S výhradou uvedených výnimiek a obmedzení by sa táto smernica mala vzťahovať na všetkých správcov AIF z EÚ spravujúcich AIF z EÚ alebo AIF z krajín mimo EÚ, bez ohľadu na to, či sa uvádzajú na trh v Únii alebo nie, na správcov AIF z krajín mimo EÚ spravujúcich AIF z EÚ, bez ohľadu na to, či sa uvádzajú na trh v Únii, alebo nie, a na správcov AIF z krajín mimo EÚ uvádzajúcich na trh v Únii AIF z EÚ alebo AIF z krajín mimo EÚ.
- (14) V tejto smernici sa ustanovujú požiadavky týkajúce sa spôsobu, akým by správcovia AIF mali spravovať AIF, za ktoré sú zodpovední. V prípade správcov AIF z krajín mimo EÚ sa uvedené vzťahuje len na správu AIF z EÚ a iných AIF, ktorých podielové listy alebo akcie sa tiež uvádzajú na trh pre profesionálnych investorov v Únii.
- (15) Povolenie udelené správcovi AIF z EÚ v súlade s touto smernicou sa vzťahuje na správu AIF z EÚ usadeného v domovskom členskom štáte správcu AIF. Pod podmienkou dodatočných požiadaviek oznamovania sa uvedené vzťahuje aj na uvádzanie AIF z EÚ, ktoré spravujú správcovia AIF z EÚ, na trh pre profesionálnych investorov v Únii a na správu AIF z EÚ usadených v členských štátoch iných ako domovský členský štát správcu AIF. Táto smernica tiež stanovuje podmienky, za ktorých môžu správcovia AIF z EÚ, ktorí majú povolenie, uvádzať AIF z krajín mimo EÚ na trh pre profesionálnych investorov v Únii, a podmienky, za ktorých môže správca AIF z krajiny mimo EÚ získať povolenie na správu AIF z EÚ a/alebo uvádzanie AIF na trh pre profesionálnych investorov v Únii s európskym povolením. Počas obdobia, ktoré má byť prechodné, by mali môcť členské štáty umožniť správcovi AIF z EÚ uvádzať na trh len na svojom území aj AIF z krajín mimo EÚ a/alebo umožniť správcovi AIF z krajín mimo EÚ spravovať AIF z EÚ a/alebo uvádzať AIF na trh len na ich území pre profesionálnych investorov, a to v súlade s vnútroštátnym právom, pokiaľ sú splnené určité minimálne podmienky podľa tejto smernice.
- (16) Táto smernica by sa nemala uplatňovať na správcov AIF, pokiaľ spravujú AIF, ktorých investormi sú len samotní správcovia AIF alebo ich materské podniky, ich dcérske spoločnosti alebo iné dcérske spoločnosti ich materského podniku, a pokiaľ títo investori sami nie sú AIF.
- (17) V tejto smernici sa ďalej ustanovuje menej prísny režim pre správcu AIF, ak súhrn AIF, ktoré spravuje, je pod hraničnou hodnotou 100 miliónov EUR, alebo pre správcu AIF, ktorý spravuje iba AIF nevyužívajúce pákový efekt, ktoré neudelujú investorom právo na vyplatenie počas piatich rokov, ak súhrn AIF, ktoré spravuje, je pod hraničnou hodnotou 500 miliónov EUR. Hoci je nepravdepodobné, aby činnosti takýchto správcov AIF mali jednotlivito významný vplyv na finančnú stabilitu, je možné, že ako celok by ich činnosti mohli byť príčinou systémových rizík. Preto by títo správcovia AIF nemali podliehať udeleniu povolenia v plnom rozsahu, ale len registrácii vo svojich domovských členských štátoch, a okrem iného by svojim príslušným orgánom mali poskytovať relevantné informácie o hlavných nástrojoch, s ktorými obchodujú, a o hlavných expozíciách a najdôležitejších koncentráciách AIF, ktoré spravujú. Aby však aj títo menší správcovia AIF mohli využívať práva udelené podľa tejto smernice, malo by sa im umožniť, aby sa s nimi zaobchádzalo ako so správcami AIF, pokiaľ si zvolia možnosť stanovenú v tejto smernici, aby sa na nich táto smernica vzťahovala. Táto výnimka neobmedzuje možnosti členských štátov stanoviť prísnejšie požiadavky pre tých správcov AIF, ktorí si možnosť, aby sa na nich táto smernica vzťahovala, nezvolili.
- (18) Žiadny správca AIF z EÚ by nemal môcť spravovať a/alebo uvádzať na trh pre profesionálnych investorov v Únii AIF z EÚ, pokiaľ nezískal povolenie v súlade s touto smernicou. Správca AIF, ktorý získal povolenie v súlade s touto smernicou, by mal vždy spĺňať podmienky na udelenie povolenia stanovené v tejto smernici.
- (19) Hneď ako to táto smernica umožní, mal by správca AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý zamýšľa spravovať AIF z EÚ a/alebo uvádzať AIF na trh v Únii s európskym povolením, alebo správca AIF z EÚ, ktorý zamýšľa uvádzať AIF z krajín mimo EÚ na trh v Únii s európskym povolením, tiež získať povolenie v súlade s touto smernicou. Členský štát by mal môcť aspoň počas prechodného obdobia umožniť aj to, aby správca AIF z krajiny mimo EÚ mohol uvádzať na trh AIF v danom členskom štáte, a povoliť správcovi AIF z EÚ, aby mohol uvádzať na trh AIF z krajiny mimo EÚ, pokiaľ sú splnené minimálne podmienky stanovené v tejto smernici.

- (20) AIF by v závislosti od svojej právnej formy mohli byť spravované buď externe, alebo interne. AIF by sa mal považovať za interne spravovaný, ak funkcie správy vykonáva riadiaci orgán alebo akýkoľvek iný vnútorný zdroj AIF. Ak právna forma AIF umožňuje internú správu a riadiaci orgán AIF sa rozhodne neurčiť externého správcu AIF, je AIF aj správcom AIF, a preto by mal spĺňať všetky požiadavky týkajúce sa správcov AIF podľa tejto smernice a mal by získať povolenie ako správca AIF. Správcovi AIF, ktorý je interne spravovaným AIF, by sa však nemalo udeliť povolenie ako externému správcovi iných AIF. AIF by sa mal považovať za externe spravovaný, ak AIF určil externú právnickú osobu ako správcu alebo táto osoba bola určená v mene AIF ako správca, ktorý je z dôvodu tohto určenia zodpovedný za spravovanie AIF. Ak sa na správu určitého AIF určil externý správca AIF, jeho činnosť by sa nemala považovať za poskytovanie investičnej služby riadenia portfólia, ako je vymedzená v článku 4 ods. 1 bode 9 smernice 2004/39/ES, ale za spoločné riadenie portfólia v súlade s touto smernicou.
- (21) Spravovanie AIF by malo znamenať poskytovanie minimálne služieb riadenia investícií. Jednotlivému správcovi AIF, ktorý má byť určený podľa tejto smernice, by sa nikdy nemalo udeliť povolenie na riadenie portfólia bez toho, aby poskytoval aj riadenie rizík, čo platí aj opačne. S výhradou podmienok stanovených v tejto smernici by sa však správcovi AIFM, ktorému bolo udelené povolenie, nemalo brániť v zapájaní sa aj do činností správy AIF a uvádzania AIF na trh alebo v zapájaní sa do činností spojených s aktívami AIF. Externému správcovi AIF by sa nemalo brániť v tom, aby poskytoval aj službu riadenia investičných portfólií na základe voľného uváženia pre jednotlivých klientov v súlade s povereniami udelenými investormi vrátane portfólií vo vlastníctve dôchodkových fondov a inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia, ktoré sú upravené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES z 3. júna 2003 o činnostiach a dohľade nad inštitúciami zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia⁽¹⁾, alebo aby poskytoval vedľajšie služby investičného poradenstva, úschovy a správy v súvislosti s podielovými listami podnikov kolektívneho investovania a prijímania a postupovania pokynov. Na základe povolenia podľa smernice 2009/65/ES by sa malo externému správcovi AIF umožniť, aby spravoval PKIPCP.
- (22) Je potrebné zabezpečiť, aby sa na činnosť správcov AIF vzťahovali spoľahlivé kontroly riadenia. Správcovia AIF by mali byť riadení a organizovaní tak, aby sa minimalizovali konflikty záujmov. Organizačnými požiadavkami stanovenými podľa tejto smernice by nemali byť dotknuté systémy a kontroly stanovené vo vnútroštátnom práve na účely registrácie jednotlivcov pracujúcich v rámci alebo pre správcov AIF.
- (23) Je potrebné ustanoviť uplatňovanie minimálnych kapitálových požiadaviek s cieľom zabezpečiť kontinuitu a správnosť spravovania AIF, ktorú vykonáva správca AIF, a kryť potenciálnu expozíciu správcov AIF voči zodpovednosti za škody spôsobené pri výkone povolenia v súvislosti so všetkými ich činnosťami vrátane spravovania AIF na základe delegovaného mandátu. Správca AIF by mal mať možnosť slobodne si zvoliť, či pokryje potenciálne riziká zodpovednosti za škody spôsobené pri výkone povolenia prostredníctvom dodatočných vlastných zdrojov, alebo prostredníctvom primeraného poistenia tejto zodpovednosti za škodu.
- (24) S cieľom zabrániť prípadnému škodlivému vplyvu zle navrhnutých štruktúr odmeňovania na správne riadenie rizík a kontrolu rizikového správania jednotlivcov by sa malo od správcov AIF explicitne požadovať, aby pre tie kategórie zamestnancov, ktorých profesionálna činnosť má významný vplyv na rizikové profily AIF, ktoré spravujú, zaviedli a zachovávali politiky a postupy odmeňovania, ktoré sú v súlade so správnym a účinným riadením rizík. Medzi tieto kategórie zamestnancov by mal patriť aspoň vrcholový manažment, zamestnanci, ktorí berú na seba riziká, zamestnanci v kontrolných funkciách a akýkoľvek zamestnanec, ktorých celkové odmeňovanie ich radí do rovnakej príjmovej skupiny ako vrcholový manažment a zamestnancov, ktorí na seba berú riziká.
- (25) Zásady politik odmeňovania by mali uznávať, že správcovia AIF môžu uplatňovať tieto politiky rôznymi spôsobmi v závislosti od svojej veľkosti a od veľkosti AIF, ktoré spravujú, svojej vnútornej organizácie a charakteru, rozsahu a komplexnosti svojich činností.
- (26) Zásady správnych politik odmeňovania stanovené v odporúčaní Komisie 2009/384/ES z 30. apríla 2009 o politikách odmeňovania v odvetví finančných služieb⁽²⁾ sú zhodné so zásadami uvedenými v tejto smernici a dopĺňajú ich.
- (27) S cieľom podporiť zblížovanie postupov dohľadu pri posudzovaní politik a postupov odmeňovania by mal Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy, ESMA), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010⁽³⁾, zabezpečiť existenciu usmernení o politikách správneho odmeňovania v sektore správcov AIF. Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010⁽⁴⁾, by mu mal pomáhať pri vypracúvaní takýchto usmernení.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 120, 15.5.2009, s. 22.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12.

- (28) Ustanoveniami o odmeňovaní by nemalo byť dotknuté plné uplatňovanie základných práv zaručených zmluvami, najmä ustanovenia článku 153 ods. 5 ZFEÚ, všeobecné zásady vnútroštátneho zmluvného a pracovného práva, platné právne predpisy týkajúce sa práv akcionárov a účasť a všeobecné povinnosti správnych a dozorných orgánov dotknutej inštitúcie, ako aj prípadné právo sociálnych partnerov uzatvárať a uplatňovať kolektívne dohody v súlade s vnútroštátnym právom a tradíciami.
- (29) Spoľahlivé a objektívne určovanie hodnoty aktív je rozhodujúce z hľadiska ochrany záujmov investorov. Správcovia AIF využívajú rôzne metódy a systémy určovania hodnoty aktív v závislosti od aktív a trhov, do ktorých resp. na ktorých prevažne investujú. Je vhodné tieto rozdiely uznať, ale napriek tomu od správcov AIF vo všetkých prípadoch vyžadovať zavedenie takých postupov určovania hodnoty, ktoré vedú k správne určeniu hodnoty aktív AIF. Proces určovania hodnoty aktív a výpočtu čistej hodnoty aktív by mal byť funkčne nezávislý od riadenia portfólia a politika odmeňovania správcu AIF a iné opatrenia by mali zaistiť predchádzanie konfliktom záujmov a neprímeranému vplyvu na zamestnancov. Za určitých podmienok by mal mať správca AIF možnosť určiť na výkon funkcie určovania hodnoty externého znalca.
- (30) Po splnení prísnych obmedzení a požiadaviek vrátane existencie objektívneho dôvodu by mal mať správca AIF možnosť delegovať výkon niektorých svojich funkcií v jeho mene v súlade s touto smernicou s cieľom zvýšiť efektívnosť svojej podnikateľskej činnosti. Za rovnakých podmienok by sa mala umožniť aj subdelegácia. Správcovia AIF by však vždy mali zostať zodpovední za riadny výkon delegovaných funkcií a za dodržiavanie tejto smernice.
- (31) Prísne obmedzenia a požiadavky stanovené pre delegovanie úloh správcom AIF by sa mali vzťahovať aj na delegovanie správcovských funkcií uvedených v prílohe I. Delegovanie podporných úloh, napríklad administratívnych alebo technických funkcií vykonávaných správcom AIF ako časť jeho úloh správcu, by nemalo podliehať osobitným obmedzeniam a požiadavkám stanoveným v tejto smernici.
- (32) Vývoj v poslednom období poukázal na rozhodnú potrebu oddeliť funkciu úschovy aktív (safe-keeping) od správcovskej funkcie a oddeliť aktíva investorov od aktív správcu. Hoci správcovia AIF spravujú AIF na základe rozdielnych podnikateľských modelov a mechanizmov, okrem iného aj pre úschovu aktív, je dôležité, aby sa na účely vykonávania funkcií depozitára v súvislosti s AIF vymenoval depozitár, ktorý je iný ako správca AIF.
- (33) Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa vymenovania depozitára a jeho úloh by sa mali vzťahovať na všetky AIF, ktoré spravuje správca AIF, na ktorého sa vzťahuje táto smernica, a teda na všetky podnikateľské modely AIF. Mali by však byť prispôbosené osobitostiam rôznych podnikateľských modelov. Pre niektoré podnikateľské modely sú určité úlohy depozitára dôležitejšie ako pre iné v závislosti od druhu aktív, do ktorých AIF investujú, a od úloh súvisiacich s týmito aktívami.
- (34) V prípade AIF, ktoré nemajú práva na vyplatenie uplatniteľné počas obdobia piatich rokov od počiatočnej investície a ktoré v súlade so svojou základnou investičnou politikou vo všeobecnosti neinvestujú do aktív, ktoré sa musia držať v úschove (custody) v súlade s touto smernicou, alebo vo všeobecnosti investujú do emitentov alebo nekótovaných spoločností s cieľom možného získania kontroly nad takýmito spoločnosťami v súlade s touto smernicou, napríklad fondy investujúce do verejne neobchodovateľných akcií, fondy rizikového kapitálu a fondy investujúce do nehnuteľností, by mali mať členské štáty možnosť umožniť, aby bol na výkon funkcií depozitára vymenovaný notár, právnik, registračný úradník alebo iný subjekt. V takýchto prípadoch by mali byť funkcie depozitára súčasťou jeho odborných alebo podnikateľských činností, v súvislosti s ktorými vymenovaný subjekt podlieha povinnej odbornej registrácii v zmysle zákona alebo právnym alebo regulačným ustanoveniam alebo predpisom týkajúcim sa odborného výkonu činnosti, a ktorý je schopný poskytnúť dostatočné finančné a odborné záruky, že je schopný účinne vykonávať príslušné funkcie depozitára a plniť záväzky, ktoré z týchto funkcií vyplývajú. Uvedené zohľadňuje súčasnú prax, pokiaľ ide o určité druhy uzavretých fondov. Vzhľadom na význam funkcie úschovy (custody) však v prípade všetkých ostatných AIF by mala byť depozitárom úverová inštitúcia, investičná spoločnosť alebo iný subjekt, ktorý má povolenie podľa smernice 2009/65/ES. Len v prípade AIF z krajín mimo EÚ mohla by byť depozitárom aj úverová inštitúcia alebo akýkoľvek iný subjekt podobnej povahy ako subjekty uvedené v tomto odôvodnení, pokiaľ tento subjekt podlieha účinným pravidlám obozretného podnikania a dohľadu, ktoré majú rovnaký účinok ako ustanovenia práva Únie a ktoré sa účinne uplatňujú.
- (35) Depozitár by mal mať sídlo alebo pobočku v tej istej krajine ako AIF. V prípade AIF z krajiny mimo EÚ by malo byť umožnené, aby bol depozitár usadený v príslušnej tretej krajine, len ak sú splnené určité dodatočné podmienky. Na základe kritérií stanovených v delegovaných aktoch by Komisia mala byť splnomocnená na prijímanie vykonávacích opatrení, ktorými ustanoví, že pravidlá obozretného podnikania a dohľad v tretej krajine majú rovnaký účinok ako ustanovenia práva Únie a že sa účinne uplatňujú. Okrem toho by sa mal v prípade, že príslušné orgány majú rozdielny názor na správne uplatňovanie ostatných dodatočných podmienok, uplatniť mediačný postup stanovený v článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010. V prípade AIF z krajiny mimo EÚ by mohol byť depozitár alternatívne usadený aj v domovskom členskom štáte alebo referenčnom členskom štáte správcu AIF, ktorý AIF spravuje.

- (36) Komisia sa vyzýva, aby preskúmala možnosti predloženia vhodného horizontálneho legislatívneho návrhu, ktorý objasní povinnosti a záväzky depozitára a upraví právo depozitára v jednom členskom štáte poskytovať služby v inom členskom štáte.
- (37) Depozitár by mal byť zodpovedný za riadne monitorovanie peňažných tokov AIF, a najmä za zabezpečenie toho, aby peniaze investorov a hotovosť patriaca AIF alebo správcom AIF konajúcemu v mene AIF boli správne účtované na účtoch vedených v mene AIF alebo správcu AIF konajúceho v mene AIF, alebo depozitára konajúceho v mene AIF pri úschove aktív AIF vrátane držby v úschove (custody) finančných nástrojov, ktoré je možné viesť na účte finančných nástrojov otvorenom u depozitára, a všetkých finančných nástrojov, ktoré môžu byť depozitárovi fyzicky doručené, a za overenie, či sú všetky ostatné aktíva vo vlastníctve AIF alebo správcu AIF v mene AIF. Depozitár pri zabezpečovaní toho, aby boli peniaze investorov vedené na účtoch peňažných prostriedkov, zohľadňuje zásady uvedené v článku 16 smernice Komisie 2006/73/ES z 10. augusta 2006, ktorou sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokiaľ ide o organizačné požiadavky a podmienky výkonu činnosti investičných spoločností, ako aj o vymedzené pojmy na účely uvedenej smernice ⁽¹⁾.
- (38) Depozitár by mal konať čestne, spravodlivo, profesionálne, nezávisle a v záujme AIF alebo investorov AIF.
- (39) Depozitár by mal mať možnosť delegovať úschovu aktív na tretiu stranu, ktorá by mohla túto funkciu ďalej delegovať. Delegovanie i subdelegovanie by však mali byť objektívne odôvodnené a mali by podliehať prísnyim požiadavkám na vhodnosť tretej strany, ktorej sa má delegovaná funkcia zveriť, a na náležité odborné znalosti, starostlivosť a pozornosť, ktoré by mal depozitár uplatňovať pri výbere, určovaní a hodnotení tejto tretej strany.
- (40) Tretia strana, na ktorú je delegovaná úschova aktív, by mala byť schopná viesť samostatný účet spoločne pre viaceré AIF tzv. súhrnný účet (omnibus account).
- (41) Zverenie správy aktív (custody) prevádzkovateľovi systému zúčtovania cenných papierov, ako je vymedzený na účely smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov ⁽²⁾, alebo poskytovanie podobných služieb systémami zúčtovania cenných papierov v tretích krajinách by sa nemalo považovať za delegovanie správcovskej funkcie (custody).
- (42) Prísne obmedzenia a požiadavky stanovené pre delegovanie úloh depozitárom by sa mali vzťahovať aj na delegovanie jeho osobitných funkcií depozitára, t. j. funkcií monitorovania hotovostných tokov, úschovy aktív a dohľadu. Delegovanie iných podporných úloh súvisiacich s jeho úlohami depozitára, napríklad administratívnych alebo technických funkcií vykonávaných depozitárom ako časť jeho úloh depozitára, nepodlieha osobitným obmedzeniam a požiadavkám stanoveným v tejto smernici.
- (43) V tejto smernici sa zohľadňuje aj skutočnosť, že mnohé AIF, a najmä hedgeové fondy v súčasnosti využívajú primárneho brokera. Táto smernica zabezpečuje, že AIF môžu naďalej využívať funkcie primárnych brokerov. Pokiaľ však primárny broker funkčne a hierarchicky neoddelil výkon svojich funkcií depozitára od svojich úloh primárneho brokera a potenciálne konflikty záujmu nie sú riadne identifikované, zvládnuté a oznámené investorom AIF, nemal by byť určený ako depozitár, keďže primárni brokeri konajú ako protistrany AIF, a preto nemôžu zároveň konať v najlepšom záujme AIF, ako sa vyžaduje od depozitára. Depozitári by mali mať možnosť delegovať úlohy správy (custody) na jedného alebo viacerých primárnych brokerov alebo iné tretie strany. Okrem delegovaných úloh správy (custody) by sa primárnym brokerom malo umožniť poskytovanie služieb primárneho brokera AIF. Tieto služby primárneho brokera by nemali byť súčasťou dohody o delegovaní.
- (44) Depozitár by mal niesť zodpovednosť za straty, ktoré utrpel správca AIF, AIF a investori. V tejto smernici sa rozlišuje medzi stratou finančných nástrojov držaných v úschove (custody) a akýmkoľvek inými stratami. V prípade iných strát než finančných nástrojov v úschove (custody) by depozitár mal niesť zodpovednosť v prípade úmyslu alebo nedbanlivosti. Ak depozitár drží v úschove (custody) aktíva a tieto aktíva sa stratia, depozitár by mal niesť zodpovednosť, pokiaľ nemôže preukázať, že strata je dôsledkom vonkajšej udalosti, ktorú nemôže primerane ovplyvniť a ktorej následkom by sa napriek všetkej primeranej snahe nedalo vyhnúť. V tejto súvislosti by sa depozitár nemal môcť odvolávať napríklad na určité interné situácie, akou je podvodné konanie zamestnanca, aby sa zbavil svojej zodpovednosti.
- (45) Ak depozitár deleguje úlohy úschovy (custody) a finančné nástroje, ktoré drží v úschove (custody) tretia strana, sa stratia, zodpovednosť by mal niesť depozitár. Za podmienky, že depozitár má výslovne povolené zbaviť sa zodpovednosti za podmienky zmluvného prenesenia takejto zodpovednosti na tretiu stranu, a to podľa

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 241, 2.9.2006, s. 26.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45.

písomnej zmluvy medzi depozitárom a AIF alebo správcom AIF konajúcim v mene AIF, v ktorej sa takéto zbavenie sa zodpovednosti objektívne odôvodňuje, a že tretiu stranu možno brať na zodpovednosť za stratu na základe zmluvy medzi depozitárom a touto treťou stranou, by sa však depozitár mal možnosť v takomto prípade zbaviť zodpovednosti, ak môže dokázať, že náležite vykonal svoje povinnosti týkajúce sa riadnej starostlivosti a pozornosti a že sú splnené osobitné požiadavky týkajúce sa delegovania. Stanovením požiadavky zmluvného prenesenia zodpovednosti na tretiu stranu sa táto smernica snaží spojiť takúto zmluvu s vonkajšími účinkami, a tak učiniť tretiu stranu priamo zodpovednú voči AIF alebo investorom AIF za straty finančných nástrojov držaných v úschove (custody).

- (46) Okrem toho, ak sa v práve tretej krajiny vyžaduje, aby boli určité finančné nástroje držané v úschove (custody) miestnym subjektom, a neexistujú miestne subjekty, ktoré spĺňajú všetky požiadavky na delegovanie úloh depozitára, depozitár by mal mať možnosť zbaviť svojej zodpovednosti za podmienky, že štatút alebo zakladajúce dokumenty dotknutého AIF výslovne umožňujú takéto zbavenie sa zodpovednosti, že investori boli náležite informovaní o tomto zbavení sa zodpovednosti a okolnostiach odôvodňujúcich zbavenie sa zodpovednosti predtým, ako investovali, že AIF alebo správca AIF v mene AIF dal depozitárovi pokyn delegovať úschovu (custody) takýchto finančných nástrojov na miestny subjekt; že existuje písomná zmluva medzi depozitárom a AIF alebo správcom AIF konajúcim v mene AIF, ktorá výslovne umožňuje takéto zbavenie sa zodpovednosti, a že existuje písomná zmluva medzi depozitárom a treťou stranou, ktorou sa výslovne prenáša zodpovednosť depozitára na túto tretiu stranu a ktorá AIF alebo správcovi AIF konajúcemu v mene AIF umožňuje uplatňovať si voči tretej strane pohľadávku v súvislosti so stratou finančných nástrojov, alebo umožňuje depozitárovi uplatňovať takúto pohľadávku v ich mene.
- (47) Touto smernicou by nemali byť dotknuté žiadne budúce legislatívne opatrenia týkajúce sa depozitára v smernici 2009/65/ES, pretože PKIPCP a AIF sa odlišujú nielen investičnými stratégiami, ktoré uskutočňujú, ale aj typom investorov, pre ktorých sú určené.
- (48) Správca AIF by mal za každý AIF z EÚ, ktorý spravuje, a za každý AIF, ktorý uvádza na trh v Únii, sprístupniť výročnú správu za každý finančný rok najneskôr do šiestich mesiacov od konca finančného roka v súlade s touto smernicou. Lehotou šiestich mesiacov by nemalo byť dotknuté právo členských štátov stanoviť kratšiu lehotu.
- (49) Vzhľadom na to, že správca AIF môže využívať pákový efekt a že za určitých podmienok môže prispieť k vytvoreniu systémového rizika alebo narušeniu trhov, mali by sa stanoviť osobitné požiadavky pre správcov AIF, ktorí využívajú pákový efekt. Informácie potrebné

na zistenie a monitorovanie týchto rizík, ako aj na reagovanie na ne sa v rámci Únie nezberali jednotne a členské štáty si ich medzi sebou nevymieňali s cieľom identifikovať potenciálne zdroje rizika pre stabilitu finančných trhov v Únii. Aby sa táto situácia napravila, mali by sa na správcov AIF, ktorí vo významnej miere využívajú pákový efekt na úrovni AIF, vzťahovať osobitné požiadavky. Takíto správcovia AIF by mali byť povinní zverejňovať informácie týkajúce sa celkovej úrovne použitého pákového efektu, pákového efektu vyplývajúceho z požičiavania si hotovosti alebo cenných papierov a pákového efektu vyplývajúceho z pozícií držaných v derivátoch, ako aj opätovného použitia aktív a hlavných zdrojov pákového efektu v ich AIF. Informácie zozbierané príslušnými orgánmi by sa mali vzájomne vymieňať s ostatnými orgánmi v Únii, s ESMA a s Európskym výborom pre systémové riziká (ESRB) zriadeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010 z 24. novembra 2010 o makroprudenciálnom dohľade Európskej únie nad finančným systémom a o zriadení Európskeho výboru pre systémové riziká⁽¹⁾ s cieľom uľahčiť súhrnnú analýzu účinku pákového efektu AIF spravovaných správcami AIF na finančný systém v Únii, ako aj spoločnú reakciu. Ak by jeden alebo viaceré AIF, ktoré spravuje správca AIF, mohli potenciálne predstavovať významný zdroj rizika protistrany pre úverovú inštitúciu alebo inú systémovo dôležitú inštitúciu v iných členských štátoch, takúto informáciu by si tiež mali vymieňať relevantné orgány.

- (50) Aby sa zaručilo riadne hodnotenie rizík vyplývajúcich z využívania pákového efektu správcom AIF v súvislosti s AIF, ktoré spravuje, mal by správca AIF preukázať, že limity pákového efektu pre každý AIF, ktorý spravuje, sú primerané a že vždy spĺňa tieto limity. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF by mali mať možnosť stanoviť limity obmedzujúce úroveň pákového efektu, ktorý správca AIF môže využívať v ním spravovaných AIF v prípadoch, keď by mohla byť ohrozená stabilita a integrita finančného systému. O akýchkoľvek krokoch prijatých v tejto súvislosti by mal byť informovaný ESMA a ESRB.
- (51) Tiež sa považuje za potrebné umožniť ESMA, aby po zohľadnení odporúčaní ESRB určil, či pákový efekt využívaný správcom AIF alebo skupinou správcov AIF predstavuje významné riziko pre stabilitu a integritu finančného systému, a vydal odporúčanie pre príslušné orgány, v ktorom stanoví nápravné opatrenia, ktoré sa majú prijať.
- (52) Je potrebné zabezpečiť, aby príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF, spoločnosti, nad ktorými AIF spravované správcom AIF vykonávajú kontrolu, a zamestnanci takýchto spoločností dostávali určité informácie, ktoré tieto spoločnosti potrebujú na posúdenie toho, ako táto kontrola ovplyvní ich situáciu.

(1) Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 1.

- (53) Ak správcovia AIF spravujú AIF, ktoré vykonávajú kontrolu nad emitentom, ktorého akcie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, informácie by sa vo všeobecnosti mali zverejňovať podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie⁽¹⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu⁽²⁾. Na správcu AIF, ktorý spravuje AIF, ktoré vykonávajú kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou, by sa mali vzťahovať osobitné požiadavky. S cieľom zabezpečiť transparentnosť vo vzťahu ku kontrolovanej spoločnosti by sa mali uplatňovať prísnejšie požiadavky na transparentnosť, zverejňovanie a podávanie správ. Okrem toho by sa výročné správy príslušných AIF mali doplniť o informácie týkajúce sa kontrolovanej spoločnosti alebo by takéto dodatočné informácie mali byť súčasťou výročnej správy kontrolovanej spoločnosti. Takéto informácie by sa mali sprístupniť zástupcom zamestnancov spoločnosti, alebo ak takíto zástupcovia neexistujú, priamo zamestnancom, a tiež investorom príslušného AIF.
- (54) Osobitné požiadavky na informovanie zamestnancov určitých spoločností sa uplatňujú v prípadoch, ak AIF získal kontrolu nad takýmito spoločnosťami v súlade s touto smernicou. Správca AIF však vo väčšine prípadov nemá žiadnu kontrolu nad AIF, pokiaľ nejde o interne spravovaný AIF. Okrem toho podľa všeobecných zásad práva obchodných spoločností neexistuje priamy vzťah medzi akcionármi a zástupcami zamestnancov, alebo ak takíto zástupcovia neexistujú, priamo zamestnancami. Z tohto dôvodu podľa tejto smernice nemožno akcionárovi ani jeho správcovi, t. j. AIF a správcovi AIF, uložiť priame požiadavky na informovanie zástupcov zamestnancov, alebo ak takíto zástupcovia neexistujú, priamo zamestnancov. Pokiaľ ide o požiadavky na informovanie takýchto zástupcov zamestnancov, alebo ak takíto zástupcovia neexistujú, priamo zamestnancov, táto smernica by mala pre dotknutého správcu AIF stanoviť povinnosť vynaložiť maximálne úsilie s cieľom požadovať, aby správna rada dotknutej spoločnosti poskytla príslušné informácie zástupcom zamestnancom, alebo pokiaľ takíto zástupcovia neexistujú, priamo zamestnancom.
- (55) Komisia sa vyzýva, aby preskúmala potrebu a možnosti zmeny a doplnenia požiadaviek na informovanie a zverejňovanie uplatniteľných v prípade kontroly nad nekótovanými spoločnosťami alebo emitentmi uvedených v tejto smernici na všeobecnej úrovni, bez ohľadu na typ investora.
- (56) Ak správca AIF spravuje jeden alebo viacero AIF, ktoré získajú kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou, správca AIF by mal poskytnúť príslušným orgánom svojho domovského členského štátu informácie o financovaní získania tejto kontroly. Táto povinnosť poskytovať informácie o financovaní by sa mala uplatňovať aj vtedy, keď správca AIF spravuje AIF, ktoré získajú kontrolu nad emitentom akcií prijatých na obchodovanie na regulovanom trhu.
- (57) Ak správca AIF spravuje jeden alebo viacero AIF, ktoré získajú kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou alebo nad emitentom, správca AIF by na obdobie 24 mesiacov od nadobudnutia kontroly nad spoločnosťou zo strany AIF nemal mať povolené umožniť, podporovať alebo dať pokyn na rozdelenie výnosov, zníženie základného imania, vyplatenie akcií a/alebo nadobudnutie vlastných akcií spoločnosťou v súlade s touto smernicou, a pokiaľ má správca AIF povolenie hlasovať v mene AIF na zasadnutiach riadiacich orgánov spoločnosti, nemal by hlasovať v prospech rozdelenia výnosov, zníženia základného imania, vyplatenia akcií a/alebo nadobudnutia vlastných akcií spoločnosťou v súlade s touto smernicou, a nakoniec v každom prípade by mal vynaložiť maximálne úsilie na zabránenie rozdeleniu výnosov, zníženiu základného imania, vyplateniu akcií a/alebo nadobudnutiu vlastných akcií spoločnosťou v súlade s touto smernicou. Pri transpozícii tejto smernice do vnútroštátneho práva by členské štáty mali zohľadniť regulačný účel ustanovení kapitoly V oddielu 2 tejto smernice a v tejto súvislosti náležite dbať na potrebu rovnakých podmienok pre AIF z EÚ a AIF z krajín mimo EÚ pri získavaní kontroly v spoločnostiach usadených v Únii.
- (58) Požiadavky na oznámenie a zverejňovanie a osobitné ochranné opatrenia proti odpredaju aktív v prípade kontroly nad nekótovanou spoločnosťou alebo emitentom by mali podliehať všeobecnej výnimke týkajúcej sa kontroly nad malými a strednými podnikmi a subjektmi zriadenými na osobitný účel kúpy, držby alebo správy nehnuteľností. Okrem toho nie je cieľom týchto požiadaviek verejne sprístupniť dôverné informácie, ktoré by správcu AIF znevýhodnili voči ostatným možným konkurentom, napríklad štátnym investičným fondom alebo konkurentom, ktorí by mohli chcieť donútiť cieľovú spoločnosť k ukončeniu činnosti tým, že informácie využijú vo svoj prospech. Preto by sa povinnosti oznamovať a zverejňovať informácie mali uplatňovať za podmienok a obmedzení týkajúcich sa dôverných informácií stanovených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/14/ES z 11. marca 2002, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre informovanie a porady so zamestnancami v Európskom spoločenstve⁽³⁾, a bez toho, aby boli dotknuté smernice 2004/25/ES a 2004/109/ES. To znamená, že členské štáty by mali ustanoviť, že v rámci obmedzení a podmienok stanovených vo vnútroštátnom práve nie sú zástupcovia zamestnancov a ktokoľvek, kto im pomáha, oprávnení poskytovať zamestnancom a tretím stranám žiadne informácie, ktoré majú vplyv na legitímne záujmy spoločnosti a ktoré sa im výslovne poskytli ako dôverné. Členské štáty by však mali mať možnosť povoliť zástupcom zamestnancov a ktokoľvek, kto im

(1) Ú. v. EÚ L 142, 30.4.2004, s. 12.

(2) Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38.

(3) Ú. v. ES L 80, 23.3.2002, s. 29.

pomáha, aby poskytovali dôverné informácie zamestnancom a tretím stranám viazaným povinnosťou mlčanlivosti. Členské štáty by mali stanoviť, že príslušný správca AIF nebude požadovať, aby správna rada poskytla informácie zástupcom zamestnancov spoločnosti, alebo ak takíto zástupcovia neexistujú, priamo zamestnancom, ak je povaha týchto informácií taká, že by podľa objektívnych kritérií mohli vážne narušiť fungovanie dotknutej spoločnosti alebo že by pre ňu boli nevýhodné. Požiadavky na oznamovanie a zverejňovanie informácií a osobitné ochranné opatrenia proti odpredaju aktív by sa mali uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté prísnejšie predpisy, ktoré prijali členské štáty.

- (59) V tejto smernici sa tiež stanovujú podmienky, za ktorých správca AIF z EÚ môže uvádzať podielové listy alebo akcie AIF z EÚ na trh pre profesionálnych investorov v Únii. Takéto uvádzanie na trh prostredníctvom správcu AIF z EÚ by malo byť povolené, len pokiaľ správca AIF dodržiava ustanovenia tejto smernice a pokiaľ sa uvádzanie na trh deje s európskym povolením, čím nie je dotknuté uvádzanie na trh AIF zo strany správcov AIF, ktorí nedosahujú uvedené hraničné hodnoty stanovené v tejto smernici. Členské štáty by však mali mať možnosť povoliť uvádzanie na trh týchto AIF správcami AIF, ktorí nedosahujú uvedené hraničné hodnoty na základe vnútroštátnych predpisov.
- (60) Malo by byť možné, aby boli podielové listy alebo akcie AIF kótované na regulovanom trhu v Únii alebo ponúkané, či umiestňované tretími stranami konajúcimi v mene správcu AIF v určitom členskom štáte len vtedy, ak správca AIF, ktorý spravuje AIF, má sám povolenie uvádzať na trh podielové listy alebo akcie AIF v danom členskom štáte. Okrem toho môžu distribúciu AIF medzi investorov v Únii upravovať aj ďalšie vnútroštátne právne predpisy a právne predpisy Únie, napríklad smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES zo 4. novembra 2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie ⁽¹⁾, a smernica 2004/39/ES.
- (61) Mnoho správcov AIF z EÚ v súčasnosti spravuje AIF z krajín mimo EÚ. Je vhodné umožniť správcovi AIF z EÚ, ktorí majú povolenie, aby spravovali AIF z krajín mimo EÚ bez toho, aby ich uvádzali na trh v Únii, a to bez toho, aby sa pre nich stanovili prísne požiadavky týkajúce sa depozitára a požiadavky týkajúce sa výročnej správy stanovené v tejto smernici, keďže tieto požiadavky boli stanovené s cieľom chrániť investorov Únie.
- (62) Po nadobudnutí účinnosti delegovaného aktu prijatého v tejto súvislosti Komisiou, ktoré sa s ohľadom na odporúčanie vydané ESMA uskutoční v zásade dva roky po termíne transpozície tejto smernice, by sa správcovi AIF

z EÚ, ktorí majú povolenie a zamýšľajú uvádzať AIF z krajín mimo EÚ na trh pre profesionálnych investorov vo svojom domovskom členskom štáte a/alebo v iných členských štátoch, malo umožniť, aby tak urobili na základe európskeho povolenia, pokiaľ dodržia túto smernicu. Toto právo by malo podliehať postupom oznamovania a podmienkam vo vzťahu k tretej krajine, z ktorej pochádza AIF z krajiny mimo EÚ.

- (63) Počas prechodného obdobia, ktoré sa s ohľadom na odporúčanie vydané ESMA v zásade skončí prostredníctvom delegovaného aktu tri roky po ustanovení európskeho povolenia pre správcov AIF z krajín mimo EÚ, príslušné členské štáty by mali mať možnosť povoliť správcovi AIF z EÚ, ktorí zamýšľajú uvádzať AIF z krajín mimo EÚ na trh v určitých členských štátoch, ale nemajú európske povolenie, aby tak urobili, ale len pokiaľ je to v súlade s touto smernicou, s výnimkou požiadaviek týkajúcich sa depozitára. Takýto správca AIF z EÚ by však mal zaistiť, aby bol určený jeden alebo viaceré subjekty na výkon úloh depozitára. Okrem toho medzi príslušnými orgánmi domovského členského štátu správcu AIF a orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je usadený AIF z krajiny mimo EÚ, na účel dohľadu nad systémovým rizikom a v súlade s medzinárodnými štandardmi by mali existovať vhodné dojednania o spolupráci s cieľom zabezpečiť účinný výmenu informácií, ktorá príslušným orgánom domovského členského štátu správcu AIF umožní vykonávať ich povinnosti v súlade s touto smernicou. Dojednania o spolupráci by sa nemali používať ako prekážka, ktorá by bránila AIF z krajín mimo EÚ, aby boli uvádzané na trh v členskom štáte. Okrem toho by tretia krajina, v ktorej je AIF z krajiny mimo EÚ usadený, nemala byť vedená na zozname nespolupracujúcich krajín a území Finančnej akčnej skupiny pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu (FATF).
- (64) Po nadobudnutí účinnosti delegovaného aktu prijatého v tejto súvislosti Komisiou, čo sa s ohľadom na odporúčanie vydané ESMA uskutoční v zásade dva roky po dátume transpozície tejto smernice, by základnou zásadou tejto smernice malo byť to, že správca AIF z krajiny mimo EÚ by mal požívať práva udelené podľa tejto smernice, napríklad uvádzať na trh podielové listy alebo akcie AIF v celej Únii na základe európskeho povolenia za predpokladu dodržiavania tejto smernice. To by malo zaručiť rovnaké podmienky pre správcov AIF z EÚ a z krajín mimo EÚ. V tejto smernici sa preto stanovuje postup udelenia povolenia správcovi AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý sa začne uplatňovať po nadobudnutí účinnosti delegovaného aktu, ktorý v tejto súvislosti prijme Komisia. Na zabezpečenie toho, že tento súlad sa bude presadzovať, príslušné orgány členského štátu by mali presadzovať dodržiavanie tejto smernice. V prípade takýchto správcov AIF z krajín mimo EÚ by mali byť príslušnými orgánmi dohľadu príslušné orgány referenčného členského štátu, ako je vymedzené v tejto smernici.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 64.

- (65) Preto ak správca AIF z krajiny mimo EÚ zamýšľa spravovať AIF z EÚ a/alebo uvádzať AIF na trh v Únii na základe európskeho povolenia, malo by sa od neho vyžadovať, aby dodržiaval túto smernicu a podliehal tak rovnakým povinnostiam ako správcovia AIF z EÚ. Za veľmi výnimočných okolností, ak a v rozsahu, v ktorom dodržiavanie ustanovenia tejto smernice nie je zlučiteľné s dodržiavaním práva, ktoré sa vzťahuje na správcu AIF z krajiny mimo EÚ alebo na AIF z krajiny mimo EÚ uvádzaný na trh v Únii, by správca AIF z krajiny mimo EÚ mohol byť vyňatý z dodržiavania daného ustanovenia tejto smernice, ak môže preukázať, že: nie je možné zároveň dodržiavať ustanovenie tejto smernice a záväzné ustanovenie práva, ktoré sa vzťahuje na správcu AIF z krajiny mimo EÚ alebo na AIF z krajiny mimo EÚ uvádzaný na trh v Únii; právo, ktoré sa vzťahuje na správcu AIF z krajiny mimo EÚ alebo na AIF z krajiny mimo EÚ, stanovuje rovnocenné pravidlá, ktoré majú rovnaký regulačný účel a poskytujú investorom príslušného AIF rovnakú úroveň ochrany; správca AIF z krajiny mimo EÚ alebo AIF z krajiny mimo EÚ dodržiava toto rovnocenné pravidlo.
- (66) Okrem toho správca AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý zamýšľa spravovať AIF z EÚ a/alebo uvádzať AIF na trh v Únii s európskym povolením, by mal dodržať osobitný postup udeľovania povolenia a mali by byť splnené určité osobitné požiadavky týkajúce sa tretej krajiny, z ktorej pochádza správca AIF z krajiny mimo EÚ, a prípadne tretej krajiny, z ktorej pochádza AIF z krajiny mimo EÚ.
- (67) ESMA by mal vydať odporúčanie týkajúce sa určenia referenčného členského štátu a prípadne výnimky v prípade zlučiteľnosti s rovnocenným pravidlom. Mali by sa uplatniť osobitné požiadavky na výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi referenčného členského štátu a príslušnými orgánmi hostiteľského členského štátu správcu AIF. Okrem toho by sa mal mediálny postup stanovený v článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 uplatniť v prípade, že sa príslušné orgány členských štátov nedohodli na určení referenčného členského štátu, na uplatňovaní výnimky v prípade nezlučiteľnosti súladu s touto smernicou so súladom s rovnocenným pravidlom tretej krajiny a na posúdení týkajúcom sa splnenia osobitných požiadaviek týkajúcich sa tretej krajiny, z ktorej pochádza správca AIF z krajiny mimo EÚ, a prípadne tretej krajiny, z ktorej pochádza AIF z krajiny mimo EÚ.
- (68) ESMA by každoročne mal vykonať partnerské preskúmanie činností príslušných orgánov v oblasti dohľadu vo vzťahu k udeľovaniu povolení správcovi AIF z krajín mimo EÚ a dohľadu nad nimi s cieľom ďalej posilňovať konzistentnosť výsledkov dohľadu, a to v súlade s článkom 30 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.
- (69) Počas prechodného obdobia, ktoré sa s ohľadom na odporúčanie ESMA v zásade skončí prostredníctvom delegovaného aktu tri roky po ustanovení európskeho povolenia pre správcov AIF z krajín mimo EÚ, by príslušné členské štáty mali mať možnosť povoliť správcovi AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý zamýšľa uvádzať na trh AIF len v určitých členských štátoch bez takéhoto európskeho povolenia, aby tak urobil, ale len pokiaľ sú splnené určité minimálne podmienky. Pokiaľ ide o poskytovanie informácií investorom, mali by sa na týchto správcov AIF z krajiny mimo EÚ vzťahovať prinajmenšom podobné pravidlá, ako sa vzťahujú na správcov AIF z EÚ, ktorí spravujú AIF z EÚ. Aby sa uľahčilo monitorovanie systémových rizík, mali by títo správcovia AIF z krajiny mimo EÚ podliehať aj povinnosti podávať správy príslušným orgánom členského štátu, v ktorom sa AIF uvádzajú na trh. Preto by mali takíto správcovia AIF spĺňať požiadavky na transparentnosť stanovené v tejto smernici a plniť povinnosti správcov AIF, ktorí spravujú AIF, ktoré získajú kontrolu nad nekótovanými spoločnosťami a emitentmi. Okrem toho by mali medzi príslušnými orgánmi členského štátu, v ktorom sa AIF uvádzajú na trh, prípadne príslušnými orgánmi dotknutých AIF z EÚ a orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je správca AIF z krajiny mimo EÚ usadený, prípadne orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je usadený AIF z krajiny mimo EÚ, na účel dohľadu nad systémovým rizikom a v súlade s medzinárodnými štandardmi existovať vhodné dojednania o spolupráci s cieľom zabezpečiť účinnú výmenu informácií, ktorá príslušným orgánom relevantných členských štátov umožní vykonávať ich úlohy v súlade s touto smernicou. Dojednania o spolupráci by sa nemali používať ako prekážka, ktorá by bránila fondom z tretích krajín, aby boli uvádzané na trh v členskom štáte. Okrem toho tretia krajina, v ktorej je usadený správca AIF z krajiny mimo EÚ alebo AIF z krajiny mimo EÚ, nemala by byť vedená na zozname nespolupracujúcich krajín a území FATF.
- (70) Táto smernica by nemala mať vplyv na súčasnú situáciu, keď profesionálny investor usadený v Únii môže investovať do AIF z vlastnej iniciatívy bez ohľadu na to, kde je správca AIF a/alebo AIF usadený.
- (71) Členské štáty by mali mať možnosť povoliť uvádzanie všetkých alebo určitých typov AIF, ktoré spravujú správcovia AIF, na trh pre retailových investorov na svojom území. Ak členský štát umožní uvádzanie určitých typov AIF na trh, mal by tento členský štát v jednotlivých prípadoch vykonať posúdenie s cieľom určiť, či by sa daný AIF mal považovať za typ AIF, ktorý sa môže uvádzať na trh pre retailových investorov na jeho území. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie iných nástrojov práva Únie, členské štáty by mali mať v takýchto prípadoch možnosť stanoviť pre AIF a správcov AIF prísnejšie požiadavky, ktoré musia splniť, ak chcú uvádzať AIF na trh pre retailových investorov, než sú požiadavky v prípade AIF uvádzaných na trh pre profesionálnych investorov na ich území, a to bez ohľadu na to, či sa AIF uvádzajú na trh na národnom alebo na cezhraničnom základe. Ak členský štát umožní uvádzať AIF na trh pre retailových investorov na svojom území, táto možnosť by mala byť k dispozícii bez ohľadu na členský štát, v ktorom je usadený správca AIF, ktorý spravuje AIF, a členské štáty by nemali pre AIF z EÚ usadené v inom členskom štáte a uvádzané na trh na cezhraničnom základe stanoviť prísnejšie ani dodatočné požiadavky než pre AIF uvádzané na trh na národnom základe. Okrem toho by správcovia AIF, investičné spoločnosti, ktorým bolo udelené povolenie podľa smernice 2004/39/ES, a úverové inštitúcie, ktorým bolo udelené povolenie podľa smernice 2006/48/ES, ktoré poskytujú investičné služby retailovým klientom, mali zohľadniť všetky dodatočné požiadavky pri posudzovaní

toho, či je určitý AIF vhodný alebo primeraný pre individuálneho retailového klienta, alebo či ide o komplexný alebo nekomplexný finančný nástroj.

- (72) Je potrebné upresniť právomoci a povinnosti príslušných orgánov zodpovedných za vykonávanie tejto smernice a zdokonaľiť mechanizmy potrebné na zabezpečenie účinnej cezhraničnej spolupráce orgánov dohľadu. Príslušné orgány hostiteľských členských štátov správcu AIF by mali môcť za určitých okolností možnosť prijať priame opatrenia, aby mali dohľad nad dodržiavaním ustanovení, za ktoré sú zodpovedné. V prípade ostatných ustanovení by sa príslušným orgánom hostiteľských členských štátov malo umožniť, aby za určitých okolností požadovali prijatie opatrení od príslušných orgánov domovského členského štátu a zasiahli, ak sa takéto opatrenia neprijmú.
- (73) V tejto smernici sa ďalej stanovuje všeobecná koordinačná úloha pre ESMA a možnosť záväzných mediačných postupov na riešenie sporov medzi príslušnými orgánmi, ktoré vedie ESMA.
- (74) ESMA by mal vypracovať návrh regulačných technických noriem týkajúcich sa obsahu dojednaní o spolupráci, ktoré musí uzavrieť domovský členský štát alebo referenčný členský štát správcu AIF, a relevantné orgány dohľadu tretej krajiny, ako aj postupov výmeny informácií. Návrhy regulačných technických noriem by mali zaistiť, že na základe týchto dojednaní o spolupráci by sa všetky potrebné informácie mali poskytovať príslušným orgánom domovského, ako aj hostiteľského členského štátu, aby tieto orgány mohli vykonávať svoje právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania vyplývajúce z tejto smernice. ESMA by tiež mal plniť podpornú úlohu pri rokovaní o dojednaniach o spolupráci a pri ich uzatváraní. ESMA by mal môcť využiť svoju podpornú úlohu tak, že stanoví štandardný formát takýchto dojednaní o spolupráci.
- (75) Členské štáty by mali ustanoviť pravidlá pre sankcie za porušenia ustanovení tejto smernice a mali by zabezpečiť, aby sa vykonávali. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odradzujúce.
- (76) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v ZFEÚ a v Charte základných práv Európskej únie, predovšetkým právo na ochranu osobných údajov uznané v článku 16 ZFEÚ a v článku 8 charty. Akákoľvek výmena alebo zasielanie informácií príslušnými orgánmi by mali byť v súlade s pravidlami pre prenos osobných údajov ustanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra

1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov⁽¹⁾. Akákoľvek výmena alebo zasielanie informácií zo strany ESMA by mali byť v súlade s pravidlami pre prenos osobných údajov ustanovenými v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov⁽²⁾, ktoré by sa malo plne uplatňovať na spracovanie osobných údajov na účely tejto smernice.

- (77) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Tieto právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie⁽³⁾.
- (78) Komisia by mala byť splnomocnená na prijatie delegovaných aktov v súlade s článkom 290 ZFEÚ, ak je to výslovne stanovené v tejto smernici. Komisia by mala byť predovšetkým splnomocnená prijať delegované akty, ktoré upresnia metódy využitia pákového efektu, ako je uvedené v tejto smernici, vrátane akýchkoľvek finančných a/alebo právnych štruktúr zahŕňajúcich tretie strany kontrolované príslušným AIF, ak sú uvedené štruktúry zriadené osobitne na priame alebo nepriame vytváranie pákového efektu na úrovni AIF. Najmä v prípade fondov investujúcich do verejne neobchodovateľných akcií a fondov rizikového kapitálu to znamená, že pákový efekt, ktorý existuje na úrovni portfóliovej spoločnosti, by sa nemal zahrnúť, ak sa odkazuje na takéto finančné alebo právne štruktúry.
- (79) Delegované akty by sa mali prijímať aj na upresnenie toho, ako vypočítať hraničné hodnoty pre miernejší režim a ako zaobchádzať so správcami AIF, ktorých spravované aktíva vrátane všetkých aktív nadobudnutých s využitím pákového efektu príležitostne v jednom a tom istom kalendárnom roku presiahnu a/alebo nedosiahnu príslušnú hraničnú hodnotu; povinnosti správcov AIF nedosahujúcich hraničné hodnoty registrovať sa a poskytovať informácie v záujme účinného monitorovania systémového rizika a povinnosti takýchto správcov AIF informovať relevantné príslušné orgány, keď prestanú spĺňať podmienky pre uplatňovanie miernejšieho režimu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (80) Delegované akty by sa mali prijímať aj na účely objasnenia metód využitia pákového efektu vrátane akýchkoľvek finančných a/alebo právnych štruktúr zahŕňajúcich tretie strany kontrolované príslušným AIF a výpočtu pákového efektu; určenia rizík, ktoré musia byť pokryté dodatočnými vlastnými zdrojmi alebo poisťením zodpovednosti za škody spôsobenej pri výkone povolania, podmienok určenia primeranosti dodatočných vlastných zdrojov alebo krytia vyplývajúceho z poisťenia zodpovednosti za škody spôsobenej pri výkone povolania a spôsobu určenia priebežného upravovania dodatočných vlastných zdrojov alebo krytia vyplývajúceho z poisťenia zodpovednosti za škody spôsobenej pri výkone povolania. Delegované akty by sa mali prijímať aj na účely upresnenia kritérií, ktoré majú príslušné orgány používať na posúdenie toho, či si správcovia AIF plnia svoje povinnosti, pokiaľ ide o vykonávanie ich podnikateľskej činnosti, povinnosť konať v najlepšom záujme AIF alebo investorov AIF, ktoré spravujú, a integrity trhu; povinnosť mať a účinne využívať zdroje a postupy, ktoré sú potrebné na riadny výkon ich podnikateľskej činnosti; povinnosť prijímať všetky primerané kroky na predchádzanie konfliktom záujmov, a ak im nemožno predísť, na identifikáciu, riadenie a monitorovanie a v prípade potreby zverejňovanie takýchto konfliktov záujmov s cieľom zabrániť, aby nepriaznivo ovplyvnili záujmy AIF a ich investorov, a zabezpečiť, aby sa s AIF, ktoré spravujú, zaobchádzalo spravodlivo; splňať všetky regulačné požiadavky, ktoré sa vzťahujú na výkon jeho podnikateľskej činnosti, s cieľom konať v najlepšom záujme AIF alebo investorov AIF, ktoré spravuje, a v záujme integrity trhu, a zaobchádzať so všetkými investormi AIF rovnako.
- (81) Delegované akty by sa ďalej mali prijímať na účely stanovenia druhu konfliktov záujmov, ktoré musia správcovia AIF identifikovať, ako aj primeraných krokov, ktoré by správcovia AIF mali prijať v súvislosti so štruktúrami a organizačnými a administratívnymi postupmi s cieľom identifikovať konflikty záujmov, predchádzať im, riadiť ich, monitorovať a zverejňovať. Delegované akty by sa mali prijímať aj na účely určenia funkcií riadenia rizík, ktoré sa majú použiť; vhodnej periodicity prehodnocovania systému riadenia rizík; spôsobu funkčného a hierarchického oddelenia funkcie riadenia rizík od prevádzkových oddelení vrátane funkcie riadenia portfólia; osobitných ochranných opatrení proti konfliktom záujmov a požiadaviek na riadenie rizík, ktoré má správca AIF zaviesť. Delegované akty by sa mali prijať aj s cieľom stanoviť systémy a postupy riadenia likvidity, ktoré by mal správca AIF použiť, ako aj zosúladenie investičnej stratégie, profilu likvidity a politiky vyplácania. Delegované akty by sa mali prijať aj s cieľom stanoviť požiadavky, ktoré musia splňať pôvodcovia, sponzori alebo pôvodní veritelia sekuritizačných nástrojov na to, aby správcovia AIF mohli investovať do takýchto nástrojov vydaných po 1. januári 2011.
- (82) Delegované akty by sa mali prijať aj s cieľom stanoviť požiadavky, ktoré musia správcovia AIF splňať pri investovaní do takýchto sekuritizačných nástrojov; spresniť administratívne a účtovné postupy, kontrolné a ochranné mechanizmy pre elektronické spracovanie údajov a primerané mechanizmy vnútornej kontroly; stanoviť postupy riadneho určovania hodnoty aktív a výpočtu čistej hodnoty aktív na podielový list alebo akciu AIF, odborné záruky, ktoré musí byť schopný poskytnúť externý znalec, a periodicitu určovania hodnoty vhodnú pre AIF otvoreného typu.
- (83) Delegované akty by sa tiež mali prijať s cieľom stanoviť podmienky, za ktorých by sa malo schvaľovať delegovanie funkcií správcu AIF, a podmienky, za ktorých správca AIF delegoval svoje funkcie v takom rozsahu, že sa stáva menom na poštovej schránke a už sa ďalej nemôže považovať za správcu AIF; pokiaľ ide o depozitárov, stanoviť kritériá na posúdenie, či pravidlá obozretného podnikania a dohľad v tretích krajinách, v ktorých sú usadení depozitári, majú rovnaký účinok ako ustanovenia práva Únie a či sa účinne uplatňujú, podrobnosti, ktoré musia byť súčasťou štandardnej zmluvy, podmienky na výkon funkcií depozitára vrátane typu finančných nástrojov, ktoré by sa mali zahrnúť do rozsahu úloh depozitára v oblasti úschovy (custody), podmienky, na základe ktorých môže depozitár vykonávať svoje úlohy úschovy (custody) finančných nástrojov vedených v centrálnom depozitári, a podmienky, na základe ktorých by mal depozitár uschovávať finančné nástroje emitované v nominálnej podobe a vedené u emitenta alebo v registri, povinnosti primeranej starostlivosti depozitárov, povinnosti segregácie, podmienky a okolnosti, za ktorých by sa finančné nástroje držané v úschove (custody) mali považovať za stratené, čo sa rozumie pod vonkajšími udalosťami, ktoré nemožno primerane ovplyvniť a následkom ktorých by sa napriek všetkej primeranej snahe nedalo vyhnúť, a podmienky a okolnosti, za ktorých existuje objektívny dôvod na zmluvné zbavenie sa zodpovednosti. Delegované akty by sa mali prijať aj s cieľom stanoviť obsah a formu výročnej správy, ktorú musia správcovia AIF sprístupniť za každý AIF, ktorý spravujú, ako aj povinnosti správcov AIF poskytovať informácie investorom a požiadavky na podávanie správ príslušným orgánom, ako aj ich periodicitu.
- (84) Delegované akty by sa mali tiež prijať, aby stanovili okolnosti, za ktorých sa má pákový efekt považovať za pákový efekt využívaný vo významnej miere, a zásady, ktoré by mali príslušné orgány uplatňovať, keď zvažujú zavedenie limitov obmedzujúcich úroveň pákového efektu, ktorý môže správca AIF využiť. Tiež by sa mali prijať delegované akty s cieľom stanoviť dojednania o spolupráci v súvislosti so správcami AIF z krajín mimo EÚ a/alebo AIF z krajín mimo EÚ zamerané na vytvorenie spoločného rámca s cieľom uľahčiť vytvorenie týchto dojednaní o spolupráci s tretími krajinami. Tiež by

sa mali prijať delegované akty s cieľom stanoviť obsah výmeny informácií týkajúcich sa správcov AIF medzi príslušnými orgánmi a poskytovanie určitých informácií ESMA.

- (85) V závislosti od odporúčania ESMA v tejto súvislosti a kritérií stanovených v tejto smernici by sa mal delegovaný akt prijať aj s cieľom rozšíriť európske povolenie na správcov AIF z EÚ, ktorí uvádzajú na trh v Únii AIF z krajín mimo EÚ, a na správcov AIF z krajín mimo EÚ, ktorí spravujú a/alebo uvádzajú AIF na trh v Únii, a ďalší delegovaný akt by sa mal prijať s cieľom ukončiť uplatňovanie národných režimov pre súkromné investície v tejto súvislosti.
- (86) Európsky parlament a Rada by mali mať na vznesenie námietky voči delegovanému aktu lehotu troch mesiacov odo dňa jeho oznámenia. Na základe podnetu Európskeho parlamentu a Rady by malo byť možné túto lehotu predĺžiť o tri mesiace, ak ide o oblasti významného záujmu. Európsky parlament a Rada by mali môcť informovať ostatné inštitúcie o tom, že nezamýšľajú vzniesť námietku. Takéto skoré schválenie delegovaných aktov má osobitný význam vtedy, keď treba dodržať termíny, napríklad aby sa členským štátom umožnila transpozícia delegovaných aktov v lehote na transpozíciu stanovenej v tejto smernici, ak je to potrebné.
- (87) Vo vyhlásení k článku 290 ZFEÚ, ktoré je pripojené k záverečnému aktu medzivládnej konferencie, ktorá prijala Lisabonskú zmluvu, konferencia zaznamenala úmysel Komisie konzultovať pri vypracúvaní návrhov delegovaných aktov v oblasti finančných služieb v súlade so svojou zaužívanou praxou s odborníkmi, ktorých vymenovali členské štáty.
- (88) Dva roky po konečnom dátume transpozície tejto smernice by mal ESMA vydať stanovisko k fungovaniu vtedy platného európskeho povolenia a k fungovaniu národných režimov pre súkromné investície. Tiež by mal vydať odporúčanie týkajúce sa rozšírenia európskeho povolenia na správcov AIF z EÚ, ktorí uvádzajú AIF z krajín mimo EÚ na trh v Únii, a na správcov AIF z krajín mimo EÚ, ktorí spravujú a/alebo uvádzajú AIF na trh v Únii. Komisia by mala prijať delegovaný akt do troch mesiacov po tom, ako prijala odporúčanie a stanovisko od ESMA, pričom zohľadní kritériá uvedené v tejto smernici a jej ciele, okrem iného vnútorný trh, ochranu investorov a účinné monitorovanie systémového rizika, a stanoví dátum, kedy by sa pravidlá stanovené v tejto smernici týkajúce sa rozšírenia európskeho povolenia mali začať uplatňovať vo všetkých členských štátoch.
- (89) Na samite skupiny G20 v apríli 2009 v Londýne sa vedúci predstavitelia dohodli, že hedgeové fondy alebo ich správcovia by sa mali registrovať a malo by sa od

nich vyžadovať priebežné poskytovanie vhodných informácií orgánom dohľadu alebo regulačným orgánom. Mali by podliehať dohľadu, aby sa zaistilo, že adekvátne riadia riziko. Vedúci predstavitelia krajín skupiny G20 v júni 2010 v Toronte potvrdili svoj záväzok a tiež sa zaviazali urýchliť implementáciu prísnych opatrení na zlepšenie transparentnosti a regulačného dohľadu nad hedgeovými fondmi medzinárodne konzistentným a nediskriminačným spôsobom. S cieľom podporiť ciele G20 vydala Medzinárodná organizácia komisií pre cenné papiere v júni 2009 zásady na vysokej úrovni pre dohľad nad hedgeovými fondmi, aby usmernila rozvoj medzinárodne konzistentnej regulácie v tejto oblasti. Európska rada 16. septembra 2010 súhlasila, že Európa musí presadzovať svoje záujmy a hodnoty rozhodnejšie a v duchu reciprocity a vzájomných výhod v kontexte vonkajších vzťahov Únie a musí prijať kroky okrem iného na zaistenie lepšieho prístupu na trh pre európske podniky a prehlbenie regulačnej spolupráce s hlavnými obchodnými partnermi. Komisia sa bude snažiť zaistiť, aby medzinárodní partneri Únie implementovali tieto záväzky podobným spôsobom.

- (90) Tri roky po nadobudnutí účinnosti delegovaného aktu, na základe ktorého sa európske povolenie začne uplatňovať na všetkých správcov AIF, by mal ESMA vydať stanovisko k fungovaniu vtedy platného európskeho povolenia a k fungovaniu národných režimov pre súkromné investície. Tiež by mal vydať odporúčanie týkajúce sa ukončenia takýchto národných režimov. Komisia by mala prijať delegovaný akt do troch mesiacov po tom, ako prijala stanovisko a odporúčanie od ESMA, pričom zohľadní kritériá uvedené v tejto smernici a jej ciele, okrem iného vnútorný trh, ochranu investorov a účinné monitorovanie systémového rizika, a stanoví dátum, kedy by sa mali národné režimy stanovené v tejto smernici ukončiť vo všetkých členských štátoch.
- (91) Štyri roky po dátume transpozície tejto smernice by Komisia na základe konzultácie s verejnosťou a diskusií s príslušnými orgánmi mala začať preskúmať uplatňovanie a rozsah pôsobnosti tejto smernice. V rámci tohto preskúmania by sa mali analyzovať skúsenosti získané pri uplatňovaní tejto smernice, jej vplyv na investorov, AIF alebo správcov AIF v Únii a v tretích krajinách, ako aj miera dosiahnutia cieľov tejto smernice a v prípade potreby by sa mali navrhnúť vhodné zmeny a doplnenia. Súčasťou preskúmania by malo byť všeobecné zhodnotenie fungovania pravidiel stanovených v tejto smernici a skúseností získaných z ich uplatňovania. Komisia by v rámci preskúmania mala preskúmať funkcie ESMA a príslušných orgánov Únie pri zabezpečovaní účinného dohľadu nad všetkými správcami AIF vykonávajúcimi činnosť na trhoch v Únii v kontexte tejto smernice, ako aj v súlade s nariadením (EÚ) č. 1095/2010, možnosť poveriť ESMA ďalšími úlohami dohľadu v oblasti vydávania povolení správcov AIF

z krajín mimo EÚ a dohľadu nad nimi. Komisia by mala v tejto súvislosti posúdiť náklady a prínosy poverenia ESMA takýmito úlohami.

- (92) Cieľom tejto smernice je vytvoriť rámec schopný riešiť potenciálne riziká, ktoré by mohli vyplývať z činností správcov AIF, a zabezpečiť účinne monitorovanie týchto rizík príslušnými orgánmi v rámci Únie. Je potrebné stanoviť prísny regulačný rámec a rámec dohľadu, ktorý odstráni všetky medzery vo finančnej regulácii. V tejto súvislosti sa odkazuje na už existujúce požiadavky na hĺbkovú analýzu platné pre profesionálnych investorov na základe príslušného nariadenia, ktoré sa na takýchto investorov vzťahuje. Komisia sa vyzýva, aby preskúmala príslušné právne predpisy týkajúce sa profesionálnych investorov s cieľom posúdiť potrebu zaviesť prísnejšie požiadavky vo vzťahu k postupu hĺbkovej analýzy, ktorý majú vykonať profesionálni investori Únie investujúci z vlastnej iniciatívy do finančných produktov, ktoré nie sú z EÚ, napríklad do AIF z krajín mimo EÚ.
- (93) Na konci preskúmania by mala Komisia predložiť Európskemu parlamentu a Rade správu obsahujúcu podľa potreby navrhované zmeny a doplnenia zohľadňujúce ciele tejto smernice a potenciálny vplyv na investorov, AIF alebo správcov AIF v Únii, ako aj v tretích krajinách.
- (94) Keďže cieľ tejto smernice, a to zabezpečiť vysokú úroveň ochrany investorov ustanovením spoločného rámca na udeľovanie povolenia a dohľad nad správcami AIF, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, o čom svedčia nedostatky v existujúcej národnej regulácii a dohľade nad týmito subjektmi, a preto ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v uvedenom článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (95) Smernice 2003/41/ES a 2009/65/ES, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 zo 16. septembra 2009 o ratingových agentúrach⁽¹⁾ a nariadenie (EÚ) č. 1095/2010 by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa ustanovujú pravidlá pre udeľovanie povolení, priebežný výkon činnosti a transparentnosť správcov

alternatívnych investičných fondov (ďalej len „správcov AIF“), ktorí spravujú a/alebo uvádzajú alternatívne investičné fondy (ďalej len „AIF“) na trh v Únii.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. S ohľadom na odsek 3 tohto článku a na článok 3 sa táto smernica vzťahuje na:

- správcov AIF z EÚ, ktorí spravujú jeden alebo viac AIF bez ohľadu na to, či ide o AIF z EÚ, alebo AIF z krajín mimo EÚ;
- správcov AIF z krajín mimo EÚ, ktorí spravujú jeden alebo viac AIF z EÚ, a
- správcov AIF z krajín mimo EÚ, ktorí uvádzajú jeden alebo viac AIF na trh v Únii, bez ohľadu na to, či je AIF z Únie, alebo z krajiny mimo EÚ.

2. Na účely odseku 1 nie je významné:

- či AIF predstavuje otvorený alebo uzavretý typ fondu;
- či sa AIF vytvoril podľa zmluvného práva, právnych predpisov o podielových fondoch alebo podľa písaného práva, alebo či má inú právnu formu;
- aká je právna štruktúra správcu AIF.

3. Táto smernica sa nevzťahuje na tieto subjekty:

- holdingové spoločnosti;
- inštitúcie zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/41/ES vrátane prípadných oprávnených subjektov zodpovedných za správu takýchto inštitúcií a konajúcich v ich mene, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 1 uvedenej smernice, alebo investičných správcov vymenovaných v súlade s článkom 19 ods. 1 uvedenej smernice, pokiaľ nespravujú AIF;
- nadnárodné inštitúcie, ako je Európska centrálna banka, Európska investičná banka, Európsky investičný fond, európske rozvojové finančné inštitúcie a dvojstranné rozvojové banky, Svetová banka, Medzinárodný menový fond, a iné nadnárodné inštitúcie a podobné medzinárodné organizácie v prípade, že takéto inštitúcie alebo organizácie spravujú AIF, a pokiaľ tieto AIF konajú vo verejnom záujme;
- národné centrálné banky;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 1.

- e) štátnu, regionálnu alebo miestnu správu a orgány alebo iné inštitúcie, ktoré spravujú fondy podporujúce systémy sociálneho a dôchodkového zabezpečenia;
 - f) systémy účasti zamestnancov ani systémy sporenia zamestnancov;
 - g) subjekty zriadené na účely sekuritizácie.
4. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby správcovia AIF uvedení v odseku 1 vždy spĺňali požiadavky tejto smernice.
- c) v čase registrácie poskytnú príslušným orgánom svojho domovského členského štátu informácie o investičných stratégiách AIF, ktoré spravujú;
 - d) pravidelne informovali príslušné orgány svojho domovského štátu o hlavných nástrojoch, s ktorými obchodujú, a o hlavných expozíciách a najdôležitejších koncentráciách AIF, ktoré spravujú, aby príslušné orgány mohli účinne monitorovať systémové riziká, a
 - e) informovali príslušné orgány svojho domovského štátu v prípade, keď prestanú spĺňať podmienky uvedené v odseku 2.

Článok 3

Výnimky

1. Táto smernica sa nevzťahuje na správcov AIF, pokiaľ spravujú jeden alebo viac AIF, ktorých jedinými investormi sú správcovia AIF alebo materské alebo dcérske spoločnosti správcov AIF, alebo iné dcérske spoločnosti týchto materských spoločností, pod podmienkou, že žiaden z uvedených investorov sám nie je AIF.

2. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 46, uplatňujú sa len odseky 3 a 4 tohto článku v prípade týchto správcov AIF:

- a) správcov AIF, ktorí buď priamo, alebo nepriamo prostredníctvom spoločnosti, s ktorou je správca AIF prepojený spoločným riadením alebo kontrolou alebo významným priamym alebo nepriamym podielom, riadia portfóliá AIF, ktorých celková hodnota spravovaných aktív vrátane všetkých aktív nadobudnutých s využitím pákového efektu nepresahuje hraničnú hodnotu 100 miliónov EUR, alebo
- b) správcov AIF, ktorí priamo, alebo nepriamo prostredníctvom spoločnosti, s ktorou je správca AIF prepojený spoločným riadením alebo kontrolou alebo významným priamym alebo nepriamym podielom, riadia portfóliá AIF, ktorých celková hodnota spravovaných aktív nepresahuje hraničnú hodnotu 500 miliónov EUR, keď sa portfólio AIF skladá z AIF, ktoré nevyužívajú pákový efekt a nemajú práva na vyplatenie uplatniteľné počas piatich rokov odo dňa uskutočnenia počiatočnej investície do každého AIF.

3. Členské štáty zabezpečia, aby správcovia AIF uvedení v odseku 2 prinajmenšom:

- a) podliehali registrácii u príslušných orgánov svojho domovského členského štátu;
- b) v čase registrácie identifikovali seba a AIF, ktoré spravujú, u príslušných orgánov svojho domovského členského štátu;

Tento odsek a odsek 2 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté prísnejšie predpisy prijaté členskými štátmi v súvislosti so správcami AIF uvedenými v odseku 2.

Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby správca AIF, ktorý prestal spĺňať podmienky uvedené v odseku 2, požiadal v súlade s príslušnými postupmi ustanovenými v tejto smernici o udelenie povolenia do 30 kalendárnych dní.

4. Správcovia AIF uvedení v odseku 2 nemajú žiadne práva, ktoré poskytuje táto smernica, pokiaľ si nezvolia možnosť, aby sa na nich táto smernica vzťahovala. Ak si správcovia AIF zvolia túto možnosť, táto smernica sa uplatní v celom rozsahu.

5. Komisia prijme vykonávacie akty s cieľom stanoviť postupy pre správcov AIF, ktorí si v súlade s odsekom 4 zvolia možnosť, aby sa na nich vzťahovala táto smernica. Tieto vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 59 ods. 2.

6. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých stanoví:

- a) ako vypočítať hraničné hodnoty uvedené v odseku 2 a ako zaobchádzať so správcami AIF, ktorí spravujú AIF, ktorých spravované aktíva vrátane všetkých aktív nadobudnutých s využitím pákového efektu príležitostne presahujú v tom istom kalendárnom roku príslušnú hraničnú hodnotu a/alebo túto hraničnú hodnotu nedosahujú;
- b) povinnosť registrovať sa a poskytovať informácie v záujme účinného monitorovania systémových rizík, ako sa uvádza v odseku 3, a
- c) povinnosť informovať príslušné orgány, ako je uvedené v odseku 3.

Článok 4

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „AIF“ je podnik kolektívneho investovania vrátane jeho podfondov, ktorý:
- i) získava kapitál od viacerých investorov s cieľom investovať ho v súlade s vymedzenou investičnou politikou v prospech týchto investorov, a
 - ii) nevyžaduje povolenie podľa článku 5 smernice 2009/65/ES;
- b) „správca AIF“ je právnická osoba, ktorej obvyklým podnikaním je spravovať jeden alebo viac AIF;
- c) „pobočka“ je v prípade správcu AIF miesto podnikania, ktoré je súčasťou správcu AIF, ktoré nemá právnu subjektivitu a ktoré poskytuje služby, v súvislosti s ktorými bolo správcovi AIF udelené povolenie; všetky miesta podnikania, ktoré v tom istom členskom štáte zriadil správca AIF so sídlom v inom členskom štáte alebo tretej krajine, sa považujú za jednu pobočku;
- d) „podiel na zisku“ je podiel na zisku AIF pripadajúci správcovi AIF ako odmena za spravovanie AIF, v ktorom nie je zahrnutý žiadny podiel na zisku AIF, ktorý správcovi AIF pripadol ako výnos z investícií správcu AIF do AIF;
- e) „úzke väzby“ predstavujú situáciu, v ktorej sú dve alebo viaceré fyzické alebo právnické osoby prepojené prostredníctvom:
- i) účasti, konkrétne vlastníctva, a to priameho alebo prostredníctvom kontroly, najmenej 20 % hlasovacích práv alebo základného imania podniku;
 - ii) kontroly, konkrétne vzťahu medzi materským podnikom a dcérskou spoločnosťou, ako je uvedené v článku 1 siedmej smernice Rady 83/349/EHS z 13. júna 1983 o konsolidovaných účtovných zvierkach ⁽¹⁾, alebo podobného vzťahu medzi fyzickou alebo právnickou osobou a podnikom; na účely tohto bodu sa každá dcérska spoločnosť dcérskej spoločnosti tiež považuje za dcérsku spoločnosť materského podniku týchto dcérskych spoločností.

Situácia, v ktorej sú dve alebo viaceré fyzické alebo právnické osoby trvalo prepojené s tou istou osobou prostredníctvom vzťahu kontroly, sa tiež považuje za vytvorenie úzkej väzby medzi týmito osobami;

- f) „príslušné orgány“ sú vnútroštátne orgány členských štátov, ktoré sú zákonom alebo iným právnym predpisom oprávnené vykonávať dohľad nad správcami AIF;
- g) „príslušné orgány“ vo vzťahu k depozitárovi sú:
- i) ak je depozitárom úverová inštitúcia, ktorej bolo povolenie udelené podľa smernice 2006/48/ES, príslušné orgány vymedzené v článku 4 ods. 4 uvedenej smernice;
 - ii) ak je depozitárom investičná spoločnosť, ktorej bolo povolenie udelené podľa smernice 2004/39/ES, príslušné orgány vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 22 uvedenej smernice;
 - iii) ak depozitár patrí do druhu inštitúcie uvedeného v článku 21 ods. 3 prvom pododseku písm. c) tejto smernice, vnútroštátne orgány jeho domovského členského štátu, ktoré sú na základe zákona alebo iného právneho predpisu oprávnené vykonávať dohľad nad takýmito druhmi inštitúcií;
 - iv) ak je depozitárom subjekt uvedený v článku 21 ods. 3 treťom pododseku tejto smernice, vnútroštátne orgány členského štátu, v ktorom má tento subjekt sídlo, ktoré sú na základe zákona alebo iného právneho predpisu oprávnené vykonávať dohľad nad týmto subjektom, alebo úradný orgán oprávnený registrovať tento subjekt alebo nad ním vykonávať dohľad podľa predpisov týkajúcich sa odborného výkonu činnosti, ktoré sa naň vzťahujú;
 - v) ak je depozitár určený za depozitára AIF z krajiny mimo EÚ v súlade s článkom 21 ods. 5 písm. b) tejto smernice a nie je žiadnym zo subjektov uvedených v bodoch i) až iv) tohto písmena, relevantné vnútroštátne orgány tretej krajiny, v ktorej má depozitár sídlo;
 - h) „príslušné orgány pre AIF z EÚ“ sú vnútroštátne orgány členského štátu, ktoré sú na základe zákona alebo iného právneho predpisu oprávnené vykonávať dohľad nad AIF;
 - i) „kontrola“ je kontrola, ako je vymedzená v článku 1 smernice 83/349/EHS;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 193, 18.7.1983, s. 1.

- j) „usadený“ znamená:
- i) v prípade správcu AIF, „ktorý má sídlo v“;
 - ii) v prípade AIF, „ktorému bolo udelené povolenie alebo ktorý je registrovaný v“ alebo v prípade, keď AIF nebolo udelené povolenie či nebol registrovaný, „ktorý má sídlo v“;
 - iii) v prípade depozitára, „ktorý má sídlo alebo pobočku v“;
 - iv) v prípade právnych zástupcov, ktorí sú právnickými osobami, „ktorý má sídlo alebo pobočku v“;
 - v) v prípade právnych zástupcov, ktorí sú fyzickými osobami, „ktorý má bydlisko v“;
- k) „AIF z EÚ“ je:
- i) AIF, ktorému bolo udelené povolenie alebo ktorý je registrovaný v členskom štáte podľa platného vnútroštátneho práva, alebo
 - ii) AIF, ktorému nebolo udelené povolenie alebo ktorý nie je registrovaný v členskom štáte, ale ktorý má sídlo a/alebo ústredie v členskom štáte;
- l) „správca AIF z EÚ“ je správca AIF, ktorý má sídlo v členskom štáte;
- m) „zberný AIF“ je AIF, ktorý:
- i) investuje najmenej 85 % svojich aktív do podielových listov alebo akcií iného AIF („hlavný AIF“);
 - ii) investuje najmenej 85 % svojich aktív do viacerých hlavných AIF v prípade, keď majú tieto hlavné AIF rovnaké investičné stratégie, alebo
 - iii) má iným spôsobom expozíciu vo výške najmenej 85 % svojich aktív v takomto hlavnom AIF;
- n) „finančný nástroj“ je nástroj uvedený v prílohe I oddiele C smernice 2004/39/ES;
- o) „holdingová spoločnosť“ je spoločnosť s účasťou v jednej alebo viacerých iných spoločnostiach, ktorej obchodným cieľom je vykonávať obchodnú stratégiu alebo stratégie prostredníctvom svojich dcérskych spoločností, pridružených spoločností alebo účasť v záujme podpory vytvárania ich dlhodobej hodnoty a ktorá je spoločnosťou:
- i) ktorá vykonáva činnosť na svoj vlastný účet a ktorej akcie sú prijaté na obchodovanie na európskom regulovanom trhu, alebo
 - ii) ktorá nie je založená s hlavným cieľom tvorby zisku pre svojich investorov prostredníctvom odpredaja svojich dcérskych spoločností alebo pridružených spoločností, ako je doložené vo výročnej správe spoločnosti alebo v iných úradných dokumentoch;
- p) „domovský členský štát AIF“ je:
- i) členský štát, v ktorom bolo AIF udelené povolenie alebo v ktorom bol registrovaný podľa príslušného vnútroštátneho práva, alebo v prípade viacnásobných povolení alebo registrácií členský štát, v ktorom bolo AIF po prvýkrát udelené povolenie alebo v ktorom bol registrovaný po prvýkrát, alebo
 - ii) ak AIF nebolo udelené povolenie ani nie je registrovaný v jednom z členských štátov, členský štát, v ktorom má AIF svoje sídlo a/alebo ústredie;
- q) „domovský členský štát správcu AIF“ je členský štát, v ktorom má správca AIF sídlo; v prípade správcov AIF z krajín mimo EÚ znamenajú všetky odkazy na „domovský členský štát správcu AIF“ v tejto smernici „referenčný členský štát“, ako sa uvádza v kapitole VII;
- r) „hostiteľský členský štát správcu AIF“ je:
- i) členský štát iný ako domovský členský štát, v ktorom správca AIF z EÚ spravuje AIF z EÚ;
 - ii) členský štát iný ako domovský členský štát, v ktorom správca AIF z EÚ uvádza na trh podielové listy alebo akcie AIF z EÚ;
 - iii) členský štát iný ako domovský členský štát, v ktorom správca AIF z EÚ uvádza na trh podielové listy alebo akcie AIF z krajiny mimo EÚ;
 - iv) členský štát iný ako referenčný členský štát, v ktorom správca AIF z krajiny mimo EÚ spravuje AIF z EÚ;
 - v) členský štát iný ako referenčný členský štát, v ktorom správca AIF z krajiny mimo EÚ uvádza na trh podielové listy alebo akcie AIF z EÚ, alebo
 - vi) členský štát iný ako referenčný členský štát, v ktorom správca AIF z krajiny mimo EÚ uvádza na trh podielové listy alebo akcie AIF z krajiny mimo EÚ;

- s) „počiatočný kapitál“ sú finančné prostriedky uvedené v článku 57 prvom pododseku písm. a) a b) smernice 2006/48/ES;
- t) „emitent“ je emitent v zmysle článku 2 ods. 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorý má sídlo v Únii a ktorého akcie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 14 smernice 2004/39/ES;
- u) „právny zástupca“ je fyzická osoba s bydliskom v Únii alebo právnická osoba so sídlom v Únii, ktorá je výslovne určená správcu AIF z krajiny mimo EÚ a koná v mene tohto správcu AIF z krajiny mimo EÚ vo vzťahu k orgánom, klientom, subjektom a protistranám správcu AIF z krajiny mimo EÚ v Únii v súvislosti s povinnosťami tohto správcu AIF z krajiny mimo EÚ, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice;
- v) „pákový efekt“ je akákoľvek metóda, ktorou správca AIF zvyšuje expozíciu AIF, ktorý spravuje, prostredníctvom vypožičiavania hotovosti či cenných papierov alebo pákovým efektom založeným na derivátových pozíciách alebo inými prostriedkami;
- w) „spravovanie AIF“ je vykonávanie minimálne funkcií riadenia investícií uvedených v bode 1 písm. a) alebo b) prílohy I vo vzťahu k jednému alebo viacerým AIF;
- x) „uvádzanie na trh“ je priame alebo nepriame ponúkanie podielových listov alebo akcií AIF, ktoré správca AIF spravuje, investorom alebo ich umiestnenie u investorov s bydliskom alebo sídlom v Únii, a to z iniciatívy správcu AIF alebo v jeho mene;
- y) „hlavný AIF“ je AIF, do ktorého iný AIF investuje alebo v ňom má expozíciu v súlade s ustanoveniami písmena m);
- z) „referenčný členský štát“ je členský štát určený v súlade s článkom 37 ods. 4;
- aa) „AIF z krajiny mimo EÚ“ je AIF, ktorý nie je AIF z EÚ;
- ab) „správca AIF z krajiny mimo EÚ“ je správca AIF, ktorý nie je správcu AIF z EÚ;
- ac) „nekótovaná spoločnosť“ je spoločnosť so sídlom v Únii, ktorej akcie nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 14 smernice 2004/39/ES;
- ad) „vlastné zdroje“ sú vlastné zdroje, ako je uvedené v článkoch 56 až 67 smernice 2006/48/ES;
- ae) „materský podnik“ je materský podnik v zmysle článkov 1 a 2 smernice 83/349/EHS;
- af) „primárny broker“ je úverová inštitúcia, regulovaná investičná spoločnosť alebo iný subjekt podliehajúci pravidlám obozretného podnikania a priebežnému dohľadu, ktorý ponúka služby profesionálnym investorom predovšetkým s cieľom financovať alebo vykonávať transakcie s finančnými nástrojmi ako protistrana a ktorý tiež môže poskytovať ďalšie služby, ako sú zúčtovanie a vyrovnanie obchodov, správcovské služby (custodial services), požíčanie cenných papierov, personalizované technológie a služby prevádzkovej podpory;
- ag) „profesionálny investor“ je investor, ktorý sa považuje za profesionálneho klienta alebo s ktorým sa na požiadanie môže zaobchádzať ako s profesionálnym klientom v zmysle prílohy II smernice 2004/39/ES;
- ah) „kvalifikovaná účasť“ je priamy alebo nepriamy podiel v správcovi AIF, ktorý predstavuje najmenej 10 % základného imania alebo hlasovacích práv, ako je ustanovené v článkoch 9 a 10 smernice 2004/109/ES, pričom sa zohľadňujú podmienky týkajúce sa navyšovania podielu uvedené v článku 12 ods. 4 a 5 uvedenej smernice, alebo ktorý umožňuje vykonávať významný vplyv na riadení správcu AIF, v ktorom takýto podiel existuje;
- ai) „zástupcovia zamestnancov“ sú zástupcovia zamestnancov, ako je vymedzené v článku 2 písm. e) smernice 2002/14/ES;
- aj) „retailový investor“ je investor, ktorý nie je profesionálnym investorom;
- ak) „dcérska spoločnosť“ je dcérsky podnik vymedzený v článkoch 1 a 2 smernice 83/349/EHS;
- al) „orgány dohľadu“ sú vo vzťahu k AIF z krajiny mimo EÚ vnútroštátne orgány tretej krajiny, ktoré sú na základe zákona alebo iného právneho predpisu oprávnené vykonávať dohľad nad AIF;
- am) „orgány dohľadu“ sú vo vzťahu k správcovi AIF z krajiny mimo EÚ vnútroštátne orgány tretej krajiny, ktoré sú na základe zákona alebo iného právneho predpisu oprávnené vykonávať dohľad nad správcu AIF;

an) „subjekt zriadený na účely sekuritizácie“ je subjekt, ktorého jediným účelom je vykonávať sekuritizáciu alebo sekuritizácie v zmysle článku 1 ods. 2 nariadenia Európskej centrálnej banky (ES) č. 24/2009 z 19. decembra 2008 o štatistike aktív a pasív finančných spoločností osobitného účelu zaoberajúcich sa sekuritizačnými transakciami⁽¹⁾ a ostatné činnosti, ktoré sú vhodné z hľadiska splnenia tohto účelu;

ao) „PKIPCP“ je podnik kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov, ktorému bolo udelené povolenie v súlade s článkom 5 smernice 2009/65/ES.

2. Na účely odseku 1 písm. ad) tohto článku sa primerane uplatňujú články 13 až 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/49/ES zo 14. júna 2006 o kapitálovej primeranosti investičných spoločností a úverových inštitúcií⁽²⁾.

3. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých stanoví:

a) spôsoby využitia pákového efektu, ako je vymedzené v odseku 1 písm. v) vrátane akýchkoľvek finančných a/alebo právnych štruktúr zahŕňajúcich tretie strany, ktoré sú kontrolované relevantným AIF, a

b) ako sa pákový efekt vypočíta.

4. Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) (ESMA) vypracuje návrh regulačných technických noriem, ktorými sa určia druhy správcov AIF, keď je to potrebné na uplatňovanie tejto smernice a na zabezpečenie jednotných podmienok uplatňovania tejto smernice.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 5

Určenie správcu AIF

1. Členské štáty zabezpečia, aby každý AIF spravovaný podľa tejto smernice mal jediného správcu AIF, ktorý je zodpovedný za zabezpečenie súladu s touto smernicou. Správcom AIF je:

a) buď externý správca, ktorý je právnickou osobou určenou AIF alebo v jeho mene a ktorý je v dôsledku tohto určenia zodpovedný za správu AIF (externý správca AIF), alebo

b) ak právna forma AIF umožňuje internú správu a ak sa riadiaci orgán AIF rozhodne neurčiť externého správcu AIF, je ním samotný AIF, ktorý v takomto prípade musí mať povolenie ako správca AIF.

2. V prípadoch, keď externý správca AIF nedokáže zabezpečiť súlad s požiadavkami tejto smernice, za ktorých plnenie je AIF alebo iný subjekt v jeho mene zodpovedný, bezodkladne o tom informuje príslušné orgány svojho domovského členského štátu a v prípade potreby aj príslušné orgány pre dotknutý AIF z EÚ. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF požiadajú správcu AIF, aby prijal potrebné opatrenia na nápravu situácie.

3. Ak sa aj napriek uskutočneniu opatrení uvedených v odseku 2 požiadavky naďalej nespĺňajú a ak ide o správcu AIF z EÚ alebo AIF z EÚ, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF ho požiadajú, aby sa vzdal funkcie správcu daného AIF. V takomto prípade sa tento AIF už nesmie uvádzať na trh v Únii. Ak ide o správcu AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý spravuje AIF z krajiny mimo EÚ, tento AIF sa už nesmie uvádzať na trh v Únii. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF o tom bezodkladne informujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF.

KAPITOLA II

UDELENIE POVOLENIA PRE SPRÁVCU AIF

Článok 6

Podmienky začatia činnosti správcu AIF

1. Členské štáty zabezpečia, aby žiadny správca AIF nespravoval AIF, pokiaľ mu nebude udelené povolenie v súlade s touto smernicou.

Správca AIF, ktorému bolo udelené povolenie v súlade s touto smernicou, musí vždy spĺňať podmienky na udelenie povolenia stanovené v tejto smernici.

2. Členské štáty vyžadujú, aby žiaden externý správca AIF nevykonával iné činnosti ako činnosti uvedené v prílohe I k tejto smernici a dodatočnú správu PKIPCP na základe povolenia podľa smernice 2009/65/ES.

3. Členské štáty vyžadujú, aby žiaden interne spravovaný AIF nevykonával iné činnosti okrem vnútornej správy daného AIF v súlade s prílohou I.

4. Odchylné od odseku 2 môžu členské štáty udeliť externému správcovi AIF povolenie na poskytovanie týchto služieb:

a) riadenie investičných portfólií vrátane portfólií dôchodkových fondov a inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia v súlade s článkom 19 ods. 1 smernice 2003/41/ES, na základe voľného uváženia pre jednotlivých klientov v súlade s povereniami udelenými investormi;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 15, 20.1.2009, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 201.

- b) vedľajšie služby zahŕňajúce:
- i) investičné poradenstvo;
 - ii) úschovu a správu v súvislosti s akciami alebo podielovými listami podnikov kolektívneho investovania;
 - iii) prijímanie a postupovanie pokynov týkajúcich sa finančných nástrojov.
5. Správcovi AIF sa podľa tejto smernice neudelí povolenie na poskytovanie:
- a) iba služieb uvedených v odseku 4;
 - b) vedľajších služieb uvedených v odseku 4 písm. b) bez toho, aby mal tiež povolenie poskytovať služby uvedené v odseku 4 písm. a);
 - c) iba činností uvedených v bode 2 prílohy I alebo
 - d) služieb uvedených v prílohe I bode 1 písm. a) bez poskytovania služieb uvedených v prílohe I bode 1 písm. b) alebo naopak.
6. Na poskytovanie služieb uvedených v odseku 4 tohto článku zo strany správcu AIF sa uplatňuje článok 2 ods. 2 a články 12, 13 a 19 smernice 2004/39/ES.
7. Členské štáty vyžadujú, aby správca AIF vždy poskytoval príslušným orgánom svojho domovského členského štátu informácie, ktoré tieto orgány potrebujú na monitorovanie plnenia podmienok uvedených v tejto smernici.
8. Od investičných spoločností, ktoré majú povolenie podľa smernice 2004/39/ES, a úverových inštitúcií, ktoré majú povolenie podľa smernice 2006/48/ES, sa nevyžaduje získanie povolenia podľa tejto smernice, ak chcú v súvislosti s AIF poskytovať investičné služby, ako napríklad individuálne riadenie portfólia. Investičné spoločnosti však môžu priamo alebo nepriamo ponúkať podielové listy alebo akcie AIF investorom v Únii alebo ich umiestňovať u investorov v Únii, avšak len v rozsahu, v ktorom sa akcie alebo podielové listy môžu uvádzať na trh v súlade s touto smernicou.
- Článok 7**
- Žiadosť o udelenie povolenia**
1. Členské štáty vyžadujú, aby správcovia AIF žiadali o udelenie povolenia príslušné orgány svojho domovského členského štátu.
2. Členské štáty vyžadujú, aby správca AIF, ktorý žiada o udelenie povolenia, poskytol príslušným orgánom svojho domovského členského štátu tieto informácie týkajúce sa správcu AIF:
- a) informácie o osobách, ktoré skutočne vykonávajú činnosť správcu AIF;
 - b) informácie o totožnosti akcionárov alebo členov správcu AIF, či už priamych alebo nepriamych, fyzických alebo právnických osôb, ktoré vlastnia kvalifikované účasti, a o výškach týchto účastí;
 - c) program činnosti, v ktorom sa uvedie organizačná štruktúra správcu AIF vrátane informácií o tom, ako má správca AIF v úmysle plniť svoje povinnosti podľa kapitol II, III, IV a prípadne podľa kapitol V, VI, VII a VIII;
 - d) informácie o politikách a postupoch odmeňovania podľa článku 13;
 - e) informácie o opatreniach prijatých na delegovanie a subdelegovanie funkcií uvedených v článku 20 na tretie strany.
3. Členské štáty vyžadujú, aby správca AIF, ktorý žiada o udelenie povolenia, poskytol príslušným orgánom svojho domovského členského štátu tieto informácie o AIF, ktorý má v úmysle spravovať:
- a) informácie o investičných stratégiách vrátane druhov podkladových fondov, ak je AIF fondom fondov, a o politike správcu AIF v súvislosti s využívaním pákového efektu, ako aj o rizikových profiloch a iných charakteristikách AIF, ktoré spravuje alebo má v úmysle spravovať, vrátane informácií o členských štátoch alebo tretích krajinách, v ktorých sú takéto AIF usadené alebo by sa mali usadiť;
 - b) informáciu o tom, kde je usadený hlavný AIF, ak je AIF zberným AIF;
 - c) štatút alebo zakladajúce dokumenty každého AIF, ktorý má správca AIF v úmysle spravovať;
 - d) informácie o opatreniach prijatých na určenie depozitára v súlade s článkom 21 za každý AIF, ktorý má správca AIF v úmysle spravovať;
 - e) akékoľvek ďalšie informácie uvedené v článku 23 ods. 1 za každý AIF, ktorý správca AIF spravuje alebo má v úmysle spravovať.
4. Pokiaľ bolo správcovskej spoločnosti udelené povolenie podľa smernice 2009/65/ES (ďalej len „správcovská spoločnosť PKIPCP“) a žiada o udelenie povolenia ako správca AIF podľa tejto smernice, príslušné orgány nesmú od správcovskej spoločnosti PKIPCP vyžadovať, aby poskytla informácie či dokumenty, ktoré táto správcovská spoločnosť PKIPCP už poskytla pri podávaní žiadosti o udelenie povolenia podľa smernice 2009/65/ES, pokiaľ sú tieto informácie či dokumenty aktuálne.

5. Príslušné orgány štvrťročne informujú ESMA o povoleniach udelených alebo zrušených v súlade s touto kapitolou.

ESMA vedie ústredný verejný register so záznamom o každom správcovi AIF, ktorému bolo udelené povolenie podľa tejto smernice, so zoznamom AIF, ktoré tento správca AIF spravuje a/alebo uvádza na trh v Únii, a príslušných orgánov každého takéhoto správcu AIF. Register sa sprístupní v elektronickej podobe.

6. S cieľom zabezpečiť jednotnú harmonizáciu tohto článku môže ESMA vypracovať návrh regulačných technických noriem, v ktorých sa stanoví, aké informácie sa majú poskytovať príslušným orgánom pri podávaní žiadosti o udelenie povolenia pre správcu AIF vrátane programu činnosti.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

7. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky uplatňovania tohto článku môže ESMA vypracovať návrh vykonávacích technických noriem, v ktorých sa stanovujú štandardné vzory, predlohy a postupy poskytovania informácií uvedených v odseku 6 prvom pododseku.

Komisiu sa zveruje právomoc prijať vykonávacie technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 8

Podmienky udelenia povolenia

1. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF povolenie neudelia, pokiaľ:

- nie sú presvedčené, že správca AIF bude schopný plniť podmienky tejto smernice;
- správca AIF nemá dostatočný počiatočný kapitál a vlastné zdroje v súlade s článkom 9;
- osoby, ktoré skutočne vykonávajú činnosť správcu AIF, nemajú dostatočne dobrú povesť a dostatočné odborné skúsenosti aj v súvislosti s investičnými stratégiami, ktoré uplatňuje AIF spravovaný správcom AIF, pričom mená týchto osôb a každej osoby, ktorá ich v tejto pozícii vystrieda, sú bezodkladne oznámené príslušným orgánom domovského členského štátu správcu AIF a o výkone činnosti správcu AIF rozhodujú najmenej dve osoby spĺňajúce tieto podmienky;
- akcionári alebo členovia správcu AIF, ktorí majú kvalifikované účasti, nie sú vyhovujúci z hľadiska potreby zaistiť riadne a obozretné riadenie správcu AIF, a

e) ústredie a sídlo správcu AIF sa nenachádzajú v tom istom členskom štáte.

Povolenie platí pre všetky členské štáty.

2. S relevantnými príslušnými orgánmi ostatných zúčastnených členských štátov sa vopred konzultuje udelenie povolenia správcovi AIF, ktorý je jednou z týchto spoločností:

- dcérskou spoločnosťou iného správcu AIF, správcovskej spoločnosti PKIPCP, investičnej spoločnosti, úverovej inštitúcie alebo poisťovne, ktorým bolo udelené povolenie v inom členskom štáte;
- dcérskou spoločnosťou materského podniku iného správcu AIF, správcovskej spoločnosti PKIPCP, investičnej spoločnosti, úverovej inštitúcie alebo poisťovne, ktorým bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, a
- spoločnosťou kontrolovanou tými istými fyzickými alebo právnickými osobami, ktoré kontrolujú iného správcu AIF, správcovskú spoločnosť PKIPCP, investičnú spoločnosť, úverovú inštitúciu alebo poisťovňu, ktorým bolo udelené povolenie v inom členskom štáte.

3. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF odmietnu udeliť povolenie, ak účinnému vykonávaniu ich funkcií dohľadu bránia:

- úzke väzby medzi správcem AIF a inými fyzickými alebo právnickými osobami;
- zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia tretej krajiny, ktoré sa vzťahujú na fyzické alebo právnické osoby, s ktorými má správca AIF úzke väzby;
- ťažkosti pri presadzovaní týchto zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení.

4. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF môžu obmedziť rozsah pôsobnosti povolenia, najmä pokiaľ ide o investičné stratégie AIF, ktorý je správca AIF oprávnený spravovať.

5. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF písomne informujú žiadateľa do troch mesiacov od podania úplnej žiadosti, či povolenie bolo, alebo nebolo udelené. Príslušné orgány môžu predĺžiť túto lehotu až o tri dodatočné mesiace, ak to považujú za potrebné z dôvodu osobitných okolností prípadu a po tom, čo náležite informovali správcu AIF.

Na účely tohto odseku sa žiadosť považuje za úplnú, ak správca AIF predložil aspoň informácie uvedené v článku 7 ods. 2 písm.

a) až d) a v článku 7 ods. 3 písm. a) a b).

Správca AIF môže vo svojom domovskom členskom štáte začať spravovať AIF v súlade s investičnými stratégiami uvedenými v žiadosti podľa článku 7 ods. 3 písm. a) hneď po udelení povolenia, avšak najskôr jeden mesiac po predložení chýbajúcich informácií uvedených v článku 7 ods. 2 písm. e) a v článku 7 ods. 3 písm. c), d) a e).

6. S cieľom zabezpečiť jednotnú harmonizáciu tohto článku môže ESMA vypracovať návrh regulačných technických noriem, v ktorých sa určia:

- a) požiadavky, ktoré sa vzťahujú na správcu AIF podľa odseku 3;
- b) požiadavky, ktoré sa vzťahujú na akcionárov a členov s kvalifikovanou účasťou uvedených v odseku 1 písm. d);
- c) prekážky, ktoré môžu brániť príslušným orgánom v účinnom vykonávaní funkcií dohľadu.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 9

Počiatočný kapitál a vlastné zdroje

1. Členské štáty vyžadujú od správcu AIF, ktorý je interne spravovaný AIF, aby mal počiatočný kapitál vo výške minimálne 300 000 EUR.

2. Ak bol správca AIF určený za externého správcu AIF, správca AIF musí mať počiatočný kapitál vo výške minimálne 125 000 EUR.

3. Ak hodnota portfólií AIF, ktoré spravuje správca AIF, presahuje 250 miliónov EUR, správca AIF poskytne dodatočný objem vlastných zdrojov. Tento dodatočný objem vlastných zdrojov sa rovná 0,02 % sumy, o ktorú hodnota portfólií správcu AIF prevyšuje sumu 250 miliónov EUR, pričom však požadovaná celková výška počiatočného kapitálu a dodatočného objemu nesmie presahovať 10 miliónov EUR.

4. Na účely odseku 3 sa za portfóliá správcu AIF považujú AIF, ktoré správca AIF spravuje, vrátane AIF, v prípade ktorých správca AIF delegoval funkcie v súlade s článkom 20, ale s vylúčením portfólií AIF, ktoré tento správca AIF spravuje na základe delegovania.

5. Bez ohľadu na odsek 3 nesmú byť vlastné zdroje správcu AIF nikdy nižšie ako suma požadovaná podľa článku 21 smernice 2006/49/ES.

6. Členské štáty môžu správcovi AIF povoliť, aby neposkytol sumu do výšky 50 % dodatočného objemu vlastných zdrojov

uvedeného v odseku 3, ak má v rovnakej výške záruku od úverovej inštitúcie alebo poisťovne, ktorá má sídlo v členskom štáte alebo v tretej krajine, v ktorej podlieha pravidlám obozretného podnikania, ktoré príslušné orgány považujú za rovnocenné s pravidlami stanovenými v práve Únie.

7. Na pokrytie prípadných rizík profesijnej zodpovednosti za škody vyplývajúce z činností, ktoré môže správca AIF podľa tejto smernice vykonávať, majú tak interne spravovaný AIF, ako aj externý správca AIF byť:

- a) dodatočné vlastné zdroje, ktoré sú primerané na pokrytie potenciálnych rizík profesijnej zodpovednosti za škody vyplývajúce z profesijnej nedbalosti, alebo
- b) uzavreté poistenie profesijnej zodpovednosti za škody spôsobené profesijnou nedbalosťou, ktoré je primerané pokrytým rizikám.

8. Vlastné zdroje vrátane akýchkoľvek dodatočných vlastných zdrojov uvedených v odseku 7 písm. a) sa investujú do likvidných aktív alebo aktív ľahko zameniteľných za hotovosť v krátkej dobe a nesmú zahŕňať špekulatívne pozície.

9. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia vo vzťahu k odseku 7 tohto článku, v ktorých stanoví:

- a) riziká, ktoré musia byť pokryté dodatočnými vlastnými zdrojmi alebo poistením profesijnej zodpovednosti za škodu;
- b) podmienky určenia primeranosti dodatočných vlastných zdrojov alebo poistenia profesijnej zodpovednosti za škodu a
- c) spôsob určenia priebežných úprav dodatočných vlastných zdrojov alebo poistenia profesijnej zodpovednosti za škodu.

10. S výnimkou odsekov 7 a 8 a delegovaných aktov prijatých podľa odseku 9 sa tento článok nevzťahuje na tých správcov AIF, ktorí sú zároveň aj správcovskými spoločnosťami PKIPCP.

Článok 10

Zmeny v rozsahu povolenia

1. Členské štáty vyžadujú, aby správcovia AIF skôr, ako vykonajú významné zmeny podmienok, na základe ktorých bolo počiatočné povolenie udelené, najmä významné zmeny informácií poskytovaných v súlade s článkom 7, oznámili tieto zmeny príslušným orgánom svojho domovského členského štátu.

2. Ak sa príslušné orgány domovského členského štátu rozhodnú uložiť obmedzenia alebo tieto zmeny zamietnuť, informujú o tom správcu AIF do jedného mesiaca od prijatia tohto oznámenia. Príslušné orgány môžu predĺžiť túto lehotu až o jeden mesiac, ak to považujú za potrebné z dôvodu osobitných okolností prípadu a po tom, čo náležite informovali správcu AIF. Ak počas príslušnej lehoty na posúdenie relevantné príslušné orgány nenamietnu voči uvedeným zmenám, zmeny sa vykonávajú.

Článok 11

Odobratie povolenia

Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF môžu odobrať povolenie udelené správcovi AIF, ak tento správca AIF:

- a) nezačne využívať povolenie do 12 mesiacov, výslovne sa zriekne povolenia alebo ukončil činnosť, na ktorú sa vzťahuje táto smernica, v priebehu uplynulých šiestich mesiacov, pokiaľ dotknutý členský štát neustanovil, že povolenie v takýchto prípadoch zaniká;
- b) získal povolenie na základe nepravdivých vyjadrení alebo iným protiprávnym spôsobom;
- c) prestal spĺňať podmienky, na základe ktorých bolo povolenie udelené;
- d) prestal dodržiavať smernicu 2006/49/ES, ak sa jeho povolenie vzťahuje aj na služby riadenia portfólia na základe voľného uváženia uvedené v článku 6 ods. 4 písm. a) tejto smernice;
- e) závažne alebo systematicky porušuje ustanovenia prijaté na základe tejto smernice alebo
- f) patrí do niektorého z prípadov, v ktorých vnútroštátne právo v súvislosti so záležitosťami mimo rozsahu pôsobnosti tejto smernice ustanovuje odobratie.

KAPITOLA III

PODMIENKY VÝKONU ČINNOSTI SPRÁVCOV AIF

ODDIEL 1

Všeobecné požiadavky

Článok 12

Všeobecné zásady

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF vždy:

- a) pri výkone svojich činností konal čestne s náležitými zručnosťami, obozretnosťou a starostlivosťou a spravodlivo;
- b) konal v najlepšom záujme AIF, ktoré spravuje, alebo investorov týchto AIF a integrity trhu;
- c) mal a účinne využíval zdroje a postupy, ktoré sú potrebné na riadny výkon svojej podnikateľskej činnosti;
- d) prijímal všetky primerané kroky na predchádzanie konfliktom záujmov, a ak im nemožno predísť, identifikoval takéto konflikty záujmov, riadil ich a monitoroval a v prípade potreby zverejňoval s cieľom zabrániť ich nepriaznivému vplyvu na záujmy AIF a ich investorov a zabezpečiť, že s AIF, ktoré spravuje, sa zaobchádza spravodlivo;
- e) plnil všetky regulačné požiadavky, ktoré sa vzťahujú na výkon jeho podnikateľskej činnosti, s cieľom konať v najlepšom záujme AIF alebo investorov AIF, ktoré spravuje, a v záujme integrity trhu;
- f) zaobchádzal so všetkými investormi AIF rovnako.

Žiadny investor určitého AIF nesmie požívať prednostné zaobchádzanie okrem prípadov, keď je to uvedené v štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch príslušného AIF.

2. Každý správca AIF, ktorého povolenie sa vzťahuje aj na služby riadenia portfólia podľa voľného uváženia uvedené v článku 6 ods. 4 písm. a):

- a) nesmie investovať celé portfólio klienta ani jeho časť do podielových listov alebo akcií AIF, ktoré spravuje, pokiaľ mu k tomu klient nedal vopred všeobecný súhlas;
- b) v súvislosti so službami uvedenými v článku 6 ods. 4 podlieha smernici Európskeho parlamentu a Rady 97/9/ES z 3. marca 1997 o systémoch náhrad pre investorov ⁽¹⁾.

3. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých spresní kritériá, ktoré majú relevantné príslušné orgány použiť na posúdenie, či si správcovia AIF plnia povinnosti uvedené v odseku 1.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 84, 26.3.1997, s. 22.

Článok 13

Odmeňovanie

1. Členské štáty vyžadujú od správcov AIF, aby pre kategórie zamestnancov vrátane vyššieho manažmentu, zamestnancov, ktorí prijímajú riziká, zamestnancov v kontrolných funkciách a akýchkoľvek zamestnancov, ktorých celkové odmeňovanie ich radí do rovnakej triedy odmeňovania ako vyšší manažment a zamestnancov, ktorí prijímajú riziká, ktorých pracovná činnosť má významný vplyv na ich rizikové profily alebo rizikové profily správcov AIF alebo AIF, ktoré spravujú, mali také politiky a postupy odmeňovania, ktoré sú v súlade s riadnym a účinným riadením rizík, podporujú ho a nenabádajú na riskovanie, ktoré nezodpovedá rizikovým profilom, štatútu alebo zakladajúcim dokumentom AIF, ktoré spravujú.

Správca AIF určuje politiku a postupy odmeňovania v súlade s prílohou II.

2. ESMA zabezpečí vypracovanie usmernení na správne politiky odmeňovania, ktoré sú v súlade s prílohou II. V týchto usmerneniach sa zohľadnia zásady správnych politik odmeňovania stanovené v odporúčaní 2009/384/ES, veľkosť správcov AIF a veľkosť AIF, ktoré spravujú, ich vnútorná organizácia a povaha, rozsah a komplexnosť ich činností. ESMA úzko spolupracuje s Európskym orgánom dohľadu (Európskym orgánom pre bankovníctvo) (EBA).

Článok 14

Konflikty záujmov

1. Členské štáty od správcov AIF vyžadujú, aby prijali všetky primerané kroky na účely identifikácie konfliktov záujmov, ktoré vzniknú v rámci správy AIF medzi:

- a) správcom AIF vrátane jeho správcov, zamestnancov alebo iných osôb, ktoré sú priamo alebo nepriamo prepojené so správcom AIF prostredníctvom kontroly, a AIF spravovaným správcom AIF alebo investormi tohto AIF;
- b) AIF alebo investormi v tomto AIF a iným AIF alebo investormi v tomto AIF;
- c) AIF alebo investormi v tomto AIF a iným klientom správcu AIF;
- d) AIF alebo investormi v tomto AIF a PKIPCP riadeným správcom AIF alebo investormi v tomto PKIPCP, alebo
- e) dvoma klientmi správcu AIF.

Správcovia AIF udržiavajú a využívajú účinné organizačné a administratívne mechanizmy na účel prijatia všetkých primeraných krokov s cieľom identifikovať, riadiť a monitorovať konflikty záujmov a predchádzať im s cieľom zabrániť, aby negatívne ovplyvňovali záujmy AIF a jeho investorov.

Správca AIF oddeľuje v prostredí svojho pôsobenia úlohy a povinnosti, ktoré sa môžu považovať za vzájomne nezlúčiteľné alebo ktoré môžu potenciálne vytvárať systematické konflikty záujmov. Správca AIF posúdi, či jeho podmienky výkonu činnosti môžu obsahovať akékoľvek ďalšie závažné konflikty záujmov, a poskytne o nich informácie investorom AIF.

2. Ak organizačné úpravy, ktoré správca AIF prijme na identifikáciu, prevenciu, riadenie a monitorovanie konfliktov záujmov, nie sú dostatočné na zabezpečenie toho, že sa s primeranou istotou zabráni rizikám poškodenia záujmov investorov, správca AIF poskytne investorom jasné informácie o všeobecnej povahe alebo zdrojoch konfliktov záujmov skôr, ako vykoná obchod v ich mene, a vypracuje primerané stratégie a postupy.

3. V prípade, že správca AIF v mene AIF využíva služby primárneho brokera, podmienky sa uvedú v písomnej zmluve. V tejto zmluve sa stanoví najmä akákoľvek možnosť prevodu a opätovného využitia aktív AIF, ktorá musí byť v súlade s pravidlami alebo zakladajúcimi dokumentmi AIF. V zmluve sa zabezpečí, aby bol o nej depozitár informovaný.

Správcovia AIF pri výbere a vymenovaní primárnych brokerov, s ktorými majú uzavrieť zmluvu, uplatňujú náležité zručnosti, obozretnosť a starostlivosť.

4. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých ustanoví:

- a) druhy konfliktov záujmov uvedených v odseku 1;
- b) primerané kroky, ktoré by správcovia AIF mali prijímať v súvislosti so štruktúrami a organizačnými a administratívnymi postupmi s cieľom identifikovať, riadiť, monitorovať a zverejňovať konflikty záujmov, ako aj zabráňovať ich vzniku.

Článok 15

Riadenie rizík

1. Správcovia AIF funkčne a hierarchicky oddelia funkcie riadenia rizík od prevádzkových oddelení vrátane od funkcií riadenia portfólia.

Funkčne a hierarchické oddelenie funkcií riadenia rizík v súlade s prvým pododsekom preskúmavajú príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF v súlade so zásadou proporcionality, pričom berú zreteľ na to, že správca AIF musí byť v každom prípade schopný preukázať, že osobitné ochranné opatrenia proti konfliktom záujmov umožňujú nezávislý výkon činností riadenia rizík a že proces riadenia rizík spĺňa požiadavky tohto článku a že je dlhodobo účinný.

2. Správcovia AIF zavedú primerané systémy riadenia rizík s cieľom primerane identifikovať, merať, riadiť a monitorovať všetky riziká súvisiace s každou investičnou stratégiou AIF, ktorým je alebo môže byť každý AIF vystavený.

Správcovia AIF vyhodnocujú systémy riadenia rizík s primeranou periodicitou, avšak aspoň raz ročne, a vždy, keď je to potrebné, ich upravujú.

3. Správca AIF prinajmenšom:

- a) pri investovaní v mene AIF uplatňuje primeraný, zdokumentovaný a pravidelne aktualizovaný postup hĺbkovej analýzy, ktorý zodpovedá investičnej stratégii, cieľom a rizikovému profilu AIF;
- b) zabezpečuje, aby riziká spojené s každou investičnou pozíciou AIF a ich celkový vplyv na portfólio AIF boli vždy riadne a priebežne identifikované, merané, riadené a monitorované aj prostredníctvom použitia primeraných postupov stresového testovania;
- c) zabezpečuje, aby rizikový profil AIF zodpovedal veľkosti, štruktúre portfólia a investičným stratégiám a cieľom AIF stanoveným v štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch, prospektoch a ponukových materiáloch AIF.

4. Správca AIF stanovuje maximálnu úroveň pákového efektu, ktorý môže správca AIF využívať v mene každého AIF, ktorý spravuje, ako aj rozsah práva znovu použiť kolaterál alebo záruku, ktoré by mohli byť poskytnuté na základe dojednania založenom na pákovom efekte, pričom okrem iného zohľadňuje:

- a) typ AIF;
- b) investičnú stratégiu AIF;
- c) zdroje pákového efektu AIF;
- d) akékoľvek iné prepojenie alebo relevantné vzťahy s inými inštitúciami poskytujúcimi finančné služby, ktoré by mohli predstavovať systémové riziko;
- e) potrebu obmedziť expozíciu voči akejkoľvek jednotlivéj protistrane;
- f) mieru zabezpečenia pákového efektu kolaterálom;
- g) pomer aktív a pasív;

h) mieru, povahu a rozsah činnosti správcu AIF na dotknutých trhoch.

5. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých stanoví:

- a) systémy riadenia rizík, ktoré má správca AIF využívať v súvislosti s rizikami, ktoré správcovi AIF vznikajú za AIF, ktoré spravuje;
- b) vhodnú periodicitu preskúvania systému riadenia rizík;
- c) ako sa má funkcia riadenia rizík funkčne a hierarchicky oddeliť od prevádzkových oddelení vrátane funkcie riadenia portfólia;
- d) osobitné ochranné opatrenia proti konfliktom záujmov uvedené v odseku 1 druhom pododseku;
- e) požiadavky uvedené v odseku 3.

Článok 16

Riadenie likvidity

1. Správca AIF pre každý AIF, ktorý spravuje a ktorý nie je AIF uzavretého typu nevyužívajúci pákový efekt, používa primeraný systém riadenia likvidity a prijíma postupy, ktoré mu umožňujú monitorovať riziko likvidity AIF a ktoré zabezpečia, aby profil likvidity investícií AIF bol v súlade s jeho príslušnými záväzkami.

Správca AIF pravidelne vykonáva stresové testovanie za bežných a výnimočných podmienok likvidity, ktoré mu umožňuje vyhodnotiť riziko likvidity AIF, a zodpovedajúcim spôsobom monitorovať riziko likvidity AIF.

2. Správca AIF zabezpečuje, aby investičná stratégia, profil likvidity a politika vyplácania každého AIF, ktorý spravuje, boli konzistentné.

3. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých určí:

- a) systémy a postupy riadenia likvidity a
- b) zosúladenie investičnej stratégie, profilu likvidity a politiky vyplácania, ako je stanovené v odseku 2.

Článok 17

Investovanie do sekuritizačných pozícií

S cieľom zabezpečiť medziodvetvovú konzistentnosť a odstrániť nesúlad medzi záujmom spoločností, ktoré transformujú úvery do podoby obchodovateľných cenných papierov, a pôvodcov v zmysle článku 4 bodu 41 smernice 2006/48/ES a záujmom správcov AIF, ktorí investujú do týchto cenných papierov alebo iných finančných nástrojov v mene jedného alebo viacerých AIF, prijme Komisia prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých ustanoví požiadavky v týchto oblastiach:

- a) požiadavky, ktoré musí pôvodca, sponzor alebo pôvodný veriteľ splniť, aby správca AIF mohol investovať do cenných papierov alebo iných finančných nástrojov tohto druhu emitovaných po 1. januári 2011 v mene AIF, vrátane požiadaviek, ktorými sa zabezpečuje, aby si pôvodca, sponzor alebo pôvodný veriteľ ponechal čistú ekonomickú účasť vo výške najmenej 5 %;
- b) kvalitatívne požiadavky, ktoré musí splniť správca AIF, ktorý investuje do týchto cenných papierov alebo iných finančných nástrojov v mene jedného alebo viacerých AIF.

ODDIEL 2

Organizačné požiadavky

Článok 18

Všeobecné zásady

1. Členské štáty vyžadujú, aby správcovia AIF vždy používali primerané a vhodné ľudské a technické zdroje, ktoré sú potrebné na náležitú správu AIF.

Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF aj s prihliadnutím na povahu AIF, ktoré správca AIF spravuje, vyžadujú najmä to, aby správca AIF mal riadne administratívne a účtovné postupy, systémy kontroly a ochrany elektronického spracovania údajov a primerané mechanizmy vnútornej kontroly, ktoré zahŕňajú najmä pravidlá na osobné transakcie jeho zamestnancov alebo na držanie alebo riadenie investícií s cieľom investovať na vlastný účet a zabezpečujú minimálne to, že každá transakcia, na ktorej sa AIF zúčastňuje, sa dá zrekonštruovať podľa svojho pôvodu, strán, povahy a času a miesta, v ktorom sa uskutočnila, a že aktíva AIF spravované správcom AIF sa investujú podľa pravidiel alebo zakladajúcich dokumentov AIF a platných právnych predpisov.

2. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých upresní postupy a mechanizmy uvedené v odseku 1.

Článok 19

Určovanie hodnoty

1. Správca AIF zabezpečuje, aby sa v každom AIF, ktorý spravuje, ustanovili vhodné a jednotné postupy, aby bolo možné vykonávať náležité a nezávislé určovanie hodnoty aktív AIF v súlade s týmto článkom, platným vnútroštátnym právom a štatútom alebo zakladajúcimi dokumentmi AIF.

2. Pravidlá uplatniteľné na určovanie hodnoty aktív a na výpočet čistej hodnoty aktív na jeden podielový list alebo jednu akciu AIF sa stanovujú v práve krajiny, v ktorej je AIF zriadený, a/alebo v štatúte alebo v zakladajúcich dokumentoch AIF.

3. Správca AIF zabezpečuje aj to, že sa v súlade s týmto článkom, platným vnútroštátnym právom a štatútom alebo zakladajúcimi dokumentmi AIF vypočítava a uverejňuje čistú hodnotu aktív na jeden podielový list alebo jednu akciu AIF.

V rámci používaných postupov určovania hodnoty sa zabezpečí, aby sa hodnota aktív určila a čistá hodnota aktív na podielový list alebo akciu vypočítala aspoň raz ročne.

Ak je AIF fond otvoreného typu, uvedené určovanie hodnoty a výpočty sa tiež vykonávajú s periodicitou, ktorá je vhodná tak z hľadiska aktív, ktoré AIF drží, ako aj z hľadiska jeho periodicity emitovania a vyplácania.

Ak je AIF fond uzavretého typu, príslušný AIF vykonáva uvedené určovanie hodnoty a výpočty tiež v prípade nárastu alebo poklesu kapitálu.

Investori sú informovaní o určovaní hodnoty a výpočtoch spôsobom stanoveným v príslušných štatútoch alebo zakladajúcich dokumentoch AIF.

4. Správca AIF zabezpečí, že funkciu určovania hodnoty vykonáva buď:

- a) externý znalec, ktorým je právnická alebo fyzická osoba nezávislá od AIF, správcu AIF a od akýchkoľvek iných osôb s úzkymi väzbami na AIF alebo správcu AIF, alebo
- b) sám správca AIF za predpokladu, že úloha určovania hodnoty je funkčne nezávislá od politiky riadenia portfólií a odmeňovania a ostatné opatrenia zabezpečujú obmedzenie konfliktov záujmu a predchádzanie neprimeranému vplyvu na zamestnancov.

Depozitár určený pre AIF nesmie byť určený za externého znalca takéhoto AIF, pokiaľ funkčne a hierarchicky neoddelil výkon svojich funkcií depozitára od svojich úloh externého znalca a pokiaľ nie sú prípadné konflikty záujmov riadne identifikované, riadené, monitorované a oznámené investorom AIF.

5. Ak externý znalec vykonáva funkciu určovania hodnoty, správca AIF preukáže, že:

- a) externý znalec podlieha povinnej odbornej registrácii v zmysle zákona alebo právnym alebo regulačným ustanoveniam alebo predpisom týkajúcim sa odborného výkonu činnosti;
- b) externý znalec môže poskytnúť dostatočné odborné záruky, že je schopný účinne vykonávať príslušnú funkciu určovania hodnoty v súlade odsekmi 1, 2 a 3, a
- c) určenie externého znalca je v súlade s požiadavkami článku 20 ods. 1 a 2 a delegovanými aktmi prijatými podľa článku 20 ods. 7.

6. Určený externý znalec nesmie delegovať funkciu určovania hodnoty na tretiu stranu.

7. Správcovia AIF oznámia určenie externého znalca príslušným orgánom svojho domovského členského štátu, ktoré môžu v prípade, že nie sú splnené podmienky ustanovené v odseku 5, požadovať, aby bol namiesto neho určený iný externý znalec.

8. Určovanie hodnoty sa vykonáva nestranne a s náležitými zručnosťami, obozretnosťou a starostlivosťou.

9. Ak funkciu určovania hodnoty nevykonáva nezávislý externý znalec, môžu príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF od správcu AIF požadovať, aby jeho postupy určovania hodnoty a/alebo samotné určovanie hodnoty overil externý znalec alebo prípadne audítor.

10. Správca AIF zodpovedá za riadne určovanie hodnoty aktív AIF, za výpočet čistej hodnoty aktív a za zverejňovanie tejto čistej hodnoty aktív. Preto skutočnosť, že správca AIF určil externého znalca, v žiadnom prípade nemá vplyv na zodpovednosť správcu AIF voči AIF a jeho investorom.

Bez toho, aby bol dotknutý prvý pododsek a akékoľvek zmluvné dojednania stanovujúce odlišnú úpravu, je však externý znalec zodpovedný voči správcovi AIF za akékoľvek straty, ktoré správca AIF utrpel v dôsledku nedbanlivosti externého znalca alebo úmyselného nevykonávania jeho úloh.

11. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých ustanoví:

- a) kritériá týkajúce sa postupov riadneho určovania hodnoty aktív a výpočtu čistej hodnoty aktív na podielový list alebo akciu;
- b) odborné záruky, ktoré musí byť externý znalec schopný poskytnúť, aby mohol účinne vykonávať funkciu určovania hodnoty;

- c) periodicitu, v ktorej AIF otvoreného typu vykonávajú určovanie hodnoty a ktorá je primeraná vzhľadom na aktíva, ktoré AIF drží, aj vzhľadom na jeho politiku vydávania a vyplácania.

ODDIEL 3

Delegovanie funkcií správcu AIF

Článok 20

Delegovanie

1. Správcovia AIF, ktorí majú v úmysle delegovať na tretie strany úlohu vykonávať funkcie v ich mene, informujú pred nadobudnutím účinnosti dohody o delegovaní príslušné orgány ich domovského členského štátu. Musia byť splnené tieto podmienky:

- a) správca AIF musí byť schopný odôvodniť celú svoju štruktúru delegovania objektívnymi dôvodmi;
- b) subjekt, na ktorý sa funkcie delegujú, musí mať dostatočné zdroje na vykonávanie príslušných úloh a osoby, ktoré skutočne vykonávajú činnosť subjektu, na ktorý sa funkcie delegujú, musia mať dostatočne dobrú povesť a musia mať dostatočné skúsenosti;
- c) ak sa delegovanie týka riadenia portfólia alebo riadenia rizík, udeľuje sa len podnikom, ktoré majú povolenie alebo sú registrované na účely správy aktív a podliehajú dohľadu, alebo ak uvedenú podmienku nie je možné splniť, delegovanie je možné len pod podmienkou predchádzajúceho schválenia príslušnými orgánmi domovského členského štátu správcu AIF;
- d) ak sa delegovanie týka riadenia portfólia alebo riadenia rizík a udeľuje sa podniku z tretej krajiny, okrem podmienok uvedených v písmene c) sa zabezpečí spolupráca medzi príslušnými orgánmi domovského členského štátu správcu AIF a orgánom dohľadu tohto podniku;
- e) delegovanie nesmie brániť účinnému dohľadu nad správcom AIF, a najmä nesmie brániť správcovi AIF konať v najlepšom záujme svojich investorov, ani brániť správe AIF, ktorá je v takomto záujme;
- f) správca AIF musí byť schopný preukázať, že subjekt, na ktorý sa funkcie delegujú, má odbornú spôsobilosť a je schopný vykonávať príslušné funkcie, že bol vybraný s maximálnou odbornou starostlivosťou a že správca AIF je schopný kedykoľvek účinne monitorovať delegovanú činnosť, dať kedykoľvek ďalšie pokyny subjektu, na ktorý sa funkcie delegujú, a s okamžitou účinnosťou zrušiť delegovanie, ak je to v záujme investorov.

Správca AIF priebežne skúma služby poskytované každým subjektom, na ktorý sa funkcie delegujú.

2. Riadenie portfólia ani riadenie rizík sa nesmie delegovať na:

- a) depozitára alebo subjekt poverený depozitárom, ani na
- b) žiadny iný subjekt, ktorého záujmy môžu byť v rozpore so záujmami správcu AIF alebo investorov AIF, pokiaľ tento subjekt funkčne a hierarchicky neoddelil výkon svojich úloh riadenia portfólia alebo riadenia rizík od svojich ostatných potenciálne konfliktných úloh a pokiaľ nie sú prípadné konflikty záujmov riadne identifikované, riadené, monitorované a oznámené investorom AIF.

3. Na zodpovednosť správcu AIF voči AIF a jeho investorom nemá vplyv skutočnosť, že správca AIF delegoval funkcie na tretiu stranu, ani akékoľvek ďalšie subdelegovanie, a ani správca AIF nedeleguje svoje funkcie v takom rozsahu, že ho už v podstate nemožno považovať za správcu AIF a že sa stane menom na poštovej schránke.

4. Tretia strana môže subdelegovať akúkoľvek z funkcií, ktoré sa na ňu delegovali, pokiaľ sú splnené tieto podmienky:

- a) správca AIF vopred súhlasil so subdelegovaním;
- b) správca AIF upovedomil príslušné orgány svojho domovského členského štátu predtým, než dohoda o subdelegovaní nadobudla účinnosť;
- c) podmienky stanovené v odseku 1 v tom zmysle, že všetky odkazy týkajúce sa subjektu, na ktorý sa funkcie delegujú, sa rozumejú ako odkazy na subjekt, na ktorý sa funkcie subdelegujú.

5. Riadenie portfólia ani riadenie rizík sa nesmie subdelegovať na:

- a) depozitára ani na subjekt poverený depozitárom, ani na
- b) žiadny iný subjekt, ktorého záujmy môžu byť v rozpore so záujmami správcu AIF alebo investorov AIF, pokiaľ tento subjekt funkčne a hierarchicky neoddelil výkon svojich úloh riadenia portfólia alebo riadenia rizík od svojich ostatných potenciálne konfliktných úloh a pokiaľ nie sú prípadné konflikty záujmov riadne identifikované, riadené, monitorované a oznámené investorom AIF.

Príslušný subjekt, na ktorý sa funkcie delegujú, priebežne skúma služby poskytované každým subjektom, na ktorý sa funkcie subdelegujú.

6. Ak subjekt, na ktorý sa funkcie subdelegujú, ďalej deleguje ktorúkoľvek z jemu delegovaných úloh, primerane sa uplatňujú podmienky stanovené v odseku 4.

7. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých stanoví:

- a) podmienky splnenia požiadaviek stanovených v odsekoch 1, 2, 4 a 5;
- b) podmienky, za ktorých sa má za to, že správca AIF delegoval svoje funkcie v takom rozsahu, že sa stáva menom na poštovej schránke, a teda ho už nemožno považovať za správcu AIF, ako je stanovené v odseku 3.

ODDIEL 4

Depozitár

Článok 21

Depozitár

1. Správca AIF zabezpečí, aby bol pre každý AIF, ktorý spravuje, určený jeden depozitár v súlade s týmto článkom.

2. Určenie depozitára je zdokumentované v písomnej zmluve. V zmluve sa okrem iného upravuje tok informácií považovaných za nevyhnutné na to, aby depozitár mohol vykonávať svoje funkcie pre AIF, pre ktorý bol určený za depozitára, ako sa stanovuje v tejto smernici a v iných príslušných právnych predpisoch, nariadeniach alebo správnych ustanoveniach.

3. Depozitár je:

- a) úverová inštitúcia so sídlom v Únii, ktorej bolo udelené povolenie v súlade so smernicou 2006/48/ES,
- b) investičná spoločnosť, ktorá má sídlo v Únii, podliehajúca požiadavkám na kapitálovú primeranosť podľa článku 20 ods. 1 smernice 2006/49/ES vrátane kapitálovej požiadavky týkajúcej sa operačných rizík a ktorá má povolenie v súlade so smernicou 2004/39/ES a ktorá tiež poskytuje vedľajšie služby úschovy a správy finančných nástrojov na účet klientov v súlade s oddielom B bodom 1 prílohy I k smernici 2004/39/ES; takéto investičné spoločnosti majú v každom prípade vlastné zdroje vo výške minimálne rovnajúcej sa počiatočnému kapitálu uvedenému v článku 9 smernice 2006/49/ES, alebo
- c) iné kategórie inštitúcií, ktoré podliehajú pravidlám obozretného podnikania a priebežnému dohľadu a ktoré k 21. júlu 2011 patria medzi tie kategórie inštitúcií, ktoré členské štáty určili za oprávnené na výkon činnosti depozitára podľa článku 23 ods. 3 smernice 2009/65/ES.

Len v prípade AIF z krajín mimo EÚ a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 5 písm. b), môže byť depozitárom aj úverová inštitúcia alebo akýkoľvek iný subjekt rovnakej povahy ako subjekty uvedené v písmenách a) a b) prvého pododseku tohto odseku za predpokladu, že sú splnené podmienky stanovené v odseku 6 písm. b).

Navyše môžu členské štáty umožniť, že pre AIF, ktoré nemajú práva na vyplatenie uplatniteľné počas obdobia piatich rokov od dátumu počiatocnej investície a ktoré v súlade so svojou základnou investičnou politikou vo všeobecnosti neinvestujú do aktív, ktoré sa musia držať v správe (custody) v súlade s odsekom 8 písm. a), alebo vo všeobecnosti investujú do emitentov alebo nekótovaných spoločností s cieľom možného získania kontroly nad takýmito spoločnosťami v súlade s článkom 26, môže byť depozitárom subjekt, ktorý vykonáva funkcie depozitára ako súčasť svojich odborných alebo podnikateľských činností, v súvislosti s ktorými takýto subjekt podlieha povinnej odbornej registrácii v zmysle zákona alebo právnym alebo regulačným ustanoveniam alebo predpisom týkajúcim sa odborného výkonu činnosti a ktorý je schopný poskytnúť dostatočné finančné a odborné záruky, že je schopný účinne vykonávať príslušné funkcie depozitára a plniť záväzky, ktoré z týchto funkcií vyplývajú.

4. S cieľom zamedziť konfliktom záujmov medzi depozitárom, správcom AIF a/alebo AIF a/alebo jeho investormi:

- a) správca AIF nekoná ako depozitár;
- b) primárny broker pôsobiaci ako protistrana AIF nekoná ako depozitár takéhoto AIF, pokiaľ funkčne a hierarchicky neoddelil výkon svojich funkcií depozitára od svojich úloh ako primárneho brokera a pokiaľ nie sú prípadné konflikty záujmov riadne identifikované, riadené, monitorované a oznámené investorom AIF. Depozitárovi sa umožňuje delegovať svoje úlohy správy (custody) na primárneho brokera v súlade s odsekom 11, ak sú splnené príslušné podmienky.

5. Depozitár musí byť usadený takto:

- a) pre AIF z EÚ v domovskom členskom štáte AIF;
- b) pre AIF z krajiny mimo EÚ v tretej krajine, v ktorej je usadený AIF, alebo v domovskom členskom štáte správcu AIF spravujúceho AIF, alebo v referenčnom členskom štáte správcu AIF spravujúceho AIF.

6. Bez toho, aby boli dotknuté požiadavky stanovené v odseku 3, podlieha určenie depozitára usadeného v tretej krajine v každom prípade týmto podmienkam:

- a) príslušné orgány členských štátov, v ktorých sa majú uvádzať na trh podielové listy alebo akcie AIF z krajiny mimo EÚ, a pokiaľ je odlišný, domovského členského štátu správcu AIF, podpísali dohody o spolupráci a výmene informácií s príslušnými orgánmi depozitára;

b) depozitár podlieha účinným pravidlám obozretného podnikania, vrátane minimálnych kapitálových požiadaviek, a dohľadu, ktoré majú rovnaký účinok ako ustanovenia práva Únie a ktoré sa účinne uplatňujú;

c) tretia krajina, v ktorej je depozitár usadený, nie je uvedená v zozname nespolupracujúcich krajín a území FATF;

d) členské štáty, v ktorých sa majú uvádzať na trh podielové listy alebo akcie AIF z krajiny mimo EÚ, a pokiaľ je odlišný, domovský členský štát správcu AIF, podpísali dohodu s treťou krajinou, v ktorej je depozitár usadený, ktorá v plnom rozsahu zodpovedá normám stanoveným v článku 26 vzorového dohovoru OECD o daniach a kapitále a zaisťuje účinnú výmenu informácií týkajúcich sa daní, vrátane prípadných viacstranných dohôd o daniach;

e) depozitárovi zo zmluvy vyplýva zodpovednosť voči AIF alebo voči investorom AIF v súlade s odsekmi 12 a 13 a výslovne súhlasí s dodržiavaním odseku 11.

Ak príslušný orgán iného členského štátu nesúhlasí s posúdením uplatňovania prvého pododseku písm. a), c) alebo e) príslušnými orgánmi domovského členského štátu správcu AIF, dotknuté príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Na základe kritérií uvedených v odseku 17 písm. b) prijme Komisia vykonávacie akty, ktorými ustanoví, že pravidlá obozretného podnikania a dohľad v tretej krajine majú rovnaký účinok ako právo Únie a že sa účinne uplatňujú. Tieto vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 59 ods. 2.

7. Depozitár vo všeobecnosti zabezpečuje, že peňažné toky AIF sú riadne monitorované, a najmä zabezpečuje, že všetky platby, ktoré vykonávajú investori alebo ktoré sa vykonávajú v ich mene pri upísaní podielových listov alebo akcií AIF, boli prijaté, a že celá hotovosť AIF bola zaúčtovaná na účtoch peňažných prostriedkov otvorených v mene AIF alebo v mene správcu AIF, ktorý koná v mene AIF, alebo v mene depozitára, ktorý koná v mene AIF, u subjektu uvedeného v článku 18 ods. 1 písm. a), b) a c) smernice 2006/73/ES alebo u iného subjektu rovnakého charakteru na príslušnom trhu, kde sa vyžadujú účty peňažných prostriedkov, pokiaľ tento subjekt podlieha účinným pravidlám obozretného podnikania a dohľadu, ktoré majú rovnaký účinok ako právo Únie a ktoré sa účinne uplatňujú, a v súlade so zásadami uvedenými v článku 16 smernice 2006/73/ES.

Ak sú účty peňažných prostriedkov otvorené v mene depozitára, ktorý koná v mene AIF, žiadna hotovosť subjektu uvedeného v prvom pododseku a žiadna vlastná hotovosť depozitára sa na týchto účtoch nesmie zaúčtovať.

8. Aktíva AIF alebo správcu AIF, ktorý koná v mene AIF, sa zverujú depozitárovi do úschovy takto:

a) pre finančné nástroje, ktoré možno držať v úschove (custody):

i) depozitár drží v úschove (custody) všetky finančné nástroje, ktoré možno viesť na účte finančných nástrojov otvorenom v účtovníctve depozitára, a všetky finančné nástroje, ktoré možno fyzicky doručiť depozitárovi;

ii) depozitár na tento účel zabezpečí, že všetky finančné nástroje, ktoré možno viesť na účte finančných nástrojov vytvorenom v účtovníctve depozitára, sú vedené v účtovníctve depozitára na oddelených účtoch v súlade so zásadami uvedenými v článku 16 smernice 2006/73/ES, vytvorených v mene AIF alebo správcu AIF, ktorý koná v mene AIF, tak aby sa pri týchto účtoch dalo kedykoľvek jasne identifikovať, že patria AIF v súlade s uplatniteľným právom;

b) pre ostatné aktíva:

i) depozitár overuje, či AIF alebo správca AIF, ktorý koná v mene AIF, vlastní takéto aktíva, a zaznamenáva tie aktíva, v prípade ktorých je presvedčený, že AIF alebo správca AIF, ktorý koná v mene AIF, je vlastníkom takýchto aktív;

ii) posúdenie, či AIF alebo správca AIF, ktorý koná v mene AIF, je vlastníkom, sa zakladá na informáciách alebo dokumentoch poskytnutých AIF alebo správcu AIF a na externých dôkazoch, ak existujú;

iii) depozitár zabezpečuje aktuálnosť svojich záznamov.

9. Okrem úloh uvedených v odsekoch 7 a 8 depozitár:

a) zabezpečuje, že sa predaj, emisia, odkúpenie, vyplatenie a zrušenie podielových listov alebo akcií AIF vykonáva v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom a štatútom alebo zakladajúcimi dokumentmi AIF;

b) zabezpečuje, že sa hodnota podielových listov alebo akcií AIF vypočítava v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom a štatútom alebo zakladajúcimi dokumentmi AIF a postupmi stanovenými v článku 19;

c) plní inštrukcie správcu AIF, pokiaľ nie sú v rozpore s príslušným vnútroštátnym právom ani štatútom či zakladajúcimi dokumentmi AIF;

d) zabezpečuje, že pri transakciách, ktoré sa týkajú aktív AIF, sú v prospech AIF všetky protiplnenia prevedené v obvyklých lehotách;

e) zabezpečuje, že výnosy AIF sa použijú v súlade s príslušným vnútroštátnym právom a štatútom alebo zakladajúcimi dokumentmi AIF.

10. V rámci svojich príslušných úloh konajú správca AIF a depozitár čestne, spravodlivo, odborne, nezávisle a v záujme AIF a investorov AIF.

Depozitár nesmie vykonávať činnosti týkajúce sa AIF alebo správcu AIF, ktorý koná v mene AIF, ktoré by vytvárali konflikty záujmov medzi AIF, investormi AIF, správcu AIF a ním, pokiaľ depozitár funkčne a hierarchicky neoddelil výkon svojich úloh depozitára od svojich ostatných potenciálne konfliktných úloh a pokiaľ nie sú prípadné konflikty záujmov riadne identifikované, riadené, monitorované a oznámené investorom AIF.

Aktíva uvedené v odseku 8 nesmie depozitár opätovne použiť bez predchádzajúceho súhlasu AIF alebo správcu AIF, ktorý koná v mene AIF.

11. Depozitár nesmie delegovať na tretie strany žiadnu zo svojich funkcií uvedených v tomto článku, okrem úloh uvedených v odseku 8.

Depozitár môže delegovať na tretie strany len funkcie uvedené v odseku 8 za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:

a) úlohy nie sú delegované so zámerom obchádzať požiadavky tejto smernice;

b) depozitár môže preukázať, že existuje objektívny dôvod na delegovanie;

c) depozitár využil pri výbere a určení tretej strany, na ktorú chce delegovať časť svojich úloh, náležité odborné znalosti, starostlivosť a pozornosť a naďalej využíva náležité odborné znalosti, starostlivosť a pozornosť pri pravidelnom preskúmaní a nepretržitom monitorovaní každej tretej strany, na ktorú delegoval časť svojich úloh, a opatrení tretej strany v súvislosti s delegovanými úlohami a

d) depozitár zabezpečil, že tretia strana počas výkonu delegovaných úloh vždy splňa tieto podmienky:

i) tretia strana má štruktúry a odborné znalosti, ktoré sú náležité a primerané povahe a komplexnosti aktív AIF alebo správcu AIF, ktorý koná v mene AIF, ktoré sa tretej strane zverili;

- ii) pokiaľ ide o úlohy úschovy (custody) uvedené v odseku 8 písm. a), tretia strana podlieha účinným pravidlám obozretného podnikania, vrátane minimálnych kapitálových požiadaviek, a dohľadu v príslušnej jurisdikcii a tretia strana podlieha pravidelnému externému auditu, aby sa zabezpečilo, že finančné nástroje sú v jej vlastníctve;
- iii) tretia strana oddeľuje aktíva klientov depozitára od vlastných aktív a od aktív depozitára takým spôsobom, aby bolo možné kedykoľvek jednoznačne určiť, že patria klientom určitého depozitára;
- iv) tretia strana nepoužíva aktíva bez predchádzajúceho súhlasu AIF alebo správcu AIF, ktorý koná v mene AIF, a bez predchádzajúceho informovania depozitára a
- v) tretia strana spĺňa všeobecné povinnosti a zákazy uvedené v odsekoch 8 a 10.

Bez ohľadu na druhý pododsek písm. d) bod ii), ak sa však v práve tretej krajiny vyžaduje, aby boli určité finančné nástroje držané v úschove (custody) miestnym subjektom, a žiadne miestne subjekty nespĺňajú požiadavky na delegovanie stanovené v uvedenom bode, depozitár môže delegovať svoje funkcie na takýto miestny subjekt len v rozsahu, v akom to vyžaduje právo tretej krajiny a len pokiaľ neexistujú miestne subjekty, ktoré spĺňajú požiadavky na delegovanie, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) investori príslušného AIF musia byť náležite informovaní o tom, že je takéto delegovanie potrebné z dôvodu zákonných obmedzení v práve tretej krajiny, a okolnostiach odôvodňujúcich delegovanie, a to predtým, ako investovali, a
- b) AIF alebo správca AIF v mene AIF musí dať depozitárovi pokyn delegovať úschovu (custody) takýchto finančných nástrojov na takýto miestny subjekt.

Tretia strana smie ďalej subdelegovať tieto funkcie v prípade, že sú splnené rovnaké podmienky. V takom prípade sa na príslušné strany primerane uplatňuje odsek 13.

Na účely tohto odseku sa za delegovanie funkcií úschovy (custody) nepovažuje poskytovanie služieb podľa smernice 98/26/ES systémami zúčtovania cenných papierov, ako je to vymedzené na účely uvedenej smernice, alebo poskytovanie podobných služieb systémami zúčtovania cenných papierov tretích krajín.

12. Depozitár je zodpovedný voči AIF alebo voči investorom AIF za straty spôsobené depozitárom alebo treťou stranou, na ktorú sa delegovala úschova (custody) finančných nástrojov držaných v úschove (custody) v súlade s odsekom 8 písm. a).

V prípade takejto straty finančného nástroja držaného v úschove (custody) depozitár bez zbytočného odkladu vráti finančný nástroj identického typu alebo zodpovedajúcu sumu AIF alebo správcovi AIF, ktorý koná v mene AIF. Depozitár nenesie zodpovednosť, pokiaľ môže preukázať, že strata je dôsledkom vonkajšej udalosti, ktorú nemôže primerane ovplyvniť a ktorej následkom by sa napriek všetkej primeranej snahe nedalo vyhnúť.

Depozitár je tiež zodpovedný voči AIF alebo voči investorom AIF za všetky ostatné straty, ktoré utrpia v dôsledku toho, že depozitár úmyselne alebo z nedbanlivosti riadne nesplní svoje povinnosti podľa tejto smernice.

13. Na zodpovednosť depozitára nemá vplyv delegovanie podľa odseku 11.

Bez ohľadu na prvý pododsek tohto odseku v prípade straty finančných nástrojov držaných v úschove (custody) treťou stranou podľa odseku 11 sa však depozitár môže zbaviť svojej zodpovednosti, ak môže preukázať že:

- a) sú splnené všetky požiadavky na delegovanie jeho úloh úschovy (custody) stanovené v odseku 11 druhom pododseku;
- b) písomná zmluva medzi depozitárom a treťou stranou výslovne prenáša zodpovednosť depozitára na túto tretiu stranu a AIF alebo správcovi AIF, ktorý koná v mene AIF, umožňuje uplatňovať si voči tretej strane pohľadávku v súvislosti so stratou finančných nástrojov alebo umožňuje depozitárovi uplatňovať takúto pohľadávku v ich mene a
- c) písomná zmluva medzi depozitárom a AIF alebo správcom AIF, ktorý koná v mene AIF, jasne umožňuje zbavenie zodpovednosti depozitára a zakladá objektívny dôvod na zmluvné ustanovenie takejto zbavenia zodpovednosti.

14. Okrem toho, ak právo tretej krajiny vyžaduje, aby boli určité finančné nástroje držané v úschove (custody) miestnym subjektom, a neexistujú miestne subjekty, ktoré spĺňajú požiadavky na delegovanie stanovené v odseku 11 písm. d) bode ii), depozitár sa môže zbaviť svojej zodpovednosti, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) štatút alebo zakladajúce dokumenty dotknutého AIF výslovne umožňujú takéto zbavenie sa zodpovednosti za podmienok stanovených v tomto odseku;
- b) investori príslušného AIF boli náležite informovaní o tomto zbavení sa zodpovednosti a okolnostiach odôvodňujúcich zbavenie sa zodpovednosti predtým, ako investovali;
- c) AIF alebo správca AIF v mene AIF dal depozitárovi pokyn delegovať úschovu (custody) takýchto finančných nástrojov na miestny subjekt;

d) existuje písomná zmluva medzi depozitárom a AIF alebo správcom AIF, ktorý koná v mene AIF, ktorá výslovne umožňuje takéto zbavenie sa zodpovednosti; a

e) existuje písomná zmluva medzi depozitárom a treťou stranou, ktorou sa výslovne prenáša zodpovednosť depozitára na tento miestny subjekt a ktorá AIF alebo správcovi AIF, ktorý koná v mene AIF, umožňuje uplatňovať si voči tomuto miestnemu subjektu pohľadávku v súvislosti so stratou finančných nástrojov, alebo umožňuje depozitárovi uplatňovať takúto pohľadávku v ich mene.

15. Zodpovednosť voči investorom AIF sa môže uplatniť priamo alebo nepriamo prostredníctvom správcu AIF v závislosti od právnej povahy vzťahu medzi depozitárom, správcom AIF a investormi.

16. Depozitár na požiadanie sprístupní svojim príslušným orgánom všetky informácie, ktoré získal pri výkone svojich povinností a ktoré môžu byť potrebné pre príslušné orgány AIF alebo správcu AIF. Ak sú príslušné orgány AIF alebo správcu AIF odlišné od príslušných orgánov depozitára, príslušné orgány depozitára bezodkladne sprostredkujú získané informácie príslušným orgánom AIF a správcu AIF.

17. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých stanoví:

a) náležitosti, ktoré musia byť zahrnuté do písomnej zmluvy uvedenej v odseku 2;

b) všeobecné kritériá na posúdenie, či pravidlá obozretného podnikania a dohľad tretích krajín uvedené v odseku 6 písm. b) majú rovnaký účinok ako právo Únie a či sa účinne uplatňujú;

c) podmienky výkonu funkcií depozitára podľa odsekov 7, 8, a 9 vrátane:

i) typu finančných nástrojov, ktoré sa zahrnú do rozsahu úloh úschovy (custody) depozitára podľa odseku 8 písm. a);

ii) podmienok, na základe ktorých môže depozitár vykonávať svoje úlohy úschovy (custody) finančných nástrojov vedených v centrálnom depozitári, a

iii) podmienok, na základe ktorých depozitár uchováva finančné nástroje emitované v nominálnej podobe a vedené u emitenta alebo v registri v súlade s odsekom 8 písm. b);

d) povinnosti primeranej starostlivosti depozitárov podľa odseku 11 písm. c);

e) oddelenie povinností podľa odseku 11 písm. d) bodu iii);

f) podmienky a okolnosti, za ktorých sa finančné nástroje držané v úschove (custody) považujú za stratené;

g) čo sa rozumie pod vonkajšími udalosťami podľa odseku 12, ktoré nemožno primerane ovplyvniť a ktorých následkom by sa napriek všetkej primeranej snahe nedalo vyhnúť;

h) podmienky a okolnosti, za ktorých existuje objektívny dôvod na zmluvné ustanovenie zbavenia sa zodpovednosti podľa odseku 13.

KAPITOLA IV

POŽIADAVKY NA TRANSPARENTNOSŤ

Článok 22

Výročná správa

1. Správca AIF za každý AIF z EÚ, ktorý spravuje, a za každý AIF, ktorý uvádza na trh v Únii, sprístupní výročnú správu za každý účtovný rok najneskôr do šiestich mesiacov od konca účtovného roka. Výročná správa sa na požiadanie poskytuje investorom. Výročná správa sa sprístupňuje príslušným orgánom domovského členského štátu správcu AIF a podľa potreby domovskému členskému štátu AIF.

Ak sa od AIF vyžaduje, aby zverejnil výročnú finančnú správu v zmysle smernice 2004/109/ES, investorom sa musia na požiadanie poskytnúť len dodatočné informácie uvedené v odseku 2, a to buď samostatne, alebo v dodatočnej časti výročnej finančnej správy. V druhom z uvedených prípadov sa výročná finančná správa zverejní najneskôr do štyroch mesiacov po skončení účtovného roka.

2. Výročná správa obsahuje minimálne:

a) súvahu alebo bilančný výkaz aktív a pasív;

b) výkaz príjmov a výdavkov za daný účtovný rok;

c) správu o činnosti za daný účtovný rok;

d) akékoľvek významné zmeny v informáciách uvedených v článku 23 počas účtovného roku zahrnutého v správe;

e) celkovú sumu odmeňovania za účtovný rok rozdelenú na fixné a pohyblivé zložky odmeňovania, ktoré správca AIF vyplatil svojim zamestnancom, a počet príjemcov a prípadný podiel na zisku, ktorý AIF vyplatil;

f) celkovú sumu odmeňovania štruktúrovanú podľa vyššieho manažmentu a zamestnancov správcu AIF, ktorých práca má významný vplyv na rizikový profil AIF.

3. Účtovné informácie uvedené vo výročnej správe sa pripravujú v súlade s účtovnými štandardmi domovského členského štátu AIF alebo v súlade s účtovnými štandardmi tretej krajiny, v ktorej je AIF usadený, a v súlade s účtovnými pravidlami stanovenými v štatúte alebo v zakladajúcich dokumentoch AIF.

Účtovné informácie uvedené vo výročnej správe overí prostredníctvom auditu jedna alebo viaceré osoby, ktoré sú na základe zákona oprávnené vykonávať audit účtovnej závierky v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok⁽¹⁾. Audítorská správa vrátane akýchkoľvek výhrad sa uvádza v úplnom znení vo výročnej správe.

Odchyľne od druhého pododseku môžu členské štáty povoliť správcovi AIF, ktorý uvádza na trh AIF z krajín mimo EÚ, aby podrobil výročnú správu týchto AIF auditu spĺňajúcemu platné medzinárodné audítorské štandardy v krajine, kde má AIF sídlo.

4. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých spresní obsah a formu výročnej správy. Uvedené opatrenia zohľadnia typ AIF, na ktorý sa vzťahujú.

Článok 23

Poskytovanie informácií investorom

1. Správca AIF za každý AIF z EÚ, ktorý spravuje, a za každý AIF, ktorý uvádza na trh v Únii, sprístupní investorom AIF skôr, ako investujú do AIF, a spôsobom stanoveným v štatúte alebo zakladajúcich dokumentoch AIF tieto informácie a takisto akékoľvek ich významné zmeny:

a) opis investičnej stratégie a cieľov AIF, informácie o tom, kde je usadený hlavný AIF, a informácie o tom, kde sú usadené podkladové fondy, ak je AIF fond fondov, opis druhov aktív, do ktorých môže AIF investovať, metódy, ktoré môže využívať, a všetky súvisiace riziká, akékoľvek uplatniteľné investičné obmedzenia, okolnosti, za ktorých môže AIF využívať pákový efekt, povolené typy a zdroje pákového efektu a súvisiace riziká, akékoľvek obmedzenia využívania pákového efektu a akékoľvek opatrenia týkajúce sa kolaterálu a opätovného využitia aktív a informácie o maximálnej úrovni pákového efektu, ktorú je správca AIF oprávnený využiť v mene AIF;

b) opis postupov, ktorými môže AIF zmeniť svoju investičnú stratégiu alebo investičnú politiku, alebo oboje;

c) opis najdôležitejších právnych dôsledkov zmluvného vzťahu uzavretého na účel investovania vrátane informácií o jurisdikcii, rozhodnom práve a existencii akýchkoľvek právnych nástrojov ustanovených na uznávanie a presadzovanie rozsudkov na území, na ktorom je AIF usadený;

d) totožnosť správcu AIF, depozitára AIF, audítora a iných poskytovateľov služieb a opis ich povinností a práv investorov;

e) opis spôsobu, akým správca AIF spĺňa požiadavky článku 9 ods. 7;

f) opis akýchkoľvek funkcie správcu uvedenej v prílohe I, ktorú deleguje správca AIF, a akýchkoľvek funkcie spočívajúcej v úschove, ktorú deleguje depozitár, identifikácia subjektu, na ktorý je funkcia delegovaná, a akýkoľvek konflikt záujmov, ktorý môže vzniknúť z takýchto delegovaní;

g) opis postupu, ktorý AIF používa na určovanie hodnoty, a metodiky určovania hodnoty aktív vrátane metód používaných pri určovaní hodnoty ťažko oceníteľných aktív v súlade s článkom 19;

h) opis riadenia rizika likvidity AIF vrátane práv na vyplatenie za bežných, ako aj výnimočných okolností a existujúce dojednania s investormi o vyplatení;

i) opis všetkých poplatkov, nákladov a výdavkov, ktoré priamo alebo nepriamo znášajú investori, a ich maximálnej výšky;

j) opis toho, ako správca AIF zabezpečuje spravodlivé zaobchádzanie s investormi a vždy, keď investor získa prednostné zaobchádzanie alebo právo získať prednostné zaobchádzanie, opis tohto prednostného zaobchádzania, typ investorov, ktorí získavajú takéto prednostné zaobchádzanie, a v prípade potreby aj ich právne alebo ekonomické väzby s AIF alebo správcom AIF;

k) najnovšiu výročnú správu uvedenú v článku 22;

l) postup a podmienky pre emisiu a predaj podielových listov alebo akcií;

m) najnovšiu čistú hodnotu aktív AIF alebo najnovšiu trhovú cenu podielového listu alebo akcie AIF v súlade s článkom 19;

n) údaje o výkonnosti AIF v minulosti, ak existujú;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 87.

o) identitu primárneho brokera a opis akýchkoľvek významných dohôd AIF s jeho primárnymi brokermi a spôsob riadenia konfliktov záujmov v tejto súvislosti a ustanovenie v zmluve s depozitárom o možnosti prevodu a opätovného použitia aktív AIF a informácie o akomkoľvek možnom prenese zodpovednosti na primárneho brokera;

p) opis toho, ako a kedy sa zverejnia informácie požadované podľa odsekov 4 a 5.

2. Správca AIF informuje investorov predtým, ako uskutočnia investíciu do AIF, o všetkých dojednaniach depozitára zameraných na zmluvné zbavenie sa zodpovednosti v súlade s článkom 21 ods. 13. Správca AIF taktiež bezodkladne informuje investorov o každej zmene týkajúcej sa zodpovednosti depozitára.

3. Ak je AIF v súlade so smernicou 2003/71/ES alebo v súlade s vnútroštátnym právom povinný zverejniť prospekt, osobitne alebo ako dodatočné informácie v prospekte musí zverejniť len tie informácie uvedené v odsekoch 1 a 2, ktoré sú nad rámec informácií uvedených v prospekte.

4. Správca AIF za každý AIF z EÚ, ktorý spravuje, a za každý AIF, ktorý uvádza na trh v Únii, pravidelne poskytuje investorom tieto informácie:

- a) percentuálny podiel aktív AIF, na ktoré sa vzťahuje osobitný režim vyplývajúci z ich nelikvidnej povahy;
- b) každý nový mechanizmus riadenia likvidity AIF;
- c) aktuálny rizikový profil AIF a systémy riadenia rizík, ktoré správca AIF používa na riadenie týchto rizík.

5. Správca AIF, ktorý spravuje AIF z EÚ, ktoré využívajú pákový efekt, alebo ktorý uvádza na trh v Únii AIF, ktoré využívajú pákový efekt, za každý takýto AIF pravidelne zverejňuje:

- a) akékoľvek zmeny maximálnej úrovne pákového efektu, ktorý môže správca AIF využívať za daný AIF, ako aj akékoľvek právo znovu použiť kolaterál alebo akúkoľvek záruku, ktorá bola poskytnutá na základe dojednania založeného na pákovom efekte;
- b) celkovú sumu pákového efektu, ktorý uvedený AIF využíva.

6. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených

v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých bližšie vymedzí povinnosti správcu AIF zverejňovať informácie uvedené v odsekoch 4 a 5, ako aj periodicitu zverejňovania informácií uvedených v odseku 5. V týchto opatreniach sa zohľadňuje typ správcu AIF, na ktorého sa vzťahujú.

Článok 24

Povinnosť podávať správy príslušným orgánom

1. Správca AIF pravidelne podáva príslušným orgánom svojho domovského členského štátu správy o hlavných trhoch, na ktorých obchoduje, a nástrojoch, s ktorými obchoduje, za AIF, ktorý spravuje.

Poskytuje informácie o hlavných nástrojoch, s ktorými obchoduje, trhoch, ktorých je členom alebo na ktorých aktívne obchoduje, a o hlavných expozíciách a najdôležitejších koncentráciách každého AIF, ktorý spravuje.

2. Správca AIF poskytuje za každý AIF z EÚ, ktorý spravuje, a za každý AIF, ktorý uvádza na trh v Únii, príslušným orgánom svojho domovského členského štátu tieto informácie:

- a) percentuálny podiel aktív AIF, na ktoré sa vzťahuje osobitný režim vyplývajúci z ich nelikvidnej povahy;
- b) každý nový mechanizmus riadenia likvidity AIF;
- c) súčasný rizikový profil AIF a systémy riadenia rizík, ktoré správca AIF používa na riadenie trhového rizika, rizika likvidity, rizika protistrany a iných rizík vrátane prevádzkových rizík;
- d) informácie o hlavných kategóriách aktív, do ktorých AIF investoval, a
- e) výsledky stresového testovania, ktoré sa uskutočnilo v súlade s článkom 15 ods. 3 písm. b) a článkom 16 ods. 1 druhým pododsekom.

3. Správca AIF poskytuje na požiadanie príslušným orgánom svojho domovského členského štátu tieto dokumenty:

- a) výročnú správu za každý AIF z EÚ, ktorý správca AIF spravuje, a za každý AIF, ktorý uvádza na trh v Únii, za každý účtovný rok v súlade s článkom 22 ods. 1;
- b) ku koncu každého štvrťroka podrobný zoznam všetkých AIF, ktoré správca AIF spravuje.

4. Správca AIF, ktorý spravuje AIF, ktoré vo významnej miere využívajú pákový efekt, poskytuje príslušným orgánom svojho domovského členského štátu informácie o celkovej úrovni pákového efektu využívaného každým AIF, ktorý spravuje, rozpis v členení na pákový efekt vyplývajúci z vypožičania hotovosti alebo cenných papierov a pákový efekt založený na finančných derivátoch a rozsah, v akom sa aktíva AIF opätovne použili v rámci dojednaní založených na pákovom efekte.

Tieto informácie zahŕňajú totožnosť piatich najväčších zdrojov vypožičanej hotovosti alebo cenných papierov za každý AIF, ktorý správca AIF spravuje, a objemy pákového efektu získaného od každého z týchto zdrojov za každý z týchto AIF.

Pre správcov AIF z krajiny mimo EÚ sa povinnosti podávať správy uvedené v tomto odseku obmedzujú na AIF z EÚ, ktoré spravujú, a na AIF z krajín mimo EÚ, ktoré uvádzajú na trh v Únii.

5. V prípade, že je to potrebné na účinné monitorovanie systémového rizika, môžu príslušné orgány domovského členského štátu periodicky alebo jednorazovo požadovať informácie nad rámec informácií uvedených v tomto článku. Príslušné orgány informujú ESMA o dodatočných požiadavkách na informácie.

Za výnimočných okolností a keď sa to vyžaduje s cieľom zabezpečiť stabilitu a integritu finančného systému alebo podporiť dlhodobý udržateľný rast, môže ESMA vyžadovať, aby príslušné orgány domovského členského štátu zaviedli dodatočné požiadavky týkajúce sa podávania správ.

6. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých spresní:

- a) kedy sa pákový efekt považuje za pákový efekt využívaný vo významnej miere na účely odseku 4 a
- b) povinnosti podávať správy a poskytovať informácie uvedené v tomto článku.

Uvedené opatrenia zohľadnia potrebu zabrániť nadmernému administratívne zaťaženiu príslušných orgánov.

KAPITOLA V

SPRÁVCOVIA AIF, KTORÍ SPRAVUJÚ OSOBITNÉ TYPY AIF

ODDIEL 1

Správcovia AIF, ktorí spravujú AIF využívajúce pákový efekt

Článok 25

Využívanie informácií príslušnými orgánmi, spolupráca orgánov dohľadu a limity obmedzujúce úroveň pákového efektu

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF využívali informácie, ktoré sa zhromažďujú podľa článku 24 na účely určenia miery, v akej využívanie pákového efektu prispieva k zvyšovaniu systémového rizika vo finančnom systéme, rizík narušenia trhov alebo rizík pre dlhodobý rast hospodárstva.

2. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF zabezpečia, aby všetky informácie zhromaždené podľa článku 24 týkajúce sa všetkých správcov AIF, nad ktorými vykonávajú dohľad, a informácie zhromaždené podľa článku 7 boli dostupné príslušným orgánom iných relevantných členských štátov, ESMA a ESRB, a to prostredníctvom postupov stanovených v článku 50 o spolupráci medzi orgánmi dohľadu. Prostredníctvom týchto postupov a na dvojstrannej báze tiež bezodkladne poskytujú informácie príslušným orgánom iných priamo dotknutých členských štátov, ak by správca AIF, ktorý im podlieha, alebo AIF, ktorý tento správca spravuje, mohol potenciálne predstavovať významný zdroj rizika protistrany pre úverovú inštitúciu alebo iné systémovo dôležité inštitúcie v iných členských štátoch.

3. Správca AIF preukáže, že ním stanovené limity pákového efektu pre každý AIF, ktorý spravuje, sú primerané, a že vždy spĺňa tieto limity. Príslušné orgány posudzujú riziká, ktoré môžu vyplývať z využívania pákového efektu správcom AIF v súvislosti s AIF, ktoré spravuje, a v prípade, že sa to považuje za potrebné na účely zabezpečenia stability a integrity finančného systému, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF po oboznámení ESMA, ESRB a príslušných orgánov relevantného AIF uložia limity obmedzujúce úroveň pákového efektu, po ktorú je správca AIF oprávnený využívať pákový efekt, alebo iné obmedzenia týkajúce sa správy AIF v súvislosti s AIF, ktoré spravuje, s cieľom obmedziť mieru, v akej využívanie pákového efektu prispieva k zvyšovaniu systémového rizika vo finančnom systéme alebo rizík narušenia trhov. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF náležite informujú ESMA, ESRB a príslušné orgány AIF o opatreniach prijatých v tejto súvislosti, a to prostredníctvom postupov stanovených v článku 50.

4. Oznámenie uvedené v odseku 3 sa uskutoční najmenej 10 pracovných dní predtým, než má navrhované opatrenie nadobudnúť platnosť alebo sa obnoviť. Oznámenie obsahuje podrobnosti o navrhovanom opatrení, dôvody opatrenia a kedy má opatrenie nadobudnúť účinnosť. Za výnimočných okolností môžu príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF rozhodnúť, že navrhované opatrenie nadobudne účinnosť v lehote uvedenej v prvej vete.

5. ESMA vykonáva podpornú a koordinačnú úlohu, a najmä sa snaží zabezpečiť, aby príslušné orgány prijímali konzistentný postup, pokiaľ ide o opatrenia navrhnuté príslušnými orgánmi podľa odseku 3.

6. ESMA po prijatí oznámenia uvedeného v odseku 3 vydá odporúčanie príslušným orgánom domovského členského štátu správcu AIF o opatrení, ktoré sa navrhlo alebo prijalo. Odporúčanie sa môže týkať najmä toho, či sa zdajú byť podmienky na prijatie krokov splnené, či sú opatrenia primerané, a trvania opatrení.

7. ESMA môže na základe informácií získaných v súlade s odsekom 2 a po zohľadnení odporúčaní ESRB rozhodnúť, že pákový efekt využívaný správcou AIF alebo skupinou správcov AIF predstavuje významné riziko pre stabilitu a integritu finančného systému, a vydať odporúčanie príslušným orgánom, v ktorom stanoví nápravné opatrenia, ktoré sa majú prijať, vrátane obmedzení úrovne pákového efektu, po ktorých je správca AIF alebo skupina správcov AIF oprávnený využívať pákový efekt. ESMA bezodkladne informuje dotknuté príslušné orgány, ESRB a Komisiu o každom takomto rozhodnutí.

8. Ak príslušný orgán navrhne prijať kroky v rozpore s odporúčaním ESMA uvedeným v odsekoch 6 alebo 7, oznámi to ESMA a uvedie dôvody takéhoto rozhodnutia. ESMA môže skutočnosť, že príslušný orgán sa neriadi alebo sa nemieni riadiť jeho odporúčaním, zverejniť. ESMA tiež môže v konkrétnom prípade rozhodnúť, že zverejní dôvody uvedené príslušným orgánom, pre ktoré sa neriadi jeho odporúčaním. Dotknuté príslušné orgány sú o takomto zverejnení vopred informované.

9. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých uvedie zásady upresňujúce okolnosti, za ktorých príslušné orgány uplatňujú ustanovenia odseku 3 a ktoré zohľadnia rozdielne stratégie AIF, rozdielne trhové podmienky, v ktorých AIF fungujú, a prípadné procyklické účinky vyplývajúce z uplatňovania týchto ustanovení.

ODDIEL 2

Povinnosti správcu AIF, ktorý spravuje AIF nadobúdajúci kontrolu nad nekótovanými spoločnosťami a emitentmi

Článok 26

Rozsah pôsobnosti

1. Tento oddiel sa vzťahuje na:

- a) správcu AIF, ktorý spravuje jeden alebo viac AIF, ktoré individuálne alebo spoločne na základe dohody zameranej na získanie kontroly získajú kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou v súlade s odsekom 5;

- b) správcu AIF, ktorý spolupracuje s jedným alebo viacerými správcami AIF na základe dohody, podľa ktorej AIF spravované týmito správcami AIF získajú kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou v súlade s odsekom 5.

2. Tento oddiel sa neuplatňuje, ak dotknuté nekótované spoločnosti sú:

- a) malé a stredné podniky v zmysle článku 2 ods. 1 prílohy k odporúčaniu Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení pojmov mikropodnik, malý a stredný podnik⁽¹⁾, alebo

- b) subjekty zriadené na osobitný účel kúpy, držby alebo správy nehnuteľností.

3. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 a 2 tohto článku, sa článok 27 ods. 1 vzťahuje aj na správcov AIF, ktorí spravujú AIF, ktoré získajú nekontrolnú účasť v nekótovanej spoločnosti.

4. Článok 28 ods. 1, 2 a 3 a článok 30 sa vzťahujú aj na správcov AIF, ktorí spravujú AIF, ktoré získajú kontrolu nad emitentmi. Na účely uvedených článkov sa primerane uplatňujú odseky 1 a 2 tohto článku.

5. Na účely tohto oddielu znamená kontrola v prípade nekótovaných spoločností viac ako 50 % hlasovacích práv v spoločnostiach.

Pri výpočte percentuálneho podielu hlasovacích práv, ktoré drží konkrétny AIF, sa zohľadňujú nielen hlasovacie práva držané priamo konkrétnym AIF, ale aj, podliehajúce kontrole uvedenej v prvom pododseku, nasledujúce hlasovacie práva:

- a) podniku kontrolovaného AIF a
- b) fyzickej alebo právnickej osoby konajúcej vo vlastnom mene, no na účet AIF alebo akéhokoľvek podniku, ktorý AIF kontroluje.

Percentuálny podiel hlasovacích práv sa vypočíta na základe všetkých akcií, s ktorými sú spojené hlasovacie práva, a to aj v prípade, že výkon týchto práv je pozastavený.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 4 ods. 1 bod i), na účely článku 28 ods. 1, 2 a 3 a článku 30 sa kontrola vo vzťahu k emitentom určí v súlade s článkom 5 ods. 3 smernice 2004/25/ES.

6. Tento oddiel sa uplatňuje v súlade s podmienkami a obmedzeniami uvedenými v článku 6 smernice 2002/14/ES.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36.

7. Tento oddiel sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté prísnejšie predpisy, ktoré prijali členské štáty v súvislosti s nadobúdaním podielov v emitentoch a nekótovaných spoločnostiach na svojom území.

Článok 27

Oznámenie o nadobudnutí významného podielu a kontroly nad nekótovanými spoločnosťami

1. Členské štáty vyžadujú, že ak AIF získa akcie, disponuje akciami alebo drží akcie nekótovanej spoločnosti, správca AIF, ktorý spravuje tento AIF, oznámi príslušným orgánom svojho domovského členského štátu podiel hlasovacích práv v nekótovanej spoločnosti, ktorý drží AIF, vždy, ak tento podiel dosiahne, presiahne alebo klesne pod hraničné hodnoty 10 %, 20 %, 30 %, 50 % a 75 %.

2. Členské štáty vyžadujú, že ak AIF získa jednotlivu alebo spoločne kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou v zmysle článku 26 ods. 1 v spojení s odsekom 5 uvedeného článku, správca AIF spravujúci takýto AIF oznámi nadobudnutie kontroly zo strany AIF:

- a) nekótovanej spoločnosti;
- b) akcionárom, ktorých totožnosť a adresy má správca AIF k dispozícii alebo ktoré mu môže poskytnúť nekótovaná spoločnosť alebo register, ku ktorému má alebo môže získať tento správca AIF prístup, a
- c) príslušným orgánom domovského členského štátu správcu AIF.

3. Oznámenie požadované podľa odseku 2 obsahuje tieto dodatočné informácie:

- a) výslednú situáciu z hľadiska hlasovacích práv;
- b) podmienky, za ktorých sa získala kontrola vrátane informácií o totožnosti jednotlivých zúčastnených akcionárov, akejkolvek fyzickej alebo právnickej osoby oprávnenej vykonávať hlasovacie práva v ich mene a prípadne reťazci podnikov, prostredníctvom ktorých sú hlasovacie práva skutočne držané;
- c) dátum, kedy sa získala kontrola.

4. Správca AIF vo svojom oznámení nekótovanej spoločnosti požiada správnu radu spoločnosti, aby bez zbytočného odkladu oznámila zástupcom zamestnancov, alebo ak takíto zástupcovia neexistujú, samotným zamestnancom získanie kontroly zo strany AIF spravovaného správcu AIF a informácie uvedené v odseku 3. Správca AIF vynaloží maximálne úsilie na zabezpečenie toho, aby boli zástupcovia zamestnancov, alebo ak takíto zástupcovia neexistujú, samotní zamestnanci náležite informovaní správnou radou v súlade s ustanoveniami tohto článku.

5. Oznámenia uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 sa zašlú čo najskôr, ale najneskôr do desiatich pracovných dní odo dňa, keď AIF dosiahol, presiahol alebo klesol pod príslušnú hraničnú hodnotu alebo získal kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou.

Článok 28

Zverejňovanie informácií v prípade získania kontroly

1. Členské štáty vyžadujú, aby v prípade, keď AIF získa jednotlivu alebo spoločne kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou alebo nad emitentom podľa článku 26 ods. 1 v spojení s odsekom 5 uvedeného článku, správca AIF, ktorý spravuje takýto AIF, sprístupnil informácie uvedené v odseku 2 tohto článku:

- a) dotknutej spoločnosti;
- b) akcionárom spoločnosti, ktorých totožnosť a adresy sú mu k dispozícii alebo ktoré mu môže poskytnúť daná spoločnosť alebo register, ku ktorému tento správca AIF má alebo môže získať prístup, a
- c) príslušným orgánom domovského členského štátu správcu AIF.

Členské štáty môžu požadovať, aby boli informácie uvedené v odseku 2 sprístupnené aj príslušným orgánom nekótovanej spoločnosti, ktoré môžu na tento účel určiť členské štáty.

2. Správca AIF sprístupní:

- a) totožnosť správcu AIF, ktorý buď jednotlivu, alebo po dohode s inými správcami AIF spravuje AIF, ktorý nadobudol kontrolu;
- b) stratégiu predchádzania konfliktom záujmov a ich riadenia, najmä medzi správcu AIF, AIF a spoločnosťou vrátane informácií o osobitných zabezpečeniach ustanovených s cieľom zaručiť, aby všetky dohody medzi správcu AIF a/alebo AIF a spoločnosťou boli uzavreté na rovnocennom základe, a
- c) politiku externej a internej komunikácie týkajúcu sa spoločnosti, najmä pokiaľ ide o zamestnancov.

3. Správca AIF vo svojom oznámení spoločnosti podľa odseku 1 písm. a) požiada správnu radu spoločnosti, aby bez zbytočného odkladu oznámila zástupcom zamestnancov, alebo ak takíto zástupcovia neexistujú, samotným zamestnancom informácie uvedené v odseku 1. Správca AIF vynaloží maximálne úsilie na zabezpečenie toho, aby boli zástupcovia zamestnancov, alebo ak takíto zástupcovia neexistujú, samotní zamestnanci dôkladne informovaní správnou radou v súlade s ustanoveniami tohto článku.

4. Členské štáty vyžadujú, aby v prípade, keď AIF získa jednotlivo alebo spoločne kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou podľa článku 26 ods. 1 v spojení s odsekom 5 uvedeného článku, správca AIF, ktorý spravuje takýto AIF, zabezpečil, aby AIF alebo správca AIF konajúci v mene AIF sprístupnil informácie o svojich zámeroch v súvislosti s budúcim vývojom obchodnej činnosti nekótovanej spoločnosti a o pravdepodobných dôsledkoch týchto zámerov na zamestnanosť vrátane všetkých podstatných zmien podmienok zamestnávania:

- a) nekótovanej spoločnosti a
- b) akcionárom nekótovanej spoločnosti, ktorých totožnosť a adresy sú správcovi AIF k dispozícii alebo ktoré mu môže poskytnúť daná nekótovaná spoločnosť alebo register, ku ktorému tento správca AIF má alebo môže získať prístup.

Okrem toho správca AIF spravujúci relevantný AIF požiada správnu radu nekótovanej spoločnosti a vyvinie maximálne úsilie s cieľom zabezpečiť, aby správna rada nekótovanej spoločnosti sprístupnila informácie uvedené v prvom pododseku zástupcom zamestnancov, alebo ak takíto zástupcovia neexistujú, samotným zamestnancom nekótovanej spoločnosti.

5. Členské štáty vyžadujú, aby v prípade, keď AIF získa kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou podľa článku 26 ods. 1 v spojení s odsekom 5 uvedeného článku, správca AIF, ktorý spravuje takýto AIF, poskytol príslušným orgánom svojho domovského členského štátu a investorom tohto AIF informácie o financovaní získania kontroly.

Článok 29

Osobitné ustanovenia týkajúce sa výročnej správy AIF, ktorý vykonáva kontrolu nad nekótovanými spoločnosťami

1. Členské štáty vyžadujú, aby v prípade, keď AIF získa jednotlivo alebo spoločne kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou podľa článku 26 ods. 1 v spojení s odsekom 5 uvedeného článku, správca AIF, ktorý spravuje takýto AIF, buď:

- a) požiadal správnu radu spoločnosti a vyvinul maximálne úsilie s cieľom zabezpečiť, aby správna rada spoločnosti sprístupnila výročnú správu nekótovanej spoločnosti vypracovanú v súlade s odsekom 2 zástupcom zamestnancov, alebo pokiaľ takíto zástupcovia neexistujú, samotným zamestnancom v lehote, do ktorej musí byť táto výročná správa vypracovaná podľa platného vnútroštátneho práva, alebo
- b) za každý takýto AIF zahrnul do výročnej správy ustanovenej v článku 22 informácie týkajúce sa relevantnej nekótovanej spoločnosti uvedené v odseku 2.

2. Dodatočné informácie, ktoré majú byť zahrnuté do výročnej správy spoločnosti alebo AIF v súlade s odsekom 1

zahŕňajú prinajmenšom verný prehľad vývoja obchodnej činnosti spoločnosti zachytávajúci situáciu na konci obdobia, na ktoré sa vzťahuje výročná správa. V správe sa tiež uvedú:

- a) všetky významné udalosti, ktoré sa udiali od konca účtovného roka;
- b) pravdepodobný budúci vývoj spoločnosti a
- c) informácie týkajúce sa nadobudnutia vlastných akcií stanovené v článku 22 ods. 2 smernice Rady 77/91/EHS ⁽¹⁾.

3. Správca AIF, ktorý spravuje relevantný AIF, buď:

- a) požiada správnu radu nekótovanej spoločnosti a vyvinie maximálne úsilie s cieľom zabezpečiť, aby správna rada nekótovanej spoločnosti sprístupnila informácie uvedené v odseku 1 písm. b) týkajúce sa dotknutej spoločnosti zástupcom zamestnancov dotknutej spoločnosti, alebo pokiaľ takíto zástupcovia neexistujú, samotným zamestnancom v lehote uvedenej v článku 22 ods. 1, alebo
- b) sprístupní informácie uvedené v odseku 1 písm. a) investorom AIF, a to pokiaľ už sú tieto informácie k dispozícii, v lehote uvedenej v článku 22 ods. 1, ale v každom prípade najneskôr do dátumu, do ktorého bola vypracovaná výročná správa nekótovanej spoločnosti podľa platného vnútroštátneho práva.

Článok 30

Odpredaj aktív

1. Členské štáty vyžadujú, aby v prípade, keď AIF získa jednotlivo alebo spoločne kontrolu nad nekótovanou spoločnosťou alebo nad emitentom podľa článku 26 ods. 1 v spojení s odsekom 5 uvedeného článku, správca AIF, ktorý spravuje takýto AIF, po dobu 24 mesiacov od získania kontroly nad spoločnosťou zo strany AIF:

- a) nesmel umožniť, podporiť ani dať pokyn na rozdelenie výnosov, zníženie základného imania, vyplatenie akcií a/alebo nadobudnutie vlastných akcií spoločnosťou, ako sa uvádza v odseku 2;
- b) pokiaľ je správca AIF oprávnený hlasovať v mene AIF na zasadnutiach riadiacich orgánov spoločnosti, nehlasoval v prospech rozdelenia výnosov, zníženia základného imania, vyplatenia akcií a/alebo nadobudnutia vlastných akcií spoločnosťou, ako sa uvádza v odseku 2, a
- c) v každom prípade vynaložil maximálne úsilie na zabránenie rozdeleniu výnosov, zníženiu základného imania, vyplateniu akcií a/alebo nadobudnutiu vlastných akcií spoločnosťou, ako sa uvádza v odseku 2.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 26, 31.1.1977, s. 1.

2. Povinnosti, ktoré správcovi AIF vyplývajú z odseku 1, sa týkajú:

- a) akéhokoľvek rozdelenia výnosov akcionárom uskutočneného vtedy, keď v deň uzávierky posledného účtovného roka čisté aktíva uvedené vo výročnej správe spoločnosti sú nižšie, alebo by sa po takomto rozdelení výnosov stali nižšími ako suma upísaného základného imania plus rezervy, ktoré sa v zmysle zákonov či stanov nesmú rozdeľovať, pod podmienkou, že pokiaľ nie je nesplatená časť upísaného základného imania zahrnutá do aktív uvedených v súvahe, táto suma sa odpočíta zo sumy upísaného základného imania;
- b) akéhokoľvek rozdelenia výnosov akcionárom vo výške, ktorá by presiahla výšku zisku na konci posledného účtovného roka plus všetok prevedený zisk a sumy pochádzajúce z rezerv dostupných na tento účel, mínus všetky neuhradené straty z minulých období a sumy zahrnuté do rezervy podľa zákonov či stanov;
- c) pokiaľ je povolené nadobúdanie vlastných akcií, akcií nadobudnutých spoločnosťou vrátane akcií, ktoré spoločnosť nadobudla už v minulosti a ktoré stále drží, ako aj akcií, ktoré nadobudla osoba konajúca vo vlastnom mene, ale na účet spoločnosti, ktorých výsledkom by bolo zníženie výšky čistých aktív pod sumu uvedenú v písmene a).

3. Na účely odseku 2:

- a) pojem „rozdelenie výnosov“ uvedený v odseku 2 písm. a) a b) zahŕňa predovšetkým vyplatenie dividend a úrokov týkajúcich sa akcií;
- b) ustanovenia o znížení základného imania sa nevzťahujú na zníženie upísaného základného imania, ktorého účelom je vyrovnať vzniknuté straty alebo zahrnúť sumy do nerozdeliteľnej rezervy za predpokladu, že po tejto operácii výška tejto rezervy nepresahuje 10 % zníženého upísaného základného imania, a
- c) obmedzenie stanovené v odseku 2 písm. c) podlieha článku 20 ods. 1 písm. b) až h) smernice 77/91/EHS.

KAPITOLA VI

PRÁVA SPRÁVCOV AIF Z EÚ UVÁDZAŤ NA TRH A SPRAVOVAŤ AIF Z EÚ V ÚNII

Článok 31

Uvádzanie podielových listov alebo akcií AIF z EÚ na trh v domovskom členskom štáte správcu AIF

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF z EÚ, ktorému bolo udelené povolenie, mohol uvádzať na trh podielové listy alebo akcie AIF z EÚ, ktorý spravuje, pre profesionálnych investorov v domovskom členskom štáte správcu AIF hneď, ako sú splnené podmienky ustanovené v tomto článku.

V prípade, keď je AIF z EÚ zberným AIF, právo uvádzať na trh uvedené v prvom pododseku je podmienené splnením podmienky, že hlavný AIF je tiež AIF z EÚ a spravuje ho správca AIF z EÚ, ktorému bolo udelené povolenie.

2. Správca AIF predloží oznámenie príslušným orgánom svojho domovského členského štátu v súvislosti s každým AIF z EÚ, ktorý má v úmysle uvádzať na trh.

Toto oznámenie obsahuje dokumentáciu a informácie uvedené v prílohe III.

3. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF do 20 pracovných dní po doručení úplného súboru oznámenia podľa odseku 2 oznámia správcovi AIF, či môže začať uvádzať na trh AIF uvedený v oznámení podľa odseku 2. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF môžu zabrániť uvádzaniu AIF na trh len v prípade, keď spravovanie AIF správcom AIF nie je alebo nebude v súlade s touto smernicou, alebo keď správca AIF nebude iným spôsobom spĺňať alebo nespĺňa ustanovenia tejto smernice. V prípade kladného rozhodnutia môže správca AIF začať uvádzať AIF na trh vo svojom domovskom členskom štáte od dátumu oznámenia od príslušných orgánov, v ktorom sa potvrdzuje, že správca AIF môže začať uvádzať AIF na trh.

Pokiaľ sa jedná o rôzne orgány, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF informujú tiež príslušné orgány AIF o tom, že správca AIF môže začať uvádzať podielové listy alebo akcie AIF na trh.

4. V prípade podstatnej zmeny ktorejkoľvek z náležitostí oznámených v súlade s odsekom 2 zašle správca AIF písomné oznámenie o tejto zmene príslušným orgánom svojho domovského členského štátu, a to najmenej jeden mesiac pred vykonaním tejto zmeny, a to v prípade všetkých zmien, ktoré správca AIF plánuje, prípadne ihneď po tom, čo dôjde k neplánovanej zmene.

Ak v dôsledku plánovanej zmeny prestane byť spravovanie AIF správcom AIF v súlade s touto smernicou alebo ak správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, relevantné príslušné orgány bez zbytočného odkladu informujú správcu AIF, že danú zmenu nesmie vykonať.

Ak sa napriek ustanoveniam prvého a druhého pododseku vykoná plánovaná zmena alebo ak dôjde k neplánovanej zmene, v ktorej dôsledku prestane byť spravovanie AIF zo strany správcu AIF v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF prijímú všetky náležité opatrenia v súlade s článkom 46, ktorými je v prípade potreby aj výslovný zákaz uvádzania daného AIF na trh.

5. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky uplatňovania tohto článku môže ESMA vypracovať návrh vykonávacích technických noriem, v ktorých sa určí:

- a) forma a obsah vzoru oznámenia uvedeného v odseku 2 a
- b) forma písomného oznámenia uvedeného v odseku 4.

Komisií sa zveruje právomoc prijať vykonávacie technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

6. Bez toho, aby bol dotknutý článok 43 ods. 1, členské štáty vyžadujú, aby sa AIF, ktoré spravuje a uvádza na trh správca AIF, uvádzali na trh len pre profesionálnych investorov.

Článok 32

Uvádzanie podielových listov alebo akcií AIF z EÚ na trh v inom členskom štáte ako v domovskom členskom štáte správcu AIF

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF z EÚ, ktorému bolo udelené povolenie, mohol uvádzať na trh podielové listy alebo akcie AIF z EÚ, ktorý spravuje, pre profesionálnych investorov v inom členskom štáte ako v domovskom členskom štáte správcu AIF, a to hneď po splnení podmienok ustanovených v tomto článku.

V prípade, keď je AIF z EÚ zberným AIF, právo uvedenia na trh uvedené v prvom pododseku je podmienené splnením podmienky, že hlavný AIF je tiež AIF z EÚ a spravuje ho správca AIF z EÚ, ktorému bolo udelené povolenie.

2. Správca AIF predkladá príslušným orgánom svojho domovského členského štátu oznámenie v súvislosti s každým AIF z EÚ, ktorý má v úmysle uvádzať na trh.

Toto oznámenie obsahuje dokumentáciu a informácie uvedené v prílohe IV.

3. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF do 20 pracovných dní od doručenia úplného súboru oznámenia uvedeného v odseku 2 odošlú tento úplný súbor oznámenia príslušným orgánom členských štátov, v ktorých sa má AIF uvádzať na trh. Tento súbor sa odošle len vtedy, keď spravovanie AIF zo strany správcu AIF je a bude v súlade s ustanoveniami tejto smernice a keď správca AIF aj iným spôsobom spĺňa ustanovenia tejto smernice.

Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF priložia vyhlásenie, že dotknutý správca AIF má povolenie spravovať AIF s danou investičnou stratégiou.

4. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF po odoslaní súboru oznámenia bezodkladne oznámia správcovi AIF, že tento súbor bol odoslaný. Správca AIF môže začať uvádzať AIF na trh v hostiteľskom členskom štáte správcu AIF od dátumu tohto oznámenia.

Pokiaľ ide o rôzne orgány, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF informujú tiež príslušné orgány AIF o tom, že správca AIF môže začať uvádzať podielové listy alebo akcie AIF na trh v hostiteľskom členskom štáte správcu AIF.

5. Mechanizmy uvedené v písmene h) prílohy IV podliehajú zákonu a dohľadu hostiteľského členského štátu správcu AIF.

6. Členské štáty zabezpečia, aby bolo oznámenie od správcu AIF uvedené v odseku 2 a vyhlásenie uvedené v odseku 3 poskytnuté v jazyku, ktorý je obvyklý v oblasti medzinárodných financií.

Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány akceptovali elektronické zasielanie a registráciu dokumentov uvedených v odseku 3.

7. V prípade podstatnej zmeny ktorejkoľvek z náležitostí oznámených v súlade s odsekom 2 zašle správca AIF písomné oznámenie o tejto zmene príslušným orgánom svojho domovského členského štátu, a to najmenej jeden mesiac pred vykonaním plánovanej zmeny alebo ihneď po tom, čo dôjde k neplánovanej zmene.

Ak v dôsledku plánovanej zmeny prestane byť spravovanie AIF správcu AIF v súlade s touto smernicou alebo ak správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány bez zbytočného odkladu informujú správcu AIF, že danú zmenu nesmie vykonať.

Ak sa napriek ustanoveniam prvého a druhého pododseku vykoná plánovaná zmena alebo ak dôjde k neplánovanej zmene, v dôsledku ktorej prestane byť spravovanie AIF zo strany správcu AIF v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF prijímú všetky náležité opatrenia v súlade s článkom 46, ktorými je v prípade potreby aj výslovný zákaz uvádzania daného AIF na trh.

Ak sú zmeny prijateľné, pretože nemajú dosah na súlad spravovania AIF zo strany správcu AIF s ustanoveniami tejto smernice, ani iným spôsobom na plnenie ustanovení tejto smernice zo strany správcu AIF, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF o týchto zmenách bezodkladne informujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF.

8. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky uplatňovania tohto článku môže ESMA vypracovať návrh vykonávacích technických noriem, v ktorých sa určí:

- a) forma a obsah vzoru oznámenia uvedeného v odseku 2;

- b) forma a obsah vzoru vyhlásenia uvedeného v odseku 3;
- c) spôsob odoslania uvedeného v odseku 3 a
- d) forma písomného oznámenia uvedeného v odseku 7.

Komisií sa zveruje právomoc prijať vykonávacie technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

9. Bez toho, aby bol dotknutý článok 43 ods. 1, členské štáty vyžadujú, aby sa AIF, ktoré spravuje a uvádza na trh správca AIF, uvádzali na trh len pre profesionálnych investorov.

Článok 33

Podmienky spravovania AIF z EÚ usadeného v inom členskom štáte

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF, ktorému bolo udelené povolenie, mohol spravovať AIF z EÚ usadený v inom členskom štáte buď priamo, alebo prostredníctvom zriadenia pobočky, pod podmienkou, že správcovi AIF bolo udelené povolenie spravovať daný druh AIF.

2. Správca AIF, ktorý má v úmysle spravovať AIF z EÚ usadený v inom členskom štáte po prvýkrát, oznámi príslušným orgánom svojho domovského členského štátu tieto informácie:

- a) členský štát, v ktorom má v úmysle spravovať AIF priamo alebo zriadiť pobočku;
- b) program činnosti, v ktorom uvedie najmä služby, ktoré má v úmysle vykonávať, a AIF, ktoré má v úmysle riadiť.

3. Ak má správca AIF v úmysle zriadiť pobočku, poskytne popri informáciách uvedených v odseku 2 tieto informácie:

- a) organizačnú štruktúru pobočky;
- b) adresu v domovskom členskom štáte AIF, na ktorej možno získať dokumenty;
- c) mená a kontaktné údaje osôb zodpovedných za riadenie pobočky.

4. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF do jedného mesiaca od doručenia kompletnej dokumentácie podľa odseku 2 alebo do dvoch mesiacov od doručenia kompletnej dokumentácie podľa odseku 3 odošlú túto kompletnú dokumentáciu príslušným orgánom hostiteľského členského štátu správcu AIF. Táto dokumentácia sa odošle len vtedy, keď spravovanie AIF zo strany správcu AIF je a bude v súlade s ustanoveniami tejto smernice a keď správca AIF spĺňa aj iným spôsobom ustanovenia tejto smernice.

Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF priložia vyhlásenie, že dotknutému správcovi AIF udelili povolenie.

Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF bezodkladne informujú správcu AIF o zaslaní uvedenej dokumentácie.

Po doručení oznámenia o zaslaní môže správca AIF začať poskytovať služby vo svojom hostiteľskom členskom štáte.

5. Hostiteľský členský štát správcu AIF neuloží dotknutému správcovi AIF žiadne doplňujúce požiadavky v súvislosti so záležitosťami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.

6. V prípade zmeny ktorejkoľvek z informácií oznámených v súlade s odsekom 2 a prípadne odsekom 3 zašle správca AIF písomné oznámenie o tejto zmene príslušným orgánom svojho domovského členského štátu, a to najmenej jeden mesiac pred vykonaním plánovaných zmien alebo ihneď po tom, čo dôjde k neplánovanej zmene.

Ak v dôsledku plánovanej zmeny prestane byť spravovanie AIF správcu AIF v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo ak správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF bez zbytočného odkladu informujú správcu AIF, že danú zmenu nesmie vykonať.

Ak sa napriek ustanoveniam prvého a druhého pododseku vykoná plánovaná zmena alebo ak dôjde k neplánovanej zmene, v dôsledku ktorej prestane byť spravovanie AIF zo strany správcu AIF v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo ak správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF prijímú všetky náležité opatrenia v súlade s článkom 46.

Ak sú zmeny prijateľné, pretože nemajú dosah na súlad spravovania AIF zo strany správcu AIF s ustanoveniami tejto smernice, ani iným spôsobom na plnenie ustanovení tejto smernice zo strany správcu AIF, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF o týchto zmenách bez zbytočného odkladu informujú príslušné orgány hostiteľských členských štátov správcu AIF.

7. S cieľom zabezpečiť jednotnú harmonizáciu tohto článku môže ESMA vypracovať návrh regulačných technických noriem, v ktorých sa stanoví, aké informácie sa majú poskytovať v súlade s odsekmi 2 a 3.

Komisií sa zveruje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

8. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky uplatňovania tohto článku môže ESMA vypracovať návrh vykonávacích technických noriem, v ktorých sa stanovujú štandardné formuláre, predlohy a postupy odosielania informácií v súlade s odsekmi 2 a 3.

Komisiu sa zveruje právomoc prijať vykonávacie technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

KAPITOLA VII

OSOBITNÉ PRAVIDLÁ V SÚVISLOSTI S TRETÍMI KRAJINAMI

Článok 34

Podmienky týkajúce sa správcu AIF z EÚ, ktorý spravuje AIF z krajiny mimo EÚ, ktoré sa neuvádzajú na trh v členských štátoch

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF z EÚ, ktorému bolo udelené povolenie, mohol spravovať AIF z krajiny mimo EÚ, ktoré sa neuvádzajú na trh v Únii, pod podmienkou, že:

- a) správca AIF spĺňa v súvislosti s týmito AIF všetky požiadavky ustanovené v tejto smernici s výnimkou článkov 21 a 22 a
- b) medzi príslušnými orgánmi domovského členského štátu správcu AIF a orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je AIF z krajiny mimo EÚ usadený, sú zavedené vhodné mechanizmy spolupráce s cieľom zabezpečiť minimálne účinnú výmenu informácií, ktorá umožňuje príslušným orgánom domovského členského štátu správcu AIF vykonávať svoje povinnosti vyplývajúce z tejto smernice.

2. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia týkajúce sa dojednaní o spolupráci uvedených v odseku 1 s cieľom vytvoriť spoločný rámec, aby sa uľahčilo ustanovenie týchto dojednaní o spolupráci s tretími krajinami.

3. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tohto článku vypracuje ESMA usmernenia, v ktorých sa stanovujú podmienky uplatňovania opatrení prijatých Komisiou v súvislosti s dojednaniami o spolupráci uvedenými v odseku 1.

Článok 35

Podmienky uvádzania AIF z krajiny mimo EÚ spravovaného správcom AIF z EÚ na trh v Únii s európskym povolením

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF z EÚ, ktorému bolo udelené povolenie, mohol uvádzať pre profesionálnych investorov na trh v Únii podielové listy alebo akcie ním spravovaného AIF z krajiny mimo EÚ a akcie alebo podielové listy zberného AIF z EÚ, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v článku 31 ods. 1 druhom pododseku, hneď po splnení podmienok stanovených v tomto článku.

2. Správcovia AIF spĺňajú všetky požiadavky stanovené v tejto smernici s výnimkou kapitoly VI. Okrem toho musia byť splnené tieto podmienky:

- a) zavedú sa vhodné mechanizmy spolupráce medzi príslušnými orgánmi domovského členského štátu správcu AIF a orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je AIF z krajiny mimo EÚ usadený, s cieľom zabezpečiť minimálne účinnú výmenu informácií, pričom sa vezme do úvahy článok 50 ods. 4, ktorý príslušným orgánom umožní vykonávať svoje povinnosti podľa tejto smernice;
- b) tretia krajina, v ktorej je AIF z krajiny mimo EÚ usadený, nie je vedená na zozname nespôpracujúcich krajín a území FATF;
- c) tretia krajina, v ktorej je AIF z krajiny mimo EÚ usadený, podpísala s domovským členským štátom správcu AIF, ktorému bolo udelené povolenie, a s každým ďalším členským štátom, v ktorom sa majú podielové listy alebo akcie AIF z krajiny mimo EÚ uvádzať na trh, dohodu, ktorá je plne v súlade s normami stanovenými v článku 26 vzorového dohovoru OECD o daniach a kapitále a zaručuje účinnú výmenu informácií o daňových otázkach vrátane viacstranných dohôd o daniach.

Ak príslušný orgán iného členského štátu nesúhlasí s posúdením uplatňovania ustanovení prvého pododseku písm. a) a b) zo strany príslušných orgánov domovského členského štátu správcu AIF, dotknuté príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli zverené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

3. Ak má správca AIF v úmysle uvádzať podielové listy alebo akcie AIF z krajiny mimo EÚ na trh vo svojom domovskom členskom štáte, predloží oznámenie príslušným orgánom svojho domovského členského štátu v súvislosti s každým AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle uvádzať na trh.

Toto oznámenie obsahuje dokumentáciu a informácie uvedené v prílohe III.

4. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF najneskôr do 20 pracovných dní po doručení úplného oznámenia podľa odseku 3 oznámia správcovi AIF, či môže začať uvádzať AIF uvedený v oznámení podľa odseku 3 na trh na jeho území. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF môžu zabrániť uvádzaniu AIF na trh len v prípade, keď spravovanie AIF správcom AIF nie je alebo nebude v súlade s ustanoveniami tejto smernice, alebo keď správca AIF iným spôsobom nespĺňa alebo nebude spĺňať ustanovenia tejto smernice. V prípade kladného rozhodnutia môže správca AIF začať uvádzať AIF na trh vo svojom domovskom členskom štáte od dátumu oznámenia od príslušných orgánov na tento účel.

Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF tiež informujú ESMA o tom, že správca AIF môže začať uvádzať podielové listy alebo akcie AIF na trh v domovskom členskom štáte správcu AIF.

5. Ak má správca AIF v úmysle uvádzať podielové listy alebo akcie AIF z krajiny mimo EÚ na trh v členskom štáte inom ako jeho domovský členský štát, predloží oznámenie príslušným orgánom svojho domovského členského štátu v súvislosti s každým AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle uvádzať na trh.

Toto oznámenie obsahuje dokumentáciu a informácie uvedené v prílohe IV.

6. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF najneskôr do 20 pracovných dní od doručenia úplného súboru oznámenia uvedeného v odseku 5 odošlú tento úplný súbor oznámenia príslušným orgánom členského štátu, v ktorom sa má AIF uvádzať na trh. Tento súbor sa odošle len vtedy, keď spravovanie AIF správcu AIF je a bude v súlade s ustanoveniami tejto smernice a keď správca AIF iným spôsobom spĺňa ustanovenia tejto smernice.

Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF priložia vyhlásenie, že dotknutý správca AIF má povolenie spracovávať AIF s danou investičnou stratégiou.

7. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF po odoslaní súboru oznámenia bezodkladne oznámia správcovi AIF, že tento súbor bol odoslaný. Správca AIF môže začať uvádzať AIF na trh v relevantných hostiteľských členských štátoch správcu AIF od dátumu tohto oznámenia od príslušných orgánov.

Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF tiež informujú ESMA o tom, že správca AIF môže začať uvádzať podielové listy alebo akcie AIF na trh v hostiteľských členských štátoch správcu AIF.

8. Mechanizmy uvedené v prílohe IV písm. h) podliehajú zákonom a dohľadu hostiteľských členských štátov správcu AIF.

9. Členské štáty zabezpečia, aby sa oznámenie od správcu AIF uvedené v odseku 5 a vyhlásenie uvedené v odseku 6 poskytl v jazyku, ktorý je obvyklý v oblasti medzinárodných financií.

Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány akceptovali elektronické zasielanie a registráciu dokumentov uvedených v odseku 6.

10. V prípade podstatnej zmeny ktorejkoľvek z náležitostí oznámených v súlade s odsekom 3 alebo 5 zašle správca AIF písomné oznámenie o tejto zmene príslušným orgánom svojho

domovského členského štátu, a to najmenej jeden mesiac pred vykonaním plánovanej zmeny alebo ihneď po tom, čo dôjde k neplánovanej zmene.

Ak v dôsledku plánovanej zmeny prestane byť spravovanie AIF správcu AIF v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo ak správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF bez zbytočného odkladu informujú správcu AIF, že danú zmenu nesmie vykonať.

Ak sa napriek ustanoveniam prvého a druhého pododseku vykoná plánovaná zmena alebo ak dôjde k neplánovanej zmene, v dôsledku ktorej prestane byť spravovanie AIF zo strany správcu AIF v súlade touto smernicou alebo správca AIF iným spôsobom prestane spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF prijímú všetky náležité opatrenia v súlade s článkom 46, medzi ktorými je v prípade potreby aj výslovný zákaz uvádzania daného AIF na trh.

Ak sú zmeny prijateľné, pretože nemajú dosah na súlad spravovania AIF zo strany správcu AIF s ustanoveniami tejto smernice, ani iným spôsobom na plnenie ustanovení tejto smernice zo strany správcu AIF, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF o týchto zmenách bezodkladne informujú ESMA, pokiaľ sa tieto zmeny týkajú ukončenia uvádzania určitých AIF alebo dodatočných AIF na trh, a v prípade potreby príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF.

11. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia týkajúce sa dojednaní o spolupráci uvedených v odseku 2 písm. a) s cieľom vytvoriť spoločný rámec, aby sa uľahčilo ustanovenie týchto dojednaní o spolupráci s tretími krajinami.

12. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tohto článku vypracuje ESMA usmernenia, v ktorých sa stanovujú podmienky vykonávania opatrení prijatých Komisiou v súvislosti s dojednaniaми o spolupráci uvedenými v odseku 2 písm. a).

13. ESMA vypracuje návrh regulačných technických noriem, ktorými sa určí minimálny obsah dojednaní o spolupráci uvedených v odseku 2 písm. a) s cieľom zaručiť, aby príslušné orgány domovského členského štátu a príslušné orgány hostiteľských členských štátov dostávali informácie dostatočné na to, aby mohli vykonávať svoje právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania podľa tejto smernice.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

14. S cieľom zabezpečiť jednotnú harmonizáciu tohto článku vypracuje ESMA návrh regulačných technických noriem, ktorými sa stanovujú postupy koordinácie a výmeny informácií medzi príslušným orgánom domovského členského štátu a príslušnými orgánmi hostiteľských členských štátov správcu AIF.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

15. Ak príslušný orgán odmietne žiadosť o výmenu informácií podľa regulačných technických noriem uvedených v odseku 14, dotknuté príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

16. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky uplatňovania tohto článku môže ESMA vypracovať návrh vykonávacích technických noriem, v ktorých sa určí:

- a) forma a obsah vzoru oznámenia uvedeného v odseku 3;
- b) forma a obsah vzoru oznámenia uvedeného v odseku 5;
- c) forma a obsah vzoru vyhlásenia uvedeného v odseku 6;
- d) spôsob odoslania uvedeného v odseku 6;
- e) forma písomného oznámenia uvedeného v odseku 10.

Komisiu sa zveruje právomoc prijať vykonávacie technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

17. Bez toho, aby bol dotknutý článok 43 ods. 1, členské štáty vyžadujú, aby sa AIF, ktoré spravuje a uvádza na trh správca AIF, uvádzali na trh len pre profesionálnych investorov.

Článok 36

Podmienky uvádzania AIF z krajiny mimo EÚ spravovaného správcou AIF z EÚ na trh v členských štátoch bez európskeho povolenia

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 35, môžu členské štáty povoliť, aby správca AIF z EÚ, ktorému bolo udelené povolenie, uvádzal len na ich území na trh pre profesionálnych investorov podielové listy alebo akcie ním spravovaného AIF z krajiny mimo EÚ a zberného AIF z EÚ, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v článku 31 ods. 1 druhom pododseku, a to pod podmienkou, že:

a) správca AIF spĺňa všetky požiadavky ustanovené v tejto smernici s výnimkou článku 21. Tento správca AIF však zabezpečí, že sa určí jeden či viacero subjektov, ktoré budú vykonávať povinnosti uvedené v článku 21 ods. 7, 8 a 9. Správca AIF tieto funkcie nevykonáva. Správca AIF poskytne svojim orgánom dohľadu informácie o totožnosti tých subjektov, ktoré sú zodpovedné za vykonávanie povinností uvedených v článku 21 ods. 7, 8 a 9;

b) na účely dohľadu nad systémovými rizikami a v súlade s medzinárodnými normami sa zaviedli vhodné mechanizmy spolupráce medzi príslušnými orgánmi domovského členského štátu správcu AIF a orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je AIF z krajiny mimo EÚ usadený, s cieľom zabezpečiť účinnú výmenu informácií, ktorá príslušným orgánom domovského členského štátu správcu AIF umožní vykonávať svoje povinnosti vyplývajúce z tejto smernice;

c) tretia krajina, v ktorej je AIF z krajiny mimo EÚ usadený, nie je vedená v zozname nespôpracujúcich krajín a území FATF.

2. Členské štáty môžu na účel tohto článku uložiť správcovi AIF prísnejšie požiadavky v súvislosti s uvádzaním podielových listov alebo akcií AIF z krajiny mimo EÚ na trh na ich území.

3. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia týkajúce sa dojednaní o spolupráci uvedených v odseku 1 s cieľom vytvoriť spoločný rámec, aby sa uľahčilo ustanovenie týchto dojednaní o spolupráci s tretími krajinami.

4. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tohto článku vypracuje ESMA usmernenia, v ktorých sa stanovujú podmienky uplatňovania opatrení prijatých Komisiou v súvislosti s dojednaniaми o spolupráci uvedenými v odseku 1.

Článok 37

Udelenie povolenia správcovi AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle spravovať AIF z EÚ a/alebo uvádzať ním spravovaný AIF na trh v Únii podľa článku 39 alebo 40

1. Členské štáty vyžadujú, aby bol správca AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle spravovať AIF z EÚ a/alebo uvádzať ním spravovaný AIF na trh v Únii podľa článku 39 alebo 40, povinný vopred získať povolenie od príslušných orgánov svojho referenčného členského štátu v súlade s týmto článkom.

2. Správca AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle získať vopred povolenie uvedené v odseku 1, musí dodržiavať túto smernicu s výnimkou kapitoly VI. Ak je toto dodržiavanie nezlučiteľné s dodržiavaním práva, ktoré sa vzťahuje na správcu AIF z krajiny mimo EÚ a/alebo na AIF z krajiny mimo EÚ uvádzaný na trh v Únii, správca AIF nemá v danom rozsahu povinnosť dodržiavať túto smernicu, ak môže preukázať, že:

- a) nie je možné zároveň dodržiavať túto smernicu a záväzné ustanovenie práva, ktoré sa vzťahuje na správcu AIF z krajiny mimo EÚ a/alebo na AIF z krajiny mimo EÚ uvádzaný na trh v Únii;
- b) v práve, ktoré sa vzťahuje na správcu AIF z krajiny mimo EÚ a/alebo na AIF z krajiny mimo EÚ, sa stanovuje rovnocenné pravidlo, ktoré má rovnaký regulačný účel a poskytuje investorm do príslušného AIF rovnakú úroveň ochrany, a
- c) správca AIF z krajiny mimo EÚ a/alebo AIF z krajiny mimo EÚ dodržiava rovnocenné pravidlo uvedené v písmene b).

3. Správca AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle získať vopred povolenie uvedené v odseku 1, musí mať právneho zástupcu, ktorý je usadený v jeho referenčnom členskom štáte. Právny zástupca predstavuje kontaktné miesto správcu AIF v Únii a všetka úradná korešpondencia medzi príslušnými orgánmi a správcom AIF a medzi investormi príslušného AIF pochádzajúcimi z Únie a správcom AIF, ako sa uvádza v tejto smernici, sa uskutočňuje prostredníctvom tohto právneho zástupcu. Právny zástupca plní spolu so správcom AIF funkciu dodržiavania súladu s predpismi v súvislosti s činnosťami v oblasti správy a uvádzania na trh, ktoré správca AIF vykonáva podľa tejto smernice.

4. Referenčný členský štát správcu AIF z krajiny mimo EÚ sa určí takto:

- a) ak má správca AIF z krajiny mimo EÚ v úmysle spravovať len jeden AIF z EÚ alebo viaceré AIF z EÚ usadené v tom istom členskom štáte a nemá v úmysle uvádzať na trh v Únii žiadny AIF podľa článku 39 alebo 40, za referenčný členský štát sa považuje domovský členský štát tohto alebo týchto AIF a na udelenie povolenia a dohľad nad správcom AIF sú kompetentné príslušné orgány tohto členského štátu;
- b) ak má správca AIF z krajiny mimo EÚ v úmysle spravovať viaceré AIF z EÚ usadené v rôznych členských štátoch a nemá v úmysle uvádzať na trh v Únii žiadny AIF podľa

článku 39 alebo 40, za referenčný členský štát sa považuje buď:

- i) členský štát, v ktorom je usadená väčšina AIF, alebo
 - ii) členský štát, v ktorom sa spravuje najväčší objem aktív;
- c) ak má správca AIF z krajiny mimo EÚ v úmysle uvádzať na trh len jeden AIF z EÚ len v jednom členskom štáte, referenčný členský štát sa určí takto:
 - i) ak má AIF povolenie alebo je registrovaný v členskom štáte, domovský členský štát AIF alebo členský štát, v ktorom má správca AIF v úmysle uvádzať AIF na trh;
 - ii) ak AIF nemá povolenie ani nie je registrovaný v členskom štáte, členský štát, v ktorom má správca AIF v úmysle uvádzať AIF na trh;
 - d) ak má správca AIF z krajiny mimo EÚ v úmysle uvádzať na trh len jeden AIF z krajiny mimo EÚ len v jednom členskom štáte, tento členský štát je referenčným členským štátom;
 - e) ak má správca AIF z krajiny mimo EÚ v úmysle uvádzať na trh len jeden AIF z EÚ, ale v rôznych členských štátoch, referenčný členský štát sa určí takto:
 - i) ak AIF má povolenie alebo je registrovaný v členskom štáte, domovský členský štát AIF alebo jeden z členských štátov, v ktorých má správca AIF v úmysle skutočne vykonávať uvádzanie na trh, alebo
 - ii) ak AIF nemá povolenie ani nie je registrovaný v členskom štáte, jeden z členských štátov, v ktorých má správca AIF v úmysle skutočne vykonávať uvádzanie na trh;
 - f) ak má správca AIF z krajiny mimo EÚ v úmysle uvádzať na trh len jeden AIF z krajiny mimo EÚ, ale v rôznych členských štátoch, referenčným členským štátom je jeden z týchto členských štátov;
 - g) ak má správca AIF z krajiny mimo EÚ v úmysle uvádzať na trh v Únii niekoľko AIF z EÚ, referenčný členský štát sa určí takto:
 - i) pokiaľ tieto AIF majú povolenie alebo sú registrované v tom istom členskom štáte, domovský členský štát týchto AIF alebo členský štát, v ktorom má správca AIF v úmysle skutočne uvádzať na trh väčšinu z týchto AIF;

- ii) pokiaľ nemajú všetky tieto AIF povolenie ani nie sú registrované v tom istom členskom štáte, členský štát, v ktorom má správca AIF v úmysle skutočne uvádzať na trh väčšinu z týchto AIF;
- h) ak má správca AIF z krajiny mimo EÚ v úmysle uvádzať na trh v Únii viacero AIF z EÚ a z krajín mimo EÚ alebo viacero AIF z krajín mimo EÚ, referenčným členským štátom je členský štát, v ktorom má v úmysle skutočne uvádzať na trh väčšinu z týchto AIF.

V súlade s kritériami stanovenými v prvom pododseku písm. b), písm. c) bode i), písm. e), f) a písm. g) bode i) môžu byť referenčnými členskými štátmi viaceré členské štáty. V takomto prípade budú členské štáty vyžadovať od správcu AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle spravovať AIF z EÚ bez toho, aby ich uvádzal na trh, a/alebo uvádzať na trh v Únii ním spravované AIF podľa článku 39 alebo 40, aby predložil príslušným orgánom všetkých členských štátov, ktoré sú možnými referenčnými členskými štátmi podľa kritérií stanovených v uvedených písmenách, žiadosť o určenie jeho referenčného členského štátu spomedzi týchto štátov. Tieto príslušné orgány spoločne v lehote jedného mesiaca od doručenia žiadosti rozhodnú, ktorý členský štát bude referenčným členským štátom správcu AIF z krajiny mimo EÚ. Príslušné orgány členského štátu, ktorý je určený za referenčný členský štát, bez zbytočného odkladu informujú správcu AIF z krajiny mimo EÚ o tejto skutočnosti. Ak správca AIF z krajiny mimo EÚ nie je riadne informovaný o rozhodnutí príslušných orgánov do 7 dní od prijatia rozhodnutia alebo ak relevantné príslušné orgány nerozhodli v rámci jednomesačnej lehoty, môže si tento správca AIF z krajiny mimo EÚ zvoliť svoj referenčný členský štát na základe kritérií uvedených v tomto odseku.

Správca AIF musí byť schopný preukázať svoj úmysel skutočne vykonávať uvádzanie na trh v danom členskom štáte sprístupnením svojej stratégie uvádzania na trh príslušným orgánom členského štátu podľa jeho určenia.

5. Členské štáty vyžadujú od správcu AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle spravovať AIF z EÚ bez toho, aby ich uvádzal na trh, a/alebo uvádzať na trh v Únii ním spravované AIF podľa článku 39 alebo 40, aby predložil žiadosť o povolenie svojmu referenčnému členskému štátu.

Po prijatí žiadosti o povolenie príslušné orgány posúdia, či sa pri určovaní referenčného členského štátu správcu AIF dodržali kritériá stanovené v odseku 4. Ak sa príslušné orgány domnievajú, že kritériá dodržané neboli, zamietnu žiadosť o povolenie správcu AIF z krajiny mimo EÚ, pričom vysvetlia dôvody ich zamietnutia. Ak sa príslušné orgány domnievajú, že kritériá podľa odseku 4 boli dodržané, oznámia túto skutočnosť ESMA a požiadajú ho, aby vydal odporúčanie k ich posudku.

V oznámení adresovanom ESMA príslušné orgány uvedú odôvodnenie správcu AIF, pokiaľ ide o voľbu referenčného členského štátu zo strany správcu AIF, a informáciu o stratégii správcu AIF týkajúcej sa uvádzania na trh.

ESMA do jedného mesiaca od prijatia oznámenia podľa druhého pododseku vydá odporúčanie pre relevantné príslušné orgány v súvislosti s ich posúdením týkajúcim sa referenčného členského štátu podľa kritérií stanovených v odseku 4. ESMA vydá záporné odporúčanie len v prípade, keď sa domnieva, že kritériá podľa odseku 4 neboli dodržané.

Plynutie lehoty stanovenej v článku 8 ods. 5 sa počas hodnotenia ESMA v súlade s týmto odsekom preruší.

Ak príslušné orgány navrhnu udeliť povolenie v rozpore s odporúčaním ESMA uvedeným v treťom pododseku, oznámia to ESMA a uvedú dôvody tohto rozhodnutia. ESMA zverejní skutočnosť, že príslušné orgány sa neriadia alebo nemajú v úmysle sa riadiť jeho odporúčaním. ESMA sa v individuálnych prípadoch môže tiež rozhodnúť, že zverejní dôvody uvedené príslušnými orgánmi, pre ktoré sa príslušné orgány týmto odporúčaním neriadili. Príslušné orgány sú o takomto zverejnení vopred informované.

Ak príslušné orgány navrhnu udeliť povolenie v rozpore s odporúčaním ESMA uvedenom v treťom pododseku a správca AIF má v úmysle uviesť podielové listy alebo akcie ním spravovaného AIF na trh na území členských štátov iných ako referenčný členský štát, príslušné orgány referenčného členského štátu tiež oznámia túto skutočnosť príslušným orgánom týchto členských štátov, pričom uvedú dôvody tohto návrhu. V prípade potreby príslušné orgány referenčného členského štátu informujú o tejto skutočnosti aj príslušné orgány domovských členských štátov AIF spravovaných správcu AIF, pričom uvedú dôvody.

6. Ak príslušný orgán členského štátu nesúhlasí s určením referenčného členského štátu správcu AIF, dotknuté príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade so svojimi právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

7. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 8, povolenie sa neudelí v prípade, keď nie sú splnené tieto dodatočné podmienky:

- a) správca AIF určí referenčný členský štát v súlade s kritériami uvedenými v odseku 4 a na základe zverejnenej stratégie uvádzania na trh a relevantné príslušné orgány dodržali postup uvedený v odseku 5;
- b) správca AIF určil právneho zástupcu, ktorý je usadený v referenčnom členskom štáte;

- c) právny zástupca je popri samotnom správcovi AIF kontaktnou osobou správcu AIF z krajiny mimo EÚ pre investorov príslušného AIF, pre ESMA a pre príslušné orgány, pokiaľ ide o činnosti, na ktoré bolo správcovi AIF udelené povolenie v Únii, a prinajmenšom je dostatočne vybavený na to, aby mohol plniť funkciu dodržiavania súladu s predpismi podľa tejto smernice;
- d) sú zavedené vhodné dojednania o spolupráci medzi príslušnými orgánmi referenčného členského štátu, príslušnými orgánmi domovského členského štátu dotknutého AIF z EÚ a orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je správca AIF z krajiny mimo EÚ usadený, s cieľom zabezpečiť aspoň účinnú výmenu informácií, ktorá umožní príslušným orgánom vykonávať svoje povinnosti v súlade s touto smernicou;
- e) tretia krajina, v ktorej je správca AIF z krajiny mimo EÚ usadený, nie je vedená na zozname nespolupracujúcich krajín a území FATF;
- f) tretia krajina, v ktorej je správca AIF z krajiny mimo EÚ usadený, podpísala dohodu s referenčným členským štátom, ktorá v plnom rozsahu zodpovedá normám stanoveným v článku 26 vzorového dohovoru OECD o daniach a kapitále a zaisťuje účinnú výmenu informácií týkajúcich sa daní vrátane prípadných viacstranných dohôd o daniach;
- g) účinnému plneniu funkcií dohľadu príslušnými orgánmi v súlade s touto smernicou nebránia zákony, iné právne predpisy ani správne opatrenia tretej krajiny, ktorými sa riadi správca AIF, ani obmedzenia právomocí orgánov dohľadu tretej krajiny v oblasti dohľadu a vyšetrovania.

Ak príslušný orgán iného členského štátu nesúhlasí s posúdením žiadosti, pokiaľ ide o ustanovenia písmen a) až e) a g) tohto odseku, zo strany príslušných orgánov referenčného členského štátu správcu AIF, dotknuté príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Ak príslušný orgán AIF z EÚ neuzavrie požadované dojednania o spolupráci uvedené v prvom pododseku písm. d) v primeranej lehote, príslušné orgány referenčného členského štátu sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

8. Povolenia sa udeľujú v súlade s ustanoveniami kapitoly II, ktorá sa primerane uplatňuje za splnenia týchto kritérií:

- a) informácie uvedené v článku 7 ods. 2 sa doplnia o:
- i) odôvodnenie posúdenia týkajúceho sa referenčného členského štátu zo strany správcu AIF v súlade s kritériami stanovenými v odseku 4 s informáciami o stratégii uvádzania na trh;
 - ii) zoznam tých ustanovení smernice, v prípade ktorých je ich dodržiavanie zo strany správcu AIF nemožné, keďže ich dodržiavanie z jeho strany je podľa odseku 2 nezlučiteľné s dodržiavaním záväzných ustanovení práva, ktoré sa vzťahuje na správcu AIF z krajiny mimo EÚ a/alebo na AIF z krajiny mimo EÚ uvádzaný na trh v Únii;
 - iii) písomné dôkazy, vychádzajúce z regulačných technických noriem vypracovaných ESMA, o tom, že príslušné právo tretej krajiny obsahuje ustanovenie zodpovedajúce ustanoveniam, ktoré nie je možné dodržať, pričom toto ustanovenie má rovnaký regulačný účel a poskytuje rovnakú úroveň ochrany investorom príslušného AIF, a o tom, že správca AIF toto zodpovedajúce ustanovenie dodržiava; k takémuto písomnému dôkazu je priložený právny posudok o existencii príslušného nezlučiteľného záväzného ustanovenia v práve tretej krajiny vrátane opisu jeho regulačného účelu a charakteru ochrany investorov, ktorú presadzuje, a
 - iv) meno právneho zástupcu správcu AIF a miesto, kde je usadený;
- b) informácie uvedené v článku 7 ods. 3 sa môžu vzťahovať len na AIF z EÚ, ktorý má správca AIF v úmysle spravovať, a na tie ním spravované AIF, ktoré má v úmysle uvádzať na trh v Únii s európskym povolením;
- c) článok 8 ods. 1 písm. a) sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 2 tohto článku;
- d) článok 8 ods. 1 písm. e) sa neuplatňuje;
- e) článok 8 ods. 5 druhý pododsek sa vykladá ako obsahujúci odkaz na „informácie uvedené v článku 37 ods. 8 písm. a)“.
- Ak príslušný orgán iného členského štátu nesúhlasí s povolením udeleným príslušnými orgánmi referenčného členského štátu správcu AIF, dotknuté príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

9. V prípade, že sa príslušné orgány referenčného členského štátu domnievajú, že správca AIF sa môže odvolávať na odsek 2, pokiaľ ide o vyňatie z povinnosti dodržiavať určité ustanovenia tejto smernice, bez zbytočného odkladu to oznámi ESMA. Tento názor podložia informáciami poskytnutými správcom AIF v súlade s odsekom 8 písm. a) bodmi ii) a iii).

ESMA do jedného mesiaca od prijatia oznámenia podľa prvého pododseku vydá odporúčanie pre príslušné orgány v súvislosti so žiadosťou o vyňatie z povinnosti dodržiavať ustanovenia smernice vyplývajúce z nezlučiteľnosti podľa ustanovení odseku 2. Odporúčanie môže byť zamerané najmä na skutočnosť, či sa podmienky pre takéto vyňatie zdajú byť splnené, vychádzajúc z informácií poskytnutých správcom AIF v súlade s odsekom 8 písm. a) bodmi ii) a iii) a z regulačných technických noriem týkajúcich sa rovnocennosti. ESMA sa v súvislosti s uplatňovaním tohto odseku snaží o dosiahnutie spoločnej európskej kultúry dohľadu a konzistentných postupov dohľadu a zabezpečenie jednotných prístupov jednotlivých príslušných orgánov.

Plynutie lehoty stanovenej v článku 8 ods. 5 sa počas hodnotenia ESMA v súlade s týmto odsekom preruší.

Ak príslušné orgány referenčného členského štátu navrhnu udeliť povolenie v rozpore s odporúčaním ESMA uvedeným v druhom pododseku, oznámi to ESMA, pričom uvedú dôvody takéhoto rozhodnutia. ESMA zverejní skutočnosť, že príslušné orgány sa neriadia ani nemajú v úmysle sa riadiť jeho odporúčaním. ESMA sa v každom konkrétnom prípade môže tiež rozhodnúť, že zverejní dôvody uvedené príslušnými orgánmi, pre ktoré sa príslušné orgány jeho odporúčaním neriadia. Dotknuté príslušné orgány sú o takomto zverejnení vopred informované.

Ak príslušné orgány navrhnu udeliť povolenie v rozpore s odporúčaním ESMA uvedenom v druhom pododseku a správca AIF má v úmysle uvádzať podielové listy alebo akcie ním spravovaného AIF na trh na území členských štátov iných ako referenčný členský štát, príslušné orgány referenčného členského štátu tiež oznámi túto skutočnosť príslušným orgánom týchto členských štátov, pričom uvedú dôvody tohto návrhu.

Ak príslušný orgán iného členského štátu nesúhlasí s posúdením uplatňovania tohto odseku príslušnými orgánmi referenčného členského štátu správcu AIF, dotknuté príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

10. Príslušné orgány referenčného členského štátu bez zbytočného odkladu informujú ESMA o výsledkoch postupu

udelenia pôvodného povolenia, o všetkých zmenách v povolení pre správcu AIF a všetkých prípadoch zrušenia povolenia.

Príslušné orgány informujú ESMA o žiadostiach o povolenie, ktoré zamietli, a poskytnú údaje o správcovi AIF, ktorý žiadal o povolenie, ako aj dôvody zamietnutia. ESMA vedie centrálny register týchto údajov, ktorý na požiadanie sprístupní príslušným orgánom. Príslušné orgány zaobchádzajú s týmito informáciami ako s dôvernými.

11. Na určenie referenčného členského štátu nemá vplyv ďalší vývoj obchodnej činnosti správcu AIF v Únii. Ak správca AIF zmení svoju stratégiu uvádzania na trh do dvoch rokov od udelenia pôvodného povolenia a táto zmena by ovplyvnila určenie referenčného členského štátu, pokiaľ by pôvodnou stratégiou bola zmenená stratégia uvádzania na trh, správca AIF oznámi túto zmenu príslušným orgánom pôvodného referenčného členského štátu predtým, ako ju vykoná, a uvedie svoj referenčný členský štát v súlade s kritériami stanovenými v odseku 4 a na základe novej stratégie. Správca AIF odôvodní svoju voľbu sprístupnením svojej novej stratégie uvádzania na trh svojmu pôvodnému referenčnému členskému štátu. Správca AIF zároveň poskytne informácie o svojom právnom zástupcovi vrátane jeho mena a miesta, kde je usadený. Právny zástupca musí byť usadený v novom referenčnom členskom štáte.

Pôvodný referenčný členský štát posúdi, či je rozhodnutie správcu AIF v súlade s prvým pododsekom správne, a oznámi svoj posudok ESMA. ESMA vydá k posudku príslušných orgánov odporúčanie. V oznámení adresovanom ESMA príslušné orgány uvedú odôvodnenie správcu AIF, pokiaľ ide o jeho voľbu referenčného členského štátu, a informáciu o novej stratégii správcu AIF týkajúcej sa uvádzania na trh.

ESMA do jedného mesiaca od prijatia oznámenia podľa druhého pododseku vydá odporúčanie pre relevantné príslušné orgány v súvislosti s ich posúdením. ESMA vydá záporné odporúčanie len v prípade, keď sa domnieva, že kritériá stanovené v odseku 4 neboli dodržané.

Po prijatí odporúčania ESMA v súlade s tretím pododsekom príslušné orgány pôvodného referenčného členského štátu oznámi svoje rozhodnutie správcovi AIF z krajiny mimo EÚ, jeho pôvodnému právnenému zástupcovi a ESMA.

Ak príslušné orgány pôvodného referenčného členského štátu súhlasia s hodnotením zo strany správcu AIF, oznámi zmenu aj príslušným orgánom nového referenčného členského štátu. Pôvodný referenčný členský štát bez zbytočného odkladu odošle kópiu povolenia a dokumentáciu o dohľade týkajúcu sa správcu AIF novému referenčnému členskému štátu. Príslušné orgány nového referenčného členského štátu budú zodpovedné za postup udeľovania povolenia a za dohľad nad správcom AIF odo dňa doručenia povolenia a dokumentácie o dohľade.

Ak je výsledné posúdenie zo strany príslušných orgánov v rozpore s odporúčaním ESMA uvedeným v treťom pododseku:

- a) príslušné orgány to oznámia ESMA a uvedú dôvody. ESMA zverejní skutočnosť, že príslušné orgány sa neriadia alebo nemajú v úmysle sa riadiť jeho odporúčaním. ESMA sa v každom konkrétnom prípade môže tiež rozhodnúť, že zverejní dôvody uvedené príslušnými orgánmi, pre ktoré sa jeho odporúčaním neriadia. Dotknuté príslušné orgány sú o takomto zverejnení vopred informované;
- b) ak správca AIF uvádza podielové listy alebo akcie ním spravovaného AIF na trh v členských štátoch iných ako pôvodný referenčný členský štát, príslušné orgány pôvodného referenčného členského štátu oznámia túto skutočnosť príslušným orgánom týchto členských štátov, pričom uvedú dôvody. V prípade potreby príslušné orgány referenčného členského štátu informujú o tejto skutočnosti aj príslušné orgány domovských členských štátov AIF spravovaných správcou AIF, pričom uvedú dôvody.

12. Ak sa na základe skutočného vývoja obchodnej činnosti správcu AIF v Únii do dvoch rokov od udelenia povolenia ukáže, že stratégia uvádzania na trh v podobe, v akej ju správca AIF prezentoval v čase udelenia povolenia, nebola dodržaná, alebo že správca AIF sa o nej vyjadroval nepravdivo, alebo ak správca AIF zmenil svoju stratégiu uvádzania na trh bez toho, aby splnil ustanovenia odseku 11, príslušné orgány pôvodného referenčného členského štátu požiadajú správcu AIF, aby určil referenčný členský štát na základe jeho skutočnej stratégie uvádzania na trh. Postup uvedený v odseku 11 sa použije primerane. Ak sa správca AIF neriadi požiadavkou príslušných orgánov, tieto orgány zrušia povolenie, ktoré mu bolo vydané.

Ak správca AIF zmení svoju stratégiu uvádzania na trh po období uvedenom v odseku 11 a chce zmeniť svoj referenčný členský štát na základe svojej novej stratégie uvádzania na trh, môže predložiť žiadosť o zmenu referenčného členského štátu príslušným orgánom pôvodného referenčného členského štátu. Postup uvedený v odseku 11 sa uplatňuje primerane.

Ak príslušný orgán členského štátu nesúhlasí s posúdením určenia referenčného členského štátu podľa odseku 11 alebo tohto odseku, dotknuté príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

13. Akékoľvek spory, ktoré vzniknú medzi príslušnými orgánmi referenčného členského štátu správcu AIF a správcou AIF, sa urovnávajú v súlade so zákonmi a podľa jurisdikcie referenčného členského štátu.

Akékoľvek spory medzi správcou AIF alebo AIF a investormi z EÚ príslušného AIF sa urovnávajú v súlade so zákonom a podľa jurisdikcie členského štátu.

14. Komisia prijme vykonávacie akty s cieľom vymedziť postup, ktorý majú prípadné referenčné členské štáty dodržiavať pri určovaní referenčného členského štátu medzi sebou v súlade s odsekom 4 druhým pododsekom. Tieto vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 59 ods. 2

15. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia týkajúce sa dojednaní o spolupráci uvedených v odseku 7 písm. d) s cieľom vytvoriť spoločný rámec, aby sa uľahčilo ustanovenie týchto dojednaní o spolupráci s tretími krajinami.

16. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tohto článku môže ESMA vypracovať usmernenia, v ktorých sa stanovujú podmienky vykonávania opatrení prijatých Komisiou v súvislosti s dojednaniami o spolupráci uvedenými v odseku 7 písm. d).

17. ESMA vypracuje návrh regulačných technických noriem, ktorými sa určí minimálny obsah dojednaní o spolupráci uvedených v odseku 7 písm. d) s cieľom zaručiť, aby príslušné orgány referenčného členského štátu a príslušné orgány hostiteľských členských štátov dostali informácie dostatočné na to, aby mohli vykonávať svoje právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania podľa tejto smernice.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

18. S cieľom zabezpečiť jednotnú harmonizáciu tohto článku vypracuje ESMA návrh regulačných technických noriem, ktorými sa stanovujú postupy koordinácie a výmeny informácií medzi príslušným orgánom referenčného členského štátu a príslušnými orgánmi hostiteľských členských štátov správcu AIF.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

19. Ak príslušný orgán odmietne žiadosť o výmenu informácií podľa regulačných technických noriem uvedených v odseku 17, dotknuté príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

20. ESMA v súlade s článkom 29 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 podporuje účinnú bilaterálnu a multilaterálnu výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi referenčného členského štátu správcu AIF z krajiny mimo EÚ a príslušnými orgánmi hostiteľských členských štátov príslušného správcu AIF, pričom v plnej miere rešpektuje platné ustanovenia o dôvernosti a ochrane údajov, ktoré sú ustanovené v príslušných právnych predpisoch Únie.

21. ESMA v súlade s článkom 31 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 plní úlohu všeobecnej koordinácie medzi príslušným orgánom referenčného členského štátu správcu AIF z krajiny mimo EÚ a príslušnými orgánmi hostiteľských členských štátov príslušného správcu AIF. ESMA predovšetkým môže:

- a) uľahčovať výmenu informácií medzi dotknutými príslušnými orgánmi;
- b) stanoviť rozsah informácií, ktoré má poskytovať príslušný orgán referenčného členského štátu dotknutým príslušným orgánom hostiteľského členského štátu;
- c) prijať všetky náležité opatrenia v prípade vývoja, ktorý môže ohroziť fungovanie finančných trhov, s cieľom uľahčiť koordináciu činností vykonávaných príslušným orgánom referenčného členského štátu a príslušnými orgánmi hostiteľských členských štátov v súvislosti so správcu AIF z krajiny mimo EÚ.

22. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky uplatňovania tohto článku môže ESMA vypracovať návrh vykonávacích technických noriem, v ktorých sa určí forma a obsah žiadosti uvedenej v odseku 12 druhom pododseku.

Komisii sa udeľuje právomoc prijať vykonávacie technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

23. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tohto článku vypracuje ESMA návrh regulačných technických noriem týkajúcich sa:

- a) spôsobu, akým musí správca AIF spĺňať požiadavky stanovené v tejto smernici, berúc do úvahy skutočnosť, že správca AIF je usadený v tretej krajine, najmä predloženia informácií požadovaných v článkoch 22 až 24;
- b) podmienok, za ktorých sa právo, ktoré sa vzťahuje na správcu AIF z krajiny mimo EÚ alebo na AIF z krajiny mimo EÚ, považuje za také, že stanovuje rovnocenné pravidlo, ktoré má rovnaký regulačný účel a ponúka relevantným investorom rovnakú úroveň ochrany.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 38

Partnerské preskúmanie udeľovania povolení správcu AIF z krajín mimo EÚ a dohľadu nad nimi

1. ESMA každoročne vykonáva partnerské preskúmanie činností príslušných orgánov v oblasti dohľadu vo vzťahu k udeľovaniu povolení správcu AIF z krajín mimo EÚ a dohľadu nad nimi podľa článkov 37, 39, 40 a 41 s cieľom ďalej posilňovať konzistentnosť výsledkov dohľadu, a to v súlade s článkom 30 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

2. ESMA do 22. júla 2013 vypracuje metódy, ktoré umožnia objektívne posúdenie a porovnanie skúmaných orgánov.

3. Analýza partnerského preskúmania obsahuje najmä posúdenie:

- a) stupňa konvergenzie postupov dohľadu dosiahnutý pri udeľovaní povolení správcu AIF z krajín mimo EÚ a dohľade nad nimi;
- b) rozsahu, v ktorom postupy dohľadu dosahujú ciele stanovené touto smernicou;
- c) účinnosti a stupňa konvergenzie dosiahnutého so zreteľom na presadzovanie tejto smernice a jej vykonávacích opatrení, ako aj regulačných a vykonávacích technických noriem vypracovaných ESMA v súlade s touto smernicou vrátane správnych opatrení a sankcií uvalených na správcov AIF z krajín mimo EÚ v prípade, že sa táto smernica nedodržiava.

4. Na základe záverov partnerského preskúmania môže ESMA vydať usmernenia a odporúčania podľa článku 16 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 s cieľom stanoviť konzistentné, efektívne a účinné postupy dohľadu nad správcami AIF z krajín mimo EÚ.

5. Príslušné orgány vynaložia všetko úsilie, aby tieto usmernenia a odporúčania dodržiavali.

6. Do dvoch mesiacov od vydania usmernenia alebo odporúčania každý príslušný orgán potvrdí, či sa riadi alebo či má v úmysle riadiť sa týmito usmerneniami alebo odporúčaniami. V prípade, že príslušný orgán sa nimi neriadi alebo nemá v úmysle sa nimi riadiť, oznámi to ESMA a uvedie dôvody.

7. ESMA zverejní skutočnosť, že príslušný orgán sa neriadi alebo nemá v úmysle riadiť sa jeho usmernením ani odporúčaním. ESMA sa v každom konkrétnom prípade môže tiež rozhodnúť, že zverejní dôvody uvedené príslušným orgánom, kvôli ktorým sa neriadi týmto usmernením ani odporúčaním. Príslušný orgán je o takomto zverejnení vopred informovaný.

8. V správe uvedenej v článku 43 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 ESMA informuje Európsky parlament, Radu a Komisiu o usmerneniach a odporúčaní vydaných podľa tohto článku, pričom uvedie, ktoré príslušné orgány ich nedodržiavajú, a navrhne spôsob, akým chce zabezpečiť, aby sa príslušné orgány v budúcnosti riadili jeho odporúčaniami a usmerneniami.

9. Komisia tieto správy riadne zohľadní v revízii tejto smernice v súlade s článkom 69 a v každom následnom hodnotení, ktoré uskutoční.

10. ESMA zverejní najlepšie postupy, ktoré sa zistia na základe partnerských preskúmaní. Okrem toho môžu byť zverejnené všetky ostatné výsledky partnerských preskúmaní za predpokladu, že s tým súhlasí príslušný orgán, ktorý bol podrobený partnerskému preskúmaniu.

Článok 39

Podmienky uvádzania AIF z EÚ spravovaných správcami AIF z krajiny mimo EÚ na trh v Únii s európskym povolením

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF z krajiny mimo EÚ, ktorému bolo riadne udelené povolenie, mohol uvádzať na trh podielové listy alebo akcie ním spravovaného AIF z EÚ pre profesionálnych investorov v Únii s európskym povolením, a to hneď po splnení podmienok ustanovených v tomto článku.

2. V prípade, keď má správca AIF v úmysle uvádzať podielové listy alebo akcie AIF z EÚ na trh vo svojom referenčnom členskom štáte, predloží oznámenie príslušným orgánom svojho referenčného členského štátu v súvislosti s každým AIF z EÚ, ktorý má v úmysle uvádzať na trh.

Toto oznámenie obsahuje dokumentáciu a informácie uvedené v prílohe III.

3. Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF najneskôr do 20 pracovných dní po doručení úplného oznámenia podľa odseku 2 oznámia správcovi AIF, či môže začať uvádzať AIF uvedený v oznámení podľa odseku 2 na trh na jeho území. Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF môžu zabrániť uvádzaniu AIF na trh len v prípade, že spravovanie AIF jeho správcom nie je alebo nebude v súlade s ustanoveniami tejto smernice, alebo že správca AIF nebude spĺňať alebo nespĺňa iným spôsobom ustanovenia tejto smernice. V prípade kladného rozhodnutia môže správca AIF začať uvádzať AIF na trh vo svojom referenčnom členskom štáte od dátumu oznámenia od príslušných orgánov na tento účel.

Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF tiež informujú ESMA a príslušné orgány AIF o tom, že správca AIF môže začať uvádzať podielové listy alebo akcie AIF na trh v referenčnom členskom štáte správcu AIF.

4. V prípade, keď má správca AIF v úmysle uvádzať podielové listy alebo akcie AIF z EÚ na trh v členských štátoch iných ako jeho referenčný členský štát, predloží oznámenie príslušným orgánom svojho referenčného členského štátu v súvislosti s každým AIF z EÚ, ktorý má v úmysle uvádzať na trh.

Toto oznámenie obsahuje dokumentáciu a informácie uvedené v prílohe IV.

5. Príslušné orgány referenčného členského štátu najneskôr do 20 pracovných dní od doručenia úplného súboru oznámenia uvedeného v odseku 4 odošlú tento úplný súbor oznámenia príslušným orgánom členských štátov, v ktorých sa majú podielové listy alebo akcie AIF uvádzať na trh. Tento súbor sa odošle len vtedy, keď spravovanie AIF jeho správcom je a bude v súlade s touto smernicou a keď správca AIF aj iným spôsobom spĺňa ustanovenia tejto smernice.

Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF priložia vyhlásenie, že príslušný správca AIF má povolenie spravovať AIF s danou investičnou stratégiou.

6. Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF po odoslaní súboru oznámenia bezodkladne oznámia správcovi AIF, že tento súbor bol odoslaný. Správca AIF môže začať uvádzať AIF na trh v relevantných hostiteľských členských štátoch od dátumu tohto oznámenia.

Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF tiež informujú ESMA a príslušné orgány AIF o tom, že správca AIF môže začať uvádzať podielové listy alebo akcie AIF na trh v hostiteľskom členskom štáte správcu AIF.

7. Mechanizmy uvedené v prílohe IV písm. h) podliehajú zákonu a dohľadu hostiteľských členských štátov správcu AIF.

8. Členské štáty zabezpečia, aby sa oznámenie od správcu AIF uvedené v odseku 4 a vyhlásenie uvedené v odseku 5 poskytl v jazyku, ktorý je obvyklý v oblasti medzinárodných financií.

Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány akceptovali elektronické zasielanie a registráciu dokumentov uvedených v odseku 6.

9. V prípade podstatnej zmeny ktorejkoľvek z náležitostí oznámených v súlade s odsekom 2 a/alebo 4 zašle správca AIF písomné oznámenie o tejto zmene príslušným orgánom svojho referenčného členského štátu, a to minimálne jeden mesiac pred vykonaním plánovanej zmeny alebo ihneď po tom, čo dôjde k neplánovanej zmene.

Ak v dôsledku plánovanej zmeny prestane byť spravovanie AIF správcom AIF v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo ak správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF bez zbytočného odkladu informujú správcu AIF, že danú zmenu nesmie vykonať.

Ak sa napriek ustanoveniam prvého a druhého pododseku vykoná plánovaná zmena alebo ak dôjde k neplánovanej zmene, v dôsledku ktorej prestane byť spravovanie AIF zo strany správcu AIF v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF prijímú všetky náležité opatrenia v súlade s článkom 46, ktorými je v prípade potreby aj výslovný zákaz uvedenia daného AIF na trh.

Ak sú zmeny prijateľné, pretože nemajú dosah na súlad spravovania AIF zo strany správcu AIF s touto smernicou ani inak na plnenie ustanovení tejto smernice zo strany správcu AIF, príslušné orgány referenčného členského štátu o týchto zmenách bezodkladne informujú ESMA, pokiaľ sa tieto zmeny týkajú ukončenia uvádzania určitých AIF alebo dodatočných AIF na trh, a v prípade potreby aj príslušné orgány hostiteľského členského štátu.

10. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky uplatňovania tohto článku môže ESMA vypracovať návrh vykonávacích technických noriem, v ktorých sa určí:

- a) forma a obsah vzoru oznámenia uvedeného v odsekoch 2 a 4;
- b) forma a obsah vzoru vyhlásenia uvedeného v odseku 5;
- c) spôsob odoslania uvedeného v odseku 5 a
- d) forma písomného oznámenia uvedeného v odseku 9.

Komisii sa zveruje právomoc prijať vykonávacie technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

11. Bez toho, aby bol dotknutý článok 43 ods. 1, členské štáty vyžadujú, aby sa AIF, ktoré spravuje a uvádza na trh správca AIF, uvádzali na trh len pre profesionálnych investorov.

Článok 40

Podmienky uvádzania AIF z krajín mimo EÚ spravovaných správcom AIF z krajiny mimo EÚ na trh v Únii s európskym povolením

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF z krajiny mimo EÚ, ktorému bolo riadne udelené povolenie, mohol uvádzať na trh podielové listy alebo akcie ním spravovaného AIF z krajiny mimo EÚ pre profesionálnych investorov v Únii s európskym povolením, a to hneď po splnení podmienok ustanovených v tomto článku.

2. Okrem požiadaviek stanovených v tejto smernici vo vzťahu k správcovi AIF z EÚ spĺňa správca AIF z krajiny mimo EÚ tieto podmienky:

- a) zavedú sa vhodné mechanizmy spolupráce medzi príslušnými orgánmi referenčného členského štátu a orgánom dohľadu tretej krajiny, v ktorej je AIF z krajiny mimo EÚ usadený, s cieľom zabezpečiť aspoň účinnú výmenu informácií, ktorá príslušným orgánom umožní vykonávať svoje povinnosti v súlade s touto smernicou;
- b) tretia krajina, v ktorej je AIF z krajiny mimo EÚ usadený, nie je vedená na zozname nespôpracujúcich krajín a území FATF;
- c) tretia krajina, v ktorej je AIF z krajiny mimo EÚ usadený, podpísala s referenčným členským štátom a s každým ďalším členským štátom, v ktorom sa majú podielové listy alebo akcie AIF z krajiny mimo EÚ uvádzať na trh, dohodu, ktorá je plne v súlade s normami stanovenými v článku 26 vzorového dohovoru OECD o daniach a kapitále a zabezpečuje účinnú výmenu informácií o daňových otázkach vrátane prípadných viacstranných dohôd o daniach.

Ak príslušný orgán iného členského štátu nesúhlasí s posúdením uplatňovania ustanovení v prvom pododseku písm. a) a b) príslušnými orgánmi referenčného členského štátu správcu AIF, dotknuté príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

3. Správca AIF predloží oznámenie príslušným orgánom svojho referenčného členského štátu v súvislosti s každým AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle uvádzať na trh v tomto referenčnom členskom štáte.

Toto oznámenie obsahuje dokumentáciu a informácie uvedené v prílohe III.

4. Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF najneskôr do 20 pracovných dní po doručení úplného oznámenia podľa odseku 3 oznámia správcovi AIF, či môže začať uvádzať AIF uvedený v oznámení podľa odseku 3 na trh na jeho území. Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF môžu zabrániť uvádzaniu AIF na trh len v prípade, keď spravovanie AIF jeho správcom nie je alebo nebude v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo keď správca AIF iným spôsobom nebude spĺňať alebo nespĺňa ustanovenia tejto smernice. V prípade kladného rozhodnutia môže správca AIF začať uvádzať AIF na trh vo svojom referenčnom členskom štáte od dátumu oznámenia od príslušných orgánov na tento účel.

Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF tiež informujú ESMA o tom, že správca AIF môže začať uvádzať podielové listy alebo akcie AIF na trh v referenčnom členskom štáte správcu AIF.

5. Ak má správca AIF v úmysle uvádzať akcie alebo podielové listy AIF z krajiny mimo EÚ na trh aj v členských štátoch iných ako jeho referenčný členský štát, predloží oznámenie príslušným orgánom svojho referenčného členského štátu v súvislosti s každým AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle uvádzať na trh.

Toto oznámenie obsahuje dokumentáciu a informácie uvedené v prílohe IV.

6. Príslušné orgány referenčného členského štátu najneskôr do 20 pracovných dní od doručenia úplného súboru oznámenia uvedeného v odseku 5 odošlú tento úplný súbor oznámenia príslušným orgánom členských štátov, v ktorých sa majú akcie alebo podielové listy AIF uvádzať na trh. Tento súbor sa odošle len vtedy, keď spravovanie AIF jeho správcom je a bude v súlade s touto smernicou a keď správca AIF vo všeobecnosti spĺňa ustanovenia tejto smernice.

Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF priložia vyhlásenie, že príslušný správca AIF má povolenie spravovať AIF s danou investičnou stratégiou.

7. Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF po odoslaní súboru oznámenia bezodkladne oznámia správcovi AIF, že tento súbor bol odoslaný. Správca AIF môže začať uvádzať AIF na trh v relevantnom hostiteľskom členskom štáte správcu AIF od dátumu tohto oznámenia.

Príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF tiež informujú ESMA o tom, že správca AIF môže začať uvádzať podielové listy alebo akcie AIF na trh v hostiteľskom členskom štáte správcu AIF.

8. Mechanizmy uvedené v prílohe IV písm. h) podliehajú zákonu a dohľadu hostiteľských členských štátov správcu AIF, pokiaľ ide o členské štáty iné ako referenčný členský štát.

9. Členské štáty zabezpečia, aby sa oznámenie od správcu AIF uvedené v odseku 5 a vyhlásenie uvedené v odseku 6 poskytli v jazyku, ktorý je obvyklý v oblasti medzinárodných financií.

Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány akceptovali elektronické zasielanie a registráciu dokumentov uvedených v odseku 6.

10. V prípade podstatnej zmeny ktorejkoľvek z náležitostí oznámených v súlade s odsekom 3 alebo 5 zašle správca AIF

písomné oznámenie o tejto zmene príslušným orgánom referenčného členského štátu, a to minimálne jeden mesiac pred vykonaním plánovanej zmeny alebo ihneď po tom, čo dôjde k neplánovanej zmene.

Ak v dôsledku plánovanej zmeny prestane byť spravovanie AIF správcom AIF v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo ak už správca AIF iným spôsobom prestane spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF bez zbytočného odkladu informujú správcu AIF, že danú zmenu nesmie vykonať.

Ak sa napriek ustanoveniam prvého a druhého pododseku vykoná plánovaná zmena alebo ak dôjde k neplánovanej zmene, v dôsledku ktorej prestane byť spravovanie AIF zo strany správcu AIF v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány referenčného členského štátu správcu AIF prijímú všetky náležité opatrenia v súlade s článkom 46, ktorými je v prípade potreby aj výslovný zákaz uvedenia AIF na trh.

Ak sú zmeny prijateľné, pretože nemajú dosah na súlad spravovania AIF zo strany správcu AIF s ustanoveniami tejto smernice ani inak na plnenie ustanovení tejto smernice zo strany správcu AIF, príslušné orgány referenčného členského štátu o týchto zmenách bezodkladne informujú ESMA, pokiaľ sa tieto zmeny týkajú ukončenia uvádzania určitých AIF alebo dodatočných AIF na trh, a v prípade potreby aj príslušné orgány hostiteľských členských štátov správcu AIF.

11. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia týkajúce sa dojednaní o spolupráci uvedených v odseku 2 písm. a) s cieľom vytvoriť spoločný rámec, aby sa uľahčilo ustanovenie týchto dojednaní o spolupráci s tretími krajinami.

12. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tohto článku môže ESMA vypracovať usmernenia, v ktorých sa stanovujú podmienky vykonávania opatrení prijatých Komisiou v súvislosti s dojednaniami o spolupráci uvedenými v odseku 2 písm. a).

13. ESMA vypracuje návrh regulačných technických noriem, ktorými sa určí minimálny obsah dojednaní o spolupráci uvedených v odseku 2 písm. a) s cieľom zaručiť, aby príslušné orgány referenčného členského štátu a príslušné orgány hostiteľských členských štátov dostali informácie dostatočné na to, aby mohli vykonávať svoje právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania podľa tejto smernice.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

14. S cieľom zabezpečiť jednotnú harmonizáciu tohto článku vypracuje ESMA návrh regulačných technických noriem, ktorými sa stanovujú postupy koordinácie a výmeny informácií medzi príslušným orgánom referenčného členského štátu a príslušnými orgánmi hostiteľských členských štátov správcu AIF.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

15. Ak príslušný orgán odmietne žiadosť o výmenu informácií podľa regulačných technických noriem uvedených v odseku 14, dotknuté príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

16. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky uplatňovania tohto článku môže ESMA vypracovať návrh vykonávacích technických noriem, v ktorých sa určí:

- a) forma a obsah vzoru oznámenia uvedeného v odsekoch 3 a 5;
- b) forma a obsah vzoru vyhlásenia uvedeného v odseku 6;
- c) spôsob odoslania uvedeného v odseku 6 a
- d) forma písomného oznámenia uvedeného v odseku 10.

Komisiu sa zveruje právomoc prijať vykonávacie technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

17. Bez toho, aby bol dotknutý článok 43 ods. 1, členské štáty vyžadujú, aby sa AIF, ktoré spravuje a uvádza na trh správca AIF, uvádzali na trh len pre profesionálnych investorov.

Článok 41

Podmienky spravovania AIF usadených v členských štátoch iných ako referenčný členský štát správcu AIF z krajiny mimo EÚ

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF z krajiny mimo EÚ, ktorému bolo udelené povolenie, mohol spravovať AIF z EÚ usadený v členskom štáte inom ako jeho referenčný členský štát, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zriadenia pobočky pod podmienkou, že správcovi AIF bolo udelené povolenie spravovať daný druh AIF.

2. Správca AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle spravovať AIF z EÚ usadený v členskom štáte inom ako jeho referenčný členský štát po prvýkrát, oznámi príslušným orgánom svojho referenčného členského štátu tieto informácie:

- a) členský štát, v ktorom má v úmysle spravovať AIF priamo alebo zriadiť pobočku;
- b) program činnosti, v ktorom uvedie najmä služby, ktoré má v úmysle poskytovať, a AIF, ktoré má v úmysle spravovať.

3. Ak má správca AIF z krajiny mimo EÚ v úmysle zriadiť pobočku, poskytne okrem informácií požadovaných v odseku 2 tieto informácie:

- a) organizačnú štruktúru pobočky;
- b) adresu v hostiteľskom členskom štáte AIF, na ktorej možno získať dokumenty;
- c) mená a kontaktné údaje osôb zodpovedných za riadenie pobočky.

4. Príslušné orgány referenčného členského štátu do jedného mesiaca od doručenia kompletnej dokumentácie podľa odseku 2 alebo do dvoch mesiacov od doručenia kompletnej dokumentácie podľa odseku 3 odošlú túto dokumentáciu príslušným orgánom hostiteľského členského štátu správcu AIF. Táto dokumentácia sa odošle len vtedy, keď spravovanie AIF zo strany správcu AIF je a bude v súlade s touto smernicou a keď správca AIF spĺňa aj iným spôsobom ustanovenia tejto smernice.

Príslušné orgány referenčného členského štátu pripoja vyhlásenie, že príslušnému správcovi AIF udelili povolenie.

Príslušné orgány referenčného členského štátu bezodkladne informujú správcu AIF o zaslaní dokumentácie. Po doručení oznámenia o zaslaní môže správca AIF začať poskytovať služby v hostiteľskom členskom štáte správcu AIF.

Príslušné orgány referenčného členského štátu tiež informujú ESMA o tom, že správca AIF môže začať spravovať AIF v hostiteľských členských štátoch správcu AIF.

5. Hostiteľský členský štát správcu AIF neuloží dotknutému správcovi AIF žiadne dodatočné požiadavky v súvislosti so záležitosťami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.

6. V prípade zmeny ktorejkoľvek z informácií oznámených v súlade s odsekom 2 a prípadne odsekom 3 zašle správca AIF písomné oznámenie o tejto zmene príslušným orgánom svojho referenčného členského štátu, a to minimálne jeden mesiac pred vykonaním plánovanej zmeny alebo ihneď po tom, čo dôjde k neplánovanej zmene.

Ak v dôsledku plánovanej zmeny prestane byť spravovanie AIF správcom AIF v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo ak správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány referenčného členského štátu bez zbytočného odkladu informujú správcu AIF, že danú zmenu nesmie vykonať.

Ak sa napriek ustanoveniam prvého a druhého pododseku vykoná plánovaná zmena alebo ak dôjde k neplánovanej zmene, v dôsledku ktorej prestane byť spravovanie AIF zo strany správcu AIF v súlade s ustanoveniami tejto smernice alebo správca AIF prestane iným spôsobom spĺňať ustanovenia tejto smernice, príslušné orgány referenčného členského štátu prijímú všetky náležité opatrenia v súlade s článkom 46, a to aj v prípade potreby výslovný zákaz uvádzania AIF na trh.

Ak sú zmeny prijateľné, pretože nemajú dosah na súlad spravovania AIF zo strany správcu AIF s ustanoveniami tejto smernice ani inak na plnenie ustanovení tejto smernice zo strany správcu AIF, príslušné orgány referenčného členského štátu o týchto zmenách bez zbytočného odkladu informujú príslušné orgány hostiteľských členských štátov správcu AIF.

7. S cieľom zabezpečiť jednotnú harmonizáciu tohto článku môže ESMA vypracovať návrh regulačných technických noriem, v ktorých sa stanoví, aké informácie sa majú poskytovať v súlade s odsekmi 2 a 3.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

8. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky uplatňovania tohto článku môže ESMA vypracovať návrh vykonávacích technických noriem, v ktorých sa stanovujú štandardné formuláre, predlohy a postupy odosielania informácií v súlade s odsekmi 2 a 3.

Komisiu sa zveruje právomoc prijať vykonávacie technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 42

Podmienky uvádzania AIF spravovaného správcom AIF z krajiny mimo EÚ na trh v členských štátoch bez európskeho povolenia

1. Bez toho, aby tým boli dotknuté články 37, 39 a 40, členské štáty môžu umožniť správcovi AIF z krajiny mimo EÚ, aby len na ich území uvádzal na trh pre profesionálnych investorov podielové listy alebo akcie AIF, ktorý spravuje, pokiaľ sú splnené aspoň tieto podmienky:

- a) správca AIF z krajiny mimo EÚ spĺňa články 22, 23 a 24 v súvislosti s každým AIF uvádzaným na trh podľa tohto článku a článkov 26 až 30, ak AIF, ktorý uvádza na trh podľa tohto článku, patrí do rozsahu pôsobnosti článku 26 ods. 1. Za príslušné orgány a investorov AIF uvedených v uvedených článkoch sa považujú príslušné orgány a investori členských štátov, v ktorých sa AIF uvádza na trh;
- b) medzi príslušnými orgánmi členských štátov, v ktorých sa AIF uvádzajú na trh, prípadne príslušnými orgánmi dotknutého AIF z EÚ a orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je usadený správca AIF z krajiny mimo EÚ, a orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je usadený správca AIF z krajiny mimo EÚ, a prípadne orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je usadený AIF z krajiny mimo EÚ, sa na účely dohľadu nad systémovým rizikom a v súlade s medzinárodnými normami zavedú vhodné dojednania o spolupráci s cieľom zabezpečiť účinnú výmenu informácií, ktorá príslušným orgánom relevantných členských štátov umožní vykonávať ich povinnosti v súlade s touto smernicou;
- c) tretia krajina, v ktorej je usadený správca AIF z krajiny mimo EÚ alebo AIF z krajiny mimo EÚ, nie je uvedená na zozname nespolupracujúcich krajín a území FATF.

Ak príslušný orgán AIF z EÚ neuzavrie požadované dojednanie o spolupráci uvedené v prvom pododseku písm. b) v primeranej lehote, príslušné orgány členského štátu, v ktorom sa AIF má uvádzať na trh, sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

2. Členské štáty môžu na účel tohto článku uložiť správcovi AIF z krajiny mimo EÚ prísnejšie požiadavky v súvislosti s uvádzaním podielových listov alebo akcií AIF na trh pre investorov na ich území.

3. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia týkajúce sa dojednaní o spolupráci uvedených v odseku 1 s cieľom vytvoriť spoločný rámec, aby sa uľahčilo ustanovenie týchto dojednaní o spolupráci s tretími krajinami.

4. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tohto článku vypracuje ESMA usmernenia, v ktorých sa stanovujú podmienky uplatňovania opatrení prijatých Komisiou v súvislosti s dojednaniaми o spolupráci uvedenými v odseku 1.

KAPITOLA VIII

UVÁDZANIE NA TRH PRE RETAILOVÝCH INVESTOROV

Článok 43

Uvádzanie AIF na trh pre retailových investorov správcom AIF

1. Bez toho, aby boli dotknuté iné nástroje práva Únie, môžu členské štáty umožniť správcovi AIF uvádzať na trh na ich území pre retailových investorov podielové listy alebo akcie AIF, ktoré tieto správcovia spravujú v súlade s touto smernicou, a to bez ohľadu na to, či sa tieto AIF uvádzajú na trh na národnom, alebo na cezhraničnom základe, alebo na to, či sú to AIF z EÚ, alebo AIF z krajín mimo EÚ.

V takýchto prípadoch môžu členské štáty uložiť správcovi AIF alebo AIF prísnejšie požiadavky, ako sú požiadavky uplatniteľné na AIF, ktoré sa uvádzajú na trh na ich území pre profesionálnych investorov v súlade s touto smernicou. Členské štáty však nemôžu uložiť AIF z EÚ usadeným v inom členskom štáte, ktoré sa uvádzajú na trh na cezhraničnom základe, prísnejšie ani dodatočné požiadavky, ako ukládajú AIF, ktoré sa uvádzajú na trh na národnom základe.

2. Členské štáty, ktoré na svojom území povolia uvádzať na trh AIF pre retailových investorov, do 22. júla 2014 informujú Komisiu a ESMA o:

- a) druhoch AIF, ktoré môže správca AIF uvádzať na trh na ich území pre retailových investorov;
- b) akýchkoľvek dodatočných požiadavkách, ktoré stanoví členský štát na uvádzanie AIF na trh pre retailových investorov.

Členské štáty takisto informujú Komisiu a ESMA o všetkých neskorších zmenách v súvislosti s prvým pododsekom.

KAPITOLA IX

PRÍSLUŠNÉ ORGÁNY

ODDIEL 1

Určenie, právomoci a prostriedky nápravy

Článok 44

Určenie príslušných orgánov

Členské štáty určujú príslušné orgány, ktoré majú vykonávať povinnosti ustanovené v tejto smernici.

Informujú o nich ESMA a Komisiu spolu s údajmi o akomkoľvek rozdelení povinností.

Príslušné orgány sú orgánmi verejnej moci.

Členské štáty od svojich príslušných orgánov vyžadujú, aby zaviedli vhodné metódy na monitorovanie toho, či si správcovia AIF plnia svoje povinnosti podľa tejto smernice, a to aj prípadne na základe usmernení vypracovaných zo strany ESMA.

Článok 45

Zodpovednosť príslušných orgánov v členských štátoch

1. Za dohľad nad obozretným podnikaním správcu AIF sú zodpovedné príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF bez ohľadu na to, či správca AIF spravuje a/alebo uvádza AIF na trh v inom členskom štáte, alebo nie, a bez toho, aby boli dotknuté tie ustanovenia tejto smernice, ktorými sa zveruje zodpovednosť za dohľad na príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF.

2. Za dohľad nad dodržiavaním článkov 12 a 14 zo strany správcu AIF sú zodpovedné príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF, ak tento správca AIF spravuje a/alebo uvádza AIF na trh prostredníctvom pobočky v tomto členskom štáte.

3. Príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF môžu od správcu AIF, ktorý spravuje AIF alebo ho uvádza na trh na území tohto hostiteľského členského štátu prostredníctvom pobočky alebo bez nej, vyžadovať, aby poskytol informácie potrebné na dohľad nad tým, či správca AIF dodržiava uplatniteľné pravidlá, za ktoré sú tieto príslušné orgány zodpovedné.

Tieto požiadavky nesmú byť prísnejšie než požiadavky, ktoré hostiteľský členský štát správcu AIF ukláda správcovi AIF, pre ktorých je ich domovským členským štátom na účely monitorovania dodržiavania rovnakých noriem z ich strany.

4. Ak príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF zistia, že správca AIF, ktorý spravuje a/alebo uvádza AIF na trh na jeho území prostredníctvom pobočky alebo bez nej, porušuje jednu z uplatniteľných noriem, za dohľad nad dodržiavaním ktorých sú zodpovedné, požiadajú príslušného správcu AIF, aby toto porušovanie ukončil, a informujú o tom príslušné orgány domovského členského štátu.

5. Ak dotknutý správca AIF odmietne poskytnúť príslušným orgánom svojho hostiteľského členského štátu informácie, ktoré patria do ich zodpovednosti, ani nevykoná potrebné kroky na ukončenie porušovania uvedeného v odseku 4, príslušné orgány jeho hostiteľského členského štátu náležite informujú príslušné orgány jeho domovského členského štátu. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF pri najbližšej príležitosti:

- a) prijímú všetky vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že dotknutý správca AIF poskytne informácie požadované príslušnými orgánmi jeho hostiteľského členského štátu podľa odseku 3 alebo ukončí porušovanie uvedené v odseku 4;
- b) požiadajú o potrebné informácie príslušné orgány dohľadu v tretích krajinách.

Povaha týchto opatrení uvedených v písmene a) sa oznámi príslušným orgánom hostiteľského členského štátu správcu AIF.

6. Ak napriek opatreniam prijatým príslušnými orgánmi domovského členského štátu správcu AIF podľa odseku 5 alebo preto, že sa tieto opatrenia ukážu nedostatočné alebo nie sú k dispozícii v danom členskom štáte, správca AIF naďalej odmieta poskytnúť informácie požadované príslušnými orgánmi jeho hostiteľského členského štátu podľa odseku 3 alebo naďalej porušuje právne alebo regulačné ustanovenia uvedené v odseku 4 platné v jeho hostiteľskom členskom štáte, príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF môžu po informovaní príslušných orgánov domovského členského štátu správcu AIF prijať vhodné opatrenia vrátane tých, ktoré sú uvedené v článkoch 46 a 48, aby zabránili ďalším nezrovnalostiam alebo ich sankcionovali a v prípade potreby zabránili správcovi AIF začať akúkoľvek ďalšiu transakciu v jeho hostiteľskom členskom štáte. Ak je funkciou správcu AIF, ktorú vykonáva v hostiteľskom členskom štáte, spravovanie AIF, hostiteľský členský štát môže vyžadovať od správcu AIF, aby prestal spravovať tieto AIF.

7. Ak majú príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF jasné a preukázateľné dôvody na to, aby sa domnievali, že správca AIF porušuje povinnosti vyplývajúce z pravidiel, za dohľad nad dodržiavaním ktorých nie sú zodpovedné, oznámia tieto zistenia príslušným orgánom domovského členského štátu správcu AIF, ktoré prijímú vhodné opatrenia, a v prípade, že je to potrebné, požiadajú o dodatočné informácie príslušné orgány dohľadu v tretích krajinách.

8. Ak napriek opatreniam, ktoré prijímú príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF, alebo ak sa preukáže, že takéto opatrenia sú nedostatočné, alebo z dôvodu, že domovský členský štát správcu AIF nekoná v primeranom časovom rámci, správca AIF naďalej pokračuje v konaní, ktoré jasne poškodzuje záujmy investorov príslušného AIF, finančnú stabilitu alebo integritu trhu v hostiteľskom členskom štáte správcu AIF, príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF môžu po informovaní príslušných orgánov domovského členského štátu správcu AIF prijať všetky vhodné opatrenia potrebné na ochranu investorov príslušného AIF, finančnej stability a integrity trhu v hostiteľskom členskom štáte vrátane možnosti zabrániť dotknutému správcovi AIF v ďalšom uvádzaní podielových listov alebo akcií príslušného AIF na trh v hostiteľskom členskom štáte.

9. Postup stanovený v odsekoch 7 a 8 sa použije aj v prípade, že príslušné orgány hostiteľského členského štátu majú jasné a preukázateľné dôvody na to, aby nesúhlasili s udelením povolenia správcovi AIF z krajiny mimo EÚ referenčným členským štátom.

10. Ak dotknuté príslušné orgány nesúhlasia s niektorým z opatrení prijatých príslušným orgánom podľa odsekov 4 až 9, môžu sa vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

11. V prípade potreby pomôže ESMA uskutočniť rokovania o dojednaniach o spolupráci, ktoré sa vyžadujú podľa tejto smernice, a uzavretie dohody o nich medzi príslušnými orgánmi členských štátov a orgánmi dohľadu tretích krajín.

Článok 46

Právomoci príslušných orgánov

1. Príslušné orgány musia mať všetky právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania, potrebné na výkon ich funkcií. Tieto právomoci sa vykonávajú ktorýmkoľvek z nasledujúcich spôsobov:

- priamo;
- v spolupráci s inými orgánmi;
- v rámci ich zodpovednosti delegovaním na subjekty, na ktoré boli delegované úlohy;
- obrátením sa na príslušné súdne orgány.

2. Príslušné orgány majú tieto právomoci:

- sú oprávnené na prístup ku každému dokumentu v akejkoľvek forme a dostať jeho vyhotovenie;
- sú oprávnené požadovať informácie od ktorejkoľvek osoby spojenej s činnosťami správcu AIF alebo AIF, a ak je to potrebné, predvolať a vypočuť osobu s cieľom získať informácie;
- sú oprávnené vykonávať kontroly na mieste s predchádzajúcim oznámením alebo bez neho;
- sú oprávnené vyžadovať už existujúce záznamy o telefónnej alebo dátovej prevádzke;
- sú oprávnené požadovať zastavenie každého postupu, ktorý je v rozpore s ustanoveniami prijatými na vykonávanie tejto smernice;
- sú oprávnené požadovať zmrazenie alebo zaistenie majetku;
- sú oprávnené požadovať dočasný zákaz výkonu odbornej činnosti;

- h) sú oprávnené požadovať informácie od správcov AIF s udeleným povolením, depozitárov alebo audítorov;
- i) sú oprávnené prijať opatrenia akéhokoľvek typu s cieľom zabezpečiť, aby správcovia AIF alebo depozitári naďalej plnili požiadavky tejto smernice, ktoré sa na nich vzťahujú;
- j) sú oprávnené požiadať o pozastavenie emisie, odkúpenia alebo vyplatenia podielových listov v záujme podielníkov alebo verejnosti;
- k) sú oprávnené odňať povolenie udelené správcovi AIF alebo depozitárovi;
- l) sú oprávnené dať podnet na začatie trestného stíhania;
- m) sú oprávnené žiadať, aby audítori alebo znalci vykonali kontroly alebo vyšetrovania.

3. Ak sa príslušný orgán referenčného členského štátu domnieva, že správca AIF z krajiny mimo EÚ, ktorému bolo udelené povolenie, porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z tejto smernice, čo najskôr túto skutočnosť oznámi ESMA, pričom uvedie všetky dôvody.

4. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány mali právomoc potrebnú na prijatie všetkých opatrení s cieľom zabezpečiť riadne fungovanie trhov v tých prípadoch, keď by činnosť jedného alebo viacerých AIF na trhu pre finančné nástroje mohla ohroziť riadne fungovanie tohto trhu.

Článok 47

Právomoci a kompetencie ESMA

1. ESMA môže vypracovať a pravidelne preskúmať usmernenia pre príslušné orgány členských štátov o výkone ich povolačovacích právomocí a o ich oznamovacích povinnostiach stanovených touto smernicou.

ESMA má tiež potrebné právomoci vrátane právomocí uvedených v článku 48 ods. 3 na vykonávanie úloh, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

2. Povinnosť zachovávať služobné tajomstvo sa vzťahuje na všetky osoby, ktoré pracujú alebo ktoré pracovali pre ESMA, a na príslušné orgány alebo akékoľvek iné osoby, na ktoré ESMA delegovala úlohy vrátane audítorov a odborníkov pracujúcich na základe zmluvy s ESMA. Informácie, na ktoré sa vzťahuje služobné tajomstvo, sa nesmú sprístupniť iným osobám ani orgánu okrem prípadov, keď je takéto sprístupnenie informácií potrebné na účely právnych úkonov.

3. Všetky informácie vymieňané podľa tejto smernice medzi ESMA, príslušnými orgánmi, EBA, Európskym orgánom dohľadu (Európskym orgánom pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov) zriadeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 ⁽¹⁾ a ESRB sa považujú za dôverné okrem prípadov, v ktorých ESMA, príslušný orgán alebo iný orgán alebo dotknutý subjekt v čase oznámenia uvedie, že takéto informácia môže byť sprístupnená, alebo v prípade, že takéto sprístupnenie informácie je potrebné na účely právnych úkonov.

4. ESMA môže v súlade s článkom 9 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 v prípade splnenia všetkých podmienok uvedených v odseku 5 požiadať príslušný orgán alebo príslušné orgány, aby v prípade potreby prijali ktorékoľvek z týchto opatrení:

- a) zakázať uvádzanie podielových listov alebo akcií AIF, ktorý spravuje správca AIF z krajiny mimo EÚ, alebo AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý spravuje správca AIF z EÚ bez povolenia požadovaného v článku 37 alebo bez oznámenia požadovaného v článkoch 35, 39 a 40, alebo bez toho, že by bol oprávnený vykonávať túto činnosť príslušným členským štátom v súlade s článkom 42, na trh v Únii;
- b) uložiť obmedzenia správcovi AIF z krajiny mimo EÚ v súvislosti so spravovaním AIF v prípade nadmernej koncentrácie rizika na špecifickom trhu na cezhraničnom základe;
- c) uložiť obmedzenia správcovi AIF z krajiny mimo EÚ v súvislosti so spravovaním AIF, ktorého činnosti potenciálne predstavujú významný zdroj rizika protistrany pre úverovú inštitúciu alebo iné systémovo dôležité inštitúcie.

5. ESMA môže prijať rozhodnutie podľa odseku 4 podliehajúce požiadavkám stanoveným v odseku 6, ak sú splnené obe tieto podmienky:

- a) existuje významná hrozba, ktorú spôsobujú alebo zvyšujú činnosti správcu AIF, pre riadne fungovanie a integritu finančného trhu alebo stabilitu celého finančného systému v Únii alebo jeho časti s cezhraničnými dôsledkami a
- b) relevantný príslušný orgán alebo relevantné príslušné orgány neprijal/neprijali opatrenia na riešenie hrozieb alebo opatrenia, ktoré boli prijaté, riešia hrozby nedostatočne.

6. Opatrenia prijaté príslušným orgánom alebo príslušnými orgánmi na základe odseku 4:

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 48.

a) účinne riešia hrozbu pre riadne fungovanie a integritu finančného trhu alebo stabilitu celého finančného systému v Únii alebo jeho časti, alebo významne zlepšujú spôsobilosť príslušných orgánov monitorovať hrozbu;

b) nevytvárajú riziko regulačnej arbitráže;

c) nemajú škodlivý vplyv na efektívnosť finančných trhov vrátane znižovania likvidity na týchto trhoch alebo vytvárania neistoty vo vzťahu k účastníkom trhu spôsobom, ktorý nie je primeraný k prínosom tohto opatrenia.

7. ESMA predtým, ako požiada príslušný orgán, aby prijal alebo obnovil akékoľvek opatrenie uvedené v odseku 4, konzultuje v prípade potreby ESRB a iné príslušné orgány.

8. ESMA oznámi príslušným orgánom referenčného členského štátu správcu AIF z krajiny mimo EÚ a príslušným orgánom hostiteľských členských štátov dotknutého správcu AIF z krajiny mimo EÚ rozhodnutie požiadať príslušný orgán alebo príslušné orgány uložiť alebo obnoviť akékoľvek opatrenie uvedené v ods. 4. V oznámení sa uvedú minimálne tieto podrobnosti:

a) správca AIF a činnosti, na ktoré sa vzťahujú opatrenia, a ich trvanie;

b) dôvody, pre ktoré sa ESMA domnieva, že je potrebné uložiť opatrenia v súlade s podmienkami a požiadavkami stanovenými v tomto článku vrátane dôkazu potvrdzujúceho tieto dôvody.

9. ESMA preskúmava svoje opatrenia uvedené v odseku 4 vo vhodných intervaloch a v každom prípade minimálne raz za tri mesiace. Ak opatrenie nie je obnovené po troch mesiacoch, automaticky stráca platnosť. Odseky 5 až 8 sa uplatňujú na obnovenie opatrení.

10. Príslušné orgány referenčného členského štátu dotknutého správcu AIF z krajiny mimo EÚ môžu požiadať ESMA, aby prehodnotil svoje rozhodnutie. Uplatňuje sa postup stanovený článku 44 ods. 1 druhom pododseku nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 48

Správne sankcie

1. Členské štáty ustanovia pravidlá týkajúce sa opatrení a sankcií uplatniteľných pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijímú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie presadzovania týchto pravidiel. Bez toho, aby boli dotknuté postupy na odňatie povolenia alebo právo členských štátov uložiť trestnoprávne sankcie, členské

štáty zabezpečia v súlade so svojím vnútroštátnym právom, aby sa mohli prijímať vhodné správne opatrenia alebo uložiť správne sankcie voči zodpovedným osobám, ak neboli dodržané ustanovenia prijaté pri vykonávaní tejto smernice. Členské štáty zabezpečia, aby boli tieto opatrenia účinné, primerané a odradzujúce.

2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány mohli zverejniť informácie o každom opatrení alebo sankcii, ktoré sa uložia za porušenie ustanovení prijatých pri vykonávaní tejto smernice, pokiaľ by takéto zverejnenie vážne neohrozilo finančné trhy, nepoškodilo záujmy investorov ani nespôsobilo neprimeranú škodu zúčastneným stranám.

3. ESMA vypracuje výročnú správu o uplatňovaní správnych opatrení a uvalovaní sankcií v prípade porušení ustanovení prijatých pri vykonávaní tejto smernice v rôznych členských štátoch. Príslušné orgány poskytnú ESMA na tento účel potrebné informácie.

Článok 49

Právo podať odvolanie

1. Príslušné orgány písomne zdôvodňujú každé rozhodnutie, ktorým sa zamieťa udelenie povolenia alebo odníma povolenie správcovi AIF na spravovanie a/alebo uvádzanie AIF na trh, alebo každé záporné rozhodnutie, ktoré sa prijme pri vykonávaní opatrení prijatých pri uplatňovaní tejto smernice, a tieto rozhodnutia oznamujú žiadateľom.

2. Členské štáty zabezpečia, aby každé rozhodnutie prijaté podľa zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení prijatých v súlade s touto smernicou bolo riadne odôvodnené a podliehalo právu podať odvolanie na súd.

Toto právo podať odvolanie na súd sa uplatní aj vtedy, ak sa v prípade žiadosti o povolenie, v ktorej sú uvedené všetky požadované informácie, neprijme do šiestich mesiacov od jej podania žiadne rozhodnutie.

ODDIEL 2

Spolupráca medzi rôznymi príslušnými orgánmi

Článok 50

Povinnosť spolupráce

1. Príslušné orgány členských štátov spolupracujú medzi sebou, s ESMA a s ESRB vždy, keď je to potrebné na účel vykonávania ich povinností podľa tejto smernice alebo ich právomocí podľa tejto smernice alebo vnútroštátneho práva.

2. Členské štáty uľahčujú spoluprácu ustanovenú v tomto oddiele.

3. Príslušné orgány využívajú svoje právomoci na účely spolupráce aj v prípadoch, ak vyšetované správanie nepredstavuje porušenie žiadneho právneho predpisu platného v ich vlastnom členskom štáte.

4. Príslušné orgány členských štátov si bezodkladne poskytujú navzájom a ESMA informácie požadované na účely výkonu ich povinností podľa tejto smernice.

Príslušné orgány domovského členského štátu postúpia kópiu príslušných dojednaní o spolupráci, ktoré uzavreli v súlade s článkami 35, 37 a/alebo 40, hostiteľským členským štátom dotknutého správcu AIF. Príslušné orgány domovského členského štátu postúpia v súlade s postupmi týkajúcimi sa platných regulačných technických noriem stanovených v článku 35 ods. 14, článku 37 ods. 17 alebo v článku 40 ods. 14 informácie získané od orgánov dohľadu z tretích krajín v súlade s dojednaniaми o spolupráci s týmito orgánmi dohľadu v súvislosti so správcom AIF alebo prípadne na základe článku 45 ods. 6 alebo 7 príslušným orgánom hostiteľského členského štátu dotknutého správcu AIF.

Ak sa príslušný orgán hostiteľského členského štátu domnieva, že obsah dojednaní o spolupráci, ktoré uzavrel domovský členský štát dotknutého správcu AIF v súlade s článkami 35, 37 a/alebo 40, nie je v súlade s požiadavkami na základe platných regulačných technických noriem, dotknuté príslušné orgány sa môžu v tejto veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

5. Ak majú príslušné orgány jedného členského štátu jasné a preukázateľné dôvody na to, aby sa domnievali, že správca AIF, ktorý nepodlieha dohľadu týchto príslušných orgánov, koná alebo konal v rozpore s ustanoveniami tejto smernice, túto skutočnosť čo najkonkrétnejším spôsobom oznámia ESMA a príslušným orgánom domovského a hostiteľského členského štátu dotknutého správcu AIF. Orgány, ktoré prijali takéto oznámenie, prijímú vhodné opatrenia, informujú ESMA a príslušné oznamujúce orgány o výsledku týchto opatrení a podľa možnosti aj o dôležitých predbežných výsledkoch. Týmto odsekom nie sú dotknuté právomoci príslušného oznamujúceho orgánu.

6. Aby sa zabezpečilo jednotné uplatňovanie ustanovení tejto smernice týkajúcich sa výmeny informácií, môže ESMA vypracovať návrh vykonávacích technických noriem s cieľom určiť podmienky uplatňovania so zreteľom na postupy výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi a medzi príslušnými orgánmi a ESMA.

Komisií sa zveruje právomoc prijať vykonávacie technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 51

Prenos a uchovávanie osobných údajov

1. Príslušné orgány uplatňujú smernicu 95/46/ES, pokiaľ ide o prenos osobných údajov medzi nimi. Pokiaľ ide o prenos osobných údajov zo strany ESMA príslušným orgánom členského štátu alebo tretej krajiny, ESMA sa riadi nariadením (ES) č. 45/2001.

2. Údaje sa uchovávajú maximálne po dobu piatich rokov.

Článok 52

Sprístupňovanie informácií tretím krajinám

1. Príslušný orgán členského štátu môže preniesť údaje a analýzu údajov do tretej krajiny, a to na individuálnom základe, ak sú splnené podmienky stanovené v článku 25 alebo 26 smernice 95/46/ES a ak je príslušný orgán členského štátu uzrozumený s tým, že takýto prenos údajov je potrebný na účely tejto smernice. Tretia krajina neprenesie údaje do inej tretej krajiny bez výslovného písomného povolenia príslušného orgánu členského štátu.

2. Príslušný orgán členského štátu sprístupní informácie prijaté od príslušného orgánu iného členského štátu orgánu dohľadu tretej krajiny, len ak príslušný orgán dotknutého členského štátu získa výslovný súhlas príslušného orgánu, ktorý informáciu poskytol, a prípadne ak je informácia sprístupnená výlučne na účely, na ktoré príslušný orgán udelil svoj súhlas.

Článok 53

Výmena informácií týkajúcich sa potenciálnych systémových dôsledkov činnosti správcu AIF

1. Príslušné orgány členských štátov zodpovedné za udelenie povolenia a/alebo za dohľad nad správcami AIF podľa tejto smernice oznamujú informácie príslušným orgánom iných členských štátov, ak je to dôležité na monitorovanie a odozvu na potenciálne dôsledky činností jednotlivých správcov AIF alebo správcov AIF spoločne na stabilitu systémovo dôležitých finančných inštitúcií a na riadne fungovanie trhov, na ktorých správcovia AIF pôsobia. Informujú aj ESMA a ESRB, ktoré postúpia tieto informácie príslušným orgánom ostatných členských štátov.

2. Príslušné orgány správcu AIF oznamujú súhrnné informácie týkajúce sa činnosti správcu AIF v ich zodpovednosti ESMA a ESRB za podmienok ustanovených v článku 35 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

3. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých stanoví obsah informácií, ktoré sa majú vymieňať podľa odseku 1.

4. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých spresní spôsob a periodicitu výmeny informácií podľa odseku 1. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 59 ods. 2.

Článok 54

Spolupráca pri činnostiach dohľadu

1. Príslušné orgány jedného členského štátu môžu požiadať o spoluprácu príslušné orgány druhého členského štátu pri činnosti dohľadu alebo o kontrolu na mieste, alebo vyšetrovanie na území tohto druhého členského štátu v rámci ich právomocí podľa tejto smernice.

Ak príslušné orgány dostanú žiadosť v súvislosti s kontrolou na mieste alebo vyšetrovaním, vykonajú jednu z týchto činností:

- a) sami vykonajú kontrolu alebo vyšetrovanie;
- b) povolia žiadajúcemu orgánu vykonať kontrolu alebo vyšetrovanie;
- c) povolia audítorom alebo odborníkom vykonať kontrolu alebo vyšetrovanie.

2. V prípade uvedenom v odseku 1 písm. a) môže príslušný orgán členského štátu, ktorý požiadal o spoluprácu, požiadať, aby jeho pracovníci pomáhali pracovníkom vykonávajúcim kontrolu alebo vyšetrovanie. Táto kontrola alebo vyšetrovanie však podlieha celkovej kontrole členského štátu, na území ktorého sa vykonáva.

V prípade uvedenom v odseku 1 písm. b) môže príslušný orgán členského štátu, na území ktorého sa kontrola alebo vyšetrovanie vykonáva, požiadať, aby jeho pracovníci pomáhali pracovníkom vykonávajúcim kontrolu alebo vyšetrovanie.

3. Príslušné orgány môžu odmietnuť vymeniť si informácie alebo konať na žiadosť o spoluprácu pri výkone vyšetrovania alebo kontroly na mieste len v týchto prípadoch:

- a) vyšetrovanie, kontrola na mieste alebo výmena informácií by mohli mať negatívny vplyv na zvrchovanosť, bezpečnosť alebo verejný poriadok osloveného členského štátu;
- b) v súvislosti s tými istými činmi a tými istými osobami sa pred orgánmi osloveného členského štátu začalo súdne konanie;

c) v oslovenom členskom štáte už bol v súvislosti s tými istými osobami a tými istými činmi vynesenej konečný rozsudok.

Príslušné orgány informujú žiadajúce príslušné orgány o každom rozhodnutí prijatom podľa prvého pododseku a uvedú dôvody.

4. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tohto článku môže ESMA vypracovať návrh vykonávacích technických noriem, v ktorých sa určia spoločné postupy pre príslušné orgány na spoluprácu pri kontrolách na mieste alebo vyšetrovaniach.

Komisii sa zveruje právomoc prijať vykonávacie technické normy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 55

Riešenie sporov

Ak príslušné orgány členských štátov nesúhlasia s posúdením, konaním ani opomenutím jedného príslušného orgánu v oblastiach, v ktorých táto smernica vyžaduje spoluprácu alebo koordináciu medzi príslušnými orgánmi z viac ako jedného členského štátu, príslušné orgány sa môžu vo veci obrátiť na ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

KAPITOLA X

PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 56

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 3, 4, 9, 12, 14 až 25, 34 až 37, 40, 42, 53, 67 a 68 sa Komisii udeľuje na obdobie štyroch rokov od 21. júla 2011. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovanej právomoci najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím tohto štvorročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ ho Európsky parlament alebo Rada v súlade s článkom 57 neodvolajú.

2. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

3. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58.

Článok 57

Odvolanie delegovania právomoci

1. Európsky parlament alebo Rada môžu delegovanie právomoci uvedené v článkoch 3, 4, 9, 12, 14 až 25, 34 až 37, 40, 42, 53, 67 a 68 kedykoľvek odvolať.

2. Inštitúcia, ktorá začala vnútorný postup s cieľom rozhodnúť, či delegovanie právomoci odvolať, vyvinie úsilie na účely informovania druhej inštitúcie a Komisie v primeranom čase pred prijatím konečného rozhodnutia, pričom uvedie delegovanú právomoc, ktorej by sa odvolanie mohlo týkať, a možné dôvody odvolania.

3. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť okamžite alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť. Uverejní sa v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 58

Námietky voči delegovaným aktom

1. Európsky parlament a Rada môžu voči delegovanému aktu vzniesť námietku v lehote troch mesiacov odo dňa jeho oznámenia. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o tri mesiace.

2. Ak do uplynutia lehoty uvedenej v odseku 1 Európsky parlament ani Rada nevzniesli námietku voči delegovanému aktu, tento akt sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudne účinnosť dňom, ktorý je v ňom stanovený.

Delegovaný akt sa môže uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudnúť účinnosť pred uplynutím uvedenej lehoty, ak na základe odôvodnenej žiadosti Komisie Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o tom, že nemajú v úmysle vzniesť námietku.

3. Delegovaný akt nenadobúda účinnosť v prípade, ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu vzniesli námietku v lehote uvedenej v odseku 1. V súlade s článkom 296 ZFEÚ inštitúcia, ktorá vznesie námietku voči delegovanému aktu, uvedie dôvody jej vznesenia.

Článok 59

Vykonávacie opatrenia

1. Komisii pomáha Európsky výbor pre cenné papiere zriadený rozhodnutím Komisie 2001/528/ES⁽¹⁾. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 60

Zverejňovanie výnimiek

Ak členský štát využije výnimku alebo možnosť voľby ustanovené v článkoch 6, 9, 21, 22, 28, 43 a v článku 61 ods. 5, informuje o tom, ako aj o všetkých neskorších zmenách Komisiu. Komisia tieto informácie zverejní na internetovej stránke alebo iným ľahko prístupným spôsobom.

Článok 61

Prechodné ustanovenie

1. Správca AIF, ktorý vykonáva činnosti podľa tejto smernice pred 22. júlom 2013, prijme všetky opatrenia, ktoré sú potrebné na dosiahnutie súladu s vnútroštátnym právom vychádzajúcim z tejto smernice, a predloží žiadosť o povolenie od jedného roka od tohto dátumu.

2. Články 31, 32 a 33 sa neuplatňujú na uvádzanie na trh v prípade podielových listov alebo akcií AIF, na ktoré sa vzťahuje aktuálna verejná ponuka na základe prospektu, ktorý bol vypracovaný a uverejnený v súlade so smernicou 2003/71/ES do 22. júla 2013, počas doby platnosti prospektu.

3. Správca AIF, pokiaľ spravuje pred 22. júlom 2013 AIF uzatvoreného typu, ktoré neuskutočňujú žiadne dodatočné investície po 22. júli 2013, však môže naďalej spravovať takéto AIF bez povolenia podľa tejto smernice.

4. Správca AIF, pokiaľ spravuje AIF uzatvoreného typu, ktorých lehota na upísovanie pre investorov skončila pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto smernice a ktoré sú vytvorené na časové obdobie, ktoré sa končí najneskôr tri roky po 22. júli 2013, však môžu naďalej spravovať tieto AIF bez toho, aby bolo potrebné dosiahnuť súlad s touto smernicou, okrem článku 22 a prípadne článkov 26 až 30, alebo predložiť žiadosť o povolenie na základe tejto smernice.

5. Príslušné orgány domovského členského štátu AIF alebo v prípade, keď AIF nie je regulovaný, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF môžu umožniť inštitúciám uvedeným v článku 21 ods. 3 písm. a) a usadeným v inom členskom štáte, aby boli určené za depozitára do 22. júla 2017. Týmto ustanovením nie je dotknuté úplné uplatňovanie článku 21, okrem ustanovení odseku 5 písm. a) uvedeného článku o mieste, kde má byť depozitár usadený.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 191, 13.7.2001, s. 45.

Článok 62

Zmeny a doplnenia smernice 2003/41/ES

Smernica 2003/41/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. v článku 2 ods. 2 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) inštitúcie, na ktoré sa vzťahujú smernice 73/239/EHS (*), 85/611/EHS (**), 93/22/EHS (***), 2000/12/ES (****), 2002/83/ES (*****) a 2011/61/EÚ (*****);

(*) Prvá smernica Rady 73/239/EHS z 24. júla 1973 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na začatie a vykonávanie priameho poistenia s výnimkou životného poistenia (Ú. v. ES L 228, 16.8.1973, s. 3).

(**) Smernica Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. ES L 375, 31.12.1985, s. 3).

(***) Smernica Rady 93/22/EHS z 10. mája 1993 o investičných službách v oblasti cenných papierov (Ú. v. ES L 141, 11.6.1993, s. 27).

(****) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES z 20. marca 2000 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (Ú. v. ES L 126, 26.5.2000, s. 1).

(*****) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES z 5. novembra 2002 o životnom poistení (Ú. v. ES L 345, 19.12.2002, s. 1).

(***** Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1);

2. článok 19 ods. 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty neobmedzia inštitúcie pri menovaní správcov investičného portfólia, ktorí sú usadení v inom členskom štáte a náležite oprávnení na túto činnosť, v súlade so smernicami 85/611/EHS, 93/22/EHS, 2000/12/ES, 2002/83/ES a 2011/61/EÚ, ako aj so smernicami uvedenými v článku 2 ods. 1 tejto smernice.“

Článok 63

Zmeny a doplnenia smernice 2009/65/ES

Smernica 2009/65/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. vkladá sa tento článok:

„Článok 50a

S cieľom zabezpečiť medzisektorovú konzistenciu a odstrániť nesúlad medzi záujmom spoločností, ktoré „preskupujú“ úvery do obchodovateľných cenných papierov a iných finančných nástrojov (pôvodcov), a PKIPCP, ktoré investujú do týchto cenných papierov alebo iných finančných nástrojov, prijme Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 112a a za podmienok stanovených v článkoch 112b a 112c opatrenia, v ktorých ustanoví požiadavky v týchto oblastiach:

a) požiadavky, ktoré musí zadávateľ splniť, aby PKIPCP mohol investovať do cenných papierov alebo iných finančných nástrojov tohto druhu emitovaných po 1. januári 2011, vrátane požiadaviek, ktoré zabezpečujú, aby si zadávateľ zachoval čistú ekonomickú zainteresovanosť vo výške najmenej 5 %;

b) kvalitatívne požiadavky, ktoré musí splniť PKIPCP, ktorý investuje do týchto cenných papierov alebo do iných finančných nástrojov.“;

2. článok 112 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 a 111 sa Komisii udeľuje na obdobie štyroch rokov od 4. januára 2011. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 50a sa Komisii udeľuje na obdobie štyroch rokov od 21. júla 2011. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovanej právomoci najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím tohto štvorročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobie, pokiaľ ho Európsky parlament ani Rada v súlade s článkom 112a neodvolajú.“;

3. článok 112a ods. 1 sa nahrádza takto:

„1. Európsky parlament alebo Rada môžu delegovanie právomoci uvedené v článkoch 12, 14, 23, 33, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 a 111 kedykoľvek odvolať.“

Článok 64

Zmena a doplnenie nariadenia (EÚ) č. 1060/2009

V nariadení (ES) č. 1060/2009 sa článok 4 ods. 1 prvý pododsek nahrádza takto:

„1. Úverové inštitúcie, ako sú vymedzené v smernici 2006/48/ES, investičné spoločnosti, ako sú vymedzené v smernici 2004/39/ES, poisťovne, na ktoré sa vzťahuje prvá smernica Rady 73/239/EHS z 24. júla 1973 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na začatie a vykonávanie priameho poistenia s výnimkou životného poistenia (*), poisťovne, ako sú vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES z 5. novembra 2002 o životnom poistení (**), zaistovne, ako sú vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/68/ES zo 16. novembra 2005 o zaistení (***), podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov

(PKIPCP), ako sú vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (****), inštitúcie zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia, ako sú vymedzené v smernici 2003/41/ES, a alternatívne investičné fondy, ako sú vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov (*****), môžu na regulačné účely používať soverové ratingy, len ak sú vydané ratingovými agentúrami so sídlom v Unii, ktoré sú registrované v súlade s týmto nariadením.

(*) Ú. v. ES L 228, 16.8.1973, s. 3.

(**) Ú. v. ES L 345, 19.12.2002, s. 1.

(***) Ú. v. EÚ L 323, 9.12.2005, s. 1.

(****) Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32.

(*****) Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1.“

Článok 65

Zmena a doplnenie nariadenia (EÚ) č. 1095/2010

V článku 1 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 sa slová „akýkoľvek budúci legislatívny akt v oblasti správcov alternatívnych investičných fondov (AIFS)“ nahrádzajú slovami „smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov (*).

(*) Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1.“

Článok 66

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia do 22. júla 2013 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou.

2. Členské štáty uplatňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia uvedené v odseku 1 od 22. júla 2013.

3. Bez ohľadu na odsek 2 uplatňujú členské štáty zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 35 a článkami 37 až 41 v súlade s delegovaným aktom prijatým Komisiou na základe článku 67 ods. 6 a odo dňa v ňom uvedenom.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktoré prijali na dosiahnutie súladu s článkami 36 a 42, prestali uplatňovať v súlade s delegovaným aktom prijatým Komisiou na základe článku 68 ods. 6 a odo dňa v ňom uvedeného.

5. Keď členské štáty prijímú opatrenia uvedené v odseku 1, uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu.

6. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 67

Delegovaný akt o uplatňovaní článku 35 a článkov 37 až 41

1. Do 22. júla 2015 vydá ESMA pre Európsky parlament, Radu a Komisiu:

- a) stanovisko k fungovaniu európskeho povolenia pre správcu AIF z EÚ, ktorý spravuje a/alebo uvádza na trh AIF z EÚ podľa článkov 32 a 33, a k fungovaniu uvádzania AIF z krajiny mimo EÚ na trh v členských štátoch správcom AIF z EÚ a spravovania a/alebo uvádzania AIF na trh v členských štátoch správcom AIF z krajiny mimo EÚ podľa platných národných režimov uvedených v článkoch 36 a 42 a
- b) odporúčanie týkajúce sa uplatňovania európskeho povolenia na uvádzanie AIF z krajiny mimo EÚ na trh v členských štátoch správcom AIF z EÚ a spravovania a/alebo uvádzania AIF na trh v členských štátoch správcom AIF z krajiny mimo EÚ v súlade s pravidlami stanovenými v článku 35 a článkoch 37 až 41.

2. ESMA vo svojom stanovisku a odporúčaní týkajúcom sa uplatňovania európskeho povolenia na uvádzanie AIF z krajiny mimo EÚ na trh v členských štátoch správcom AIF z EÚ a spravovania a/alebo uvádzania AIF na trh v členských štátoch správcom AIF z krajiny mimo EÚ vychádza okrem iného:

- a) v súvislosti s fungovaním európskeho povolenia pre správcu AIF z EÚ, ktorý spravuje a/alebo uvádza na trh AIF z EÚ z:

- i) využívania európskeho povolenia;

- ii) problémov, ktoré sa vyskytli v súvislosti s:

— účinnou spoluprácou medzi príslušnými orgánmi,

— účinným fungovaním systému oznamovania,

- ochranou investorov,
 - mediáciou zo strany ESMA vrátane počtu prípadov a účinnosti mediácie;
- iii) účinnosti zberu a vzájomného poskytovania informácií v súvislosti s monitorovaním systémových rizík príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ESMA a ESRB;
- b) v súvislosti s fungovaním uvádzania AIF z krajiny mimo EÚ na trh v členských štátoch správcom AIF z EÚ a spravovania a/alebo uvádzania AIF na trh v členských štátoch správcom AIF z krajiny mimo EÚ v súlade s platnými národnými režimami z:
- i) plnenia všetkých požiadaviek správcami AIF z EÚ, ktoré sú stanovené v tejto smernici, s výnimkou článku 21;
 - ii) dodržiavania článkov 22, 23 a 24 správcami AIF z krajiny mimo EÚ v súvislosti s každým AIF uvádzaným na trh správcom AIF, a v náležitých prípadoch dodržiavania článkov 26 až 30;
 - iii) existencie a účinnosti dojednaní o spolupráci na účel dohľadu nad systémovým rizikom a v súlade s medzinárodnými štandardmi medzi príslušnými orgánmi členského štátu, v ktorom sa AIF uvádza na trh, prípadne príslušnými orgánmi domovského členského štátu AIF z EÚ a orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je usadený správca AIF z krajiny mimo EÚ, a prípadne orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je usadený AIF z krajiny mimo EÚ;
 - iv) akýchkoľvek problémov súvisiacich s ochranou investorov, ku ktorým mohlo dôjsť;
 - v) akýchkoľvek prvkov regulačného rámca a rámca dohľadu tretej krajiny, ktoré môžu zabrániť efektívnemu výkonu funkcií dohľadu príslušných orgánov podľa tejto smernice;
- c) v súvislosti s fungovaním oboch systémov, z potenciálnych narušení trhu a narušení hospodárskej súťaže (rovnaké podmienky pre všetkých) alebo z akýchkoľvek všeobecných alebo špecifických ťažkostí, s ktorými sa stretli správcovia AIF z EÚ pri usadzovaní sa alebo uvádzaní AIF, ktoré spravujú, na trh v ktorejkoľvek tretej krajine.

3. Od nadobudnutia účinnosti vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ktoré sú potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou, a do vydania stanoviska ESMA uvedeného v odseku 1 písm. a), poskytujú príslušné orgány členských štátov na tento účel ESMA štvrtročne informácie o správcoch AIF, ktorí spravujú a/alebo

uvádzajú na trh AIF podliehajúce dohľadu týchto orgánov, a to buď na základe uplatňovania režimu európskeho povolenia uvedeného v tejto smernici, alebo na základe ich národných režimov, a informácie, ktoré sú potrebné na hodnotenie prvkov uvedených v odseku 2.

4. Ak sa ESMA domnieva, že neexistujú významné prekážky v súvislosti s ochranou investorov, narušením trhu, hospodárskou súťažou a monitorovaním systémového rizika, ktoré bránia uplatňovaniu európskeho povolenia na uvádzanie AIF z krajiny mimo EÚ na trh v členských štátoch správcom AIF z EÚ a spravovaniu a/alebo uvádzaniu AIF na trh v členských štátoch správcom AIF z krajiny mimo EÚ v súlade s pravidlami stanovenými v článku 35 a článkoch 37 až 41, vydá v tejto súvislosti kladné odporúčanie.

5. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých spresní obsah informácií, ktoré sa majú poskytovať podľa odseku 2.

6. Komisia prijme delegovaný akt do troch mesiacov po tom, ako získa kladné odporúčanie a stanovisko ESMA a zohľadní kritériá uvedené v odseku 2 a ciele tejto smernice, ako napríklad vnútorný trh, ochranu investorov a účinné monitorovanie systémového rizika, v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58, v ktorom stanoví dátum, kedy sa pravidlá stanovené v článku 35 a článkoch 37 až 41 stanú platnými vo všetkých členských štátoch.

Ak je proti delegovanému aktu uvedenému v prvom pododseku vznesená námietka podľa článku 58, Komisia opätovne prijme delegovaný akt, na základe ktorého sa pravidlá stanovené v článku 35 a článkoch 37 až 41 stanú platnými vo všetkých členských štátoch, v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 v neskoršej fáze, ktorú považuje za vhodnú na tento účel, pričom zohľadní kritériá uvedené v odseku 2 a ciele tejto smernice, ako napríklad vnútorný trh, ochranu investorov a účinné monitorovanie systémového rizika.

7. Ak ESMA nevydal svoje odporúčanie v lehote stanovenej v odseku 1, Komisia požiada o vydanie odporúčania v novej lehote.

Článok 68

Delegovaný akt o skončení uplatňovania článkov 36 a 42

1. Po troch rokoch od nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu uvedeného v článku 67 ods. 6, podľa ktorého sa pravidlá stanovené v článku 35 a článkoch 37 až 41 stali platnými vo všetkých členských štátoch, vydá ESMA pre Európsky parlament, Radu a Komisiu:

- a) stanovisko k fungovaniu európskeho povolenia pre správcu AIF z EÚ, ktorý uvádza AIF z krajiny mimo EÚ na trh podľa článku 35, a pre správcu AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý spravuje a/alebo uvádza AIF na trh v Únii podľa článkov 37 až 41, a k fungovaniu uvádzania AIF z krajiny mimo EÚ na trh v členských štátoch správcom AIF z EÚ a spravovania a/alebo uvádzania AIF na trh v členských štátoch správcom AIF z krajiny mimo EÚ podľa platných národných režimov stanovených v článkoch 36 a 42 a
- b) odporúčanie týkajúce sa ukončenia existencie národných režimov stanovených v článkoch 36 a 42 súčasne s existenciou európskeho povolenia v súlade s pravidlami stanovenými v článku 35 a článkoch 37 až 41.
2. ESMA vo svojom stanovisku a odporúčaní týkajúcom sa existencie národných režimov stanovených v článkoch 36 a 42 vychádza okrem iného:
- a) v súvislosti s fungovaním európskeho povolenia pre správcu AIF z EÚ, ktorý uvádza AIF z krajiny mimo EÚ na trh v Únii, a pre správcu AIF z krajiny mimo EÚ, ktorý spravuje a/alebo uvádza AIF na trh v Únii, z:
- i) využívania európskeho povolenia;
 - ii) problémov, ktoré sa vyskytli v súvislosti s:
 - účinnou spoluprácou medzi príslušnými orgánmi,
 - účinným fungovaním systému oznamovania,
 - uvádzaním referenčného členského štátu,
 - účinným plnením funkcií dohľadu príslušnými orgánmi, ktorému bránia zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia tretej krajiny, ktorými sa riadi správca AIF, alebo obmedzenia právomocí dohľadu a vyšetrovacích právomocí orgánov dohľadu tretej krajiny,
 - ochranou investorov,
 - prístupom investorov v Únii,
 - vplyvom na rozvojové krajiny,
 - mediáciou zo strany ESMA, vrátane počtu prípadov a účinnosti mediácie;
- iii) rokovania o požadovaných dojednaniach o spolupráci, ich uzavretia, existencie a účinnosti;
- iv) účinnosti zberu a vzájomného poskytovania informácií v súvislosti s monitorovaním systémových rizík príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ESMA a ESRB;
- v) záverov partnerského preskúmania uvedeného v článku 38;
- b) v súvislosti s fungovaním uvádzania AIF z krajiny mimo EÚ na trh v členských štátoch správcom AIF z EÚ a spravovania a/alebo uvádzania AIF na trh v členských štátoch správcom AIF z krajiny mimo EÚ v súlade s platnými národnými režimami z:
- i) plnenia všetkých požiadaviek správcami AIF z EÚ, ktoré sú stanovené v tejto smernici, s výnimkou článku 21;
 - ii) dodržiavania článkov 22, 23 a 24 správcami AIF z krajiny mimo EÚ v súvislosti s každým AIF uvádzaným na trh správcom AIF a v náležitých prípadoch dodržiavania článkov 26 až 30;
 - iii) existencie a účinnosti dojednaní o spolupráci na účel dohľadu nad systémovým rizikom a v súlade s medzinárodnými štandardmi medzi príslušnými orgánmi členského štátu, v ktorom sa AIF uvádza na trh, prípadne príslušnými orgánmi domovského členského štátu dotknutého AIF z EÚ a orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je usadený správca AIF z krajiny mimo EÚ, a prípadne orgánmi dohľadu tretej krajiny, v ktorej je usadený AIF z krajiny mimo EÚ;
 - iv) akýchkoľvek otázok súvisiacich s ochranou investorov, ku ktorej mohlo dôjsť;
 - v) akýchkoľvek prvkov regulačného rámca a rámca dohľadu tretej krajiny, ktoré môžu zabrániť efektívnemu výkonu funkcií dohľadu príslušných orgánov Únie podľa tejto smernice;
- c) v súvislosti s fungovaním oboch systémov, z potenciálnych narušení trhu a narušení hospodárskej súťaže (rovnaké podmienky pre všetkých) a akýchkoľvek potenciálnych negatívnych vplyvov na prístup investorov alebo investícií v rozvojových krajinách alebo v prospech týchto krajín;

d) kvantitatívneho hodnotenia, ktorým sa určí počet jurisdikcií tretích krajín, v ktorých je usadený správca AIF, ktorý uvádza AIF na trh v členskom štáte, a to buď na základe uplatňovania režimu európskeho povolenia stanoveného v článku 40, alebo na základe národných režimov stanovených v článku 42.

3. Od nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu uvedeného v článku 67 ods. 6 a do vydania stanoviska ESMA uvedeného v odseku 1 písm. a) tohto článku poskytujú príslušné orgány na tento účel ESMA štvrtročne informácie o správcoch AIF, ktorí spravujú a/alebo uvádzajú na trh AIF podliehajúcich dohľadu týchto orgánov, a to buď na základe uplatňovania režimu európskeho povolenia stanoveného v tejto smernici, alebo na základe ich národných režimov.

4. Ak sa ESMA domnieva, že neexistujú významné prekážky v súvislosti s ochranou investorov, narušením trhu, hospodárskou súťažou ani monitorovaním systémového rizika, ktoré bránia ukončeniu národných režimov podľa článkov 36 a 42 a ponechaniu európskeho povolenia pre uvádzanie AIF z krajiny mimo EÚ na trh v Únii správcom AIF z EÚ a spravovaniu a/alebo uvádzaniu AIF na trh v Únii správcom AIF z krajiny mimo EÚ v súlade s pravidlami stanovenými v článku 35 a článkoch 37 až 41 ako jediného možného režimu pre takéto činnosti relevantného správcu AIF v Únii, vydá v tejto súvislosti kladné odporúčanie.

5. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 opatrenia, v ktorých spresní obsah informácií, ktoré sa majú poskytovať podľa odseku 2.

6. Komisia prijme delegovaný akt do troch mesiacov po tom, ako získa kladné odporúčanie a stanovisko ESMA a zohľadní kritériá uvedené v odseku 2 a ciele tejto smernice, ako napríklad vnútorný trh, ochranu investorov a účinné monitorovanie systémového rizika, v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58, v ktorom stanoví dátum, ku ktorému sa národné režimy uvedené v článkoch 36 a 42 musia ukončiť a kedy sa režim európskeho povolenia uvedený v článku 35 a článkoch 37 až 41 stane jediným a povinným režimom platným vo všetkých členských štátoch.

Ak bola voči delegovanému aktu uvedenému v prvom pododseku vznesená námietka podľa článku 58, Komisia opätovne prijme delegovaný akt, na základe ktorého sa národné režimy uvedené v článkoch 36 a 42 skončia a režim európskeho povolenia uvedený v článku 35 a článkoch 37 až 41 sa stane jediným a povinným režimom platným vo všetkých členských štátoch v súlade s článkom 56 a za podmienok stanovených v článkoch 57 a 58 v neskoršej fáze, ktorú považuje za vhodnú na tento účel, pričom zohľadní kritériá uvedené v odseku 2

a ciele tejto smernice, ako napríklad vnútorný trh, ochranu investorov a účinné monitorovanie systémového rizika.

7. Ak ESMA nevydal svoje odporúčanie v lehote stanovenej v odseku 1, Komisia požiada o vydanie odporúčania v novej lehote.

Článok 69

Preskúmanie

1. Do 22. júla 2017 Komisia na základe konzultácie s verejnosťou a rokovaní s príslušnými orgánmi začne skúmať uplatňovanie a rozsah pôsobnosti tejto smernice. V rámci tohto preskúmania sa analyzujú skúsenosti získané pri uplatňovaní smernice, jej vplyv na investorov, AIF alebo správcov AIF v Únii a v tretích krajinách, ako aj miera dosiahnutia cieľov tejto smernice. Komisia v prípade potreby predloží návrh na zmeny a doplnenia. Súčasťou preskúmania je všeobecné zhodnotenie fungovania noriem stanovených v tejto smernici a skúseností získaných z ich uplatňovania vrátane:

- a) uvádzania AIF z krajiny mimo EÚ na trh v členských štátoch správcom AIF z EÚ, ktoré sa vykonáva prostredníctvom národných režimov;
- b) uvádzania AIF na trh v členských štátoch správcom AIF z krajiny mimo EÚ, ktoré sa vykonáva prostredníctvom národných režimov;
- c) spravovania a uvádzania AIF na trh v Únii správcom AIF, ktorému bolo udelené povolenie v súlade s touto smernicou, ktoré sa vykonáva prostredníctvom režimu európskeho povolenia ustanoveného v tejto smernici;
- d) uvádzania AIF na trh v Únii osobami alebo subjektmi, ktoré nie sú správcami AIF, alebo v ich mene;
- e) investovania do AIF európskymi profesionálnymi investormi alebo v ich mene;
- f) vplyvu pravidiel týkajúcich sa depozitárov uvedených v článku 21 na trh depozitárov v Únii;
- g) vplyvu požiadaviek na transparentnosť a predkladanie správ uvedených v článkoch 22 až 24, 28 a 29 na hodnotenie systémového rizika;
- h) potenciálneho nepriaznivého vplyvu na retailových investorov;
- i) vplyvu tejto smernice na výkon činnosti a životaschopnosť fondov investujúcich do verejne neobchodovateľných akcií a fondov rizikového kapitálu;
- j) vplyvu tejto smernice na prístup investorov v Únii;

- k) vplyvu tejto smernice na investovanie v rozvojových krajinách alebo v prospech týchto krajín;
- l) vplyvu tejto smernice na ochranu nekótovaných spoločností alebo emitentov na základe článkov 26 až 30 tejto smernice a na rovnaké podmienky medzi AIF a inými investormi po nadobudnutí významného podielu v týchto nekótovaných spoločnostiach alebo emitentoch alebo kontroly nad nimi.

Pri preskúvaní uvádzania na trh a/alebo spravovania AIF uvedenom v písmenách a), b) a c) prvého pododseku Komisia analyzuje primeranosť zverenia ďalších zodpovedností dohľadu v tejto oblasti ESMA.

2. Na účely preskúmania podľa odseku 1 členské štáty poskytnú Komisii raz ročne informácie o správcoch AIF, ktorí spravujú a/alebo uvádzajú na trh AIF pod ich dohľadom, a to na základe uplatňovania režimu európskeho povolenia stanoveného v tejto smernici alebo na základe ich národných režimov, s uvedením dátumu transpozície režimu európskeho povolenia do ich jurisdikcie a prípadne jeho uplatňovania v ich jurisdikcii.

ESMA poskytne Komisii informácie o všetkých správcoch AIF z krajín mimo EÚ, ktorým bolo udelené povolenie alebo ktorí požiadali o povolenie v súlade s článkom 37.

Súčasťou informácií uvedených v prvom a druhom pododseku sú:

- a) informácie o tom, kde sú dotknutí správcovia AIF usadení;
- b) prípadne identifikačné údaje o AIF z EÚ, ktoré spravujú a/alebo uvádzajú na trh títo správcovia AIF;
- c) prípadne identifikačné údaje o AIF z krajiny mimo EÚ, ktoré spravujú a/alebo uvádzajú na trh správcovia AIF z EÚ, ale ktoré sa neuvádzajú na trh v Únii;
- d) prípadne identifikačné údaje o AIF z krajiny mimo EÚ, ktoré sa uvádzajú na trh v Únii;

- e) informácie o platnom režime, či už národnom režime alebo režime Únie, na základe ktorého príslušní správcovia AIF vykonávajú svoje činnosti, a
- f) akékoľvek ďalšie informácie, ktoré sú náležité z hľadiska pochopenia praktického fungovania spravovania a uvádzania AIF na trh v Únii správcami AIF.

3. Preskúmanie uvedené v odseku 1 zodpovedajúcim spôsobom zohľadní vývoj na medzinárodnej úrovni a rokovania s tretími krajinami a medzinárodnými organizáciami.

4. Komisia po dokončení tohto preskúmania predloží bez zbytočného odkladu správu Európskemu parlamentu a Rade. V prípade potreby Komisia predloží návrhy vrátane návrhu zmien a doplnení tejto smernice, pričom zohľadní ciele tejto smernice a jej vplyvy na ochranu investorov, narušenie trhu a hospodársku súťaž, monitorovanie systémového rizika a možné vplyvy na investorov, AIF alebo správcov AIF v Únii a v tretích krajinách.

Článok 70

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 71

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 8. júna 2011

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predsedníčka
GYŐRI E.

PRÍLOHA I

1. Funkcie riadenia investícií, ktoré správca AIF vykonáva pri spravovaní AIF, sú minimálne tieto:
 - a) riadenie portfólia;
 - b) riadenie rizík.
 2. Ostatné funkcie, ktoré správca AIF môže dodatočne vykonávať v rámci kolektívneho spravovania AIF, sú tieto:
 - a) administratíva:
 - i) právne služby a účtovnícke služby súvisiace so správou fondu;
 - ii) poskytovanie informácií zákazníkom;
 - iii) určovanie hodnoty a stanovovanie cien, aj na účely daňového priznania;
 - iv) monitorovanie dodržiavania právnych predpisov;
 - v) vedenie registra podielnikov/akcionárov;
 - vi) rozdelenie výnosov;
 - vii) emitovanie a vyplácanie podielových listov/akcií;
 - viii) vyrovnanie zmlúv vrátane zasielania certifikátov;
 - ix) vedenie evidencie;
 - b) uvádzanie na trh;
 - c) činnosti súvisiace s aktívami AIF, a to služby nevyhnutné na splnenie fiduciárnych povinností správcu AIF, správa zariadení, činnosti správy nehnuteľností, poradenstvo podnikom o kapitálovej štruktúre, priemyselnej stratégii a súvisiacich otázkach, poradenstvo a služby týkajúce sa zlúčení a kúpy podnikov a iné služby spojené so správou AIF a spoločností a iných aktív, do ktorých tento fond investoval.
-

PRÍLOHA II

POLITIKA ODMEŇOVANIA

1. Správcovia AIF dodržiavajú pri zavádzaní a uplatňovaní politík celkového odmeňovania zahŕňajúceho mzdy a dobrovoľné platby dôchodkového zabezpečenia pre tie kategórie pracovníkov vrátane vrcholového manažmentu, zamestnancov, ktorí prijímajú riziká, zamestnancov v kontrolných funkciách a akýchkoľvek zamestnancov poberajúcich celkové odmeny, ktoré ich radia do rovnakej triedy odmeňovania ako vrcholový manažment a zamestnanci, ktorí prijímajú riziká, ktorých pracovné činnosti majú materiálny vplyv na rizikový profil správcov AIF alebo rizikový profil AIF, ktoré spravujú, spôsobom a v rozsahu, ktorý je primeraný ich veľkosti, vnútornej organizácii, ako aj povahe, rozsahu a komplexnosti ich činností, tieto zásady:
- a) politika odmeňovania je v súlade s riadnym a účinným riadením rizík a podporuje ho, pričom nepodnecuje k prijímaniu rizika, ktoré nie je v súlade s rizikovými profilmi, štatútom ani zakladajúcimi dokumentmi spravovaných AIF;
 - b) politika odmeňovania je v súlade s obchodnou stratégiou, cieľmi, hodnotami a záujmami správcu AIF a AIF, ktoré spravuje, alebo investorov takýchto AIF a zahŕňa opatrenia na zabránenie konfliktu záujmov;
 - c) riadiaci orgán správcu AIF v rámci svojej funkcie dohľadu prijíma a pravidelne skúma všeobecné zásady politiky odmeňovania a zodpovedá za jej uplatňovanie;
 - d) vykonávanie politiky odmeňovania sa aspoň raz ročne podrobuje ústrednému a nezávislému vnútornému preskúmaniu dodržiavania politík a postupov odmeňovania prijatých riadiacim orgánom v rámci jeho funkcie dohľadu;
 - e) pracovníci zodpovední za kontrolné funkcie sú odmeňovaní na základe plnenia cieľov súvisiacich s ich funkciami bez ohľadu na výkonnosť oblastí podnikania, ktoré kontrolujú;
 - f) odmeňovanie vrcholových pracovníkov vo funkciách riadenia rizík a dodržiavania súladu je priamo podriadené dohľadu výboru pre odmeňovanie;
 - g) ak je odmeňovanie závislé od výkonnosti, celková výška odmeny sa zakladá na kombinácii hodnotenia výkonnosti príslušného pracovníka a príslušného organizačného útvaru alebo dotknutého AIF a hodnotenia celkových výsledkov správcu AIF, pričom sa pri hodnotení výkonnosti jednotlivca berú do úvahy finančné aj nefinančné kritériá;
 - h) hodnotenie výkonnosti sa uskutočňuje vo viacročnom rámci, ktorý je primeraný z hľadiska životného cyklu AIF, ktoré tento správca AIF spravuje, s cieľom zabezpečiť, aby sa proces hodnotenia zakladal na dlhodobej výkonnosti a aby sa skutočná výplata výkonnostných zložiek odmeňovania rozložila na obdobie zohľadňujúce politiku vyplácania spravovaných AIF a ich investičné riziká;
 - i) garantované pohyblivé odmeňovanie je výnimočné a používa sa len v súvislosti s prijímaním nových pracovníkov a obmedzuje sa na prvý rok;
 - j) fixná a pohyblivá zložka celkového odmeňovania sú primerane vyvážené a fixná zložka predstavuje dostatočne vysoký podiel celkového odmeňovania, aby bolo možné uplatňovať plne pružnú politiku v oblasti pohyblivých zložiek odmeňovania vrátane možnosti nevyplatiť žiadnu pohyblivú zložku;
 - k) platby spojené s predčasným ukončením zmluvy odrážajú dosiahnuté výsledky za dlhšie obdobie a sú navrhnuté tak, aby sa neodmeňovalo zlyhanie;
 - l) meranie výkonnosti používané na výpočet pohyblivých zložiek odmeňovania alebo zoskupení pohyblivých zložiek odmeňovania zahŕňa komplexný mechanizmus úpravy na integráciu všetkých relevantných typov súčasných a budúcich rizík;
 - m) v závislosti od právnej štruktúry AIF a jeho štatútu alebo zakladajúcich dokumentov významná časť predstavujúca minimálne 50 % akejkolvek pohyblivej odmeny pozostáva z podielových listov alebo akcií dotknutého AIF, alebo rovnocenných vlastníckych podielov, alebo nástrojov, ktoré s akciami súvisia, alebo rovnocenných nehotovostných nástrojov, okrem prípadov, ak správa AIF predstavuje menej ako 50 % z celkového portfólia, ktoré správca AIF spravuje, pričom v tomto prípade sa minimum 50 % neuplatňuje.

Nástroje uvedené v tomto písmene podliehajú náležitej vernostnej politike, ktorá je zameraná na zosúladenie stimulov so záujmami správcu AIF a AIF, ktorý spravuje, a investorov takých AIF. Členské štáty alebo ich príslušné orgány môžu v náležitých prípadoch zaviesť obmedzenia druhov a foriem týchto nástrojov alebo zakázať niektoré nástroje. Toto písmeno sa uplatňuje na časť pohyblivej zložky odmeňovania odloženú v súlade s písmenom n) a neodloženú časť pohyblivej zložky;

- n) významná časť, ktorá tvorí minimálne 40 % pohyblivej zložky odmeňovania, sa odkladá na obdobie, ktoré je primerané z hľadiska životného cyklu a politiky vyplácania dotknutého AIF, a je náležite zosúladená s charakterom rizík daného AIF.

Doba uvedená v tomto písmene je minimálne tri až päť rokov, pokiaľ nie je životný cyklus dotknutého AIF kratší. Splatná odložená odmena sa nepridružuje rýchlejšie ako na pomernom základe. V prípade variabilnej zložky odmeňovania, ktorá je obzvlášť vysoká, sa odkladá minimálne 60 % sumy;

- o) pohyblivá zložka odmeňovania vrátane odloženej časti sa vypláca alebo pridružuje, len ak to umožňuje finančná situácia správcu AIF ako celku a je to odôvodnené na základe výkonnosti organizačného útvaru, AIF a dotknutého jednotlivca.

Celková pohyblivá zložka odmeňovania sa vo všeobecnosti výrazne skráti, ak sa finančné výsledky dotknutého správcu AIF alebo samotných AIF zhoršia alebo dosiahnu záporné hodnoty, pričom sa zohľadňuje aktuálna odmena, ako aj zníženie vyplácania súm zarobených skôr, a to aj prostredníctvom malusu alebo dohôd o vrátení (clawback arrangements);

- p) politika dôchodkového zabezpečenia je v súlade s obchodnou stratégiou, cieľmi, hodnotami a dlhodobými záujmami správcu AIF a AIF, ktorý spravuje.

Ak zamestnanec odíde od správcu AIF pred odchodom do dôchodku, dobrovoľné platby dôchodkového zabezpečenia správcu AIF zadrží počas obdobia piatich rokov vo forme nástrojov vymedzených v písmene m). V prípade zamestnanca, ktorý dosiahne dôchodkový vek, sa dobrovoľné platby dôchodkového zabezpečenia vyplácajú zamestnancovi formou nástrojov vymedzených v písmene m) a podliehajú päťročnému obdobiu zadržania;

- q) od pracovníkov sa požaduje, aby sa zaviazali, že nebudú využívať stratégie osobného zaistenia ani poistenia odmeňovania a zodpovednosti, ktorými by oslabovali účinky ovplyvňujúce primeranosť rizík vyplývajúce z dojednaného spôsobu ich odmeňovania;

- r) pohyblivá zložka odmeňovania sa nevypláca prostredníctvom nástrojov ani metód, ktoré napomáhajú vyhýbaniu sa plnenia požiadaviek tejto smernice.

2. Zásady stanovené v odseku 1 sa uplatňujú na všetky druhy odmeňovania vyplácaného správcom AIF, na každú sumu, ktorú priamo vypláca AIF vrátane kapitalizovaného úroku a na každý prevod podielových listov alebo akcií AIF v prospech týchto kategórií pracovníkov vrátane vrcholového manažmentu, zamestnancov, ktorí prijímajú riziká, zamestnancov v kontrolných funkciách a akýchkoľvek zamestnancov poberajúcich celkové odmeny, ktoré ich radia do rovnakej triedy odmeňovania ako vrcholový manažment a zamestnanci, ktorí prijímajú riziká, ktorých pracovné činnosti majú materiálny vplyv na ich rizikový profil alebo rizikové profily AIF, ktoré spravujú.

3. Správcovia AIF, ktorí sú významní z hľadiska svojej veľkosti alebo veľkosti AIF, ktoré spravujú, svojej vnútornej organizácie a charakteru, rozsahu a komplexnosti svojich činností, zriadi výbor pre odmeňovanie. Výbor pre odmeňovanie sa zriadi takým spôsobom, aby bol spôsobilý kompetentne a nezávisle posudzovať politiky a postupy odmeňovania a stimuly vytvorené na riadenie rizika.

Výbor pre odmeňovanie zodpovedá za vypracovanie rozhodnutí týkajúcich sa odmeňovania vrátane tých, ktoré majú dôsledky na riziká a riadenie rizík dotknutého správcu AIF alebo AIF a ktoré má prijímať riadiaci orgán v rámci svojej funkcie dohľadu. Výboru pre odmeňovanie predsedá člen riadiaceho orgánu, ktorý v dotknutom správcovi AIF nemá žiadne výkonné funkcie. Členovia výboru pre odmeňovanie sú členmi riadiaceho orgánu, ktorí v dotknutom správcovi AIF nemajú žiadne výkonné funkcie.

PRÍLOHA III

DOKUMENTÁCIA A INFORMÁCIE, KTORÉ SA POSKYTUJÚ V PRÍPADE ZAMÝŠLANÉHO UVÁDZANIA NA TRH V DOMOVSKOM ČLENSKOM ŠTÁTE SPRÁVCU AIF

- a) Oznámenie vrátane programu činností, v ktorom sa uvedú AIF, ktoré má správca AIF v úmysle uvádzať na trh, a informácie o tom, kde sú tieto AIF usadené;
 - b) štatút alebo zakladajúce dokumenty AIF;
 - c) údaje o totožnosti depozitára AIF;
 - d) opis AIF alebo akékoľvek informácie o AIF dostupné pre investorov;
 - e) informácie o mieste, kde je usadený hlavný AIF, ak je tento AIF zberným AIF;
 - f) akékoľvek ďalšie informácie uvedené v článku 23 ods. 1 o každom AIF, ktorý má správca AIF v úmysle uvádzať na trh;
 - g) prípadne informácie o mechanizmoch vytvorených s cieľom zabrániť, aby sa podielové listy alebo akcie AIF uvádzali na trh pre retailových investorov vrátane prípadu, keď správca AIF v súvislosti s týmto AIF využíva pri poskytovaní investičných služieb činnosti nezávislých subjektov.
-

PRÍLOHA IV

DOKUMENTÁCIA A INFORMÁCIE, KTORÉ SA POSKYTUJÚ V PRÍPADE ZAMÝŠLANÉHO UVÁDZANIA NA TRH V ČLENSKÝCH ŠTÁTOCH INÝCH AKO V DOMOVSKOM ČLENSKOM ŠTÁTE SPRÁVCU AIF

- a) Oznámenie vrátane programu činností, v ktorom sa uvedú AIF, ktoré má správca AIF v úmysle uvádzať na trh, a informácie o tom, kde sú tieto AIF usadené;
 - b) štatút alebo zakladajúce dokumenty AIF;
 - c) údaje o totožnosti deponitára AIF;
 - d) opis AIF alebo akékoľvek informácie o AIF dostupné pre investorov;
 - e) informácie o mieste, kde je usadený hlavný AIF, ak je tento AIF zberným AIF;
 - f) akékoľvek ďalšie informácie uvedené v článku 23 ods. 1 o každom AIF, ktorý má správca AIF v úmysle uvádzať na trh;
 - g) uvedenie členského štátu, v ktorom má v úmysle uvádzať na trh podielové listy alebo akcie AIF pre profesionálnych investorov;
 - h) informácie o mechanizmoch uvádzania AIF na trh a prípadne informácie o mechanizmoch vytvorených s cieľom zabrániť tomu, aby sa podielové listy alebo akcie tohto AIF uvádzali na trh pre retailových investorov vrátane prípadu, keď správca AIF v súvislosti s týmto AIF využíva pri poskytovaní investičných služieb činnosti nezávislých subjektov.
-

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2011/62/EÚ

z 8. júna 2011,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/83/ES, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch, pokiaľ ide o predchádzanie vstupu falšovaných liekov do legálneho dodávateľského reťazca

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114 a článok 168 ods. 4 písm. c),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES ⁽⁴⁾ sa ustanovujú pravidlá okrem iného pre výrobu, dovoz, umiestňovanie na trh a veľkoobchodnú distribúciu liekov v Únii, ako aj pravidlá týkajúce sa účinných látok.
- (2) V Únii dochádza k alarmujúcemu nárastu liekov, ktoré sú falšované z hľadiska ich totožnosti, histórie či pôvodu. Tieto lieky obyčajne obsahujú substandardné alebo falšované zložky, neobsahujú žiadne zložky alebo obsahujú zložky, vrátane účinných látok, v nesprávnej dávke, čo predstavuje nezanedbateľné riziko pre verejné zdravie.
- (3) Z minulej skúsenosti vyplýva, že takéto falšované lieky sa nedostávajú k pacientovi iba nelegálnou cestou, ale aj cez legálny dodávateľský reťazec. Toto predstavuje osobitnú hrozbu pre ľudské zdravie a môže viesť k strate dôvery pacienta aj v legálny dodávateľský reťazec. Smernica 2001/83/ES by sa mala zmeniť a doplniť, aby reagovala na túto narastajúcu hrozbu.
- (4) Svetová zdravotnícka organizácia (WHO) tiež zaznamenala hrozbu pre verejné zdravie a zriadila Medzinárodnú pracovnú skupinu pre boj proti falšovaným liekom (International Medical Products Anti-Counterfeiting Taskforce – IMPACT). Pracovná skupina IMPACT vyvinula princípy a prvky pre vnútroštátne právne predpisy proti falšovaným liekom, ktoré sa schválili na gene-

rálnom zhromaždení pracovnej skupiny IMPACT v Lisabone 12. decembra 2007. Únia sa na činnosti skupiny IMPACT aktívne zúčastňovala.

- (5) Malo by sa zaviesť vymedzenie pojmu „falšovaný liek“ na jasné odlíšenie falšovaných liekov od ostatných nelegálnych liekov, ako aj od liekov porušujúcich práva duševného vlastníctva. Okrem toho by sa lieky s neúmyselnými kvalitatívnymi nedostatkami spôsobenými chybami pri výrobe alebo distribúcii nemali zamieňať s falšovanými liekmi. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tejto smernice by sa mali tiež vymedziť pojmy „účinná látka“ a „pomocná látka“.
- (6) Osoby, ktoré zaobstarávajú, držia, dodávajú alebo vyvážajú lieky, sú oprávnené vykonávať svoju činnosť, len pokiaľ spĺňajú požiadavky na získanie povolenia na veľkoobchodnú distribúciu v súlade so smernicou 2001/83/ES. Súčasná distribučná sieť pre lieky je však čoraz komplexnejšia a sú do nej zapojené mnohé subjekty, ktoré nie sú nevyhnutne veľkoobchodnými distribútormi podľa uvedenej smernice. S cieľom zabezpečiť spoľahlivosť dodávateľského reťazca by sa mali právne predpisy týkajúce sa liekov zamerať na všetky subjekty v dodávateľskom reťazci. To zahŕňa nielen veľkoobchodných distribútorov, nezávisle od toho, či s liekmi fyzicky manipulujú, alebo nie, ale aj sprostredkovateľov, ktorí sú zapojení do predaja alebo nákupu liekov bez toho, aby sami uvedené lieky predávali alebo nakupovali, a bez toho, aby lieky vlastnili alebo s nimi fyzicky manipulovali.
- (7) Falšované účinné látky a účinné látky, ktoré nespĺňajú uplatniteľné požiadavky smernice 2001/83/ES, predstavujú pre verejné zdravie vážne riziká. Tieto riziká by sa mali riešiť sprísnením požiadaviek uplatniteľných na výrobcu lieku.
- (8) Existuje mnoho rôznych správnych výrobných postupov, ktoré je vhodné uplatniť pri výrobe pomocných látok. S cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany verejného zdravia by výrobca lieku mal posúdiť vhodnosť pomocných látok na základe vhodných správnych výrobných postupov pre pomocné látky.
- (9) S cieľom uľahčiť presadzovanie a kontrolu súladu s pravidlami Únie týkajúcimi sa účinných látok by výrobcovia, dovozcovia alebo distribútori týchto látok mali informovať o svojej činnosti príslušné zodpovedné orgány.
- (10) Lieky sa môžu do Únie dostať aj v prípade, že nie sú určené na dovoz, t. j. nie sú určené na prepustenie do voľného obehu. Ak sú tieto lieky falšované, predstavujú

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 317, 23.12.2009, s. 62.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 79, 27.3.2010, s. 50.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. februára 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 27. mája 2011.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 311, 28.11.2001, s. 67.

riziko pre verejné zdravie na území Únie. Okrem toho sa tieto falšované lieky môžu dostať k pacientom v tretích krajinách. Členské štáty by mali prijať opatrenia na zabránenie tomu, aby tieto lieky, pokiaľ sa dostanú do Únie, boli uvedené do obehu. Pri prijímaní ustanovení dopĺňajúcich túto povinnosť členských štátov prijať uvedené opatrenia by Komisia mala zohľadniť dostupné administratívne zdroje a praktické dôsledky, ako aj potrebu udržať pružné obchodné toky pre legálne vyrábané lieky. Týmito ustanoveniami by nemali byť dotknuté colné predpisy, rozdelenie právomocí medzi Úniou a členskými štátmi ani rozdelenie zodpovednosti v rámci členských štátov.

- (11) Je potrebná harmonizácia bezpečnostných prvkov pre lieky v rámci Únie s cieľom zohľadniť nové profily rizika a zároveň zabezpečiť fungovanie vnútorného trhu s liekmi. Tieto bezpečnostné prvky by mali umožňovať overenie pravosti a identifikáciu jednotlivých balení a zároveň poskytovať dôkaz o manipulácii. Rozsah pôsobnosti týchto bezpečnostných prvkov by mal riadne zohľadňovať osobitosti určitých liekov alebo kategórií liekov, ako sú generické lieky. Lieky na predpis by spravidla mali byť vybavené bezpečnostnými prvkami. So zreteľom na riziko falšovania liekov alebo kategórií liekov a na riziko vyplývajúce z falšovania liekov alebo kategórií liekov by však mala existovať možnosť vylúčiť určité lieky alebo kategórie liekov, ktoré sú viazané na lekárske predpisy, z požiadavky obsahovať bezpečnostné prvky prostredníctvom delegovaného aktu a po vyhodnotení rizika. Bezpečnostné prvky by sa nemali zavádzať v prípade liekov alebo kategórií liekov, ktoré nie sú viazané na lekárske predpisy, okrem prípadov, keď hodnotenie výnimočne preukáže riziko falšovania, ktoré vedie k závažným dôsledkom. Tieto lieky by sa mali zodpovedajúcim spôsobom uviesť v delegovanom akte.

Hodnotenia rizika by mali zohľadňovať také aspekty, ako je cena lieku, predchádzajúce prípady falšovaných liekov, ktoré boli nahlásené v Únii a v tretích krajinách, dôsledky napodobeniny pre verejné zdravie vzhľadom na špecifické vlastnosti príslušných liekov a závažnosť ochorení, na ktorých liečbu sú určené. Bezpečnostné prvky by mali umožňovať overenie každého dodaného balenia liekov bez ohľadu na spôsob ich dodania vrátane predaja na diaľku. Jedinečný znak, ako aj zodpovedajúci registračný systém by sa mali uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov⁽¹⁾, a mali by sa zachovať jasné a účinné záruky pri spracovaní osobných údajov. Registračný systém, ktorý obsahuje informácie o bezpečnostných prvkoch, môže obsahovať obchodne citlivé informácie. Tieto informácie musia byť zodpovedajúcim spôsobom chránené. Pri zavádzaní povinných bezpečnostných prvkov by sa mali zohľadniť osobitné charakteristiky dodávateľských reťazcov v členských štátoch.

- (12) Každý účastník dodávateľského reťazca, ktorý balí lieky, musí byť držiteľom výrobného povolenia. Aby boli bezpečnostné prvky účinné, držiteľ výrobného povolenia,

ktorý nie je pôvodným výrobcou lieku, by mal byť oprávnený odstraňovať, nahrádzať alebo zakrývať tieto prvky len za prísnych podmienok. Bezpečnostné prvky by sa predovšetkým v prípade opätovného balenia mali nahradiť rovnocennými bezpečnostnými prvkami. Na tieto účely by sa mal jasne vymedziť význam pojmu „rovnocenný“. Tieto prísne podmienky by mali zaistiť primerané záruky proti vstupu falšovaných liekov do dodávateľského reťazca s cieľom chrániť pacientov, ako aj záujmy držiteľov povolenia na uvedenie na trh a výrobcov.

- (13) Držitelia výrobného povolenia, ktorí lieky opätovne balia, by mali byť zodpovední za škody v prípadoch a za podmienok stanovených v smernici Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov súvisiacich so zodpovednosťou za chybné výrobky⁽²⁾.
- (14) S cieľom zvýšiť spoľahlivosť v rámci dodávateľského reťazca by veľkoobchodní distribútori mali overiť, že ich dodávajúci veľkoobchodní distribútori majú povolenie na veľkoobchodnú distribúciu.
- (15) Je potrebné objasniť ustanovenia uplatniteľné na vývoz liekov z Únie a ustanovenia uplatniteľné na uvádzanie liekov do Únie, ktoré sú určené výlučne na vývoz. Podľa smernice 2001/83/ES je osoba vyvážajúca lieky veľkoobchodným distribútorom. Ustanovenia uplatniteľné na veľkoobchodných distribútorov, ako aj správna distribučná prax by sa mali uplatniť na všetky tieto činnosti, a to vždy, keď sa vykonávajú na území Únie vrátane oblastí, ako sú zóny voľného obchodu alebo slobodné sklady.
- (16) Aby sa zabezpečila transparentnosť, mal by sa v databáze, ktorá by sa mala zriadiť na úrovni Únie, uverejniť zoznam veľkoobchodných distribútorov, u ktorých sa kontrolou príslušným orgánom členského štátu zistilo, že dodržiavajú platné právne predpisy Únie.
- (17) Pravidlá vzťahujúce sa na inšpekcie a kontroly všetkých subjektov zapojených do výroby a dodávky liekov a ich zložiek by sa mali spresniť a mali by sa konkrétne zamerať na jednotlivé subjekty. Toto by členským štátom nemalo brániť vo vykonaní dodatočných inšpekcií v prípadoch, keď to uznajú za vhodné.
- (18) S cieľom zabezpečiť podobnú úroveň ochrany ľudského zdravia v celej Únii a vyhnúť sa narušeniam vnútorného trhu by sa mali posilniť harmonizované princípy a usmernenia pre kontroly výrobcov a veľkoobchodných distribútorov liekov, ako aj účinných látok. Takéto harmonizované zásady a usmernenia by mali tiež pomôcť zabezpečiť fungovanie existujúcich dohôd s tretími krajinami o vzájomnom uznávaní,

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 210, 7.8.1985, s. 29.

ktorých uplatňovanie závisí od efektívnej a porovnateľnej kontroly a presadzovania v celej únii.

- (19) Výrobné závody vyrábajúce účinné látky by mali podliehať nielen kontrolám vykonávaným na základe podozrenia z nedodržania predpisov, ale aj na základe analýzy rizík.
- (20) Výroba účinných látok by mala podliehať správnej výrobných praxi bez ohľadu na to, či sú tieto účinné látky vyrobené v únii, alebo dovezené. Pokiaľ ide o výrobu účinných látok v tretích krajinách, malo by sa zabezpečiť, aby právne ustanovenia uplatniteľné na výrobu účinných látok určených na vývoz do únie, ako aj kontrola zariadení a presadzovanie uplatniteľných ustanovení poskytovali mieru ochrany verejného zdravia na úrovni ochrany, ktorú poskytujú právne predpisy únie.
- (21) Nelegálny predaj liekov verejnosti prostredníctvom internetu predstavuje nezanedbateľné riziko pre verejné zdravie, keďže takýmto spôsobom sa na verejnosť môžu dostať falšované lieky. Je potrebné sa týmto rizikom zaoberať. Pritom treba zohľadniť skutočnosť, že špecifické podmienky vzťahujúce sa na maloobchodnú distribúciu liekov verejnosti nie sú na úrovni únie harmonizované, a preto môžu členské štáty stanoviť podmienky na dodávanie liekov verejnosti v rámci obmedzení stanovených v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).
- (22) Pri preskúvaní podmienok maloobchodnej distribúcie liekov z hľadiska súladu s právom únie Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) uznal veľmi zvláštnu povahu liekov, ktorých terapeutické účinky ich podstatne odlišujú od iného tovaru. Súdny dvor rovnako uviedol, že zdravie a život človeka zaujímajú prvé miesto medzi statkami a záujmami chránenými ZFEÚ a že členským štátom prináleží rozhodnúť o úrovni, na ktorej chcú zaistiť ochranu verejného zdravia, a o spôsobe, akým sa má táto úroveň dosiahnuť. Vzhľadom na to, že táto úroveň sa môže v jednotlivých členských štátoch líšiť, treba členským štátom priznať určitú mieru voľnej úvahy⁽¹⁾, pokiaľ ide o podmienky dodávania liekov verejnosti na ich území.
- (23) Predovšetkým vzhľadom na riziká pre verejné zdravie a právomoc priznanú členským štátom rozhodnúť o úrovni ochrany verejného zdravia judikatúra Súdneho dvora uznala, že členské štáty v zásade môžu obmedziť maloobchodný predaj liekov len na lekárnikov⁽²⁾.
- (24) Preto, a so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora, by členské štáty mali mať možnosť stanoviť podmienky odôvodnené ochranou verejného zdravia pre maloob-
- chodnú distribúciu liekov ponúkaných na predaj na diaľku pomocou služieb informačnej spoločnosti. Takéto podmienky by nemali neprímerane obmedzovať fungovanie vnútorného trhu.
- (25) Verejnosti treba pomôcť pri identifikovaní webových stránok, ktoré legálne ponúkajú verejnosti lieky na predaj na diaľku. Malo by sa vytvoriť spoločné logo, ktoré by bolo rozpoznateľné v rámci celej únie a zároveň by umožňovalo identifikáciu členského štátu, v ktorom je osoba ponúkajúca liek na predaj na diaľku usadená. Komisia by mala vypracovať návrh takéhoto loga. Webové stránky ponúkajúce verejnosti lieky na predaj na diaľku by mali byť prepojené s webovými stránkami príslušného zodpovedného orgánu. Webové stránky príslušných orgánov členských štátov, ako aj webová stránka Európskej agentúry pre lieky (ďalej len „agentúra“) by mali poskytnúť vysvetlenie týkajúce sa používania loga. Všetky tieto webové stránky by mali byť navzájom prepojené s cieľom poskytnúť verejnosti komplexné informácie.
- (26) Okrem toho by Komisia mala v spolupráci s agentúrou a členskými štátmi usporadúvať informačné kampane, ktoré by varovali pred rizikami nákupu liekov z nelegálnych zdrojov cez internet.
- (27) Členské štáty by mali ukladať účinné pokuty za činnosti spojené s falšovaním liekov, pričom by mali vziať do úvahy ohrozenie verejného zdravia, ktoré tieto lieky predstavujú.
- (28) Falšovanie liekov predstavuje celosvetový problém, ktorý si vyžaduje účinnú a posilnenú medzinárodnú koordináciu a spoluprácu s cieľom zaručiť vyššiu účinnosť stratégií boja proti falšovaniu liekov, najmä pokiaľ ide o predaj takýchto liekov prostredníctvom internetu. Na tieto účely by Komisia a členské štáty mali úzko spolupracovať a podporovať prebiehajúcu činnosť v tejto oblasti na medzinárodných fórach, ako je Rada Európy, Europol a Organizácia Spojených národov. Okrem toho by Komisia v úzkej spolupráci s členskými štátmi mala spolupracovať s príslušnými orgánmi tretích krajín s cieľom účinne bojovať proti obchodu s falšovanými liekmi na celosvetovej úrovni.
- (29) Touto smernicou nie sú dotknuté ustanovenia o právach duševného vlastníctva. Jej konkrétnym cieľom je zabrániť vstupu falšovaných liekov do legálneho dodávateľského reťazca.
- (30) Komisia by mala byť splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ s cieľom doplniť ustanovenia smernice 2001/83/ES zmenenej a doplnenej touto smernicou týkajúce sa správnej výrobných a distribučnej praxe pre účinné látky, podrobných pravidiel vzťahujúcich sa na lieky, ktoré sa dostanú do únie bez toho, aby boli dovezené, ako aj bezpečnostných prvkov. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočnila náležité

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 19. mája 2009 v spojených veciach C-171/07 a C-172/07, *Apothekerkammer des Saarlandes a i./Saarland*, Zb. 2009, s. I-4171, body 19 a 31.

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 19. mája 2009 v spojených veciach C-171/07 a C-172/07, *Apothekerkammer des Saarlandes a i./Saarland*, Zb. 2009, s. I-4171, body 34 a 35.

konzultácie aj na expertnej úrovni. Komisia by pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov mala zabezpečiť priebežné, včasné a primerané zasielanie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.

- (31) Aby sa zabezpečili jednotné podmienky vykonávania, mali by sa na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci na prijatie opatrení na posúdenie regulačného rámca uplatniteľného na výrobu účinných látok vyvázaných z tretích krajín do Únie a opatrení týkajúcich sa spoločného loga identifikujúceho webové stránky, ktoré legálne ponúkajú lieky na predaj na diaľku verejnosti. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie⁽¹⁾.
- (32) Bezpečnostné prvky pre lieky, ktoré táto smernica zavádza, si vyžadujú podstatné úpravy výrobných procesov. Aby výrobcovia mohli uvedené úpravy uskutočniť, lehoty vzťahujúce sa na uplatňovanie ustanovení o bezpečnostných prvkoch by mali byť dostatočne dlhé a mali by sa počítať od dátumu uverejnenia delegovaných aktov stanovujúcich podrobné pravidlá týkajúce sa týchto bezpečnostných prvkov v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Okrem toho treba zohľadniť aj to, že niektoré členské štáty už majú zavedený vnútroštátny systém. Týmto členským štátom by sa malo poskytnúť dodatočné prechodné obdobie potrebné na jeho prispôbienie harmonizovanému systému Únie.
- (33) Keďže cieľ tejto smernice, a to zabezpečenie fungovania vnútorného trhu s liekmi pri zabezpečení vysokej úrovne ochrany verejného zdravia pred falšovanými liekmi, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu tohto opatrenia ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (34) Je dôležité, aby príslušné orgány členských štátov, Komisia a agentúra spolupracovali s cieľom zabezpečiť výmenu informácií o opatreniach prijatých na boj proti falšovaniu liekov a o existujúcich sankčných systémoch. Táto výmena informácií v súčasnosti prebieha v rámci pracovnej skupiny úradníkov orgánov na presadzovanie práva. Členské štáty by mali zabezpečiť, že organizácie pacientov a spotrebiteľov budú pravidelne informované o činnosti v oblasti presadzovania práva, pokiaľ to bude zlučiteľné s prevádzkovými potrebami.
- (35) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva⁽²⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Únie vypracovali a zverejnili vlastné

tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu.

- (36) Smernica 2001/83/ES bola nedávno zmenená a doplnená smernicou 2010/84/EÚ⁽³⁾, pokiaľ ide o dohľad nad liekmi. Uvedenou smernicou sa okrem iného zmenil a doplnil článok 111, pokiaľ ide o inšpekcie, a článok 116, pokiaľ ide o pozastavenie a zrušenie, ako aj zmenu platnosti povolenia na uvedenie na trh za určitých podmienok. Okrem toho sa ňou vložili ustanovenia o delegovaných aktoch v článkoch 121a, 121b a 121c smernice 2001/83/ES. Táto smernica si vyžaduje niektoré ďalšie a dopĺňajúce zmeny uvedených článkov smernice 2001/83/ES.
- (37) Smernica 2001/83/ES by sa mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2001/83/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. Článok 1 sa mení a dopĺňa takto:

a) Vkladajú sa tieto body:

„3a. Účinná látka:

Akákoľvek látka alebo zmes látok určená na použitie pri výrobe lieku, ktorá sa pri jeho výrobe stane účinnou zložkou tohto lieku, ktorý má mať farmakologický, imunologický alebo metabolický účinok s cieľom obnoviť, upraviť alebo zmeniť fyziologické funkcie, alebo určená na stanovenie lekárskej diagnózy.

3b. Pomocná látka:

Akákoľvek zložka lieku, ktorá nie je účinnou látkou ani súčasťou materiálu, z ktorého je vyrobený obal.“

b) Vkladá sa tento bod:

„17a. Sprostredkovanie liekov:

Všetky činnosti spojené s predajom alebo nákupom liekov s výnimkou veľkoobchodnej distribúcie, ktoré nezahŕňajú fyzickú manipuláciu a ktoré spočívajú v nezávislom vyjednávaní a vyjednávaní v mene inej právnickej alebo fyzickej osoby.“

c) Dopĺňa sa tento bod:

„33. Falšovaný liek:

(1) Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

(2) Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

(3) Ú. v. EÚ L 348, 31.12.2010, s. 74.

Každý liek so skresleným údajom o:

- a) jeho totožnosti vrátane jeho obalu a označenia, jeho názvu alebo zloženia z hľadiska každej jeho zložky vrátane pomocných látok a sily tejto zložky;
- b) jeho zdroji vrátane výrobcu, krajiny výroby, krajiny pôvodu, držiteľa rozhodnutia o registrácii alebo
- c) jeho histórii vrátane záznamov a dokumentov týkajúcich sa využitých distribučných kanálov.

Táto definícia nezahŕňa neúmyselné kvalitatívne nedostatky a uplatňuje sa bez toho, aby bolo dotknuté porušovanie práv duševného vlastníctva.“

2. V článku 2 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku a článok 3 ods. 4 sa hlava IV tejto smernice uplatňuje na výrobu liekov určených len na vývoz a na medziprodukty, účinné látky a pomocné látky.

4. Odsekom 1 nie sú dotknuté články 52b a 85a.“

3. V článku 8 ods. 3 sa vkladá toto písmeno:

„ha) písomné potvrdenie o tom, že výrobca lieku prostredníctvom auditov v súlade s článkom 46 písm. f) overil, že výrobca účinnej látky dodržiava zásady a pokyny vzťahujúce sa na správnu výrobnú prax. Toto písomné potvrdenie obsahuje odkaz na dátum vykonania auditu a vyhlásenie, že výsledok auditu potvrdzuje, že výroba je v súlade so zásadami a pokynmi vzťahujúcimi sa na správnu výrobnú prax.“

4. V článku 40 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Členské štáty vložia informácie o povolení uvedené v odseku 1 tohto článku do databázy Únie uvedenej v článku 111 ods. 6.“

5. V článku 46 sa písmeno f) nahrádza takto:

„f) dodržiavať zásady a metodické pokyny vzťahujúce sa na správnu výrobnú prax pre lieky a ako vstupné suroviny používať len účinné látky, ktoré boli vyrobené a distribuované v súlade so správnu výrobnou praxou pre účinné látky a distribuované v súlade so správnu praxou pre distribúciu účinných látok. S týmto cieľom držiteľ výrobného povolenia overí, či výrobca a distribútori účinných látok dodržiavajú správnu

výrobnú a distribučnú prax, vykonaním auditov na výrobných a distribučných miestach výrobcu a distribútora účinných látok. Držiteľ výrobného povolenia overí toto dodržiavanie sám alebo – bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť držiteľa na základe tejto smernice – prostredníctvom subjektu konajúceho v jeho mene na základe zmluvy.

Držiteľ výrobného povolenia prostredníctvom zistenia, čo je správna výrobná prax, zabezpečí, že pomocné látky sú vhodné na použitie v liekoch. Zisťuje sa to na základe formalizovanej analýzy rizík v súlade s použiteľnými usmerneniami uvedenými v článku 47 piatom odseku. Takáto analýza rizík vezme do úvahy požiadavky iných príslušných systémov kvality, ako aj pôvod a zamýšľané použitie pomocných látok a predchádzajúce prípady nedostatkov kvality. Držiteľ výrobného povolenia zabezpečí, aby sa uplatňovala zistená správna výrobná prax. Držiteľ výrobného povolenia tento postup zdokumentuje;

g) bezodkladne informovať príslušný orgán a držiteľa rozhodnutia o registrácii, ak sa dozvie o liekoch patriacich do pôsobnosti jeho výrobného povolenia, ktoré sú falšované, alebo v prípade ktorých existuje podozrenie, že sú falšované, bez ohľadu na to, či tieto lieky boli distribuované v rámci legálneho dodávateľského reťazca alebo nelegálnymi cestami vrátane nelegálneho predaja prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti;

h) overiť, či sú výrobcovia, dovozcovia a distribútori, od ktorých získava účinné látky, zaregistrovaní u príslušného orgánu členského štátu, v ktorom sú usadení;

i) overiť pravosť a kvalitu účinných látok a pomocných látok.“

6. Vkladá sa tento článok:

„Článok 46b

1. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia na to, aby zabezpečili, že výroba, dovoz a distribúcia účinných látok na ich území vrátane účinných látok určených na vývoz je v súlade so správnu výrobnou a distribučnou praxou pre účinné látky.

2. Účinné látky sa dovážajú, len ak sú splnené tieto podmienky:

a) účinné látky boli vyrobené v súlade s normami správnej výrobnéj praxe minimálne na úrovni noriem platných v Únii v súlade s článkom 47 tretím odsekom a

b) účinné látky sprevádza písomné potvrdenie príslušného orgánu vyvážajúcej tretej krajiny o tom, že:

- i) normy správnej výrobnéj praxe platnej pre závod vyrábajúci vyvezenú účinnú látku sú minimálne na úrovni noriem platných v Únii v súlade s článkom 47 tretím odsekom;
- ii) daný výrobný závod podlieha pravidelným, prísny a transparentným kontrolám a účinnému presadzovaniu správnej výrobnéj praxe vrátane opakovaných a neohlásených kontrol, čím sa zabezpečí ochrana verejného zdravia minimálne na úrovni ochrany verejného zdravia v Únii, a
- iii) v prípade, že kontroly odhalia nesúlad, vyvážajúca tretia krajina bezodkladne oznámi tieto informácie Únii.

Týmto písomným potvrdením nie sú dotknuté povinnosti stanovené v článku 8 a článku 46 písm. f).

3. Požiadavka stanovená v odseku 2 písm. b) tohto článku sa neuplatňuje, ak je vyvážajúca krajina v zozname podľa článku 111b.

4. Výnimočne, ak je to nevyhnutné na zabezpečenie dostupnosti liekov a ak kontrola členského štátu v závode vyrábajúcom účinnú látku dospela k záveru, že dodržiava zásady a usmernenia pre správnu výrobnú prax stanovené na základe článku 47 tretieho odseku, môže ktorýkoľvek členský štát upustiť od uplatnenia povinnosti stanovenej v odseku 2 písm. b) tohto článku na obdobie neprekračujúce dobu platnosti osvedčenia správnej výrobnéj praxe. Členské štáty o využití možnosti takéhoto upustenia informujú Komisiu.“

7. V článku 47 sa tretí a štvrtý odsek nahrádzajú takto:

„Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 121a a za podmienok ustanovených v článkoch 121b a 121c zásady a usmernenia vzťahujúce sa na správnu výrobnú prax a správnu distribučnú prax pre účinné látky, ktoré sú uvedené v článku 46 písm. f) prvom odseku a v článku 46b.

Zásady vzťahujúce sa na správnu výrobnú prax pre účinné látky, ktoré sú uvedené v článku 46 písm. f) prvom odseku, Komisia prijme vo forme usmernení.

Komisia prijme usmernenia týkajúce sa formalizovanej analýzy rizík na zistenie správnej výrobnéj praxe pre pomocné látky podľa článku 46 písm. f) druhého odseku.“

8. Vkladá sa tento článok:

„Článok 47a

1. Bezpečnostné prvky uvedené v článku 54 písm. o) možno čiastočne alebo úplne odstrániť alebo prekryť len vtedy, ak sú splnené tieto podmienky:

a) držiteľ výrobného povolenia pred čiastočným alebo úplným odstránením či prekrytím týchto bezpečnost-

ných prvkov overí, že príslušný liek je autentický a že sa s ním nijako nemanipulovalo;

b) držiteľ výrobného povolenia nahradí tieto bezpečnostné prvky v súlade s článkom 54 písm. o) takými bezpečnostnými prvkami, ktoré sú rovnocenné, pokiaľ ide o možnosť overenia pravosti, identifikáciu a poskytnutie dôkazov o manipulácii s liekom. Takéto nahradenie sa vykoná bez otvorenia vnútorného obalu definovaného v článku 1 bode 23.

Bezpečnostné prvky sa považujú za rovnocenné, ak:

i) spĺňajú požiadavky stanovené v delegovaných aktoch prijatých podľa článku 54a ods. 2 a

ii) sú rovnako účinné, pokiaľ ide o možnosť overenia pravosti a identifikáciu liekov a poskytnutie dôkazov o manipulácii s liekmi;

c) nahradenie bezpečnostných prvkov sa vykonáva v súlade s príslušnou správnu výrobnou praxou pre lieky a

d) nahradenie bezpečnostných prvkov podlieha dozoru príslušným orgánom.

2. Držitelia výrobného povolenia vrátane držiteľov, ktorí vykonávajú činnosti uvedené v odseku 1 tohto článku, sa považujú za výrobcov, a teda sú tiež zodpovední za škody v prípadoch a za podmienok stanovených v smernici 85/374/EHS.“

9. V článku 51 ods. 1 sa pred druhý pododsek vkladá tento pododsek:

„Kvalifikovaná osoba podľa článku 48 v prípade liekov určených na uvedenie na trh v Únii zabezpečí, že na obale sú umiestnené bezpečnostné prvky uvedené v článku 54 písm. o).“

10. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 52a

1. Dovozcovia, výrobcovia a distribútori účinných látok usadení v Únii zaregistrujú svoju činnosť u príslušného orgánu členského štátu, v ktorom sú usadení.

2. Registračný formulár musí obsahovať aspoň tieto informácie:

i) meno alebo názov spoločnosti a trvalú adresu alebo sídlo;

ii) účinné látky, ktoré sa majú dovážať, vyrábať alebo distribuovať;

iii) podrobnosti o priestoroch a technickom vybavení, ktoré budú pri svojej činnosti využívať.

3. Osoby uvedené v článku 1 predložia registračný formulár príslušnému orgánu najneskôr 60 dní pred zamýšľaným začatím činnosti.

4. Príslušný orgán môže na základe hodnotenia rizika rozhodnúť o vykonaní kontroly. Ak do 60 dní od prijatia registračného formulára príslušný orgán oznámi žiadateľovi, že bude vykonaná inšpekcia, činnosť nezačne, pokiaľ príslušný orgán žiadateľovi neoznámí, že ju môže začať. Ak príslušný orgán neoznámí žiadateľovi do 60 dní od prijatia registračného formulára, že bude vykonaná kontrola, môže žiadateľ začať činnosť.

5. Osoby uvedené v odseku 1 každoročne predložia príslušnému orgánu súpis zmien, ku ktorým došlo, pokiaľ ide o informácie poskytované v registračnom formulári. Akékoľvek zmeny, ktoré môžu ovplyvniť kvalitu alebo bezpečnosť účinných látok, ktoré sa vyrábajú, dovážajú alebo distribuujú, musia byť bezodkladne oznámené.

6. Osoby uvedené v odseku 1, ktoré začali svoju činnosť pred 2. januárom 2013, predložia príslušnému orgánu registračný formulár do 2. marca 2013.

7. Členské štáty vložia informácie z registračného formulára poskytnuté v súlade s odsekom 2 tohto článku do databázy Únie uvedenej v článku 111 ods. 6.

8. Týmto článkom nie je dotknutý článok 111.

Článok 52b

1. Bez ohľadu na článok 2 ods. 1 a bez toho, aby bola dotknutá hlava VII, členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabránenie tomu, aby sa lieky, ktoré sú dovezené do Únie, ale nie sú určené na uvedenie na trh v Únii, dostávali do obehu, ak existuje dostatočne odôvodnené podozrenie, že tieto lieky sú sfalšované.

2. S cieľom stanoviť, ktoré sú nevyhnutné opatrenia uvedené v odseku 1 tohto článku, môže Komisia prijať prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 121a a za podmienok ustanovených v článkoch 121b a 121c opatrenia dopĺňujúce odsek 1 tohto článku, pokiaľ ide o príslušné kritériá a nevyhnutné overenia pri hodnotení toho, či sú lieky, ktoré sú do Únie dovezené, ale nie sú určené na uvedenie na trh Únie, falšované, alebo nie.“

11. V článku 54 sa dopĺňa toto písmeno:

„o) pre lieky, ktoré nie sú rádiofarmaká podľa článku 54a ods. 1, bezpečnostné prvky, ktoré distribútorom a osobám spôsobilým alebo oprávneným vydávať lieky verejnosti umožňujú:

- overiť pravosť lieku a
- identifikovať jednotlivé balenia,

ako aj nástroj umožňujúci overiť, či sa s vonkajším obalom nejakým spôsobom manipulovalo.“

12. Vkladá sa tento článok:

„Článok 54a

1. Ak v súlade s postupom podľa odseku 2 písm. b) tohto článku neboli lieky na lekárske predpis zapísané do zoznamu, sú vybavené bezpečnostnými prvkami podľa článku 54 písm. o).

Lieky, ktoré nie sú na lekárske predpis, nie sú vybavené bezpečnostnými prvkami podľa článku 54 písm. o), ak nejde o výnimočný prípad, keď boli zapísané do zoznamu v súlade s postupom podľa odseku 2 písm. b) tohto článku, pretože hodnotenie preukázalo, že pri nich neexistuje riziko falšovania.

2. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 121a a za podmienok ustanovených v článkoch 121b a 121c opatrenia dopĺňujúce článok 54 písm. o) s cieľom stanoviť podrobné pravidlá pre bezpečnostné prvky uvedené v článku 54 písm. o).

Tieto delegované akty stanovujú:

- a) charakteristiky a technické špecifikácie špecifického identifikátora bezpečnostných prvkov podľa článku 54 písm. o), ktoré umožňujú overenie pravosti liekov a identifikáciu jednotlivých balení. Pri stanovovaní bezpečnostných prvkov sa riadne zohľadní ich nákladová efektívnosť;
- b) zoznamy liekov alebo kategórií liekov, ktoré v prípade liekov na lekárske predpis nie sú vybavené bezpečnostnými prvkami podľa článku 54 písm. o) a v prípade liekov, ktoré nie sú na lekárske predpis, sú vybavené týmito bezpečnostnými prvkami. Tieto zoznamy sa zostavia s prihliadnutím na riziko falšovania a riziko vyplývajúce z falšovania súvisiaceho s liekmi alebo kategóriami liekov. Na tento účel sa uplatňujú aspoň tieto kritériá:
 - i) cena a objem predaja lieku;
 - ii) počet a pravidelnosť predchádzajúcich prípadov falšovania liekov, ktoré boli oznámené v Únii a v tretích krajinách, a vývoj počtu a pravidelnosti takýchto prípadov k danému dňu;
 - iii) zvláštne vlastnosti príslušných liekov;
 - iv) závažnosť ochorení, na ktorých liečbu sú určené;
 - v) ďalšie možné riziká pre verejné zdravie;

c) postupy na oznamovanie liekov Komisii ustanovené v odseku 4 a rýchly systém vyhodnotenia týchto oznámení a rozhodnutí o nich na účely uplatnenia písmena b);

d) postupy overenia bezpečnostných prvkov uvedených v článku 54 písm. o) výrobcami, veľkoobchodnými predajcami, lekárnikmi a osobami spôsobilými alebo oprávnenými vydávať lieky verejnosti a príslušnými orgánmi. Tieto postupy umožnia overiť pravosť každého príslušného balenia lieku vybaveného bezpečnostnými prvkami uvedenými v článku 54 písm. o) a určia rozsah tohto overenia. Pri stanovovaní týchto postupov sa zohľadnia osobitné charakteristiky dodávateľských reťazcov v členských štátoch a potreba zabezpečiť, aby bol dosah overovacích opatrení na jednotlivé subjekty v dodávateľských reťazcoch primeraný;

e) ustanovenia o zriadení, správe a dostupnosti registračných systémov, v ktorých sú obsiahnuté informácie o bezpečnostných prvkoch, ktoré umožňujú overenie pravosti a identifikáciu liekov podľa článku 54 písm. o). Náklady registračných systémov nesú držiteľia výrobných povolení liekov, ktoré sú vybavené bezpečnostnými prvkami.

3. Pri prijímaní opatrení uvedených v odseku 2 Komisia náležite zohľadní aspoň tieto aspekty:

a) ochranu osobných údajov v súlade s právnymi predpismi Únie;

b) legitímny záujem na ochrane dôverných informácií obchodnej povahy;

c) vlastníctvo a dôvernosť údajov vygenerovaných z používania bezpečnostných prvkov a

d) nákladovú efektívnosť opatrení.

4. Príslušné vnútroštátne orgány oznámia Komisii lieky vydávané bez lekárskeho predpisu, v prípade ktorých podľa ich názoru existuje riziko falšovania, a môžu Komisiu informovať o liekoch, v prípade ktorých toto riziko neexistuje v súlade s kritériami stanovenými v odseku 2 písm. b) tohto článku.

5. Členské štáty môžu na účely úhrady alebo dohľadu nad liekmi rozšíriť rozsah uplatňovania špecifického identifikátora uvedeného v článku 54 písm. o) na akýkoľvek liek, ktorý sa vydáva na lekársky predpis alebo sa uhrádza.

Členské štáty môžu na účely úhrady, dohľadu nad liekmi alebo farmakoepidemiológie využiť informácie obsiahnuté v registračnom systéme uvedenom v odseku 2 písm. e) tohto článku.

Členské štáty môžu na účely bezpečnosti pacientov rozšíriť rozsah uplatňovania nástroja proti manipulovaniu s obalom uvedeného v článku 54 písm. o) na akýkoľvek liek.“

13. V článku 57 sa štvrtá zarážka prvého odseku nahrádza takto:

„— pravosť a identifikáciu v súlade s článkom 54a ods. 5.“

14. Nadpis hlavy VII sa nahrádza takto:

„Veľkoobchodná distribúcia a sprostredkovanie liekov“.

15. V článku 76 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Každý distribútor, ktorý nie je držiteľom povolenia na uvedenie na trh a ktorý dováža liek z iného členského štátu, informuje držiteľa povolenia na uvedenie na trh a príslušný orgán v členskom štáte, do ktorého sa liek dováža, o svojom zámere dovážať tento liek. V prípade liekov, na ktoré nebolo vydané povolenie v súlade s nariadením (ES) č. 726/2004, nemá toto informovanie príslušného orgánu vplyv na ďalšie postupy zabezpečené právnymi predpismi tohto členského štátu a na poplatky, ktoré sa majú zaplatiť príslušnému orgánu za preskúmanie oznámenia.

4. V prípade liekov, ktorým sa udelilo povolenie podľa nariadenia (ES) č. 726/2004, distribútor predloží držiteľovi povolenia na udelenie na trh a agentúre oznámenie v súlade s odsekom 3 tohto článku. Agentúre sa zaplatí poplatok za kontrolu dodržiavania podmienok stanovených v právnych predpisoch Únie o liekoch a v povoleniach na uvedenie na trh.“

16. Článok 77 sa mení a dopĺňa takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty prijímú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že veľkoobchodná distribúcia liekov je viazaná na vlastníctvo povolenia na vykonávanie veľkoobchodnej distribučnej činnosti s liekmi, v ktorom sa uvádza sídlo na ich území, pre ktoré je platné.“

b) Odseky 4 a 5 sa nahrádzajú takto:

„4. Členské štáty vložia informácie týkajúce sa povolení uvedených v odseku 1 tohto článku do databázy Únie uvedenej v článku 111 ods. 6. Na požiadanie Komisie alebo ktoréhokoľvek členského štátu poskytnú všetky príslušné informácie týkajúce sa jednotlivých povolení, ktoré vydali podľa odseku 1 tohto článku.

5. Kontroly osôb, ktoré sú oprávnené na vykonávanie veľkoobchodnej distribučnej činnosti s liekmi, a kontroly ich priestorov sa vykonávajú v kompetencii členského štátu, ktorý vydal povolenie na priestory na svojom území.“

17. Článok 80 sa mení a dopĺňa takto:

a) Vkladá sa toto písmeno:

„ca) musia overiť, že lieky, ktoré dostali, nie sú falšované, a to prostredníctvom kontroly bezpečnostných prvkov na vonkajšom obale v súlade s požiadavkami ustanovenými v delegovaných aktoch uvedených v článku 54a ods. 2.“.

b) Písmeno e) sa nahrádza takto:

„e) musia viesť záznamy buď formou faktúr o nákupe a predaji, alebo v počítači, alebo akoukoľvek inou formou, v ktorých sa o každej prijatej, odoslanej alebo sprostredkovanej zásielke lieku uvádzajú aspoň tieto údaje:

- dátum,
- názov lieku,
- prijaté, dodané alebo sprostredkované množstvo,
- meno a adresa dodávateľa, prípadne príjemcu,
- číslo šarže liekov aspoň v prípade liekov, ktoré musia byť vybavené bezpečnostnými prvkami uvedenými v článku 54 písm. o)“.

c) Dopĺňajú sa tieto písmená:

- „h) musia mať systém kvality, kde sú stanovené zodpovednosti, postupy a opatrenia na riadenie rizika v súvislosti s ich činnosťou;
- i) musia bezodkladne informovať príslušný orgán a prípadne držiteľa rozhodnutia o registrácii o lieku, ktorý dostali alebo ktorý im bol ponúknutý, a v prípade ktorého zistia alebo existuje podozrenie, že ide o falšovaný liek.“

d) Dopĺňajú sa tieto odseky:

„Na účely písmena b) musia držiteľia povolenia na veľkoobchodnú distribúciu v prípade, že liek pochádza od iného veľkoobchodného distribútora, overiť, či dodávajúci veľkoobchodný distribútor dodržiava zásady a usmernenia pre správnu distribučnú prax. Toto zahŕňa overenie, či dodávajúci veľkoobchodný distribútor má povolenie na veľkoobchodnú distribúciu.

V prípade, že liek pochádza od výrobcu alebo dovozcu, musia držiteľia povolenia na veľkoobchodnú distribúciu overiť, či je výrobca alebo dovozca držiteľom výrobného povolenia.

Ak držiteľia povolenia na veľkoobchodnú distribúciu získajú liek sprostredkovaním, musia overiť, či zúčastnený sprostredkovateľ spĺňa požiadavky uvedené v tejto smernici.“

18. V článku 82 prvom odseku sa dopĺňa táto zarážka:

„— číslo šarže liekov aspoň v prípade liekov, ktoré musia byť vybavené bezpečnostnými prvkami uvedenými v článku 54 písm. o)“.

19. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 85a

V prípade veľkoobchodnej distribúcie liekov do tretích krajín sa článok 76 a článok 80 písm. c) neuplatňujú. Okrem toho sa neuplatňuje článok 80 písm. b) a ca), ak je liek prijatý priamo z tretej krajiny, ale nie je dovezený. Požiadavky uvedené v článku 82 sa uplatňujú na dodanie liekov osobám v tretích krajinách spôsobilým alebo oprávneným vydávať lieky verejnosti.

Článok 85b

1. Osoby sprostredkujúce lieky zabezpečia, aby mali sprostredkované lieky rozhodnutie o registrácii udelené v súlade s nariadením (ES) č. 726/2004 alebo príslušnými orgánmi členského štátu v súlade s touto smernicou.

Osoby sprostredkujúce lieky majú trvalú adresu a poskytnú kontaktné údaje v Únii, aby sa zabezpečila ich presná identifikácia, určenie miesta, komunikácia a dohľad príslušných orgánov nad ich činnosťou.

Požiadavky stanovené v článku 80 písm. d) až i) sa uplatňujú podobne na sprostredkovanie liekov.

2. Osoby môžu sprostredkovať lieky len za predpokladu, že ich zaregistruje príslušný orgán členského štátu, v ktorom majú trvalú adresu uvedenú v odseku 1. Tieto osoby pri registrácii uvedú aspoň svoje meno, názov spoločnosti a trvalú adresu. Ak dôjde k akýmkoľvek zmenám v uvedených údajoch, bezodkladne túto skutočnosť oznámia príslušnému orgánu.

Osoby sprostredkujúce lieky, ktoré začali svoju činnosť pred 2. januárom 2013, sa zaregistrujú u príslušného orgánu do 2. marca 2013.

Príslušný orgán zaznamená informácie uvedené v prvom pododseku do verejne dostupnej databázy.

3. Súčasťou usmernení uvedených v článku 84 sú osobitné ustanovenia o sprostredkovaní.

4. Týmto článkom nie je dotknutý článok 111. Za vykonávanie kontrol uvedených v článku 111 je zodpovedný ten členský štát, v ktorom je osoba sprostredkujúca lieky registrovaná.

Ak osoba sprostredkujúca lieky nespĺňa požiadavky uvedené v tomto článku, príslušný orgán môže vydať rozhodnutie o vyškrtnutí tejto osoby z databázy uvedenej v odseku 2. Príslušný orgán o tom túto osobu informuje.“

20. Pred hlavu VIII sa vkladá nasledujúca hlava:

„HLAVA VIIIA

PREDAJ NA DIAĽKU VEREJNOSTI

Článok 85c

1. Bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne právne predpisy zakazujúce ponuku predaja liekov na predpis verejnosti na diaľku prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti, členské štáty zabezpečia, aby sa na predaj liekov na diaľku verejnosti prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti, ako je vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (*), vzťahovali tieto podmienky:

- a) fyzická alebo právnická osoba, ktorá ponúka lieky, je oprávnená alebo má povolenie dodávať lieky verejnosti, a to aj na diaľku, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu, v ktorom je táto osoba usadená;
- b) osoba uvedená v písmene a) oznámila členskému štátu, v ktorom je táto osoba usadená, prinajmenšom tieto informácie:
 - i) meno alebo názov spoločnosti a trvalú adresu miesta, z ktorého sa tieto lieky dodávajú;
 - ii) dátum začatia poskytovania liekov na predaj na diaľku verejnosti prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti;
 - iii) adresu webovej stránky používanej na tento účel a všetky príslušné informácie potrebné na jej identifikáciu;
 - iv) v prípade potreby triedenie liekov ponúkaných na predaj na diaľku verejnosti prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti v súlade s hlavou VI.

V prípade potreby sa tieto informácie aktualizujú;

- c) lieky sú v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu miesta určenia v súlade s článkom 6 ods. 1;
- d) bez toho, aby boli dotknuté požiadavky na informácie uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica

o elektronickom obchode)**), na webovej stránke ponúkajúcej lieky sú uvedené prinajmenšom tieto informácie:

- i) kontaktné informácie príslušného orgánu alebo orgánu, ktorý bol informovaný podľa písmena b);
- ii) hypertextový odkaz na webovú stránku členského štátu sídla uvedenú v odseku 4;
- iii) spoločné logo podľa odseku 3, ktoré musí byť jasne uvedené na každej strane webovej stránky týkajúcej sa predaja liekov na diaľku verejnosti. Spoločné logo obsahuje hypertextový odkaz na zápis osoby v zozname uvedenom v odseku 4 písm. c).

2. Členské štáty môžu pre maloobchodnú distribúciu liekov na diaľku verejnosti na svojom území prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti stanoviť podmienky odôvodnené ochranou verejného zdravia.

3. Vytvorí sa spoločné logo, ktoré je rozpoznateľné v rámci celej Únie a ktoré zároveň umožní identifikáciu členského štátu, v ktorom je osoba ponúkajúca liek na predaj na diaľku verejnosti usadená. Toto logo bude jasne viditeľné na webových stránkach ponúkajúcich lieky na predaj na diaľku verejnosti v súlade s odsekom 1 písm. d).

Na účely harmonizácie fungovania spoločného loga prijme Komisia vykonávacie akty týkajúce sa:

- a) technických, elektronických a kryptografických požiadaviek umožňujúcich overenie pravosti spoločného loga;
- b) dizajnu spoločného loga.

Tieto vykonávacie akty sa v prípade potreby zmenia a doplnia, pričom sa berie do úvahy technický a vedecký pokrok. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom uvedeným v článku 121 ods. 2.

4. Každý členský štát zriadi webovú stránku, na ktorej uvedie prinajmenšom tieto informácie:

- a) informácie o vnútroštátnych právnych predpisoch uplatniteľných v oblasti predaja liekov na diaľku verejnosti prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti vrátane informácií o tom, že medzi členskými štátmi môžu existovať rozdiely v triedení liekov a v podmienkach ich distribúcie;
- b) informácie o účele spoločného loga;
- c) zoznam osôb ponúkajúcich lieky na predaj na diaľku verejnosti prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti v súlade s odsekom 1, ako aj adresy ich webových stránok;
- d) všeobecné informácie o rizikách spojených s liekmi dodávanými verejnosti nelegálne prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti.

Táto webová stránka musí obsahovať hypertextový odkaz na webovú stránku uvedenú v odseku 5.

5. Agentúra vytvorí webovú stránku, ktorá bude poskytovať informácie uvedené v odseku 4 písm. b) a d), informácie o právnych predpisoch Únie uplatniteľných v oblasti falšovaných liekov, ako aj hypertextový odkaz na webovú stránku členských štátov uvedené v odseku 4. Na webovej stránke agentúry bude výslovne uvedené, že na webových stránkach členských štátov sú uvedené informácie o osobách, ktoré sú oprávnené alebo majú povolenie dodávať lieky na diaľku verejnosti prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti v dotknutom členskom štáte.

6. Bez toho, aby bola dotknutá smernica 2000/31/ES a podmienky uvedené v tejto hlave, členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na to, aby zabezpečili, aby iné osoby ako uvedené v odseku 1, ktoré ponúkajú lieky na predaj na diaľku verejnosti prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti a ktoré pôsobia na ich území, podliehali účinným, primeraným a odrádzajúcim sankciám.

Článok 85d

Bez toho, aby boli dotknuté právomoci členských štátov, Komisia v spolupráci s agentúrou a orgánmi členských štátov zorganizuje alebo podporí informačné kampane určené pre širokú verejnosť o nebezpečenstvách falšovaných liekov. Týmito kampaňami sa zvýši informovanosť spotrebiteľov o rizikách spojených s liekmi, ktoré sú nelegálne distribuované verejnosti na diaľku prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti, ako aj o fungovaní spoločného loga, webových stránkach členských štátov a webovej stránke agentúry.

(*) Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

(**) Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1.“

21. Článok 111 sa mení a dopĺňa takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Príslušný orgán dotknutého členského štátu v spolupráci s agentúrou zabezpečí, aby sa dodržiavali zákonné požiadavky týkajúce sa liekov, a to prostredníctvom inšpekcii, v prípade potreby i neohlásených, a prípadne tým, že požiada úradne určené laboratórium na kontrolu liekov alebo laboratórium na tento účel určené o vykonanie skúšok vzoriek. Táto spolupráca spočíva vo vzájomnej výmene informácií s agentúrou o plánovaných a uskutočnených inšpekciách. Členské štáty a agentúra spolupracujú pri koordinácii inšpekcii v tretích krajinách. Inšpekcie zahŕňajú oblasti uvedené v odsekoch 1a až 1f, avšak nebudú na tieto oblasti obmedzené.

1a. U výrobcov v Únii alebo v tretích krajinách a veľkoobchodných distribútorov liekov sa vykonávajú opakované inšpekcie.

1b. Príslušný orgán dotknutého členského štátu využíva systém dohľadu, ktorého súčasťou sú aj

inšpekcie vo vhodných intervaloch založené na riziku, a to v priestoroch výrobcov, dovozcov alebo distribútorov účinných látok, ktoré sa nachádzajú na jeho území, ako aj účinné opatrenia prijaté v nadväznosti na tento dohľad.

Kedykoľvek príslušný orgán dospeje k záveru, že existujú dôvody domnievať sa, že neboli dodržané zákonné požiadavky stanovené v tejto smernici vrátane zásad a usmernení vzťahujúcich sa na správnu výrobnú prax a správnu distribučnú prax uvedených v článku 46 písm. f) a v článku 47, môže vykonať inšpekcie v priestoroch:

- a) výrobcov alebo distribútorov účinných látok v tretích krajinách;
- b) výrobcov alebo dovozcov pomocných látok.

1c. Inšpekcie uvedené v odsekoch 1a a 1b sa môžu v Únii a v tretích krajinách vykonať aj na žiadosť členského štátu, Komisie alebo agentúry.

1d. Inšpekcie sa môžu uskutočniť aj v priestoroch držiteľov povolenia na uvedenie na trh a sprostredkovateľov liekov.

1e. Aby normalizačný orgán pre nomenklatúru a normy kvality overil, či údaje predložené na účely získania osvedčenia o zhode zodpovedajú monografiám Európskeho liekopisu, v zmysle Dohovoru týkajúceho sa vypracovania Európskeho liekopisu (Európske riaditeľstvo pre kvalitu liečiv a zdravotnej starostlivosti) môže požiadať Komisiu alebo agentúru o vykonanie takejto inšpekcie, ak je príslušná vstupná surovina predmetom monografie Európskeho liekopisu.

1f. Príslušný orgán príslušného členského štátu môže vykonať inšpekcie u výrobcov vstupnej suroviny na osobitnú žiadosť výrobcu.

1g. Inšpekcie vykonávajú úradné osoby zastupujúce príslušný orgán, ktoré sú oprávnené:

- a) vykonávať inšpekcie výrobných alebo obchodných zariadení výrobcov liekov, účinných alebo pomocných látok a akýchkoľvek laboratórií používaných držiteľom výrobného povolenia na uskutočňovanie kontrol podľa článku 20;
- b) odoberať vzorky aj na účely nezávislého testovania uskutočňovaného úradne určeným laboratóriom na kontrolu liečiv alebo laboratóriom určeným na tento účel členským štátom;
- c) preverovať všetky dokumenty týkajúce sa predmetu inšpekcie v súlade s ustanoveniami, ktoré boli v členských štátoch v platnosti k 21. máju 1975 a ktoré tieto právomoci obmedzovali z pohľadu opisu výrobnej metódy;

d) vykonávať inšpekcie priestorov, záznamov, dokumentov a hlavného súboru farmakovigilančného systému držiteľa povolenia na uvedenie na trh alebo akýchkoľvek firiem poverených držiteľom povolenia na uvedenie na trh realizovať činnosti uvedené v hlave IX.

1h. Inšpekcie sa vykonávajú v súlade s usmerneniami uvedenými v článku 111a.“

b) Odseky 3 až 6 sa nahrádzajú takto:

„3. Po každej inšpekcii uvedenej v odseku 1 príslušný orgán podá správu o tom, či kontrolovaný subjekt dodržiava zásady a usmernenia správnej výrobnéj praxe a správnej distribučnej praxe uvedené v článkoch 47 a 84, alebo o tom, či držiteľ povolenia na uvedenie na trh spĺňa požiadavky stanovené v hlave IX.

Príslušný orgán, ktorý inšpekciu vykonal, oznámi obsah týchto správ kontrolovanému subjektu.

Pred prijatím správy dá príslušný orgán dotknutému kontrolovanému subjektu možnosť predložiť pripomienky.

4. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek právne úpravy medzi Úniou a tretími krajinami, členský štát, Komisia alebo agentúra môžu požadovať, aby sa výrobca usadený v tretej krajine podrobil inšpekcii podľa tohto článku.

5. Do 90 dní od inšpekcie podľa odseku 1 sa kontrolovanému subjektu, pokiaľ je to uplatniteľné, vydá osvedčenie o správnej výrobnéj praxi alebo správnej distribučnej praxi, ak výsledok inšpekcie preukáže, že dodržiava zásady a usmernenia o správnej výrobnéj praxi alebo správnej distribučnej praxi stanovené v právnych predpisoch Únie.

Ak sa inšpekcie vykonávajú ako súčasť certifikačnej procedúry pre monografie Európskeho liekopisu, musí sa vydať aj príslušné osvedčenie.

6. Členské štáty vložia osvedčenia o správnej výrobnéj praxi a správnej distribučnej praxi, ktoré vydávajú, do databázy Únie, ktorú v mene Únie spravuje agentúra. Podľa článku 52a ods. 7 členské štáty do tejto databázy vložia tiež informácie týkajúce sa registrácie dovozcov, výrobcov a distribútorov účinných látok. Táto databáza ja verejne prístupná.“

c) Odsek 7 sa mení a dopĺňa takto:

i) slová „odseku 1“ sa nahrádzajú slovami „odseku 1g“;

ii) slová „používaných ako východiskové materiály“ sa vypúšťajú.

d) V odseku 8 prvom pododseku sa slová „odseku 1 písm. d)“ nahrádzajú slovami „odseku 1g písm. d)“.

22. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 111a

Komisia prijme podrobné usmernenia stanovujúce zásady uplatniteľné na inšpekcie uvedené v článku 111.

Členské štáty v spolupráci s agentúrou ustanovia formu a obsah povolenia uvedeného v článku 40 ods. 1 a článku 77 ods. 1, správ uvedených v článku 111 ods. 3, osvedčení o správnej výrobnéj praxi a osvedčení o správnej distribučnej praxi uvedených v článku 111 ods. 5.

Článok 111b

1. Komisia na žiadosť tretej krajiny posúdi, či regulačný rámec tejto krajiny uplatniteľný na účinné látky vyvázané do Únie a príslušná kontrola a presadzovanie právnych predpisov zabezpečujú úroveň ochrany verejného zdravia rovnocennú s úrovňou ochrany v Únii. Ak sa to posúdením potvrdí, Komisia prijme rozhodnutie o zahrnutí tretej krajiny do zoznamu. Posúdenie sa uskutoční formou preskúmania príslušnej dokumentácie, pričom s výnimkou prípadu, ak sú v platnosti právne úpravy uvedené v článku 51 ods. 2 tejto smernice, ktoré upravujú túto oblasť činnosti, súčasťou tohto posúdenia bude zhodnotenie regulačného systému tejto tretej krajiny na základe preskúmania na mieste a v prípade potreby aj kontrolovaná inšpekcia jedného alebo viacerých výrobných miest účinných látok v tretej krajine. V tomto posúdení sa osobitne vezmú do úvahy:

- a) pravidlá krajiny pre správnu výrobnú prax;
- b) pravidelnosť inšpekcii na overenie dodržiavania správnej výrobnéj praxe;
- c) účinnosť presadzovania správnej výrobnéj praxe;
- d) pravidelnosť a včasnosť informácií poskytnutých treťou krajinou, pokiaľ ide o nevyhovujúcich výrobcov účinných látok.

2. Komisia prijme nevyhnutné vykonávacie akty na zabezpečenie požiadaviek stanovených v odseku 1 písm. a) až d) tohto článku. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom uvedeným v článku 121 ods. 2.

3. Komisia pravidelne overuje, či sú splnené podmienky uvedené v odseku 1. Prvé overenie sa uskutoční do troch rokov od zaradenia krajiny do zoznamu uvedeného v odseku 1.

4. Komisia vykoná hodnotenie a overenie podľa článkov 1 a 3 v spolupráci s agentúrou a príslušnými orgánmi členských štátov.“

23. V článku 116 sa dopĺňa tento odsek:

„Druhý odsek tohto článku sa uplatňuje aj v prípadoch, ak sa pri výrobe daného lieku nepostupovalo v súlade s údajmi poskytnutými podľa článku 8 ods. 3 písm. d) alebo ak kontroly neboli vykonané v súlade s kontrolnými metódami opísanými v článku 8 ods. 3 písm. h).“

24. Vkladá sa tento článok:

„Článok 117a

1. Členské štáty zavedú systém, ktorého cieľom je zamedziť tomu, aby sa lieky, pri ktorých existuje podozrenie, že predstavujú nebezpečenstvo pre zdravie, dostali k pacientovi.

2. Systém uvedený v odseku 1 sa vzťahuje na prijímanie a spracúvanie oznámení o liekoch, v súvislosti s ktorými existuje podozrenie, že sú falšované, a oznámení o podozreniach z kvalitatívnych nedostatkov liekov. Systém sa vzťahuje aj na stiahnutie liekov od všetkých príslušných účastníkov dodávateľského reťazca držiteľmi povolenia na uvedenie na trh alebo stiahnutie liekov z trhu na základe nariadenia príslušných vnútroštátnych orgánov počas bežného pracovného času i mimo neho. Systém takisto umožňuje, v prípade potreby s pomocou zdravotníckeho personálu, stiahnutie liekov od pacientov, ktorí takéto lieky dostali.

3. Ak v súvislosti s daným liekom existuje podozrenie, že predstavuje vážne riziko pre verejné zdravie, príslušný orgán členského štátu, v ktorom bol tento liek zistený najskôr, bezodkladne vydá oznámenie o rýchlom varovaní všetkým členským štátom a všetkým účastníkom dodávateľského reťazca v tomto členskom štáte. V prípade, že sa o takýchto liekoch predpokladá, že sa dostali k pacientom, do 24 hodín sa urobia naliehavé verejné vyhlásenia s cieľom stiahnuť takéto lieky od pacientov. Tieto vyhlásenia obsahujú dostatočné informácie o podozrení z kvalitatívneho nedostatku alebo z falšovania a o súvisiacich rizikách.

4. Členské štáty oznámia Komisii do 22. júla 2013 podrobnosti o svojich príslušných vnútroštátnych systémoch uvedených v tomto článku.“

25. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 118a

1. Členské štáty prijímajú ustanovenia o sankciách uplatniteľných na porušenia vnútroštátnych predpisov prijatých na základe tejto smernice a prijímajú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie vykonávania týchto sankcií. Sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Tieto sankcie nesmú byť nižšie ako sankcie uplatniteľné v prípadoch porušenia vnútroštátnych právnych predpisov podobnej povahy a významu.

2. Ustanovenia uvedené v odseku 1 okrem iného riešia aj tieto otázky:

- výrobu, distribúciu, sprostredkovanie, dovoz a vývoz falšovaných liekov, ako aj predaj falšovaných liekov na diaľku verejnosti prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti;
- nedodržiavanie ustanovení o výrobe, distribúcii, dovoze a vývoze účinných látok ustanovených v tejto smernici;
- nedodržiavanie ustanovení o používaní pomocných látok ustanovených v tejto smernici.

Ak je to vhodné, sankcie zohľadnia ohrozenie verejného zdravia, ktoré falšovanie liekov predstavuje.

3. Členské štáty oznámia Komisii vnútroštátne ustanovenia prijaté podľa tohto článku do 2. januára 2013 a bezodkladne oznámia všetky ďalšie zmeny a doplnenia týchto ustanovení.

Do 2. januára 2018 Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu obsahujúcu prehľad o opatreniach členských štátov na transpozíciu tohto článku a hodnotenie účinnosti týchto opatrení.

Článok 118b

Členské štáty zorganizujú stretnutia s organizáciami pacientov a spotrebiteľov a v prípade potreby s úradníkmi orgánov presadzovania práva členských štátov, aby poskytli verejné informácie o prijatých opatreniach v oblasti prevencie a vymáhania práva s cieľom bojovať proti falšovaniu liekov.

Článok 118c

Pri uplatňovaní tejto smernice členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie spolupráce medzi príslušnými orgánmi pre lieky a colnými orgánmi.“

26. V článku 121a ods. 1 sa slová „článku 22b“ nahrádzajú slovami „článkoch 22b, 47, 52b a 54a“.

27. V článku 121b ods. 1 sa slová „článku 22b“ nahrádzajú slovami „článkoch 22b, 47, 52b a 54a“.

Článok 2

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 2. januára 2013. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Členské štáty uplatňujú uvedené opatrenia od 2. januára 2013.

Členské štáty však uplatňujú:

a) ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 bodom 6 tejto smernice, pokiaľ ide o článok 46b ods. 2 písm. b), článok 46b ods. 3 a článok 46b ods. 4 smernice 2001/83/ES vložený touto smernicou, od 2. júla 2013;

b) ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 bodmi 8, 9, 11 a 12 tejto smernice tri roky odo dňa uverejnenia delegovaných aktov uvedených v článku 1 bode 12 tejto smernice.

Členské štáty, ktoré k 21. júlu 2011 však majú zavedené systémy na účel uvedený v článku 1 bode 11 tejto smernice, uplatňujú ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 bodmi 8, 9, 11 a 12 tejto smernice najneskôr šesť rokov odo dňa uplatňovania delegovaných aktov uvedených v článku 1 bode 12 tejto smernice;

c) ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 bodom 20 tejto smernice, pokiaľ ide o článok 85c smernice 2001/83/ES vložený touto smernicou, najneskôr jeden rok odo dňa uverejnenia vykonávacích aktov uvedených v článku 85c ods. 3 vloženom touto smernicou.

3. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach uvedených v odseku 1 alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

4. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Najneskôr do piatich rokov odo dňa uplatňovania delegovaných aktov uvedených v článku 54a ods. 2 smernice 2001/83/ES vloženom touto smernicou Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu obsahujúcu tieto informácie:

a) opis – pokiaľ možno s kvantifikovanými údajmi – trendov vo falšovaní liekov z hľadiska kategórií dotknutých liekov, distribučných kanálov vrátane predaja na diaľku verejnosti prostredníctvom služieb informačnej spoločnosti, dotknutého členského štátu, charakteru falšovania a oblastí pôvodu týchto liekov a

b) hodnotenie prínosu opatrení uvedených v tejto smernici, pokiaľ ide o predchádzanie vstupu falšovaných liekov do legálneho dodávateľského reťazca. V tomto hodnotení sa posúdi predovšetkým článok 54 písm. o) a článok 54a smernice 2001/83/ES vložené touto smernicou.

Článok 4

S cieľom prijať delegované akty uvedené v článku 54a ods. 2 smernice 2001/83/ES vloženom touto smernicou Komisia vykoná štúdiu, v ktorej vyhodnotí aspoň tieto aspekty:

a) technické možnosti špecifického identifikátora bezpečnostných prvkov uvedených v článku 54 písm. o) smernice 2001/83/ES vloženom touto smernicou;

b) možnosti rozsahu a spôsoby overovania pravosti lieku vybaveného bezpečnostnými prvkami; v tomto hodnotení sa zohľadnia osobitné charakteristické vlastnosti dodávateľských reťazcov v členských štátoch;

c) technické možnosti zriadenia a správy registračného systému uvedeného v článku 54a ods. 2 písm. e) smernice 2001/83/ES vloženom touto smernicou.

V štúdiu sa pri každej z možností vyhodnotia prínosy, náklady a nákladová efektívnosť.

Článok 5

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 6

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 8. júna 2011

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predsedníčka
GYŐRI E.

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2011/65/EÚ

z 8. júna 2011

o obmedzení používania určitých nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach

(prepracované znenie)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/95/ES z 27. januára 2003 o obmedzení používania určitých nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach ⁽⁴⁾ by sa mala podstatným spôsobom zmeniť a doplniť. Z dôvodu prehľadnosti je vhodné túto smernicu prepracovať.
- (2) Rozdiely medzi zákonmi alebo správnymi opatreniami prijatými členskými štátmi v súvislosti s obmedzením používania nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach (EEZ) by mohli vytvárať obchodné prekážky a narušovať obchodnú súťaž v Únii a mohli by mať tak priamy vplyv na vytváranie a fungovanie vnútorného trhu. Preto sa ukazuje ako potrebné ustanoviť pravidlá členských štátov v tejto oblasti a prispieť k ochrane zdravia ľudí a environmentálne šetrného zhodnocovania a zneškodňovania odpadu z EEZ.
- (3) Smernicou 2002/95/ES sa ustanovuje, že Komisia preskúma ustanovenia uvedenej smernice, najmä s cieľom zahrnúť do jej rozsahu pôsobnosti zariadenia, ktoré patria do istých kategórií, ako aj s cieľom preskúmať, či je potrebné upraviť na základe vedeckého pokroku zoznam obmedzovaných látok s prihliadnutím na zásadu predbežnej opatrnosti v zmysle uznesenia Rady zo 4. decembra 2000.

(4) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade ⁽⁵⁾ považuje predchádzanie vzniku odpadu za prioritu právnych predpisov o odpade. Predchádzanie vzniku odpadu sa vymedzuje okrem iného ako opatrenia, v dôsledku ktorých sa znižuje obsah škodlivých látok v materiáloch a výrobkoch.

(5) Uznesenie Rady z 25. januára 1988 o akčnom programe Spoločenstva na boj proti znečisťovaniu životného prostredia kadmiov ⁽⁶⁾ vyzvalo Komisiu, aby bezodkladne pokračovala vo vypracovávaní osobitných opatrení pre takýto program. Zdravie ľudí sa má tiež chrániť, a preto by sa mala vykonávať celková stratégia, ktorá bude viesť najmä k obmedzeniu používania kadmia a podporí výskum náhrad. V uznesení sa zdôrazňuje, že používanie kadmia by sa malo obmedziť na prípady, keď neexistujú vhodnejšie alternatívy.

(6) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 z 29. apríla 2004 o perzistentných organických znečisťujúcich látkach ⁽⁷⁾ sa uvádza, že členské štáty nemôžu dostatočne dosiahnuť cieľ ochrany životného prostredia a ľudského zdravia pred perzistentnými organickými znečisťujúcimi látkami, pretože účinky týchto látok presahujú hranice, a teda uvedené ciele možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. Podľa uvedeného nariadenia by sa uvoľňovanie perzistentných organických znečisťujúcich látok, napríklad dioxínov a furánov, ktoré sú neúmyselne získanými vedľajšími produktmi priemyselných procesov, malo zisťovať a čo najskôr redukovať s konečným cieľom likvidácie všade, kde je to možné.

(7) Dostupné dôkazy uvádzajú, že opatrenia na zber, spracovanie, recykláciu a zneškodňovanie odpadu z EEZ, ako sú uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES z 27. januára 2003 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) ⁽⁸⁾, sú potrebné, aby sa obmedzili problémy odpadového hospodárstva súvisiace s príslušnými ťažkými kovmi a retardérom horenia. Napriek týmto opatreniam sa však dôležité časti odpadu z EEZ budú naďalej nachádzať v súčasných cestách zneškodňovania vnútri alebo mimo Únie. Dokonca aj keby sa odpad z EEZ zbieral separovane a dodával do recyklačných procesov, obsah ortuti, kadmia, olova, chrómu VI, polybrómovaných bifenyllov (PBB) a polybrómovaných difenyléterov (PBDE) v ňom by s veľkou pravdepodobnosťou mohol predstavovať riziká pre zdravie a životné prostredie, najmä keď sa s ním zaobchádza v horších ako optimálnych podmienkach.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 306, 16.12.2009, s. 36.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 141, 29.5.2010, s. 55.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 24. novembra 2010 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 27. mája 2011.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 37, 13.2.2003, s. 19.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES C 30, 4.2.1988, s. 1.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 7.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ L 37, 13.2.2003, s. 24.

- (8) Pri zohľadnení technických a ekonomických možností, okrem iného aj v prípade malých a stredných podnikov (MSP), najefektívnejším spôsobom na zabezpečenie významného zníženia rizík pre zdravie a životné prostredie vo vzťahu k týmto látkam, s cieľom dosiahnuť želanú úroveň ochrany v Únii, je náhrada týchto látok v EEZ bezpečnými alebo bezpečnejšími materiálmi. Obmedzenie používania uvedených nebezpečných látok pravdepodobne zlepší možnosti a hospodársku rentabilitu recyklácie odpadu z EEZ a zníži negatívne vplyvy na zdravie pracovníkov v recyklačných podnikoch.
- (9) Látky, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, sú vedecky dobre preskúmané a zhodnotené a podliehajú rôznym opatreniam tak na úrovni Únie, ako aj na vnútroštátnej úrovni.
- (10) Opatrenia ustanovené v tejto smernici by mali zohľadňovať existujúce medzinárodné usmernenia a odporúčania a mali by byť založené na posúdení dostupných vedeckých a technických informácií. Opatrenia sú potrebné na dosiahnutie želanej úrovne ochrany zdravia ľudí a ochrany životného prostredia, ktorá náležite zohľadňuje zásadu predbežnej opatrnosti, vzhľadom na riziká, ktoré by mohli pri chýbajúcich opatreniach pravdepodobne v Únii vzniknúť. Opatrenia by sa mali preskúmavať a v prípade potreby prispôbovať, aby sa zohľadnili dostupné technické a vedecké informácie. Prílohy k tejto smernici by sa mali pravidelne preskúmať, aby sa okrem iného zohľadnili prílohy XIV a XVII k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry⁽¹⁾. Za prioritu by sa mal považovať najmä vplyv na zdravie ľudí a životné prostredie vyplývajúci z používania hexabromcyclohexánu (HBCDD), bis(2-etylhexyl)-ftalátu (DEHP), benzyl-butyl-ftalátu (BBP) a dibutyl-ftalátu (DBP). V záujme ďalšieho obmedzovania látok by Komisia mala znovu preskúmať látky, ktorých sa týkali predchádzajúce posúdenia, v súlade s novými kritériami stanovenými v tejto smernici ako súčasť prvého preskúmania.
- (11) Touto smernicou sa dopĺňajú všeobecné právne predpisy Únie o odpadovom hospodárstve ako napríklad smernica 2008/98/ES a nariadenie (ES) č. 1907/2006.
- (12) Do tejto smernice by sa mali začleniť niektoré dodatočné vymedzenia pojmov s cieľom špecifikovať rozsah jej pôsobnosti. Okrem toho by sa vymedzenie EEZ malo doplniť o vymedzenie výrazu „potrebujú“ s cieľom zohľadniť viacúčelový charakter niektorých výrobkov, pričom zamýšľané funkcie EEZ treba stanoviť na základe objektívnych charakteristík, ako je dizajn výrobku a jeho uvedenie na trh.
- (13) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov⁽²⁾ sa umožňuje stanovenie špecifických požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov, ktoré môžu patriť aj do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Smernica 2009/125/ES a jej vykonávacie predpisy by sa mali uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté právne predpisy Únie o odpadovom hospodárstve.
- (14) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté právne predpisy Únie týkajúce sa požiadaviek na bezpečnosť a ochranu zdravia a bez toho, aby boli dotknuté konkrétne predpisy Únie o odpadovom hospodárstve, najmä smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES zo 6. septembra 2006 o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch⁽³⁾ a nariadenie (ES) č. 850/2004.
- (15) Mal by sa zohľadniť technický vývoj EEZ bez ťažkých kovov, PBDE a PBB.
- (16) Hneď po tom, ako budú dostupné vedecké dôkazy, a pri zohľadnení zásady predbežnej opatrnosti by sa malo preveriť obmedzenie iných nebezpečných látok vrátane všetkých látok s veľmi malými rozmermi alebo veľmi malou vnútornou alebo povrchovou štruktúrou (nanomateriály), ktoré môžu byť nebezpečné vzhľadom na vlastnosti týkajúce sa ich rozmerov alebo štruktúry a ich nahradenie environmentálne vhodnejšími alternatívami, ktoré zabezpečia prinajmenšom rovnakú úroveň ochrany spotrebiteľov. Na tento účel by preskúmanie, zmena a doplnenie zoznamu obmedzovaných látok uvedených v prílohe II mali byť konzistentné a mali by maximalizovať synergie s činnosťami vykonávanými podľa ostatných právnych predpisov Únie, najmä podľa nariadenia (ES) č. 1907/2006, a mali by odrážať ich doplnkovú povahu, zatiaľ čo sa zabezpečí vzájomne nezávislé pôsobenie tejto smernice a uvedeného nariadenia. Mali by sa uskutočniť konzultácie s príslušnými zainteresovanými stranami a osobitná pozornosť by sa mala venovať potenciálnemu vplyvu na MSP.
- (17) Rozvoj obnoviteľných foriem energie je jedným z kľúčových cieľov Únie a prínos obnoviteľných zdrojov energie k environmentálnym a klimatickým cieľom má zásadný význam. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov⁽⁴⁾ pripomína, že medzi týmito cieľmi a ďalšími právnymi predpismi Únie v oblasti životného prostredia by mal byť súlad. Táto smernica by teda nemala brániť rozvoju technológií v oblasti obnoviteľnej energie, ktoré nemajú negatívny vplyv na zdravie a životné prostredie a sú udržateľné a ekonomicky realizovateľné.

(1) Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1.

(2) Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10.

(3) Ú. v. EÚ L 266, 26.9.2006, s. 1.

(4) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16.

- (18) Výnimky z požiadavky na nahradenie by sa mohli povoliť s osobitným prihliadnutím na situáciu MSP, ak z vedeckého a technického hľadiska nie je možné nahradenie, alebo ak negatívne vplyvy na životné prostredie, zdravie a bezpečnosť spotrebiteľa spôsobené nahradením pravdepodobne prevážia nad výhodami nahradenia pre životné prostredie, zdravie a bezpečnosť spotrebiteľa, alebo ak nie je zabezpečená spoľahlivosť náhrad. Rozhodnutie o výnimkách a o trvaní prípadných výnimiek by malo zohľadňovať dostupnosť náhrad a socioekonomický vplyv nahradenia. Ak je to vhodné, mal by sa celkový vplyv výnimky posudzovať na báze životného cyklu. Nahradenie nebezpečných látok v EEZ by sa malo tiež vykonať takým spôsobom, ktorý je kompatibilný s ochranou zdravia a bezpečnosti užívateľov EEZ. Podľa smernice Rady 93/42/EHS zo 14. júna 1993 o zdravotníckych pomôckach⁽¹⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/79/ES z 27. októbra 1998 o diagnostických zdravotných pomôckach *in vitro*⁽²⁾ je uvedenie zdravotníckych pomôcok na trh podmienené posúdením zhody, z čoho by mohla vyplývať potreba zapojenia notifikovaného orgánu vymenovaného príslušnými orgánmi členských štátov. Ak takýto notifikovaný orgán potvrdí, že nie je zaručená bezpečnosť potenciálnej náhrady, ktorá sa plánuje používať v zdravotníckych pomôckach alebo diagnostických zdravotníckych pomôckach *in vitro*, bude sa použitie takejto potenciálnej náhrady považovať za jednoznačný negatívny vplyv na socioekonomickú, zdravotnú bezpečnosť a bezpečnosť spotrebiteľa. Od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice by mala existovať možnosť požiadať o výnimku v prípade zariadení, a to aj predtým, ako dôjde k skutočnému zahrnutiu zariadenia do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (19) Výnimky z obmedzenia platného pre určité špecifické materiály alebo komponenty by sa mali uplatňovať len v obmedzenom rozsahu a trvaní, aby sa nebezpečné látky v EEZ postupne prestali používať, vzhľadom na to, že je možné sa ich používaniu vyhýbať.
- (20) Vzhľadom na prospešnosť opätovného použitia, modernizácie a predĺženia životnosti výrobkov je potrebné, aby boli dostupné náhradné diely.
- (21) Postupy na posúdenie zhody EEZ, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, by mali byť v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie, najmä s rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 768/2008/ES z 9. júla 2008 o spoločnom rámci na uvádzanie výrobkov na trh⁽³⁾. Harmonizácia postupov posúdenia zhody by mala výrobcom poskytnúť právnu istotu vo vzťahu k spôsobu, akým majú dokazovať zhodu orgánom v celej Únii.
- (22) Označenie zhody výrobkov platné na úrovni Únie (označenie CE) by malo platiť aj pre EEZ, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (23) Mechanizmy dohľadu nad trhom podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh⁽⁴⁾, poskytujú ochranné mechanizmy na kontrolu dodržiavania tejto smernice.
- (24) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice, najmä pokiaľ ide o usmernenia a formát žiadostí o výnimky, mali by sa na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie⁽⁵⁾.
- (25) Na účely dosiahnutia cieľov tejto smernice je potrebné splnomocniť Komisiu, aby prijala delegované akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v súvislosti so zmenami a s doplneniami prílohy II, podrobnými pravidlami na dodržiavanie maximálnych hodnôt koncentrácie a prispôbením príloh III a IV technickému a vedeckému pokroku. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočnila náležité konzultácie aj na úrovni odborníkov.
- (26) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní s predchádzajúcou smernicou. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z predchádzajúcej smernice.
- (27) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smernice stanovenej v prílohe VII časti B do vnútroštátneho práva a na ich uplatňovanie.
- (28) Komisia by v rámci preskúmania tejto smernice mala vykonať dôkladnú analýzu jej súladu s nariadením (ES) č. 1907/2006.
- (29) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva⁽⁶⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby pre svoje vlastné potreby a v záujme Únie vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré budú podľa možnosti čo najlepšie zobrazovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 331, 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 28.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

(30) Keďže cieľ tejto smernice, a to stanovenie obmedzení používania nebezpečných látok v EEZ, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov rozsahu problému a jeho prepojenosti s inými právnymi predpismi Únie o zhodnocovaní a zneškodňovaní odpadu a oblasťami spoločného záujmu, ku ktorým patrí napríklad ochrana zdravia ľudí, ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje táto smernica rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa ustanovujú pravidlá obmedzenia používania nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach (EEZ) s cieľom prispieť k ochrane zdravia ľudí a životného prostredia, ako aj k environmentálne šetrnému zhodnocovaniu a zneškodňovaniu odpadu z EEZ.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica, s výhradou odseku 2, sa uplatňuje na EEZ patriace do kategórií uvedených v prílohe I.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 4 ods. 3 a 4, ustanovia členské štáty, že EEZ, ktoré nepatrili do rozsahu pôsobnosti smernice 2002/95/ES, ale ktoré by nespĺňali požiadavky tejto smernice, môžu byť napriek tomu naďalej dostupné na trhu do 22. júla 2019.

3. Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté požiadavky právnych predpisov Únie o bezpečnosti a zdraví a právnych predpisov o chemických látkach, najmä nariadenia (ES) č. 1907/2006, ako aj požiadavky osobitných právnych predpisov Únie o odpadovom hospodárstve.

4. Táto smernica sa neuplatňuje na:

- a) zariadenia, ktoré sú potrebné na ochranu základných záujmov bezpečnosti členských štátov vrátane zbraní, munície a vojenského materiálu určeného výhradne na vojenské účely;
- b) zariadenia navrhnuté na vypustenie do vesmíru;
- c) zariadenia navrhnuté výslovne na to, aby boli nainštalované ako súčasť iného typu zariadenia vyňatého z rozsahu pôsobnosti tejto smernice alebo doň nepatriaceho, ktoré môžu plniť svoju funkciu len v prípade, ak sú súčasťou takéhoto zariadenia, a ktoré možno nahradiť iba rovnakými, špecificky navrhnutými zariadeniami;
- d) veľké stacionárne priemyselné náradia;
- e) veľké pevné inštalácie;

- f) osobné alebo nákladné dopravné prostriedky s výnimkou elektrických dvojkoľosových vozidiel, ktoré nie sú typovo schválené;
- g) necestné pojazdné stroje určené výlučne na profesionálne používanie;
- h) aktívne implantovateľné zdravotnícke pomôcky;
- i) fotovoltaické panely určené na používanie v systéme, ktorý navrhli, zostavili a nainštalovali odborníci na trvalú prevádzku v určenom mieste, aby vyrábali energiu zo slnečného svetla na verejné, obchodné, priemyselné a bytové použitie;
- j) zariadenia navrhnuté výslovne na účely výskumu a vývoja, ktoré sú k dispozícii iba medzi podnikmi.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „elektrické a elektronické zariadenia“ alebo „EEZ“ sú zariadenia, ktoré na svoju riadnu činnosť potrebujú elektrické prúdy alebo elektromagnetické polia, a zariadenia na výrobu, prenos a meranie takýchto prúdov a polí, ktoré sú navrhnuté na použitie pri hodnote napätia najviac 1 000 voltov pre striedavý prúd a 1 500 voltov pre jednosmerný prúd;
2. na účely bodu 1 slovo „potrebujú“ znamená, so zreteľom na EEZ, že potrebujú elektrické prúdy alebo elektromagnetické polia na plnenie aspoň jednej zamýšľanej funkcie;
3. „veľké stacionárne priemyselné náradia“ sú veľké zostavy strojov, zariadení a/alebo komponentov, ktoré spoločne fungujú na špecifické použitie, natvalo ich na určenom mieste nainštalovali a odinštalovali odborníci a používajú a udržiavajú ich odborníci v rámci priemyselnej výroby prevádzky alebo výskumnej a vývojovej inštitúcie;
4. „veľká pevná inštalácia“ je rozsiahla kombinácia niekoľkých typov prístrojov a prípadne aj iných zariadení, ktoré zostavili a nainštalovali odborníci, sú určené na stále používanie na vopred stanovenom a vyhradenom mieste a odborníci ich majú aj odinštalovať;
5. „káble“ sú všetky káble s menovitým napätím menším ako 250 voltov, ktoré slúžia na pripojenie alebo predĺženie pripojenia EEZ do elektrickej siete alebo na vzájomné pripojenie dvoch či viacerých EEZ;
6. „výrobca“ je každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá vyrába EEZ alebo si necháva EEZ navrhnuť alebo vyrobiť a uvádza ich na trh pod svojím menom alebo ochrannou známkou;
7. „splnomocnený zástupca“ je každá fyzická alebo právnická osoba usadená v Únii, ktorá dostala písomné splnomocnenie od výrobcu konať v jeho mene pri konkrétnych úlohách;

8. „distribútor“ je každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci okrem výrobcu alebo dovozcu, ktorá sprístupňuje EEZ na trhu;
9. „dovozca“ je každá fyzická alebo právnická osoba usadená v Únii, ktorá uvádza EEZ z tretej krajiny na trh Únie;
10. „hospodárske subjekty“ sú výrobca, splnomocnený zástupca, dovozca a distribútor;
11. „sprístupnenie na trhu“ je dodanie EEZ na distribúciu, spotrebu alebo používanie na trhu Únie v rámci obchodnej činnosti, či už odplatne, alebo bezodplatne;
12. „uviedenie na trh“ je sprístupnenie EEZ na trhu Únie po prvýkrát;
13. „harmonizovaná norma“ je norma, ktorú na základe žiadosti Komisie v súlade s článkom 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti ⁽¹⁾, prijal jeden z európskych orgánov pre normalizáciu uvedených v prílohe I k smernici 98/34/ES;
14. „technická špecifikácia“ je dokument stanovujúci technické požiadavky, ktoré musí splniť výrobok, postup alebo služba;
15. „označenie CE“ je označenie, ktorým výrobca uvádza, že výrobok je v zhode s platnými požiadavkami stanovenými v harmonizačných právnych predpisoch Únie upravujúcich jeho umiestňovanie;
16. „posudzovanie zhody“ je postup, ktorým sa preukazuje, či sú splnené požiadavky tejto smernice vo vzťahu k EEZ;
17. „dohľad nad trhom“ sú činnosti vykonávané orgánmi verejnej moci a opatrenia, ktoré prijímajú v záujme zabezpečenia zhody EEZ s požiadavkami stanovenými v tejto smernici a ktoré neohrozujú zdravie, bezpečnosť ani iné aspekty ochrany verejného záujmu;
18. „spätné prevzatie“ je každé opatrenie, ktorého cieľom je dosiahnuť vrátenie výrobku, ktorý sa už sprístupnil konečnému používateľovi;
19. „stiahnutie z trhu“ je každé opatrenie, ktorého cieľom je zabrániť tomu, aby výrobok, ktorý je v dodávateľskom reťazci, bol sprístupnený na trhu;
20. „homogénny materiál“ je jeden materiál úplne jednoliateho zloženia alebo materiál pozostávajúci z kombinácie materiálov, ktorý nie je možné rozložiť ani oddeliť na jednotlivé materiály mechanickými činnosťami, akými sú odskrutkovanie, rezanie, drvenie, obrusovanie a abrazívne procesy;
21. „zdravotnícka pomôcka“ je zdravotnícka pomôcka v zmysle článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 93/42/EHS, ktorá je tiež EEZ;
22. „diagnostická zdravotnícka pomôcka *in vitro*“ je pomôcka určená na diagnostiku *in vitro* v zmysle článku 1 ods. 2 písm. b) smernice 98/79/ES;
23. „aktívna implantovateľná zdravotnícka pomôcka“ je každá aktívna implantovateľná zdravotnícka pomôcka v zmysle článku 1 ods. 2 písm. c) smernice Rady 90/385/EHS z 20. júna 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o aktívnych implantovateľných zdravotníckych pomôckach ⁽²⁾;
24. „priemyselné monitorovacie a kontrolné prístroje“ sú nástroje monitorovania a kontroly určené výhradne na priemyselné alebo profesionálne použitie;
25. „dostupnosť náhrady“ znamená spôsobilosť náhradu vyrobiť a dodať v rámci primeranej lehoty v porovnaní s časom, ktorý je potrebný na výrobu a dodanie látok uvedených v prílohe II;
26. „spoľahlivosť náhrady“ je pravdepodobnosť, že EEZ využívajúce náhradu bude za daných podmienok a počas daného obdobia bez zlyhania plniť požadované funkcie;
27. „náhradný diel“ je oddelená časť EEZ, ktorou možno nahradiť niektorú časť EEZ. EEZ bez tejto svojej časti nemôže fungovať na pôvodný účel. Funkčnosť EEZ sa obnoví alebo sa zlepší, keď sa táto časť nahradí náhradným dielom;
28. „necestné pojazdné stroje sprístupnené výlučne na profesionálne používanie“ sú strojové zariadenia s palubným zdrojom energie, ktorých prevádzka si pri práci vyžaduje buď pohybovanie, alebo nepretržitý či takmer nepretržitý pohyb medzi sledom pevných pracovných umiestnení, a ktoré sú sprístupnené výlučne na profesionálne používanie.

Článok 4

Prevenčia

1. Členské štáty zabezpečia, aby EEZ, ktoré sa uvádzajú na trh, vrátane káblov a náhradných dielov určených na ich opravu, ich opätovné použitie, modernizáciu ich funkčnosti alebo zlepšenie ich výkonu neobsahovali látky uvedené v prílohe II.

2. Na účely tejto smernice sa v prípade homogénnych materiálov tolerujú maximálne prípustné hodnoty hmotnostnej koncentrácie uvedené v prílohe II. Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 20 a podľa podmienok stanovených v článkoch 21 a 22 podrobné pravidlá dodržiavania týchto maximálnych hodnôt koncentrácie, pričom zohľadní okrem iného aj povrchové nátery.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 189, 20.7.1990, s. 17.

3. Odsek 1 sa uplatňuje na zdravotnícke pomôcky a monitorovacie a kontrolné prístroje, ktoré sa uvedú na trh od 22. júla 2014, na diagnostické zdravotnícke pomôcky *in vitro*, ktoré sa uvedú na trh od 22. júla 2016, a na priemyselné monitorovacie a kontrolné prístroje, ktoré sa uvedú na trh od 22. júla 2017.

4. Odsek 1 sa neuplatňuje na káble ani náhradné diely určené na opravu, opätovné použitie, modernizáciu funkčnosti alebo zlepšenie výkonu:

- a) EEZ uvedených na trh pred 1. júlom 2006;
- b) zdravotníckych pomôcok uvedených na trh pred 22. júlom 2014;
- c) diagnostických zdravotníckych pomôcok *in vitro* uvedených na trh pred 22. júlom 2016;
- d) monitorovacích a kontrolných prístrojov uvedených na trh pred 22. júlom 2014;
- e) priemyselných monitorovacích a kontrolných prístrojov uvedených na trh pred 22. júlom 2017;
- f) EEZ, na ktoré sa vzťahovala výnimka, a ktoré boli uvedené na trh pred skončením platnosti tejto výnimky, pokiaľ sa to týka konkrétnej výnimky.

5. Odsek 1 sa neuplatňuje na opätovné použitie náhradných dielov získaných z EEZ, ktoré boli uvedené na trh pred 1. júlom 2006 a použité v zariadeniach uvedených na trh pred 1. júlom 2016, pokiaľ k opätovnému použitiu dôjde v rámci kontrolovateľných, uzavretých medzipodnikových návratných systémov a spotrebiteľ bude informovaný o tom, ktoré časti boli opätovne použité.

6. Odsek 1 sa neuplatňuje na použitia uvedené v prílohách III a IV.

Článok 5

Prispôsobenie príloh vedeckému a technickému pokroku

1. Na účely prispôsobenia príloh III a IV vedeckému a technickému pokroku a v záujme dosiahnutia cieľov stanovených v článku 1 prijme Komisia prostredníctvom jednotlivých delegovaných aktov v súlade s článkom 20 a podľa podmienok stanovených v článkoch 21 a 22 tieto opatrenia:

- a) zaradenie materiálov a komponentov EEZ na špecifické používanie do zoznamov v prílohách III a IV, pokiaľ sa tým neoslabí ochrana životného prostredia a zdravia ustanovená v nariadení (ES) č. 1907/2006 a pokiaľ je splnená ktorákoľvek z týchto podmienok:

— ich odstránenie alebo nahradenie zmenami dizajnu alebo materiálmi a komponentmi, ktoré si nevyžadujú žiadne materiály ani látky uvedené v prílohe II, je z vedeckého alebo technického hľadiska neuskutočiteľné,

— nie je zabezpečená spoľahlivosť náhrad,

— celkové negatívne vplyvy na životné prostredie, zdravie a bezpečnosť spotrebiteľov spôsobené nahradením pravdepodobne prevážia nad celkovými výhodami z nahradenia pre životné prostredie, zdravie a bezpečnosť spotrebiteľov.

Rozhodnutia o zaradení materiálov a komponentov EEZ do zoznamov v prílohách III a IV a o trvaní výnimiek musia zohľadňovať dostupnosť náhrad a socioekonomický vplyv nahradenia. Rozhodnutia o trvaní možných výnimiek musia zohľadňovať všetky prípadné nepriaznivé vplyvy na inovácie. Ak je to vhodné, mal by sa celkový vplyv výnimky posudzovať na báze životného cyklu;

- b) vypustenie materiálov a komponentov EEZ z príloh III a IV, ak už nie sú splnené podmienky stanovené v písmene a).

2. Doba platnosti opatrení prijatých v súlade s odsekom 1 písm. a) je pre kategórie 1 až 7, 10 a 11 prílohy I najviac päť rokov a pre kategórie 8 a 9 prílohy I najviac sedem rokov. O dobách platnosti sa rozhoduje pre každý prípad osobitne a je možné ich obnoviť.

Výnimky uvedené v prílohe III dňa 21. júla 2011 majú dobu platnosti, ktorú možno obnoviť, pre kategórie 1 až 7 a 10 prílohy I najviac päť rokov od 21. júla 2011 a pre kategórie 8 a 9 prílohy I najviac sedem rokov od príslušných dátumov uvedených v článku 4 ods. 3, pokiaľ sa neurčí kratšia doba platnosti.

Výnimky uvedené v prílohe IV dňa 21. júla 2011 majú dobu platnosti, ktorú možno obnoviť, najviac sedem rokov od príslušných dátumov uvedených v článku 4 ods. 3, pokiaľ sa neurčí kratšia doba platnosti.

3. Žiadosť o udelenie, predĺženie alebo odňatie výnimky sa predkladá Komisii v súlade s prílohou V.

4. Komisia:

- a) potvrdí prijatie žiadosti písomne do 15 dní od jej prijatia. V potvrdení uvedie dátum prijatia žiadosti;
- b) bezodkladne informuje členské štáty o žiadosti a sprístupní im žiadosť a všetky dodatočné informácie poskytnuté žiadateľom;
- c) sprístupní verejnosti zhrnutie informácií o žiadosti;
- d) zhodnotí žiadosť a jej odôvodnenie.

5. Žiadosť o predĺženie platnosti výnimky sa predkladá najneskôr 18 mesiacov pred skončením platnosti výnimky.

Komisia rozhodne o žiadosti o predĺženie platnosti výnimky najneskôr šesť mesiacov pred dátumom ukončenia platnosti existujúcej výnimky, pokiaľ špecifickými okolnosťami nie sú odôvodnené iné lehoty. Existujúca výnimka v každom prípade zostane platná, pokiaľ Komisia neprijme rozhodnutie o žiadosti o predĺženie platnosti.

6. V prípade, ak sa žiadosť o predĺženie platnosti výnimky odmietne alebo sa výnimka odníme, platnosť výnimky sa skončí najskôr 12 mesiacov a najneskôr 18 mesiacov od dátumu prijatia rozhodnutia.

7. Predtým ako dôjde k zmene a doplneniu príloh, Komisia sa okrem iného poradí s hospodárskymi subjektmi, prevádzkovateľmi recyklačných a spracovateľských zariadení, environmentálnymi organizáciami a zamestnaneckými a spotrebiteľskými zväzmi a zverejní pripomienky, ktoré dostane.

8. Komisia prijme harmonizovaný formát pre žiadosti uvedené v odseku 3 tohto článku, ako aj podrobné usmernenia pre takéto žiadosti, berúc do úvahy situáciu MSP. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 19 ods. 2.

Článok 6

Preskúmanie a zmena a doplnenie zoznamu obmedzovaných látok uvedených v prílohe II

1. V záujme dosiahnutia cieľov stanovených v článku 1 a pri zohľadnení zásady predbežnej opatrnosti Komisia zváži preskúmanie zoznamu obmedzovaných látok uvedených v prílohe II, ktoré by vychádzalo z dôkladného hodnotenia, a ich zmenu a doplnenie pred 22. júlom 2014 a potom v pravidelných intervaloch z vlastnej iniciatívy alebo na základe toho, že členský štát predloží návrh obsahujúci informácie uvedené v odseku 2.

Preskúmanie a zmena a doplnenie zoznamu obmedzovaných látok uvedených v prílohe II musí byť v súlade s ostatnými právnymi predpismi v oblasti chemických látok, predovšetkým s nariadením (ES) č. 1907/2006, a musí okrem iného zohľadňovať prílohy XIV a XVII uvedeného nariadenia. Preskúmanie vychádza z verejne dostupných poznatkov získaných pri uplatňovaní týchto právnych predpisov.

Na účely preskúmania a zmeny a doplnenia prílohy II Komisia zohľadní predovšetkým skutočnosť, či by daná látka vrátane látok s veľmi malými rozmermi alebo veľmi malou vnútornou či povrchovou štruktúrou alebo skupina podobných látok:

- a) mohla mať negatívny vplyv počas postupov nakladania s odpadom z EEZ, a to aj na možnosti prípravy na opätovné použitie odpadu z EEZ alebo recykláciu materiálov z odpadu z EEZ;
- b) mohla v dôsledku svojho používania zapríčiniť nekontrolované alebo rozptýlené uvoľňovanie tejto látky do životného prostredia alebo by mohla zapríčiniť vznik nebezpečných zvyškov, produktov transformácie alebo rozkladu pri príprave na opätovné použitie, recyklácii alebo inom spracovaní materiálov pochádzajúcich z odpadu z EEZ za daných prevádzkových podmienok;
- c) mohla viesť k tomu, že jej budú neprijateľným spôsobom vystavení pracovníci zapojení do zberu a spracovania odpadu z EEZ;
- d) mohla byť nahradená náhradami alebo alternatívnymi technológiami, ktoré majú menej negatívny vplyv.

Komisia počas tohto preskúmania konzultuje so zainteresovanými stranami vrátane hospodárskych subjektov, prevádzkovateľov recyklačných a spracovateľských zariadení, environmentálnych organizácií a zamestnaneckých a spotrebiteľských zväzov.

2. Návrhy na preskúmanie a zmenu a doplnenie zoznamu obmedzovaných látok alebo skupiny podobných látok uvedených v prílohe II musia obsahovať aspoň tieto informácie:

- a) presné a jasné znenie navrhovaného obmedzenia;
- b) odkazy a vedecké dôkazy na obmedzovanie látok;
- c) informácie o používaní látky alebo skupiny podobných látok v EEZ;
- d) informácie o škodlivých účinkoch látok a o vystavení látkam, najmä počas postupov nakladania s odpadom z EEZ;
- e) informácie o možných náhradách a iných alternatívach, ako aj o ich dostupnosti a spoľahlivosti;
- f) zdôvodnenie toho, že obmedzenie v rámci celej Únie sa považuje za najvhodnejšie opatrenie;
- g) socioekonomické posúdenie.

3. Opatrenia uvedené v tomto článku prijme Komisia prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 20 a podľa podmienok ustanovených v článkoch 21 a 22.

Článok 7

Povinnosti výrobcov

Členské štáty zabezpečia, že:

- a) výrobcovia pri uvádzaní EEZ na trh zabezpečujú, aby toto zariadenie bolo navrhnuté a vyrobené v súlade s požiadavkami ustanovenými v článku 4;
- b) výrobcovia vypracovávajú potrebnú technickú dokumentáciu a vykonávajú postup vnútornej kontroly výroby v súlade s modulom A prílohy II k rozhodnutiu č. 768/2008/ES alebo ho dajú vykonať;
- c) ak sa postupom uvedeným v písmene b) preukáže, že EEZ spĺňa uplatniteľné požiadavky, výrobcovia vydajú vyhlásenie o zhode EÚ a na dokončený výrobok umiestnia označenie CE. Ak iné uplatniteľné právne predpisy Únie požadujú uplatnenie postupu posudzovania zhody, ktorý je aspoň rovnako prísny, možno súlad s požiadavkami článku 4 ods. 1 tejto smernice preukázať v kontexte uvedeného postupu. Môže sa tiež vypracovať jedna technická dokumentácia;
- d) výrobcovia uchovávajú technickú dokumentáciu a vyhlásenie o zhode EÚ počas obdobia desať rokov po uvedení EEZ na trh;

- e) výrobcovia používajú postupy na zabezpečenie zhody pri sériovej výrobe. Zmeny dizajnu alebo vlastností výrobku a zmeny harmonizovaných noriem alebo technických špecifikácií, na základe ktorých sa vyhlasuje zhoda EEZ, sa náležite zohľadňujú;
- f) výrobcovia vedú register EEZ, ktoré nie sú v zhode, a výrobkov, ktoré boli spätne prevzaté, a priebežne o ňom informujú distribútorov;
- g) výrobcovia zabezpečujú, aby bolo na ich EEZ umiestnené typové číslo, číslo šarže alebo sériové číslo, alebo akýkoľvek iný prvok, ktorý umožní jeho identifikáciu, alebo ak to rozmer či povaha EEZ neumožňujú, aby boli požadované informácie uvedené na obale alebo v sprievodnej dokumentácii EEZ;
- h) výrobcovia buď na EEZ, alebo ak to nie je možné, na jeho obale alebo v sprievodnej dokumentácii EEZ uvádzajú svoje meno, registrované obchodné meno alebo registrovanú ochrannú známku a kontaktnú adresu. V adrese musí byť uvedené jedno konkrétne miesto, kde možno výrobcu kontaktovať. Ak iné uplatniteľné právne predpisy Únie obsahujú ustanovenia pre uvedenie mena a adresy výrobcu, ktoré sú aspoň rovnako prísne, uplatnia sa uvedené ustanovenia;
- i) výrobcovia, ktorí sa domnievajú alebo majú dôvod domnievať sa, že EEZ, ktoré uviedli na trh, nie je v zhode s touto smernicou, bezodkladne prijímú nevyhnutné nápravné opatrenia s cieľom dosiahnuť jeho zhodu s touto smernicou, alebo ho v prípade potreby stiahnuť z trhu, alebo prevziať späť a bezodkladne o tom informujú príslušné vnútroštátne orgány členských štátov, v ktorých toto EEZ sprístupnili na trhu, pričom uvedú podrobné údaje, najmä dôvody, na základe ktorých EEZ nie je v zhode s predpismi, ako aj prijaté nápravné opatrenia;
- j) na základe odôvodnenej žiadosti príslušného vnútroštátneho orgánu poskytujú výrobcovia tomuto orgánu všetky informácie a dokumentáciu, ktoré sú potrebné na preukázanie zhody EEZ s touto smernicou, a to v jazyku, ktorý je pre tento orgán zrozumiteľný, a na žiadosť tohto orgánu s ním spolupracujú pri každom prijatom opatrení s cieľom zabezpečiť súlad EEZ, ktoré uviedli na trh, s touto smernicou.
- uchovávať pre vnútroštátne orgány dohľadu nad trhom vyhlásenie o zhode EÚ a technickú dokumentáciu počas obdobia desiatich rokov po uvedení EEZ na trh,
- na základe odôvodnenej žiadosti príslušného vnútroštátneho orgánu poskytovať tomuto orgánu všetky informácie a dokumentáciu, ktoré sú potrebné na preukázanie zhody EEZ s touto smernicou,
- spolupracovať s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi na ich žiadosť pri každom prijatom opatrení s cieľom zabezpečiť súlad EEZ, na ktoré sa vzťahuje jeho splnomocnenie, s touto smernicou.

Článok 9

Povinnosti dovozcov

Členské štáty zabezpečia, že:

- a) dovozcovia uvádzajú na trh Únie iba EEZ, ktoré je v súlade s touto smernicou;
- b) dovozcovia pred uvedením EEZ na trh zabezpečujú, aby výrobca vykonal primeraný postup posudzovania zhody, a okrem toho zabezpečujú, že výrobca vypracuje technickú dokumentáciu, že na EEZ je umiestnené označenie CE, že je k nemu pripojená požadovaná sprievodná dokumentácia a že výrobca splnil požiadavky ustanovené v článku 7 písm. f) a g);
- c) ak sa dovozca domnieva alebo má dôvod domnievať sa, že EEZ nie je v zhode s článkom 4, tento dovozca neuvedie toto EEZ na trh skôr, ako dôjde k náprave tejto skutočnosti, a že tento dovozca o tom informuje výrobcu a orgány dohľadu nad trhom;
- d) dovozcovia buď na EEZ, alebo ak to nie je možné, na jeho obale alebo v sprievodnej dokumentácii EEZ uvádzajú svoje meno, registrované obchodné meno alebo registrovanú ochrannú známku a kontaktnú adresu. Ak iné uplatniteľné právne predpisy Únie obsahujú ustanovenia na uvedenie mena a adresy výrobcu, ktoré sú aspoň rovnako prísne, uplatnia sa uvedené ustanovenia;
- e) s cieľom zabezpečiť súlad s touto smernicou dovozcovia vedú register EEZ, ktoré nie sú v zhode, a EEZ, ktoré boli spätne prevzaté, a priebežne o tom informujú distribútorov;
- f) dovozcovia, ktorí sa domnievajú alebo majú dôvod domnievať sa, že EEZ, ktoré uviedli na trh, nie je v zhode s touto smernicou, bezodkladne prijímú nevyhnutné nápravné opatrenia s cieľom dosiahnuť jeho zhodu s touto smernicou alebo ho v prípade potreby stiahnuť z trhu, alebo prevziať späť a bezodkladne o tom informujú príslušné

Článok 8

Povinnosti splnomocnených zástupcov

Členské štáty zabezpečia, že:

- a) výrobcovia majú možnosť určiť splnomocneného zástupcu písomným splnomocnením. Povinnosti ustanovené v článku 7 písm. a) a vypracovanie technickej dokumentácie nepredstavujú súčasť splnomocnenia splnomocneného zástupcu;
- b) splnomocnený zástupca vykonáva úlohy uvedené v splnomocnení od výrobcu. Splnomocnenie musí splnomocnenému zástupcovi umožňovať minimálne vykonávanie týchto úloh:

vnútroštátne orgány členských štátov, v ktorých toto EEZ sprístupnili na trhu, pričom uvedú podrobné údaje, najmä dôvody, na základe ktorých EEZ nie je v zhode s predpismi, ako aj prijaté nápravne opatrenia;

- g) dovozcovia uchovávajú pre vnútroštátne orgány dohľadu nad trhom kópiu vyhlásenia EÚ o zhode počas obdobia desiatich rokov po uvedení daného EEZ na trh a zabezpečia, aby bola týmto orgánom na ich žiadosť sprístupnená technická dokumentácia;
- h) na základe odôvodnenej žiadosti príslušného vnútroštátneho orgánu poskytujú dovozcovia tomuto orgánu všetky informácie a dokumentáciu, ktoré sú potrebné na preukázanie zhody EEZ s touto smernicou, a to v jazyku, ktorý je pre tento orgán zrozumiteľný, a na žiadosť tohto orgánu s ním spolupracujú pri každom prijatom opatrení s cieľom zabezpečiť súlad EEZ, ktoré uviedli na trh, s touto smernicou.

Článok 10

Povinnosti distribútorov

Členské štáty zabezpečia, že:

- a) pri sprístupňovaní EEZ na trh distribútori s náležitou starostlivosťou dodržiavajú uplatniteľné požiadavky, najmä overujú, či je na EEZ umiestnené označenie CE, či je k nemu pripojená požadovaná sprievodná dokumentácia v jazyku, ktorý je zrozumiteľný pre spotrebiteľov a ostatných koncových používateľov v členskom štáte, v ktorom sa EEZ má sprístupniť na trh, a či výrobca a dovozca splnili požiadavky ustanovené v článku 7 písm. g) a h) a článku 9 písm. d);
- b) ak sa distribútor domnieva alebo má dôvod domnievať sa, že EEZ nie je v zhode s článkom 4, tento distribútor nesprístupní EEZ na trh skôr, ako dôjde k náprave tejto skutočnosti, a že tento distribútor o tom informuje výrobcu alebo dovozcu a tiež orgány dohľadu nad trhom;
- c) distribútori, ktorí sa domnievajú alebo majú dôvod domnievať sa, že EEZ, ktoré sprístupnili na trhu, nie je v zhode s touto smernicou, zabezpečia prijatie nevyhnutných nápravných opatrení s cieľom dosiahnuť jeho zhodu s touto smernicou alebo ho v prípade potreby stiahnuť z trhu, alebo prevziať späť a bezodkladne o tom informujú príslušné vnútroštátne orgány členských štátov, v ktorých EEZ sprístupnili na trhu, pričom uvedú podrobné údaje, najmä dôvody, na základe ktorých EEZ nie je v zhode s predpismi, ako aj prijaté nápravne opatrenia;
- d) na základe odôvodnenej žiadosti príslušného vnútroštátneho orgánu distribútori poskytujú tomuto orgánu všetky informácie a dokumentáciu, ktoré sú potrebné na preukázanie zhody EEZ s touto smernicou a na žiadosť tohto orgánu s ním spolupracujú pri každom prijatom opatrení s cieľom zabezpečiť súlad EEZ, ktoré sprístupnili na trhu, s touto smernicou.

Článok 11

Prípady, v ktorých sa povinnosti výrobcov uplatňujú na dovozcov a distribútorov

Členské štáty zabezpečia, aby sa dovozca alebo distribútor na účely tejto smernice považovali za výrobcu a aby sa na nich vzťahovali povinnosti výrobcu podľa článku 7 v prípade, že uvádzajú EEZ na trh pod svojím menom alebo ochrannou známkou alebo upravujú EEZ, ktoré už bolo uvedené na trh, a to takým spôsobom, ktorý môže mať vplyv na zhodu výrobku s uplatniteľnými požiadavkami.

Článok 12

Identifikácia hospodárskych subjektov

Členské štáty zabezpečia, aby na žiadosť orgánov dohľadu nad trhom hospodárske subjekty uvádzali za obdobie desiatich rokov po uvedení EEZ na trh:

- a) každý hospodársky subjekt, ktorý im dodal EEZ;
- b) každý hospodársky subjekt, ktorému dodali EEZ.

Článok 13

Vyhlásenie o zhode EÚ

- Vo vyhlásení o zhode EÚ sa uvedie, že bolo preukázané splnenie požiadaviek uvedených v článku 4.
- Vyhlásenie o zhode EÚ svojou štruktúrou zodpovedá vzoru v prílohe VI, obsahuje prvky uvedené v prílohe VI a priebežne sa aktualizuje. Preloží sa do jazyka alebo jazykov požadovaných členskými štátom, v ktorom sa výrobok uvádza na trh alebo sa na ňom sprístupňuje.

Ak iné uplatniteľné právne predpisy Únie vyžadujú uplatňovanie postupu posudzovania zhody, ktorý je prinajmenšom rovnako prísny, súlad s požiadavkami článku 4 ods. 1 tejto smernice možno preukázať v kontexte tohto postupu. Možno vypracovať jednu spoločnú technickú dokumentáciu.

3. Vypracovaním vyhlásenia o zhode EÚ výrobca preberá zodpovednosť za zhodu EEZ s touto smernicou.

Článok 14

Všeobecné zásady označenia CE

Označenie CE sa riadi všeobecnými zásadami ustanovenými v článku 30 nariadenia (ES) č. 765/2008.

Článok 15

Pravidlá a podmienky umiestňovania označenia CE

- Označenie CE sa na dokončené EEZ alebo na jeho štítok umiestňuje viditeľne, čitateľne a nezmazateľne. Ak to povaha EEZ neumožňuje alebo nezaručuje, toto označenie sa pripojí na obal alebo sprievodnú dokumentáciu.
- Označenie CE sa umiestňuje pred uvedením EEZ na trh.

3. Členské štáty vychádzajú pri zabezpečení správneho uplatňovania systému, ktorým sa riadi označenie CE, z existujúcich mechanizmov a v prípade neoprávneného používania označenia CE prijímajú vhodné opatrenia. V prípade porušenia predpisov členské štáty takisto ukladajú sankcie, ku ktorým môžu v prípade závažného porušenia patriť aj trestnoprávne sankcie. Tieto sankcie musia byť úmerné závažnosti priestupku a účinne odrádzať od neoprávneného používania.

Článok 16

Predpoklad zhody

1. Ak neexistuje dôkaz o opaku, členské štáty vychádzajú z toho, že EEZ, na ktorých je umiestnené označenie CE, sú v súlade s touto smernicou.

2. V prípade materiálov, súčiastok a EEZ, na ktorých boli vykonané testy a merania preukazujúce súlad s požiadavkami článku 4 alebo ktoré boli posudzované v súlade s harmonizovanými normami, pričom odkazy na tieto normy boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*, sa vychádza z toho, že sú v zhode s požiadavkami tejto smernice.

Článok 17

Formálna námietka voči harmonizovanej norme

1. Ak členský štát alebo Komisia usúdi, že harmonizovaná norma úplne nezabezpečuje požiadavky, na ktoré sa vzťahujú a ktoré sú ustanovené v článku 4, Komisia alebo dotknutý členský štát predloží vec výboru zriadenému podľa článku 5 smernice 98/34/ES, pričom uvedie svoje argumenty. Výbor po porade s príslušnými európskymi orgánmi pre normalizáciu bezodkladne poskytne stanovisko.

2. Na základe stanoviska výboru Komisia rozhodne, či sa majú odkazy na dotknutú harmonizovanú normu v *Úradnom vestníku Európskej únie* zverejniť, nezverejniť, zverejniť s obmedzením, ponechať, ponechať s obmedzením alebo či sa majú z vestníka odstrániť.

3. Komisia informuje dotknutý európsky normalizačný orgán a v prípade potreby požiada o revíziu dotknutých harmonizovaných noriem.

Článok 18

Dohľad nad trhom a kontrola EEZ pri vstupe na trh Únie

Členské štáty vykonávajú dohľad nad trhom v súlade s článkami 15 až 29 nariadenia (ES) č. 765/2008.

Článok 19

Výbor

1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa článku 39 smernice 2008/98/ES. Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 20

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 4 ods. 2, článku 5 ods. 1 a v článku 6 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 21. júla 2011. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovaných právomocí najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomocí sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ ho Európsky parlament alebo Rada v súlade s článkom 21 neodvolajú.

2. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

3. Právomoc prijímať delegované akty udelená Komisii podlieha podmienkam stanoveným v článkoch 21 a 22.

Článok 21

Odvolyvanie delegovania právomoci

1. Európsky parlament alebo Rada môžu delegovanie právomoci uvedené v článku 4 ods. 2, článku 5 ods. 1 a článku 6 kedykoľvek odvolať.

2. Inštitúcia, ktorá začala vnútorný postup s cieľom rozhodnúť, či delegovanie právomoci odvolať, vyvinie úsilie na účely informovania druhej inštitúcie a Komisie v primeranom čase pred prijatím konečného rozhodnutia, pričom uvedie delegované právomoci, ktorých by sa odvolanie mohlo týkať, a možné dôvody odvolania.

3. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomocí v ňom uvedených. Rozhodnutie nadobúda účinnosť okamžite alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť. Uverejní sa v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 22

Námietky voči delegovaným aktom

1. Európsky parlament alebo Rada môžu voči delegovanému aktu vzniesť námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa jeho oznámenia.

Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

2. Ak do uplynutia lehoty uvedenej v odseku 1 Európsky parlament ani Rada nevzniesli námietku voči delegovanému aktu, tento akt sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudne účinnosť dňom, ktorý je v ňom stanovený.

Delegovaný akt sa môže uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudnúť účinnosť pred uplynutím uvedenej lehoty, ak Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o tom, že nemajú v úmysle vzniesť námietku.

3. Delegovaný akt nenadobudne účinnosť v prípade, ak Európsky parlament alebo Rada v lehote uvedenej v odseku 1 voči nemu vzniesli námietku. Inštitúcia, ktorá vznesie námietku voči delegovanému aktu, uvedie dôvody jej vznesenia.

Článok 23

Sankcie

Členské štáty ustanovujú pravidlá o sankciách uplatniteľných pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijímajú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii do 2. januára 2013 a bezodkladne ju informujú o každej následnej zmene a doplnení týchto ustanovení.

Článok 24

Preskúmanie

1. Komisia do 22. júla 2014 preskúma potrebu úpravy rozsahu pôsobnosti tejto smernice v súvislosti s EEZ uvedeným v článku 2 a predloží o tom správu Európskemu parlamentu a Rade spolu s prípadným legislatívnym návrhom týkajúcim sa akýchkoľvek dodatočných vylúčení v súvislosti s týmto EEZ.

2. Komisia do 22. júla 2021 uskutoční všeobecné preskúmanie tejto smernice a predloží správu Európskemu parlamentu a Rade spolu s prípadným legislatívnym návrhom.

Článok 25

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia zákony, právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 2. januára 2013. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 26

Zrušenie

Smernica 2002/95/ES, zmenená a doplnená aktmi uvedenými v prílohe VII časti A, sa zrušuje s účinnosťou od 3. januára 2013 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smerníc do vnútroštátneho práva a na ich uplatňovanie uvedených v prílohe VII časti B.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe VIII.

Článok 27

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 28

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 8. júna 2011

Za Európsky parlament

predseda

J. BUZEK

Za Radu

predsedníčka

GYŐRI E.

PRÍLOHA I

Kategórie EEZ, na ktoré sa vzťahuje táto smernica

1. Veľké domáce spotrebiče
 2. Malé domáce spotrebiče
 3. IT a telekomunikačné zariadenia
 4. Spotrebná elektronika
 5. Osvetľovacie zariadenia
 6. Elektrické a elektronické náradie
 7. Hračky, zariadenia určené na športové a rekreačné účely
 8. Zdravotnícke pomôcky
 9. Monitorovacie a kontrolné prístroje vrátane priemyselných monitorovacích a kontrolných prístrojov
 10. Predajné automaty
 11. Iné EEZ, ktoré nepatria do žiadnej z vyššie uvedených kategórií
-

PRÍLOHA II

Obmedzované látky uvedené v článku 4 ods. 1 a maximálne prípustné hodnoty hmotnostnej koncentrácie v homogénnych materiáloch

Olovo (0,1 %)

Ortuť (0,1 %)

Kadmium (0,01 %)

Šesťmocný chróm (0,1 %)

Polybrómované bifenyly (PBB) (0,1 %)

Polybrómované difenylétery (PBDE) (0,1 %)

PRÍLOHA III

Použitia vyňaté z obmedzenia v článku 4 ods. 1

Vyňatie		Rozsah a obdobie platnosti
1	Ortuť v jednopäťcových (kompaktných) žiarivkách s obsahom najviac (na výbojový zdroj):	
1 a)	na všeobecné účely osvetlenia < 30 W: 5 mg	Platí do 31. decembra 2011; od 31. decembra 2011 do 31. decembra 2012 sa môže používať 3,5 mg na výbojový zdroj; po 31. decembri 2012 sa môže používať 2,5 mg na výbojový zdroj
1 b)	na všeobecné účely osvetlenia ≥ 30 W a < 50 W: 5 mg	Platí do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 3,5 mg na výbojový zdroj
1 c)	na všeobecné účely osvetlenia ≥ 50 W a < 150 W: 5 mg	
1 d)	na všeobecné účely osvetlenia ≥ 150 W: 15 mg	
1 e)	pre žiarivky kruhového alebo štvorcového tvaru s priemerom trubice ≤ 17 mm na všeobecné účely osvetlenia	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 7 mg na výbojový zdroj
1 f)	na osobitné účely: 5 mg	
2 a)	Ortuť v dvojpäťcových lineárnych žiarivkách na všeobecné účely osvetlenia s obsahom najviac (na svetelný zdroj):	
2 a) 1	pre trojpásmové žiarivky s bežnou životnosťou a priemerom trubice < 9 mm (napr. T2): 5 mg	Platí do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môžu používať 4 mg na svetelný zdroj
2 a) 2	pre trojpásmové žiarivky s bežnou životnosťou a priemerom trubice ≥ 9 mm a ≤ 17 mm (napr. T5): 5 mg	Platí do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môžu používať 3 mg na svetelný zdroj
2 a) 3	pre trojpásmové žiarivky s bežnou životnosťou a priemerom trubice > 17 mm a ≤ 28 mm (napr. T8): 5 mg	Platí do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 3,5 mg na svetelný zdroj
2 a) 4	pre trojpásmové žiarivky s bežnou životnosťou a priemerom trubice > 28 mm (napr. T12): 5 mg	Platí do 31. decembra 2012; po 31. decembri 2012 sa môže používať 3,5 mg na svetelný zdroj
2 a) 5	pre trojpásmové žiarivky s dlhou životnosťou ($\geq 25\,000$ h): 8 mg	Platí do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 5 mg na svetelný zdroj
2 b)	Ortuť v iných žiarivkách s obsahom najviac (na svetelný zdroj):	
2 b) 1	pre lineárne halogenidové výbojky s priemerom trubice > 28 mm (napr. T10 and T12): 10 mg	Platí do 13. apríla 2012
2 b) 2	pre nelineárne halogenidové výbojky (všetky priemery): 15 mg	Platí do 13. apríla 2016
2 b) 3	pre nelineárne trojpásmové žiarivky s priemerom trubice > 17 mm (napr. T9)	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 15 mg na svetelný zdroj
2 b) 4	svetelné zdroje na iné všeobecné účely osvetlenia a iné osobitné účely (napríklad indukčné výbojky)	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 15 mg na svetelný zdroj

Vyňatie		Rozsah a obdobie platnosti
3	Ortuť v žiarivkách so studenou katódou a žiarivkách s externou elektródou (CCFL a EEFL) na osobitné účely s obsahom najviac (na svetelný zdroj):	
3 a)	pre krátke žiarivky (≤ 500 mm)	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 3,5 mg na svetelný zdroj
3 b)	pre stredne dlhé žiarivky (> 500 mm a $\leq 1\,500$ mm)	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 5 mg na svetelný zdroj
3 c)	pre dlhé žiarivky ($> 1\,500$ mm)	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 13 mg na svetelný zdroj
4 a)	Ortuť v iných nízkotlakových výbojkách s obsahom najviac (na svetelný zdroj)	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 15 mg na svetelný zdroj
4 b)	Ortuť vo vysokotlakových sodíkových výbojkách so zlepšeným indexom podania farieb $R_a > 60$ na všeobecné účely osvetlenia s obsahom najviac (na výbojový zdroj):	
4 b) I	$P \leq 155$ W	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 30 mg na výbojový zdroj
4 b) II	155 W $< P \leq 405$ W	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 40 mg na výbojový zdroj
4 b) III	$P > 405$ W	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 40 mg na výbojový zdroj
4 c)	Ortuť v iných vysokotlakových sodíkových výbojkách na všeobecné účely osvetlenia s obsahom najviac (na výbojový zdroj):	
4 c) I	$P \leq 155$ W	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 25 mg na výbojový zdroj
4 c) II	155 W $< P \leq 405$ W	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 30 mg na výbojový zdroj
4 c) III	$P > 405$ W	Bez obmedzenia použitia do 31. decembra 2011; po 31. decembri 2011 sa môže používať 40 mg na výbojový zdroj
4 d)	Ortuť vo vysokotlakových ortuťových výbojkách (HPMV)	Platí do 13. apríla 2015
4 e)	Ortuť v halogenidových výbojkách (MH)	
4 f)	Ortuť v iných výbojkách na osobitné účely, ktoré nie sú konkrétne uvedené v tejto prílohe	
5 a)	Olovo v skle katódových trubíc	
5 b)	Olovo v skle žiarivkových trubíc s obsahom najviac 0,2 hmotnostných percent	

	Vyňatie	Rozsah a obdobie platnosti
6 a)	Olovo ako legujúci prvok v oceli na účely strojného opracovania a v galvanizovanej oceli s obsahom do 0,35 hmotnostných percent olova.	
6 b)	Olovo ako legujúci prvok hliníka s obsahom do 0,4 hmotnostných percent olova.	
6 c)	Legovaná meď s obsahom olova najviac 4 hmotnostných percent	
7 a)	Olovo vo zvaroch s vysokou teplotou tavenia (t. j. zliatiny olova s obsahom olova aspoň 85 hmotnostných percent)	
7 b)	Olovo v spájkach pre servery, pamäť a systémy na ukladanie dát, zariadenia sieťovej infraštruktúry na spínanie, signalizáciu, prenos, ako aj sieťové riadenie pre telekomunikácie	
7 c) I	Olovo v sklenených alebo keramických častiach elektrických a elektronických komponentov, okrem dielektrických keramických častí kondenzátorov, napr. v piezoelektronických prístrojoch	
7 c) II	Olovo v dielektrických keramických častiach kondenzátorov pre menovité napätie 125 V AC alebo 250 V DC alebo viac	
7 c) III	Olovo v dielektrických keramických častiach kondenzátorov pre menovité napätie menej ako 125 V AC alebo 250 V DC	Platí do 1. januára 2013 a po tomto dátume sa môže používať v náhradných dieloch elektrických a elektronických zariadeniach uvedených na trh pred 1. januárom 2013
8 a)	Kadmium a jeho zlúčeniny v bezpečnostných tepelných poiskách	Platí do 1. januára 2012 a po tomto dátume sa môže používať v náhradných dieloch elektrických a elektronických zariadeniach uvedených na trh pred 1. januárom 2012
8 b)	Kadmium a jeho zlúčeniny v elektrických kontaktoch	
9	Šesťmocný chróm ako protikorózne činidlo v chladiarenských systémoch z uhlíkovej ocele v absorpčných chladničkách do 0,75 hmotnostného percenta v chladiacom roztoku	
9 b)	Olovo v ložiskách a objímkach žiaroviek pre kompresory s obsahom mrzajúcej zmesi na vykurovanie, ventiláciu, klimatizáciu a mrazenie (HVACR)	
11 a)	Olovo používané v zodpovedajúcich systémoch pin konektorov	Môže sa používať v náhradných dieloch elektrických a elektronických zariadení uvedených na trh pred 24. septembrom 2010
11 b)	Olovo používané v iných ako zodpovedajúcich systémoch pin konektorov	Platí do 1. januára 2013 a po tomto dátume sa môže používať v náhradných dieloch elektrických a elektronických zariadeniach uvedených na trh pred 1. januárom 2013
12	Olovo ako materiál na pokovovanie pre modul tepelnej vodivosti C-ring	Môže sa používať v náhradných dieloch elektrických a elektronických zariadení uvedených na trh pred 24. septembrom 2010
13 a)	Olovo v čírom optickom skle	
13 b)	Kadmium a olovo vo filtračnom skle a v skle používanom na etalóny odrazivosti	
14	Olovo v zliatinách obsahujúcich viac ako dva prvky pre spojenie medzi vývodmi a sadou mikroprocesorov s obsahom olova viac ako 80 hmotnostných percent a menej ako 85 hmotnostných percent	Platilo do 1. januára 2011 a po tomto dátume sa môže používať v náhradných dieloch elektrických a elektronických zariadeniach uvedených na trh pred 1. januárom 2011

	Vyňatie	Rozsah a obdobie platnosti
15	Olovo vo zvaroch na zostavenie stabilného elektrického spojenia medzi polovodičovým čipom a nosičom v rámci súd integrovaného obvodu Flip Chip	
16	Olovo v lineárnych žiarovkách s rúrkami pokrytými vrstvou kremičitanu	Platí do 1. septembra 2013
17	Halid olova ako činidlo žiarenia vo vysokotlakových výbojkách (HID) používaných v profesionálnej reprografii	
18 a)	Olovo ako aktivátor vo fluorescenčnom prachu (olovo max. 1 hmotnostné percento) vo výbojkách, ak sa používajú ako špeciálne zdroje svetla v diazografickej reprografii, litografii, lapačoch hmyzu, fotochemických a liečivých postupoch, v rámci ktorých sa využívajú fosfory, ako napríklad SMS [(Sr,Ba) ₂ MgSi ₂ O ₇ :Pb]	Platilo do 1. januára 2011
18 b)	Olovo ako aktivátor vo fluorescenčnom prachu (olovo max. 1 hmotnostné percento) vo výbojkách, ak sa používajú ako opaľovacie žiarice obsahujúce fosfory, ako napríklad BSP (BaSi ₂ O ₅ :Pb)	
19	Olovo s PbBiSn-Hg a PbInSn-Hg v špecifických zlúčeninách ako hlavný amalgám a s PbSn-Hg ako pomocný amalgám vo veľmi kompaktných energeticky úsporných svetelných zdrojoch	Platí do 1. júna 2011
20	Oxid olova v skle používaný na prepojenie predných a zadných substrátov plochých žiaroviek používaných na obrazovky z tekutých kryštálov (LCD)	Platí do 1. júna 2011
21	Olovo a kadmium v tlačiarenskej farbe na smaltovanie skla, napríklad borokremičitanového a sodnovápenatého skla	
23	Olovo v zakončeníach komponentov s jemným rozstupom okrem konektorov s rozstupom menším alebo rovným 0,65 mm	Môže sa používať v náhradných dieloch elektrických a elektronických zariadení uvedených a trh pred 24. septembrom 2010
24	Olovo v spájkach na priletovanie k zoradeným diskovitým a plochým viacvrstvovým keramickým kondenzátorom	
25	Oxid olova v obrazovkách s povrchovým vedením emitrov elektrónov (SED) používaných najmä v stavebných komponentoch, predovšetkým v tmeliacej frite a fritovom krúžku	
26	Oxid olova v sklenom obale žiaroviek s čiernym sklom	Platí do 1. júna 2011
27	Zliatiny olova ako spájka pre transduktory používané vo vysokovýkonných reproduktoroch (určených na prevádzku počas viacerých hodín pri hladinách akustického výkonu 125 dB SPL a viac)	Platí do 24. septembra 2010
29	Olovo viazané v krištáľovom skle v zmysle definície v prílohe I (kategórie 1, 2, 3 a 4) k smernici Rady 69/493/EHS ⁽¹⁾	
30	Zliatiny kadmia ako elektrické/mechanické spájkované spoje elektrických vodičov nachádzajúcich sa priamo na rezonančnej cievke v transduktoroch, ktoré sa používajú vo vysokovýkonných reproduktoroch s hladinou akustického tlaku 100 dB (A) a viac	
31	Olovo v spájkovacích materiáloch v plochých žiarivkách neobsahujúcich ortuť (ktoré sa používajú napr. v displejoch z tekutých kryštálov, dizajnovom alebo priemyselnom osvetlení)	
32	Oxid olovnatý v tmeliacej frite používanej pri výrobe sklenených zostáv pre argónové a kryptónové laserové trubice	

Vyňatie		Rozsah a obdobie platnosti
33	Olovo v spájkach na spájkovanie tenkých medených drôtov s priemerom 100 µm a menej v elektrických transformátoroch	
34	Olovo v prvkoch cermetového doladovacieho potenciometra	
36	Ortuť ako inhibítor na zabránenie rozprašovania katódy na plazmových obrazovkách DC s obsahom do 30 mg na obrazovku	Platí do 1. júla 2010
37	Olovo v krycej vrstve vysokonapäťových diód na podklade skleneného krytu z boritanu zinočnatého	
38	Kadmium a oxid kademnatý v hrubovrstvových pastách použitých na oxide berylnatom viazanom s hliníkom	
39	Kadmium vo svetelných diódach (LED) konvertujúcich farbu vyrobených z polovodičov skupiny II-VI (< 10 µg Cd na mm ² plochy emitujúcej svetlo) na použitie v polovodičových osvetľovacích alebo zobrazovacích systémoch	Platí do 1. júla 2014

(¹) Ú. v. ES L 326, 29.12.1969, s. 36.

PRÍLOHA IV

Použitia vyňaté z obmedzenia v článku 4 ods. 1 osobitne sa týkajúce zdravotníckych pomôcok a monitorovacích a kontrolných prístrojov

Zariadenia, ktoré používajú alebo detekujú ionizačné žiarenie

1. Olovo, kadmium a ortuť v detektoroch ionizačného žiarenia.
2. Olovené ložiská v röntgenových trubiciach.
3. Olovo v zariadeniach na zosilňovanie elektromagnetického žiarenia: mikrokanálové platničky a kapilárne platničky.
4. Olovo v sklenenej frite röntgenových trubíc a optických zosilňovačov a olovo v spojive sklenenej frity pre skladanie plynových laserov a vákuové trubice, ktoré premieňajú elektromagnetické žiarenie na elektróny.
5. Olovo používané na tienenie ionizujúceho žiarenia.
6. Olovo v objektoch na testovanie röntgenového žiarenia.
7. Kryštály stearátu olova na difrakciu röntgenových lúčov.
8. Zdroj rádioaktívnych izotopov kadmia pre prenosné röntgenové fluorescenčné spektrometre.

Senzory, detektory a elektródy

- 1a. Olovo a kadmium v iónových selektívnych elektródach vrátane skla pH elektród.
- 1b. Olovené anódy v elektrochemických kyslíkových senzoch.
- 1c. Olovo, kadmium a ortuť v detektoroch infračerveného žiarenia.
- 1d. Ortuť v referenčných elektródach: chlorid ortuťný s nízkym obsahom chloridu, síran ortuťnatý a oxid ortuťnatý.

Iné

9. Kadmium v hélium-kadmiových laseroch.
10. Olovo a kadmium v lampách určených na atómovú adsorpčnú spektroskopiu.
11. Olovo v zliatinách ako supravodič a tepelný vodič pri magnetickej rezonancii (MRI).
12. Olovo a kadmium v kovovom spojive supravodivých materiálov určených na magneticú rezonanciu (MRI) a detektorov supravodivých kvantových interferometrov (SQUID).
13. Olovo v protizávažiach.
14. Olovo v monokryštálových piezoelektrických materiáloch pre ultrazvukové transduktory.
15. Olovo v spájkach na spájanie s ultrazvukovými transduktormi.
16. Ortuť vo vysoko presných mostíkoch na meranie kapacity a straty a vo vysokofrekvenčných spínačoch RF a relé v monitorovacích a kontrolných prístrojoch, pričom množstvo ortuti neprekračuje 20 mg na spínač alebo relé.
17. Olovo v spájkach v prenosných pohotovostných defibrilátoroch.
18. Olovo v spájkach vysokovýkonných infračervených zobrazovacích modulov na detekciu v rozsahu 8 – 14 μm .
19. Olovo v obrazovkách LCoS (liquid crystal on silicon).
20. Kadmium v röntgenových meracích filtroch.

PRÍLOHA V

Žiadosti o udelenie, obnovenie a odňatie výnimiek podľa článku 5

Žiadosti o výnimky, o ich obnovenie alebo obdobne o odňatie výnimiek môže podať výrobca, splnomocnený zástupca výrobcu alebo akýkoľvek hospodársky subjekt v dodávateľskom reťazci a tieto žiadosti obsahujú minimálne:

- a) meno, adresu a kontaktné údaje žiadateľa;
 - b) informácie o materiáli alebo súčiastke a konkrétnych použitíach látky v materiáli a súčiastke, pre ktorú sa žiada výnimka alebo jej odňatie, ako aj jej špeciálne vlastnosti;
 - c) overiteľné a podložené odôvodnenie výnimky alebo jej odňatia v súlade s podmienkami stanovenými v článku 5;
 - d) analýzu prípadných alternatívnych látok, materiálov alebo návrhov na základe životného cyklu vrátane prípadných informácií z nezávislého výskumu, partnerského preskúmania a vývojových aktivít žiadateľa a analýzu dostupnosti takýchto alternatív;
 - e) informácie o prípadnej príprave na opätovné použitie, alebo recykláciu materiálov z odpadov z EEZ, a o ustanoveniach o náležitom spracovaní odpadu v súlade s prílohou II k smernici 2002/96/ES;
 - f) iné podstatné informácie;
 - g) navrhované akcie s cieľom vyvíjať, požadovať vývoj a/alebo realizovať prípadné alternatívy vrátane harmonogramu takýchto akcií zo strany žiadateľa;
 - h) označenie prípadných informácií, ktoré by sa mali považovať za chránené, spolu s overiteľným odôvodnením;
 - i) pri žiadosti o výnimku návrh presného a jasného znenia výnimky;
 - j) zhrnutie žiadosti.
-

PRÍLOHA VI

VYHLÁSENIE O ZHODE EÚ

1. Číslo ... (osobitné identifikačné číslo EEZ):
2. Meno a adresa výrobcu alebo jeho splnomocneného zástupcu:
3. Toto vyhlásenie o zhode sa vydáva na výhradnú zodpovednosť výrobcu (alebo subjektu vykonávajúceho inštaláciu):
4. Predmet vyhlásenia (identifikácia EEZ umožňujúca sledovanie pôvodu. V prípade potreby môže obsahovať aj fotografiu):
5. Vyššie opísaný predmet vyhlásenia je v zhode so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/65/EÚ z 8. júna 2011 o obmedzení používania určitých nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach (*):
6. V prípade potreby uveďte odkazy na príslušné použité harmonizované normy alebo odkazy na technické špecifikácie, na základe ktorých sa vyhlasuje zhoda:
7. Dodatočné informácie:

Podpísané za a v mene:

(miesto a dátum vydania):

(meno, funkcia) (podpis):

(*) Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 88.

PRÍLOHA VII

ČASŤ A

Zrušená smernica, v znení neskorších zmien a doplnení

(podľa článku 26)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/95/ES	(Ú. v. EÚ L 37, 13.2.2003, s. 19).
Rozhodnutie Komisie 2005/618/ES	(Ú. v. EÚ L 214, 19.8.2005, s. 65).
Rozhodnutie Komisie 2005/717/ES	(Ú. v. EÚ L 271, 15.10.2005, s. 48).
Rozhodnutie Komisie 2005/747/ES	(Ú. v. EÚ L 280, 25.10.2005, s. 18).
Rozhodnutie Komisie 2006/310/ES	(Ú. v. EÚ L 115, 28.4.2006, s. 38).
Rozhodnutie Komisie 2006/690/ES	(Ú. v. EÚ L 283, 14.10.2006, s. 47).
Rozhodnutie Komisie 2006/691/ES	(Ú. v. EÚ L 283, 14.10.2006, s. 48).
Rozhodnutie Komisie 2006/692/ES	(Ú. v. EÚ L 283, 14.10.2006, s. 50).
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/35/ES	(Ú. v. EÚ L 81, 20.3.2008, s. 67).
Rozhodnutie Komisie 2008/385/ES	(Ú. v. EÚ L 136, 24.5.2008, s. 9).
Rozhodnutie Komisie 2009/428/ES	(Ú. v. EÚ L 136, 5.6.2009, s. 32).
Rozhodnutie Komisie 2009/443/ES	(Ú. v. EÚ L 148, 11.6.2009, s. 27).
Rozhodnutie Komisie 2010/122/EÚ	(Ú. v. EÚ L 49, 26.2.2010, s. 32).
Rozhodnutie Komisie 2010/571/EÚ	(Ú. v. EÚ L 251, 25.9.2010, s. 28).

ČASŤ B

Zoznam lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva

(podľa článku 26)

Smernica	Konečný termín transpozície
2002/95/ES	12. august 2004
2008/35/ES	—

PRÍLOHA VIII

Tabuľka zhody

Smernica 2002/95/ES	Táto smernica
Článok 1	Článok 1
Článok 2 ods. 1	Článok 2 ods. 1, 2, príloha I
Článok 2 ods. 2	Článok 2 ods. 3
Článok 2 ods. 3	Článok 2 ods. 4 úvodný text
—	Článok 2 ods. 4
Článok 3 písm. a)	Článok 3 body 1 a 2
Článok 3 písm. b)	—
—	Článok 3 body 6 až 28
Článok 4 ods. 1	Článok 4 ods. 1, príloha II
—	Článok 4 ods. 3 a 4
Článok 4 ods. 2	Článok 4 ods. 6
Článok 4 ods. 3	—
Článok 5 ods. 1 úvodný text	Článok 5 ods. 1 úvodný text
Článok 5 ods. 1 písm. a)	Článok 4 ods. 2
Článok 5 ods. 1 písm. b)	Článok 5 ods. 1 písm. a) prvá a tretia zarážka
—	Článok 5 ods. 1 písm. a) druhá zarážka Článok 5 ods. 1 písm. a) posledný pododsek
Článok 5 ods. 1 písm. c)	Článok 5 ods. 1 písm. b)
—	Článok 5 ods. 2 Článok 5 ods. 3 až 6
Článok 5 ods. 2	Článok 5 ods. 7
—	Článok 5 ods. 8
Článok 6	Článok 6
—	Články 7 až 18
Článok 7	Články 19 až 22
Článok 8	Článok 23
Článok 9	Článok 25
—	Článok 26
Článok 10	Článok 27
Článok 11	Článok 28
—	Prílohy I a II
Príloha body 1 až 39	Príloha III body 1 až 39
—	Príloha IV, V, VI až VIII

Predplatné na rok 2011 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 100 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročné DVD	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	770 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačné (súhrnné) DVD	22 úradných jazykov EÚ	400 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, DVD, jedno vydanie za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	300 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom DVD.

Predplatitelia *Úradného vestníka Európskej únie* môžu získať rôzne prílohy k úradnému vestníku, ktoré sa budú zasielať na základe jednoduchej žiadosti. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznámení pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do *Úradného vestníka Európskej únie*.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj *Úradný vestník Európskej únie*, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke si možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK